

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 9

மகாபாரதத்தில் சில சான்றோர்கள்

- 1. நாரதர்**
- 2. வேத வியாசர்**
- 3. பலராமர்**
- 4. விதூரர்**

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 9

மகாபாரதத்தில் சில சான்றோர்கள்

- 1. நாரதர்**
- 2. வேத வியாசர்**
- 3. பலராமர்**
- 4. விதுரர்**

ஆதிரா

மகாபாரதத்தில் சில சான்றோர்கள்

1. நாரதர்

பக்க எண்

1.	ஆதி பருவம்	12
1.1.	நாரதர் இந்திரப்ரஸ்தம் வருதல்	
1.2.	நாரதரின் கூற்று; நியமம் அமைக்கக் கூறுதல்	
1.3.	பாண்டவர்கள் நியமம் ஏற்றல்	
2.	சபா பருவம்	14
2.1.	மயன் அமைத்த மண்டபம்; நாரதரின் அரசு பரிபாலனம் பற்றிய வினாக்கள்	
2.2.	நாரதர் தேவர்களின் சபைகளை வருணித்தல்	
2.3.	பாண்டுவிற்காக ராஜகூய யாகம் செய்யக் கூறுதல்	
2.4.	திருதராஷ்டிரன் சபையில் பாண்டவர் வனம் ஏகிய பின் நாரதர் கூறியவை	
3.	வனபருவம்	16
3.1.	நாரதர் காம்யக வனத்தில் பாண்டவரைச் சந்தித்தல்; தீர்த்தங்களின் சிறப்பைக் கூறுதல்	
3.2.	கந்தமாதன பருவத்தில் நாரதர் வருகை; திவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்தைத் தடுத்தல்	
4.	உத்தியோக பருவம்	18
4.1.	கௌரவ சபையில் நாரதர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்	
5.	சாந்தி பருவம்	19
5.1.	நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்குக் கர்ணன் பற்றிய விஷயங்களைத் தெரிவித்தல்	
5.2.	கர்ணனின் உதவியுடன் துரியோதனன் சுயம்வரத்தில் கலிங்கராஜ குமாரியை அபகரித்தது	

- 5.3. கர்ணன் ஜராசந்தனை தோல்வியுறச் செய்தல்; மாலினி நகர ராஜ்யம் பெறுதல்
- 5.4. கர்ணன் கொல்லப்படுவதற்கான சூழல் உருவானதை நாரதர் கூறுதல்
- 5.5. நாரதர் ஸ்வர்ணஷ்டவியின் பிறப்பு, இறப்பு. உயிர் பெற்ற வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தல்

6. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம் 25
- 6.1. திருதராஷ்டிரரின் வனவாச காலத்தில் மீண்டும் நாரதர் வருகை; மன்னரின் கதி பற்றிக் கூறுதல்
- 6.2. நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரரின் மரணம் பற்றித் தெரிவித்தல்
- 6.3. யுதிஷ்டிரரின் துயரம்; நாரதரின் ஆறுதல் நீராஞ்சலி அளிக்கக் கூறுதல்

7. சொர்க்காரோஹண பருவம் 28
- 7.1. சொர்க்க லோகத்தில் நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

2. வேத வியாசர்

1. ஆதி பருவம் 30
- 1.1. வியாசர் பிறப்பு
- 1.2. வியாசர் அளித்த குரு வம்ச விருத்தி
- 1.3. காந்தாரிக்கு அளித்த வரம்
- 1.4. சத்தியவதி சுவர்க்கம் அடைதல்
- 1.5. கானகத்தில் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்; ஏகசக்ரா நகர் செல்லக் கூறுதல்
- 1.6. திரௌபதி சுயம்வரம்
- 1.7. வியாசர் பாண்டவர் – திரௌபதி பற்றிய முற்பிறப்புச் செய்திகளைக் கூறுதல்

2. சபா பருவம்
 - 2.1. வியாசர் பாண்டவர்களைத் திக் விஜயம் செல்லக் கூறுதல் 35
 - 2.2. வியாசர் எதிர்காலம் பற்றி பாண்டவர்களிடம் எச்சரிக்கை செய்தல்
3. வன பருவம் 36
 - 3.1. பல நிகழ்வுகளுக்குப் பின் வியாசர் ஹஸ்தினாபுரம் வருதல்
 - 3.2. வியாசர் - திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்
 - 3.3. த்வைத வனத்தில் வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்குப் ப்ரதி - ஸ்மருதி வித்தை அளித்தல்
 - 3.4. வனவாசத்தின் இறுதிக் காலத்தில் வேதவியாசர் பாண்டவர்களிடம் வருதல்; யுதிஷ்டிரருக்கு தானம், தவத்தின் சிறப்புகளை உரைத்தல்
4. பீஷ்ம பருவம் 40
 - 4.1. வேதவியாசர் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்
 - 4.2. வேதவியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் அபசகுனங்களைத் தெரிவித்தல்
 - 4.3. வியாசர் தீய விளைவுகளை அறிவிக்கும் அடையாளங்களைக் கூறுதல்
 - 4.4. திருதராஷ்டிரரின் மறுமொழியும் வியாச பகவானின் உபதேசமும்
 - 4.5. திருதராஷ்டிரர் இடைமறித்தல்; சுப லக்ஷணங்களைப் பற்றிக் கூறக் கேட்டல்
 - 4.6. வியாசர் வெற்றி பெறும் பக்கத்தினரிடம் தோன்றும் சுப சகுனங்களைக் கூறுதல்
5. துரோண பருவம் 46
 - 5.1. யுதிஷ்டிரரிடம் வேதவியாசர் வருதல்; அகம்பன மன்னன் வரலாறு கூறுதல்
 - 5.2. வியாசர் யுதிஷ்டிரரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ச்ருஞ்ஜயன் மற்றும் மருத்தனின் வரலாற்றைத் தெரிவித்தல்
 - 5.3. 14 ஆம் நாள் இரவுப் போரில் யுதிஷ்டிரர் முன் வேதவியாசர் தோன்றி உரைத்தல்

- 5.4. 15 ஆம் நாள் போரின் முடிவில் வேதவியாசர் அஸ்வத்தாமாவிடம் 35
சிவ-கிருஷ்ண மகிமையை எடுத்துரைத்தல்
- 5.5. அர்ஜுனன் தனக்கு வெற்றியளித்த நிகழ்ச்சியை வியாசரிடம் கேட்டல்
- 5.6. வியாச மகரிஷி அர்ஜுனனுக்குச் சிவ பெருமானின் மகிமையை
உரைத்தல்
6. சல்ய பருவம் 53
- 6.1. வியாச மகரிஷி சாத்யகியிடம் சஞ்ஜயனை விடுவிக்கக் கூறுதல்
7. சௌப்திக பருவம் 54
- 7.1. வியாச மகரிஷி அஸ்வத்தாமா, அர்ஜுனன் இருவரின்
பிரம்மாஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்துதல்
8. ஸ்திரீ பருவம் 57
- 8.1. வியாச மகரிஷி இந்த அழிவு தவிர்க்க முடியாதது எனத்
திருதராஷ்டிரருக்கு விளக்குதல்
- 8.2. பாண்டவர்களுக்குச் சாபமளிக்க எண்ணிய காந்தாரியிடம் வியாசர்
விளக்குதல்
9. சாந்தி பருவம் 60
- 9.1. யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தைத் துறக்க விரும்புதல்; வியாசர் ராஜ்யத்தை
ஏற்க அறிவுறுத்தல்
- 9.2. வியாசர் ஷசங்க:, லிகிதன் கதையையும் சுத்யும்னனின்
ராஜதர்மத்தையும் எடுத்துரைத்தல்
- 9.3. வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு அவருடைய கடமையை நிறைவேற்றக்
கூறுதல்; ஹயக்ரீவ மன்னனைப் பற்றிச் சொல்லுதல்
- 9.4. யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் மறுமொழி கூறுதல்; சேன்ஜித் மன்னனின்
சொற்களை வியாசர் கூறுதல்
- 9.5. வியாசர் யுதிஷ்டிரரை உபவாசத்தில் இருந்து தடுத்தல்
- 9.6. வியாசர் சுஷ்மாரிஷி ஜனகரின் உரையாடலை மேற்கோள் காட்டுதல்

- 9.7. வியாசர் பல யுக்திகளால் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கியுரைத்தல்
 9.8. வியாசர் காலத்தின் பலத்தையும் தேவாசுரப் போரின் உதாரணத்தையும் கூறுதல்
 9.9. மேலும் வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு உரைக்கும் ராஜ தர்மங்கள்

10. ஆஸ்வமேதிக பருவம்

71

- 10.1. வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்
 10.2. யுதிஷ்டிரர் செல்வம் இன்மையைக் கூறுதல்; வியாசர் செல்வம் பெறும் வழியைக் கூறுதல்
 10.3. வியாசர் மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் வருதல். அர்ஜுனனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்.
 10.4. மீண்டும் வியாசரின் வருகை. யாகத்திற்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்படுதல்
 10.5. வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு யாக தீக்ஷை அளித்தல்
 10.6. வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு யாகத்தைத் தொடங்கக் கட்டளையிடுதல்
 10.7. யுதிஷ்டிரர் வியாசருக்கு பூமி முழுவதையும் தக்ஷிணையாக அளித்தல்

11. அஸ்தினாபுர நிகழ்வுகள்

77

12. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்

79

- 12.1. வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரருக்குவனம் செல்ல அனுமதி அளிக்கக் கூறுதல்
 12.2. வியாசரின் ஆசிரமத்திற்குத் திருதராஷ்டிர மன்னன் வருதல்
 12.3. வியாசர் திருதராஷ்டிரர் ஆசிரமம் வருதல்; அவரிடம் நலம் விசாரித்தல்
 12.4. திருதராஷ்டிரர் தன் துயரத்திற்கான காரணத்தைத் தெரிவித்தல்
 12.5. காந்தாரி தேவி வியாசரிடம் அருள் செய்யுமாறு பிரார்த்தித்தல்
 12.6. வியாசர் குந்தி தேவியிடம் ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறு எனக் கேட்பது
 12.7. குந்தி கர்ணனின் பிறப்பு ரகசியத்தை வியாசரிடம் கூறுதல்

- 12.8. வியாசர் குந்திக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 12.9. வியாசர் திருதராஷ்டிரர் முதலியவர்களின் முற்பிறவி அறிமுகத்தைக் கூறுதல்
- 12.10. வியாச மகரிஷி அனைவரையும் கங்கைக் கரைக்குச் செல்லுமாறு கூறுதல்
- 12.11. வியாசரின் பிரபாவத்தால் போரில் இறந்த இரு தரப்பு வீரர்களும் கங்கை நீரில் இருந்து தோன்றுதல்
- 12.12. பரலோகத்திலிருந்து வந்தவர்கள் பரஸ்பரம் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சந்தித்தல்
- 12.13. வந்தவர்கள் திரும்புதல்; கூடித்திரியப் பெண்கள் பரலோகம் அடைதல்
- 12.14. ஜனமேஜயனின் ஐயமும், வைசம்பாயனரின் சமாதானமும்
- 12.15. வியாச பகவான் ஜனமேஜயனுக்கு பரீகூடித் மன்னரைத் தரிசனம் செய்வித்தல்
- 12.16. பாண்டவர்களுக்கு விடையளிக்குமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் வியாசர் கூறுதல்

13. மௌசல பருவம்

94

- 13.1. வியாச மகரிஷி அர்ஜுனனிடம் கூறுபவை

3. பலராமர்

1. ஆதி பருவம்

96

- 1.1. திரௌபதி சுயம் வரம்
- 1.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமர் உரையாடல்
- 1.3. அர்ஜுனன் சுபத்ராவை அபகரித்தல்; பலராமர் கோபம்
- 1.4. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சமாதான சொற்கள்; பலராமர் அமைதியடைதல்

2. வன பருவம்

100

- 2.1. பலராமர் பிரபாசக் கூடித்திரத்தில் பாண்டவர்களிடம் வருந்திக் கூறியவை

3. உத்தியோக பருவம் 102
- 3.1. விராட சபையில் பலராமர் துரியோதனனுக்கு ஆதரவாகப் பேசுதல்
- 3.2. துரியோதனன் பலராமரிடத்தில் உதவி வேண்டுகை; பலராமரின் பதில்
- 3.3. பலராமர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்; தீர்த்த யாத்திரை செல்வதைத் தெரிவித்தல்
4. சல்ய பருவம் 105
- 4.1. பலராமரின் தீர்த்த யாத்திரை ஏற்பாடுகள்
- 4.2. பலராமர் யாத்திரை தொடங்குதல்; தீர்த்த யாத்திரையின் சிறப்பு
- 4.3. பலராமர் தரிசித்த தீர்த்தங்கள்
- 4.4. தேவரிஷி நாரதர் பலராமரைச் சந்தித்தல்
- 4.5. நாரதர் போரின் முக்கிய செய்தியைப் பலராமருக்குத் தெரிவித்தல்
- 4.6. பலராமர் சரஸ்வதியைப் புகழ்ந்து குருக்ஷேத்திரம் நோக்கி விரைதல்
- 4.7. பலராமர் அனைவரையும் நலம் விசாரித்தல்
- 4.8. பலராமர் குருக்ஷேத்திரத்தின்சமந்தக பஞ்சகம் சென்று போரிடலாம் எனல்
- 4.9. பலராமர் கோபம் கொண்டு பீமனைக் கொல்ல விரைதல்
- 4.10. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பலராமரை அமைதிப்படுத்துதல்
- 4.11. பலராமரின் சொற்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் விளக்கமும்
5. மௌசல பருவம் 113
- 5.1. துவாரகாவில் தீய சகுனங்கள் தோன்றுதல்; யாதவர்கள் பிரபாசக்ஷேத்திரம் செல்லுதல்
- 5.2. பலராமர் தனியாகச் சென்று தியானத்தில் ஈடுபடுதல்
- 5.3. பலராமர் பரமதாமம் அடைதல்

4. விதுரர்

1. ஆதி பருவம் 115
- 1.1. விதுரரின் பிறப்பு
விதுரர் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுவதல்
விதுரர் பாண்டவர்கள் பற்றித் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல்
விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை கூறுதல்
விதுரர் பாண்டவர்களை ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வருதல்
2. சபா பருவம் 118
- 2.1. சூது ஏற்பாடு
- 2.2. திருதராஷ்டிரன் கருத்தினை விதுரர் மறுத்தல்; யுதிஷ்டிரரை அழைத்தல்
- 2.3. சூதில் யுதிஷ்டிரர் தோல்வியடைகின்றபோது திருதராஷ்டிரரை விதுரர் எச்சரித்தல்
- 2.4. விதுரர் சூதை கோரமாக எதிர்த்தல்
- 2.5. துரியோதனன் எதிர்ப்பும் விதுரரின் எச்சரிக்கையும்
- 2.6. துரியோதனன் திரௌபதியை அழைத்து வர விதுரரை ஏவுதல்; விதுரர் துரியோதனனை நிந்தித்தல்
- 2.7. திரௌபதியின் ஆடை வளர்தல்; பீமன் சபதம் விதுரர் மீண்டும் பேசுதல்
- 2.8. கர்ணனின் சொற்கள்; துரியோதனன் தீய நடத்தை மீண்டும் விதுரர் அறிவுரை
- 2.9. திருதராஷ்டிரருக்கு விதுரர் அறிவித்தல்; அவை நிகழ்வுகள்
- 2.10. பாண்டவர்க்கு விதுரர் உரைப்பவை
- 2.11. விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்குப் பாண்டவர்களின் செயல்களைத் தெரிவித்தல்
3. வனபருவம் 126
- 3.1. பாண்டவர் வனம் ஏகியபின் விதுரர் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறுதல்
- 3.2. இதைக் கேட்டு திருதராஷ்டிரன் கூற்று; விதுரர் பாண்டவரிடம் செல்லுதல்

- 3.3. காம்யக வனத்தில் விதுரர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்து உரையாடுதல்
- 3.4. விதுரரைத் தேடி சஞ்சயன் வருதல்; விதுரர் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்
- 3.5. திருதராஷ்டிரர் மன்னிப்பு வேண்டுதல்; விதுரர் பதில்
- 3.6. பீமன் கிரமீர் அரக்கனைக் கொன்றதை விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

4. உத்தியோக பருவம்

130

- 4.1. திருதராஷ்டிர மன்னன் விதுரரை அழைத்தல்
- 4.2. திருதராஷ்டிரரிடம் விதுரர் கூறியவை
- 4.3. விதுரரிடம் திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரர் கருத்தைக் கேட்டல்; விதுரர் உரைத்த நீதி
- 4.4. மீண்டும் திருதராஷ்டிரன் தர்ம உபதேசம் விரும்புதல்; விதுரர் உபதேசம்
- 4.5. விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு தத்தாத்ரேயர் – சாத்ய தேவர்களின் உரையாடல் மூலம் உத்தம குலத்து மக்களின் லக்ஷணத்தை எடுத்துரைத்தல்
- 4.6. விதுரர் திருதராஷ்டிரர் இடத்தில் உத்தம குலம் உடையவன் யார் எனக் கூறுதல்
- 4.7. மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் கேட்டதும் விதுரர் கூறியதும்
- 4.8. திருதராஷ்டிரருக்கு விதுரர் உரைத்த இதமான சொற்கள்
- 4.9. விதுரர் மேலும் நீதியை உரைத்தல்
- 4.10. விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு தர்மத்தின் பெருமையையும் நான்கு வர்ணத்துக்குரிய தர்மத்தையும் உரைத்தல்
- 4.11. மறுநாள் கௌரவ சபையின் நிகழ்வுகள்
- 4.12. விதுரர் துரியோதனனிடம் அடக்கத்தின் சிறப்பு, குடும்பக் கலகத்தால் ஏற்படும் நஷ்டம் இவற்றைக் கூறி சமாதான ஆலோசனை கூறுதல்
- 4.13. தொடர் நிகழ்வுகள்; ஸ்ரீகிருஷ்ணர் பாண்டவர் தூதராக ஹஸ்தினாபுரம் வருதல்; திருதராஷ்டிரர் ஏற்பாடு; விதுரர் கூற்று
- 4.14. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரர் சபைக்கு வருதல்; விதுரருடன் சந்திப்பு; விதுரர் கூற்று

- 4.15. விதுரருக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறிய பதிலுரை
- 4.16. திருதராஷ்டிர சபையில் சாத்யகி கூறியதைக் கேட்ட விதுரர் உரையப்பவை
- 4.17. விதுரர் துரியோதனன் இடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பராக்கிரமத்தை எடுத்துரைத்தல்
- 4.18. விதுரர் குந்தியிடம் கூறுதல்

5. சல்ய பருவம்

160

- 5.1. பாரதப் போர் முடிந்து யுயுத்சு விதுரரைச் சந்தித்தல்; விதுரர் யுயுத்சு உரையாடல்
- 5.2. விதுரர் யுயுத்சுவை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லுதல்
- 5.3. விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு துயரத்தை விடும்படி எடுத்துக் கூறுதல்
- 5.4. விதுரர் உடலின் நிலையாமையைத் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 5.5. விதுரர் சம்சாரத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதிலிருந்து விடுபடும் வழியையும் கூறுதல்
- 5.6. விதுரர் அடர்ந்த காட்டை எடுத்துக் காட்டாகக் காட்டி உலகை வருணித்தல்
- 5.7. சம்சாரம் என்னும் காட்டின் உருவத்தின் விளக்கம்
- 5.8. சம்சார சக்கரம்; சாரீரத்தைத் தேருடன் ஒப்பிடுதல்; முக்திக்கான உபாயங்கள்

6. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்

168

- 6.1. விதுரர் திருதராஷ்டிர மன்னரின் சேவையில் ஈடுபடுதல்
- 6.2. 15 ஆண்டுகளுக்குப்பின் திருதராஷ்டிரர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்
- 6.3. விதுரர் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; பீமனின் எதிர்ப்பும் அர்ஜுனனின் ஆதரவும்
- 6.4. விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் யுதிஷ்டிரரின் கருத்தைக் கூறுதல்
- 6.5. விதுரர் திருதராஷ்டிர மன்னருடன் கானகம் செல்லத் தீர்மானித்தல்
- 6.6. விதுரரின் வனவாச வாழ்க்கை
- 6.7. விதுரரின் இறுதிநேரம்; அவர் யுதிஷ்டிரரின் உடலில் பிரவேசித்தல்

1. மகாபாரதத்தில் நாரதர்

1. ஆதிபருவம்

1.1.நாரதர் இந்திரப் பிரஸ்தம் வருதல்

யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்கள், திரௌபதியுடன் இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். அப்போது எல்லோரும் பூஜிக்கும் தேவரிஷி, நாரதர் பாண்டவரைக் காண வான்வழியே வந்தார். நாரதர் ரிக், யஜுர், சாம, வேத நிபுணர். நியாய சாஸ்திரத்தின் சிறந்த பண்டிதர். உயர்ந்த வடிவமும் வெண்ணிறமும் உடையவர். தூயவரான அவர் பெரும்பாலான காலம் யாத்திரையில் கழிக்கிறார். இந்திரன் அளித்த இரு ஒளிமிக்க, வெண்மையான, மெல்லிய, திவ்ய ஆடைகளை அணிகிறார். சம்ஹிதா சாஸ்திரத்தில் எல்லோருக்கும் உள்ள தர்மம், அடைய வேண்டிய தர்மம் அனைத்தையும் அறிந்தவர். இனிய சாமகான பண்டிதர். எப்போதும் தத்துவ விசாரம் செய்பவர். அறிய வேண்டிய எல்லாப் பொருளின் ஞானமும் பெற்றவர். வேத விஷய ஐயங்கள் அனைத்தையும் தீர்க்க வல்லவர். நாரதர் வந்ததைக் கண்ட மன்னர் யுதிஷ்டிரர் முன்னால் வந்து வணங்கி உயர்ந்த ஆசனம் அளித்து வணங்கி பூஜிக்கிறார். அவரது பூஜையை, உபசரிப்பை ஏற்ற நாரதர் யுதிஷ்டிரருக்கும் அவரது வருகை அறிந்து அவரைப் பணிய வந்த திரௌபதிக்கும் ஆசீர்வாதம் அளிக்கிறார். பின் யுதிஷ்டிரரைத் தன் அருகில் அமர்த்திப் பாண்டவர்களுக்குத் தனிமையில் கூறுகிறார்.

1.2.நாரதரின் கூற்று; நியமம் அமைக்க அறிவுறுத்தல் :

“புகழ்மிக்கவர்களே, பாஞ்சாலி உங்கள் அனைவருக்கும் ஒரே தர்மபத்தினி. எனவே அவள் குறித்து உங்களுக்குள் ஒருபோதும் விரோதம் ஏற்படாதவாறு நியமம் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். யுதிஷ்டிரா! உங்களுக்குள் அன்பை அதிகரிக்கும் நல்லெண்ணத்தைக் காப்பாற்று. உங்களுக்குள் பகையோ விரோதமோ நேராத படி நியமத்தை அமைத்துக் கொள்” என்று கூறுகிறார். சுந்த - உபசுந்தர் என்று புகழ்பெற்ற சகோதரர்கள் தங்களுக்குள் மிகுந்த அன்பு இருந்தும் திலோத்தமா என்னும் அப்சரசக்காகப் போரிட்டு ஒருவரை ஒருவர் கொன்றுவிட்ட வரலாற்றைப் பாண்டவர்களுக்குக் கூறுகிறார் . “சுந்த - உபசுந்தர் பரஸ்பரம் நன்கு கட்டுப்பட்டும் எல்லா விஷயங்களிலும் ஒத்த கருத்துடையவராகவும் இருந்தும் கூட ஒரு பெண்ணிற்காக ஒருவரை ஒருவர் கொன்று விட்டனர். எனவே பரத வம்சச் செம்மல்களான நீங்கள் திரௌபதியால் உங்களுக்குள் விரோதம் ஏற்படாமல் சிறந்த வகையில் நியமம் அமையுங்கள். உங்கள் நன்மை கருதியே இதனைக் கூறுகிறேன்” என நாரதர் கூறுகிறார்.

1.3.பாண்டவர்கள் நியமம் ஏற்றல் :

நாரதர் இவ்வாறு கூறியதும் பாண்டவர்கள் நாரதர் முன்னிலையில், “எங்களில் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் திரௌபதி ஒவ்வொரு ஆண்டு வசிக்கட்டும். திரௌபதியோடு தனிமையில் இருக்கும்போது நம்மில் ஒரு சகோதரனை மற்றொருவன் பார்த்துவிட்டால் அவன் 12 ஆண்டுகள் பிரம்மச்சாரியாகக் காட்டில் வாசம் புரியட்டும் என்ற நியமத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். தர்மாத்மாக்களான பாண்டவர் இந்த நியமத்தை ஏற்றுக் கொண்டதும் நாரதர் மகிழ்ச்சியுடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

2.சபா பருவம்:

2.1.மயன் அமைத்த மண்டபம்; நாரதரின் அரசு பரிபாலனம் பற்றிய வினாக்கள் :

இந்திரப் பிரஸ்தத்தில், காண்டவவன தகனத்தின் போது அர்ஜுனனால் அபயம் அளித்துக் காப்பாற்றப்பட்ட மயன், பிரதி உபகாரமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு, யுதிஷ்டிரருக்காக ஓர் ஒப்பற்ற, பூவுலகில் எங்கும் இல்லாத சபா மண்டபம் ஒன்றை அமைத்துத் தருகிறான். யுதிஷ்டிரர் மண்டபத்தில் பிரவேசிக்கும் போது சிறந்த விழா ஒன்றை நடத்துகிறார். பல தேசத்து மன்னர்களும் அவ்விழாவில் கலந்து கொள்ளுகின்றனர். அவ்விழா முடிந்த சில காலத்தில் தேவ ரிஷி நாரதர் பாண்டவர் சபைக்கு வருகிறார். பாண்டவர்களால் வரவேற்கப்பட்டு, பூஜிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு ஆசி அளிக்கிறார். பின் நாரதர் யுதிஷ்டிரர் இடத்தில் ஒரு மன்னன் தன்னையும், தன்னைச் சார்ந்தோரையும், மக்களையும், நாட்டையும் எப்படிப் பாதுகாக்க வேண்டும், அரசு பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும் என்பதை வினா உருவிலேயே உபதேசிக்கிறார்.

மன்னனுக்குரிய ஆறு குணங்கள், 14 பரீட்சிக்க வேண்டிய இடம் அல்லது நபர், ஏழு உபாயங்கள், மன்னனின் பொக்கிஷத்தை அதிகரிக்கும் எட்டு கர்மங்கள், பகைவரோடு சேரக்கூடாத ஏழு பேர், ஒற்றரை அமைத்தல், ரகசியம் காத்தல், அவசியமான கல்வி அளித்தல், கவனம் செலுத்த வேண்டிய 18 பேர், நாட்டில் ஏற்படும் ஐந்து வகை துன்பங்கள், அரசின் அடிப்படையான எட்டு அங்கங்கள் வருமானம் செலவு செய்யும் பங்கு, 1/100 ரூ வட்டியில் விவசாயிக்குக் கடன் அளித்தல், அஷ்டாங்க சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவர் துணை, யாக அனுஷ்டானம், 14 குற்றங்களைத் துறத்தல், மன்னன் தான் துறக்க வேண்டிய ஆறு வகைக் குற்றங்கள் அனைத்தையும் நீக்கி கவனத்துடன் அரசு புரிகிறாயா என நாரதர் யுதிஷ்டிரிடம் கேட்டார்.

2.2.நாரதர் தேவர்களின் சபைகளை வருணித்தல் :

யுதிஷ்டிரர் இயன்றவரை அரசு தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாக நாரதர்க்கு பதில் அளிக்கிறார். அதன்பின் அனைத்து உலக சஞ்சாரியான நாரதர் என்னென்ன சபைகளைக் கண்டிருக்கிறார் என்றும் மயன் அமைத்த சபை போல சபைகள் இருக்கின்றனவா எனவும் பணிவுடன் வினவுகிறார். நாரதர் யுதிஷ்டிரருக்கு மயன் அமைத்த சபை போலப் பூவுலகில் வேறு ஒரு சபை இல்லை என்று கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரர் வேண்டிக் கொண்டவாறு தான் கண்டு வந்த சில சபைகளை, அவற்றின் அளவு, சிறப்பு, அங்கு

வாழ்பவர்கள் என முழுமையாக விவரிக்கிறார். இந்திர சபை, யமதர்மராஜன் சபை, வருண சபை, குபேர சபை, பிரம்மசபை என தேவர்களின் சபைகளை நாரதர் விவரிக்கிறார்.

2.3.பாண்டுவிற்சாக ராஜசூய யாகம் செய்யக் கூறுதல் :

இந்திரன் சபையில் தேவர்களோடு ஹரிச்சந்திர மன்னன் ஆகிய ராஜரிஷி மட்டுமே இருக்கிறார் ஏனைய மன்னர்கள் பித்ருக்கள் வாழும் யமதர்மனின் சபையிலேயே இருக்கின்றனர் என நாரதர் உரைக்கிறார். தன் தந்தை பாண்டுவைத் தாங்கள் எந்த சபையில் கண்டீர்கள். அவர் எனக்கு தெரிவிக்குமாறு கூறிய செய்தி ஏதும் உண்டா என யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் வினவுகிறார். நாரதர் பாண்டு யமன் சபையில் இருப்பதையும் ஹரிச்சந்திரனைப் போல இந்திரலோகத்தில் சொர்க்கத்தில் வாழ விரும்புவதையும் அதற்காக யுதிஷ்டிரர் ராஜசூய யாகம் செய்ய வேண்டும். அச்சிறந்த யாகத்தைப் புதல்வனாகிய யுதிஷ்டிரர் மேற்கொண்டு முடித்தால் தான் இந்திரலோகம் அடைய முடியும் எனப் பாண்டு தெரிவித்ததையும் நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். பின் துவாரகைக்குச் செல்வதாகக் கூறிப் பாண்டவர்களிடம் விடைபெறுகிறார்.

2.4.திருதராஷ்டிரன் சபையில் பாண்டவர் வனம் ஏகிய பின் நாரதர் கூறியவை:

பாண்டுவின் நன்மை கருதியே பாண்டவர்கள் ராஜசூய யாகம் செய்தனர். ராஜசூய யாகம் முடித்த பாண்டவர் ஹஸ்தினாபுரத்தில் கௌரவர்களால் சூதில் வெல்லப்பட்டு வனவாசம் செல்லுகின்றனர். நாட்டில் தீய சகுனங்கள் நிகழ்கின்றன. அச்சமயத்தில் திருதராஷ்டிரன் அவைக்கு வரும் நாரத மகரிஷி இன்றையிலே இருந்து 14 ஆம் ஆண்டு துரியோதனனின் குற்றத்திற்காகப் பீமனும், அர்ஜுனனும் தம் பராக்கிரமத்தின் மூலம் கௌரவ குலத்தை அழிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து வானத்தில் மறைந்து விடுகிறார்.

3.வன பருவம்:

3.1.நாரதர் காம்யக வனத்தில் பாண்டவரைச் சந்தித்தல்; தீர்த்தங்களின் சிறப்பினைக் கூறுதல் :

காம்யக வனத்தில் அர்ஜுனன் தவம் மேற்கொண்டு வட திசை சென்ற பிறகு பாண்டவர்களிடம் நாரத மகரிஷி வருகை தந்தார். யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் மனிதன் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்ளுவதால் அடையும் பலன்கள் என்னென்ன என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகிறார். யுதிஷ்டிரரின் வேண்டுகோளைக் கேட்ட நாரதர் தாம் முன்பு ஒரு சமயம், பீஷ்மருக்குப் புலஸ்தியர் இவ்வுலகில் உள்ள தீர்த்தங்களின் மகிமையையும், அவற்றில் நீராடி வணங்குவதால் ஏற்படும் பலன்களையும் கூறிய போது, கேட்டதாகக் கூறுகிறார். அவ்வாறு புலஸ்திய மகரிஷி உரைத்த தீர்த்தங்களின் மகிமைகளையும், நீராடலால் மனிதன் பெறக்கூடிய பலன்களையும் நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்கு மிக விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அவர் கூற்றின்படியும் இந்திரனிடமிருந்து வந்த லோமஷ முனிவர் கூறியவாறும் யுதிஷ்டிரர். தமது புரோகிதரான தெளமியரின் ஆலோசனையை மேற்கொண்டு தீர்த்த யாத்திரைக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார். பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரை புறப்படும் போது அங்கு வருகை தரும் நாரதரை வணங்கிய பாண்டவர்கள் யாத்திரை மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

3.2.கந்தமாதன பருவத்தில் நாரதர் வருகை : திவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்தை தடுத்தல் :

கந்தமாதன பருவத்தில் தங்கி இருந்த பாண்டவர்கள் குபேரனின் தரிசனம் கிடைக்கப் பெற்று அர்ஜுனன் வருகைக்காகக் காத்திருந்தனர். சகோதரர்களைப் பிரிந்து ஐந்தாண்டு காலம் கழிந்த பின் இந்திரனிடமிருந்து திரும்பிய அர்ஜுனன் தனது இந்திரலோக வாழ்க்கையையும், தான் பெற்ற திவ்யாஸ்திரங்களைப் பற்றியும் சகோதரர்களிடம் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனனிடம் தான் திவ்யாஸ்திரங்களின் பிரயோகத்தினைக் காண வேண்டும் என விருப்பம் தெரிவிக்கிறார். அதன்படி அர்ஜுனனும் முறைப்படி திவ்யாஸ்திரங்களைச் செலுத்த ஆயுத்தமானார்.

அச்சமயம் தேவர்களுடன் அனைத்து பிராணிகளும் அங்கு வந்தனர். தேவர்கள் கூறியவாறு, நாரதர் அர்ஜுனன் அருகில் வந்து, திவ்யாஸ்திரங்கள் இலக்கின்றி விடப்படக்கூடியவை அல்ல என்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு இருப்பதாலேயே அவை சக்தி பெற்று விளங்குகின்றன என்றும், பகைவர் இன்றிச் செலுத்தப்பட்டால் அவை முவுலகையும் அழித்துவிடும் என்றும்,

போரில் பகைவர் மீது அவை பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், வீணாக அவற்றைச் செலுத்திக் குற்றத்திற்கு ஆளாகாதே, என்றும் அறிவுரை கூறித் தடுத்து விடுகிறார்.

4.உத்தியோக பருவம்:

4.1.கௌரவ சபையில் நாரதர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல் :

அடுத்து உத்தியோக பருவத்தில் நாரத மகரிஷி மீண்டும் பிரத்யட்சம் ஆகிறார். கௌரவர் சபையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் தூதராக வந்து திருதராஷ்டிரரிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ள அறிவுறுத்துகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் இந்த சமாதான முயற்சியைக் காண விரும்பிய மகரிஷிகளும் கௌரவ சபைக்கு வருகை தருகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், கண்வர் ஆகியோர் எடுத்துக் கூறியும் துரியோதனன் பிடிவாதமாக இருக்கிறான். அப்போது நாரத மகரிஷி விஸ்வாமித்திரரின் சீடரான காலவ மகரிஷி தன் குருவான விசுவாமித்திரர் வேண்டாமலேயே, அவருக்கு குருதட்சணை அளிப்பதாகப் பிடிவாதமாக வாக்களித்ததால் அடைந்த துன்பங்களை விரிவாக உரைத்தார். அத்துடன் யயாதி தன் புண்ணியத்தால், தர்மத்தால் சொர்க்கம் அடைந்து, அங்கு கர்வம் கொண்டு பிறரை அவமதித்ததால் சொர்க்கத்தில் இருந்து இந்திரன் ஆணையில் கீழே தள்ளப்பட்ட வரலாற்றினையும் கூறினார். வீண் பிடிவாதத்தால் காலவரும், கர்வத்தால் யயாதியும் துன்பத்திற்கும் வீழ்ச்சிக்கும் ஆளானதை உணர்ந்து நீயும் பிடிவாதத்தையும், கர்வத்தையும் விட்டுப் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள் என்று துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறினார்.

5.சாந்தி பருவம்:

5.1.நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்குக் காணன் பற்றிய விஷயங்களைத் தெரிவித்தல்:

மகரிஷிகளின் சொற்களும், ஞானிகளின் சொற்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் முயற்சியும் வீணாகின. போர் 18 நாட்கள் நடந்து முடிந்தது. கௌரவர்களின் 11 அக்ஷௌஹிணி சேனையும், பாண்டவர்களின் ஏழு அக்ஷௌஹிணி சேனையும் அழிக்கப்பட்டன, கௌரவர் தரப்பில் மூன்று மகாரதிகளும், பாண்டவர் தரப்பில் ஏழு பேரும் மட்டுமே உயிர் பிழைத்தனர். போரில் உயிரிழந்த அனைவருக்கும் உரிய சடங்குகளைச் செய்து, கங்கையில் ஜலதானம் அளித்த யுதிஷ்டிரர், தன் சகோதரர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், திருதராஷ்டிரர், விதுரர் மற்றும் அரச குலப் பெண்களோடு தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்காகக் கங்கை கரையிலேயே ஒரு மாத காலம் தங்கியிருந்தார்.

அப்போது யுதிஷ்டிரரைக் காண்பதற்காகப் பிரம்ம ரிஷிகளும் சித்தர்களும் வியாசர், நாரதர், தேவலர், கண்வர் முதலிய மகரிஷிகளும் வந்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் வரவேற்று உபசரித்து சிறந்த ஆசனங்களை யுதிஷ்டிரர் அளித்தார். அப்போது நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம், “போரில் வெற்றி பெற்று ராஜ லக்ஷ்மியை அடைந்து தாங்கள் மகிழ்வுடன் இருக்கிறீர்கள் அல்லவா?” என்று கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் அவரிடம், உறவினர்களையும், புதல்வர்களையும் இழந்து பெற்ற வெற்றி தோல்வியாகவே தோன்றுகிறது. அத்துடன் எங்கள் மூத்த சகோதரன் கர்ணனை அவன் சகோதரன் என்று அறியாமலே, இன்னொரு சகோதரனின் கையால் கொல்வித்தேன். இந்த கவலை என்னை எரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. குந்தி மாதா இந்த ரகசியத்தை எங்களிடமிருந்து மறைத்து விட்டார். இறந்தவர்களுக்கு நீரஞ்சலி அளிக்கும் போதே இதனை அவர் வெளியிட்டார். போர்க்களத்தில் கர்ணனின் தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் அமுங்கி விட்டது. கர்ணனுக்கு அந்த சாபம் எப்படி அளிக்கப்பட்டது என்பதை கூறி அருளுங்கள்” என வேண்டினார்.

நாரத முனிவர் அந்த விஷயத்தை யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார். “பாரதா! நான் கூறுவது தேவ ரகசியம். முன்பு நடந்த விஷயம். ஒரு சமயம் தேவர்கள் புவியின் கூடித்திரிய சமுதாயம் முழுவதையும் அஸ்திரங்களின் அடியால் புனிதமாக்கி சொர்க்க லோகம் அடையச் செய்வதற்கான உபாயத்தை யோசிக்கலாயினர். அதன்படி சூரியன் மூலம் குந்தியின் கர்ப்பத்தில் தேஜஸ்வியான பாலகனைத் தோற்றுவித்தனர். அப்பாலகனே போருக்குத் தந்தையானான். அவன் இயல்பாகவே பாண்டவர்களிடம் வெறுப்புடன் இருந்தான். அத்துடன் தெய்வத்தின் தூண்டுதலும் இருந்தது.

துரோணாச்சாரியாரிடம் தனுர் வேதம் பயின்ற கர்ணன் அவரிடம் பிரம்மாஸ்திரத்தைக் கற்பிக்க வேண்டினான். துரோணாச்சாரியார் பிராமணன் அல்லது துறவியான கூடித்திரியன் மட்டுமே அதைப் பயில முடியும். மற்றவர் கற்க முடியாது எனக் கூறி மறுத்துவிட்டார். பிறகு கர்ணன் பரசுராமரை அணுகி அவரைப் பணிந்து வணங்கி அவரிடம் தான் ப்ருகு வம்சத்து பிராமணன் என்று கூறி அவருடைய அன்பைப் பெற்றான். முறைப்படி பிரம்மாஸ்திரத்தையும் அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டான்.

இச்சமயம் தனுர் வேதப் பயிற்சி செய்து கொண்டிருந்த கர்ணன் அறியாமல், ஒரு பிராமணனுடைய ஹோமதேனு பசுவைக் கொன்றுவிட்டான். அவரிடம் மன்னிப்பை வேண்டினான். பெரும் செல்வம் அளிப்பதாகவும் வாக்களித்தான். ஆனால் அந்த பிராமணன் கோபம் தணியவில்லை. அவன் செல்வத்தை ஏற்கவில்லை. கர்ணனிடம் “நீ யாரிடம் எப்போதும் பொறாமை கொண்டு தோற்கச் செய்ய நினைக்கிறாயோ அவனுடன் போரிடும்போது உன் தேரின் சக்கரம் பூமியில் அமுங்கிவிடும்” எனச் சாபமளித்து விட்டான்.

நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் பரசுராமர் கர்ணனுக்கு சாபம் அளித்த விஷயத்தையும் விவரித்தார். “மன்னா! உபவாசம் இருந்ததால் களைப்புற்றிருந்த பரசுராமர் ஒரு நாள் கர்ணனின் மடியில் தலை வைத்து உறங்கினார். அப்போது ‘அலர்க்’ என்னும் கொடிய, ரத்தம், மாமிசம், உமிழ்நீர் இவற்றை உண்ணும் பூச்சி கர்ணனின் தொடையைத் துளைத்துக் குருதி பெருகச் செய்தது. சகிக்க முடியாத வலி ஏற்பட்ட போதும் குரு கண்விழித்து விடுவார் என்று அஞ்சிய கர்ணன் பூச்சியை விரட்டாமல் குருவை மடியிலேயே வைத்திருந்தான். கர்ணனின் குருதி தன் உடலில் பட்டதும் கண்விழித்த பரசுராமர் இதனைக் கண்டு ஐயம் கொண்டார். அவர் அந்த பூச்சியைப் பார்த்ததுமே அது அரக்கன் வடிவில் மாறியது. தான் சத்யயுகத்தில் ப்ருகுவின் சாபத்தால் கொடிய பூச்சியாக மாறியதைக் கூறி பரசுராமரின் பார்வை பட்டதும் தனக்கு சாப விமோசனம் கிடைக்கும் என்ற ப்ருகுவின் சொற்படி அரக்கன் உருப்பெற்றதைத் தெரிவித்தான். பின் அவரை வணங்கிச் சென்று விட்டான்.

அதன் பின் பரசுராமர் கர்ணனிடம், “ இத்தகைய பெரும் வலியை பிராமணனால் ஒருபோதும் சகிக்க முடியாது. நீ யார் என்ற உண்மையைக் கூறு” என்றார். கர்ணனும் தான் சூத ஜாதியினன், ராதேயன் என்று அறியப்பட்டவன், பிரம்மாஸ்திரத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்பி பொய் கூறி அவரது சீடன் ஆகியவன் என்பதைத் தெரிவித்தான். பரசுராமர் கோபம் கொண்டு “ மூடனே! நீ பிரம்மாஸ்திரத்தைக் கற்க விரும்பி என்னிடம் கபடம் செய்துள்ளாய். ஆகவே போரில் நீ உனக்குச் சமமான வீரனோடு

போரிடாத வரையிலும், மரண காலம் உனக்கு வராத வரையிலும் மட்டுமே உனக்கு இந்த பிரம்மாஸ்திரம் நினைவில் இருக்கும்” என்று சாபம் அளித்தார். அவனை அங்கிருந்து சென்றுவிடக் கட்டளையிட்டார். அதேசமயம் “இந்த புவியில் எந்த ஒரு கூத்தரியனும் போரில் உனக்குச் சமமாக மாட்டான்” என்ற ஆசியையும் அளித்தார். கர்ணன் அவரிடம் இருந்து துரியோதனனிடம் வந்து தான் எல்லா அஸ்திர ஞானத்தையும் பெற்றுவிட்டேன் என்பதைக் கூறினான்.

5.2.கர்ணனின் உதவியுடன் துரியோதனன் சுயம்வரத்தில் கலிங்க ராஜகுமாரியை அபகரித்தது :

நாரதர் மேலும் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “பரத சிரேஷ்டா! இவ்வாறு பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்றுத், துரியோதனனுடன் கர்ணன் ஆனந்தமாக வாழ்ந்து வந்தான். அப்போது சித்ராங்கதன் என்னும் கலிங்க மன்னன் தன் மகளுக்குச் சுயம்வரம் அறிவித்தான். பல நாட்டு மன்னர்களும், துரியோதனனும் அச்சுயம்வரத்தில் கலந்து கொண்டனர். சுயம்வர சபையில் அழைத்து வரப்பட்ட ராஜகுமார்க்கு மன்னர்கள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டனர். அப்போது துரியோதனனின் அறிமுகம் முடிந்ததும், அவனைத் தாண்டிச் செல்ல முற்பட்ட கலிங்க இளவரசியைத் துரியோதனன் வலிய அபகரித்துத் தேரில் ஏற்றி விட்டான். தன்னை அவள் தேர்ந்தெடுக்காததை அவனால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை, அங்கு கூடியிருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் துரியோதனனை எதிர்க்க முற்பட்ட போது, கர்ணன் ஒருவனாகவே அவர்கள் அனைவரையும் தோற்கச் செய்தான். கர்ணனால் காப்பாற்றப்பட்ட துரியோதனன் ராஜகுமாரியுடன் மகிழ்வோடு ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினான்.

5.3.கர்ணன் ஜராசந்தனை தோல்வியுறச் செய்தல்; மாலினி நகர ராஜ்யம் பெறுதல்:

நாரதர் கர்ணன் மகத் தேச மன்னன் ஜராசந்தனை வெற்றி பெற்றதையும் யுதிஷ்டிரருக்கு அறிவித்தார். “மன்னா! கர்ணனின் வீரத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட மகத் மன்னன் ஜராசந்தன் த்வைரத் போருக்கு அவனை வலுவில் அழைத்தான். இருவரும் போர் புரிந்தனர். பல அஸ்திர சஸ்திரங்களால் அடித்துக் கொண்டனர். வில்களும், கத்திகளும் துண்டு துண்டாக்கப்பட்டன. பின்னர் இருவரும் மல்யுத்தம் புரியலானார்கள்.

கர்ணன் பாஹு கண்டகம் என்னும் போர் மூலம் ஜரா என்ற அரக்கியால் இணைக்கப்பட்ட ஜராசந்தனைக் கிழிக்கத் தொடங்கினான். (பலம் மிகுந்த மல்யுத்த வீரன் எதிரி பலம் இழக்கும் போது அவனுடைய கெண்டைக் காலை தன் காலால் அழுத்தி, மற்ற காலை மேலே தூக்கி

உடலைக் கிழிப்பது பாஹு கண்டகம் என்னும் மல்யுத்தம் ஆகும்) ஐராசந்தன் அச்சமயம் கர்ணனிடம் பகைமையை விலக்கிக் கொண்டான். கர்ணனுக்கு அங்க தேசத்தின் மாலினி என்னும் நகரை அளித்தான். அங்க தேசத்து மன்னன் ஆன கர்ணன் துரியோதனனின் அனுமதியுடன் சம்பாரனை வென்று சம்பா நகரத்தையும் பரிபாலிக்கத் தொடங்கினான்.

5.4.கர்ணன் கொல்லப்படுவதற்கான கூழல் உருவானதை நாரதர் கூறுதல்:

“இவ்வாறு தன் அஸ்திரங்களின் பிரபாவத்தால் பிரசித்தி பெற்ற கர்ணன் கொல்லப்பட்ட சூழலைக் கேள்; ஒரு நாள் இந்திரன் பாண்டவர்கள் ஆகிய உங்களுடைய நன்மைக்காக கர்ணனிடம் அவனுடைய உடலோடு தோன்றிய கவச, குண்டலங்களை யாசித்துப் பெற்றார். மன்னா! கர்ணன் முதலாவதாக பிராமணன் மற்றும் பரசுராமருடைய சாபத்தைப் பெற்றிருந்தான். இரண்டாவதாக அவன் குந்திக்கு அர்ஜுனனைத் தவிர மற்ற நான்கு சகோதரர்களையும் காப்பாற்றுவதாக வரம் அளித்திருந்தான். மூன்றாவதாக இந்திரன் மாயையால், அவனுடைய கவச குண்டலங்களைப் பெற்றுவிட்டார். நான்காவதாக மகாரதிகளை எண்ணும்போது பீஷ்மர் அவனை அடிக்கடி அர்த்தரதி என்று அவமதித்து வந்தார். ஐந்தாவதாக சல்யன் மூலம் அவனுடைய தேஜஸை அழிக்கும் முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆறாவதாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் நீதியும் கர்ணனுக்கு எதிராக வேலை செய்தது. இந்த எல்லாக் காரணங்களாலும் கர்ணன் தோல்வியுற்றான். இவ்விதம் உன் சகோதரன் கர்ணனுக்கு சாபமே கிடைத்திருந்தது. பலர் அவனை ஏமாற்றவும் செய்தார்கள். எனவே அவன் போரில் கொல்லப்பட்டுள்ளான். ஆகவே அவன் துயரப்படத் தகுந்தவன் அல்ல” என்று நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

5.5.நாரதர் ஸ்வர்ணஷ்ணியின் பிறப்பு, இறப்பு, உயிர் பெற்ற வரலாற்றை யுதிஷ்டிருக்கு விவரித்தல் :

தன் சகோதரனும், புதல்வர்களும், உறவினர்களும் கொல்லப்பட்டதால் பெரும் சோகம் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்ய விரும்பாமல் துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்ள விரும்பினார். அர்ஜுனனும், பீமனும் பலமுறை அவருக்கு கூடித்திரிய தர்மத்தை எடுத்துக் கூறித் தடுத்தனர். நகுல, சகாதேவனும் திரௌபதியும் வியாச முனிவரும் பலவிதமாக எடுத்துச் சொல்லியும் யுதிஷ்டிரர் கேட்கவில்லை. அப்போது அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளிக்க வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் முன்பு புதல்வனை இழந்த சிருஞ்ஜய மன்னனுக்கு நாரதர் விவரித்த பதினாறு மன்னர்களின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக

வருணித்தார். அப்போது யுதிஷ்டிரர் சிருஞ்ஜய மன்னன் எவ்வாறு தன் புதல்வனைப் பெற்றார்? அவன் எவ்வாறு இறந்தான்? எப்படி மீண்டும் உயிர் பெற்றான் எனக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாரத மகரிஷி இந்த நிகழ்ச்சிகளை நேரில் கண்டவர். அவரிடமே கேட்டு அறிந்து கொள் எனக் கூறினார். தர்மராஜரும் நாரதரிடம் சுவர்ணஷ்டிவி பற்றிய செய்திகளைக் கூறுமாறு வேண்டினார். அவர் கேட்டவாறு நாரதரும் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறத் தொடங்கினார்.

“மகாபாஹு யுதிஷ்டிரா! இந்த விஷயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியது அனைத்தும் சத்தியமாகும். மீதமுள்ள விவரங்களை நான் கூறுகிறேன், என்ற நாரதர் கூறலானார். நானும் எனது மருமகன் பர்வத முனிவனும் சிருஞ்ஜய மன்னரிடம் வசிக்க விரும்பி அவருடைய மாளிகைக்குச் சென்றோம். மழைக்காலம் முடிந்ததும் நாங்கள் புறப்படும் நேரம் வந்தது. அப்போது பர்வத முனிவர் எங்களை மிகுந்த மரியாதையோடு உபசரித்த சிருஞ்ஜயமன்னனுக்கு உபகாரம் செய்ய விரும்பினார். நானும் அவரிடம் சிருஞ்ஜயனுக்கு அவர் விரும்பிய வரத்தை அளிக்க அனுமதி அளித்தேன். பர்வதர் சிருஞ்ஜயரிடம் “உன்னுடைய உபசரிப்பில் நாங்கள் மிகுந்தமகிழ்ச்சி அடைந்தோம். நீ விரும்பிய வரத்தைக் கேள்” என்றார்.

சிருஞ்ஜய மன்னன் “தாங்கள் இருவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தது எனக்குப் போதுமானது; பலனளிக்கக் கூடியது” என்றான். ஆனால் பர்வதர் மன்னனிடம் உன் மனதில் நீண்ட காலமாக இருக்கும் சங்கல்பத்தை வரமாகக் கேள்” என்றார். அப்போது மன்னன், வீரம், பலம், நீண்ட ஆயுள், உத்தம விரதங்களை அனுசரித்தல், சௌபாக்கியம் இவற்றுடன் கூடிய இந்திரனுக்குச் சமமான தேஜஸ் உடைய மகனைப் பெற விருப்பம் தெரிவித்தான். பர்வதர் அவனிடம், “மன்னா! உன் விருப்பம் நிறைவேறும். ஆனால் அவன் நீண்ட ஆயுளோடு இருக்க மாட்டான். நீ இந்திரனைத் தோற்கச் செய்வதற்காக எண்ணுகிறாய். உன் மகன் சுவர்ணஷ்டிவி என்ற பெயரில் பிரசித்தி பெறுவான். ஆனால் நீ எப்போதும் இந்திரனிடமிருந்து அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றார்.

முனிவரின் பேச்சைக் கேட்ட சிருஞ்ஜயன் முனிவரே, “உங்கள் தவத்தின் பலத்தால் என் மகன் நீண்ட ஆயுளைப் பெற வேண்டும்” என்று கேட்டான். ஆனால் பர்வதர் இந்திரனை நினைத்துப் பதில் ஏதும் கூறவில்லை. அப்போது நான் வருத்தம் கொண்ட மன்னனிடம், “மன்னா! நீ தீன சமயத்தில் என்னை நினைத்துக் கொள். கவலைப்படாதே நான் உன் மகனை உன்னிடம் சேர்ப்பேன். யமராஜனுக்கு வசப்பட்ட உன் அன்பு மகனை அதே உருவில் உன்னிடம் கொண்டுவந்து அளித்து விடுவேன்” என்று கூறினேன். பின்னர் இருவரும் மன்னனிடம் விடை பெற்றுச் சென்று விட்டோம்.

பிறகு ராஜரிஷியான சிருஞ்ஜயருக்கு ஒரு மகன் தோன்றினான். அவன் வாயால் தங்கத்தை உமிழ்ந்ததால் சுவர்ணஷ்டிவி என்ற பெயரில் பிரசித்தமானான். அவனுடைய அற்புதமான வரலாறு உலகம் முழுவதும் பரவியது. இந்திரனுக்கும் இந்த பாலகன் பர்வத முனிவரின் வரத்தின் பலன் என்று தெரிந்து விட்டது. இந்திரன் தன் தோல்விக்குப் பயந்து அந்த அரச குமாரனை வதம் செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்நோக்கி இருந்தார். இந்திரன் தன்னுடைய திவ்ய அஸ்திரமான வஜ்ரத்திடம் “நீ புலியாகி அந்த ராஜகுமாரனைக் கொன்றுவிடு சிருஞ்ஜயனின் புதல்வன் பெரியவன் ஆனதும் தன் பராக்கிரமத்தால் என்னைத் தோற்கச் செய்வான் என்று பர்வதன் கூறியுள்ளார் என்றார்”. புலியாக உருவெடுத்த வஜ்ரமும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்தவாறு சிருஞ்ஜயனின் நகருக்கு அருகிலேயே வசிக்கலாயிற்று.

ஒரு நாள் மக்கள் அற்ற காட்டில் கங்கைக் கரையில் அந்த பாலகன் வளர்ப்புத் தாயுடன் விளையாடச் சென்றான். இங்கும் அங்கும் ஓடினான். ஐந்து வயதே நிரம்பிய அவன் யானையைப் போன்ற பராக்கிரமியாக இருந்தான். அப்போது புலி வடிவில் இருந்த இந்திரனின் வஜ்ரம் அவனைத் தாக்கிக் கொன்று விட்டது. பின் தன் மாயையால் மறைந்து விட்டது. தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டதை அறிந்த சிருஞ்ஜய மன்னர் அங்கு ஓடி வந்தார். தன் மகனை மடியில் வைத்துக் கொண்டு அழுதார். அப்போது முன்பே நான் கூறியவாறு சிருஞ்ஜயன் என்னையே நினைத்தார், மன்னா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உன்னிடம் கூறிய 16 உத்தமமான மன்னர்களின் வரலாற்றையே நான் சிருஞ்ஜயனிடம் கூறினேன். இந்திரனின் அனுமதியோடு அச்சிறுவனை உயிர் பிழைக்கச் செய்தேன். சுவர்ணஷ்டிவியும் மீண்டும் உயிர் பெற்றுத் தாய் - தந்தையரின் உள்ளத்தை மகிழ்வித்தான் சிருஞ்ஜய மன்னர் அமரரானதும், சுவர்ணஷ்டிவி பதினோராயிரம் ஆண்டு வரை ராஜ்யத்தை ஆண்டான். ஏராளமான தகூறினைகளுடன் கூடிய பல யாகங்களைச் செய்தான். தேவர்களையும் பித்ருக்களையும் திருப்தியுறச் செய்தான். பல புதல்வர்களைத் தோற்றுவித்தான். நீண்ட காலத்திற்குப் பின் அவன் கால தர்மத்தை அடைந்தான்.

ராஜேந்திரா! நீயும் உன் இதயத்தில் தோன்றிய சோகத்தை விலக்கு, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், வியாச மகரிஷியும் கூறியதைக் கேட்டு உன் முன்னோர்களின் ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றுக் கொள். பிறகு புண்ணியமளிக்கும் யாகங்களை அனுஷ்டித்து விரும்பிய உலகங்களுக்குச் செல்வாய் என்று நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

6. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்:

6.1. திருதராஷ்டிரரின் வனவாச காலத்தில் மீண்டும் நாரதர் வருகை; மன்னரின் கதி பற்றிக் கூறுதல்:

யுதிஷ்டிர மன்னரின் ஆட்சியில் 15 ஆண்டுகாலம் சுகமாகக் கழிந்த பின் திருதராஷ்டிரர், காந்தாரியுடன் வனவாச வாழ்க்கையை விரும்பிக் கானகம் சென்றார். அங்கு அவர் மான்தோல் அணிந்து, மரவுரி தரித்துக் கடுமையான தவம் மேற்கொண்டார். கானகத்தில் திருதராஷ்டிரரைக் காண்பதற்காக நாரதர், பர்வதர், தேவலர், வியாச மகரிஷி, ராஜரிஷி, சத்யுபர் ஆகியோர் சித்தர்களுடனும், முனிவர்களுடனும் வந்தனர். நாரதர் அப்போது திருதராஷ்டிரரிடம், அவரைப்போலவே தவத்தில் ஈடுபட்டு, உத்தம லோகங்களைப் பெற்ற சகஸ்ரசித்யர், பகதத்தரின் பிதாமகர் ஷைலாலயர், பராக்கிரமம் உடைய ப்ருஷத்ரன், புருகுத்சன் ஆகியோரைப் பற்றிக் கூறி, தவம் மேற்கொள்ள அவரை உற்சாகப்படுத்தினர்.

அச்சமயம் ராஜரிஷி சத்யுபர் நாரதரிடம், மரணத்திற்குப் பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர் அடையப்போகும் உலகம் எது என கேட்டார். அப்போது நாரதர் தான் ஒரு முறை இந்திரலோகம் சென்று இந்திரனையும் அங்கிருந்த பாண்டு மன்னனையும் சந்தித்ததைக் கூறினார். அப்போது தவத்தில் ஈடுபட்ட திருதராஷ்டிரரைப் பற்றி பேச்சு நடைபெற்றதையும் விவரித்தார். அச்சமயம் இந்திரன் திருதராஷ்டிரனுக்கு இன்னும் மூன்று ஆண்டு காலம் ஆயுள் இருக்கிறது என்றும், அதன் பின் அவர் மரணத்தைப் பெற்று குபேரலோகம் அடைவார் என்றும், குபேரனால் கௌரவிக்கப்பட்டு ஆடை அலங்காரத்துடன் விமானத்தில் ஏறித் தான் விரும்பியவாறு தேவ, கந்தர்வ, ராக்ஷஸ் லோகங்களில் சஞ்சரிப்பார் என்றும் தன்னிடம் கூறியதைச் சத்யுபருக்குக் கூறினார்.

6.2. நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரரின் மரணம் பற்றித் தெரிவித்தல் :

திருதராஷ்டிரர் வனவாசத்திற்கு வந்ததும் நாரதர் அவருக்குத் தவம் செய்ய உற்சாகமளித்தார். திருதராஷ்டிரரின் வனவாச காலத்தில் ஓராண்டு கழிந்ததும், யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடனும், குலப் பெண்கள், படை பரிவாரங்களுடனும் கானகம் வந்து திருதராஷ்டிரருடன் ஒரு மாதம் தங்கி இருந்தார். அச்சமயம் வியாச மகரிஷி அவர்கள் அனைவருக்கும் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களின் தரிசனத்தை மீண்டும் அளித்து அனைவருடைய துயரத்தையும் விலக்கினார். பிறகு வியாசரின் ஆணைப்படி திருதராஷ்டிர

மன்னர் யுதிஷ்டிரரை அஸ்தினாபுரம் திரும்பிச் சென்று ராஜ்ய பாரத்தை கவனிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்.

திருதராஷ்டிரர் கட்டளைப்படி யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி வந்து ராஜ்யபாரத்தைச் சுமந்து தர்மப்படி ஆட்சிபுரிந்தார். திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி மற்றும் குந்தியுடன் மிகக் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டார். இவ்வாறு இரண்டு ஆண்டுக் காலம் கழிந்தது. வாயில் சிறு கற்களை அடக்கி, வாயுவையே ஆகாரமாகக் கொண்டு திருதராஷ்டிரர் ஆறு மாத காலம் இருந்தார். காந்தாரி நீரை மட்டும் பருகினார். குந்தி மாதம் ஒரு நாள் மட்டும் போஜனம் செய்தார். சஞ்சயன் இரண்டு நாட்கள் உபவாசம் இருந்து மூன்றாம் நாள் மாலை ஆகாரம் செய்தார்.

ஒரு நாள் கங்கைக் கரையில் நீராடித் தன் ஆசிரமத்தை நோக்கி திருதராஷ்டிரர் திரும்பிய சமயம் கானகத்தில் பெரும் காட்டுத்தீ குழந்து கொண்டது. திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி, சஞ்சயன் நால்வரும் தீயால் சூழப்பட்டனர். உபவாசத்தால் பிராண சக்தியற்ற திருதராஷ்டிரர் சஞ்சயனைத் தீயில் இருந்து வெளியேறுமாறு கூறினார். சஞ்சயன் தயங்கினார். அப்போது திருதராஷ்டிரர் தவசிகள் நீர், அக்னி, காற்று மற்றும் உபவாசத்தால் உயிர் துறப்பது புகழுக்குரியது என்று கூறி சஞ்சயனுக்குச் சமாதானம் அளித்தார். சஞ்சயன் அங்கிருந்து வெளியேறியதும் மற்ற மூவரும் அக்னிக்கு வசப்பட்டுச் சாம்பல் ஆயினர்.

சஞ்சயன் இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும், கங்கைக் கரையில் இருந்த தவசிகளிடம் தெரிவித்தார். அப்போது அங்கு சஞ்சயனைக் கண்ட நாரத மகரிஷி அவர் மூலம் திருதராஷ்டிரரின் இறுதியைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார். பிறகு சஞ்சயன் இமயம் நோக்கி சென்றுவிட்டார். நாரத மகரிஷி அஸ்தினாபுரம் வந்து மேற்கூறிய செய்திகள் அனைத்தையும் யுதிஷ்டிர மன்னருக்குத் தெரிவித்தார்.

6.3.யுதிஷ்டிரரின் துயரம் : நாரதரின் ஆறுதல்: நீரஞ்சலி அளிக்கக் கூறுதல் :

நாரத மகரிஷியின் மூலம் திருதராஷ்டிரர் பற்றிய செய்திகளை அறிந்து கொண்ட பாண்டவர்கள் தீயில் சாம்பலான மூவருக்காகவும் கண்ணீர் பெருக்கி அழுதனர். தங்கள் தாய்க்காகவும், பெரிய தந்தை மற்றும் தாய்க்காகவும் அவர்கள் துயரத்துடன் அழுத அழுகையின் ஒலி எங்கும் எதிரொலித்தது. அந்தப்புரத்து பெண்களும் விம்மி விம்மி அழுதனர். சிறிது நேரம் கழிந்ததும் யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய பெரிய தந்தை, காந்தாரி தேவி மற்றும் தாய் குந்தியின் இந்த மரணத்திற்காக வேதனையுடன் பேசினார். உற்றார் உறவினர்கள் இருந்தும் லௌகிக அக்னியில் அவர்கள்

மரணமடைந்தது எவ்வளவு இகழ்ச்சிக்குரியது என்று தன்னைத்தானே நிந்தித்துக் கொண்டார்.

அப்போது நாரதர் அவரிடம் இவ்வாறு கூறினார். “யுதிஷ்டிர மன்னா! இது விஷயமாக நான் கேள்விப்பட்டதை நீ அறிந்து கொள். அறிவுடையவரான திருதராஷ்டிர மன்னர் காட்டில் பிரவேசிக்கும் போது, யாஜகர்கள் மூலம் இஷ்டி செய்வித்து மூன்று அக்னிகளையும் ஸ்தாபித்து அதிலேயே விட்டுவிட்டார். யாஜகர்களை விரும்பிய இடத்திற்குச் செல்லுமாறு கூறிவிட்டார். அதன் பிறகு அந்த மூன்று அக்னிகளே வளர்ந்து காட்டை எரித்துச் சாம்பல் ஆக்கின. அந்த தன்னால் மூட்டப்பட்ட அக்னியாலேயே திருதராஷ்டிரர் சூழப்பட்டார். லௌகிக அக்னியால் அல்ல. கங்கைக் கரையில் நான் கண்ட முனிவர்கள் அந்த அக்னி விஷயத்தில் இவ்வாறு கூறினார்கள். அந்த மன்னர் மிகச்சிறந்த கதியைப் பெற்று விட்டார். அவருக்காகத் துயரம் கொள்ளாதே. உன் தாய் குந்தியும் குரு ஜனங்களின் சேவையின் பிரபாவத்தால் பெரும் சித்தியைப் பெற்றுள்ளார் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை. இப்போது நீ உன் சகோதரர்களுடன் சென்று அவர்களுக்காக நீரஞ்சலி அளிக்க வேண்டும். இப்போது இந்தக் கடமையை செய்ய வேண்டும்” என்றார்.

நாரத மகரிஷியின் அறிவுரைப்படி யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடன் யுயுத்சுவை முன்வைத்து திருதராஷ்டிரருக்கு நீரஞ்சலி அளித்தார். உரிய சடங்குகளை முறைப்படி செய்து, நகரத்திற்கு வெளியே தங்கி, சிராத்த காரியம் முடிந்து தக்ஷிணை அளித்தபின் நகர்பிரவேசம் செய்தார். தகுதியானவர்கள் மூலம் ஹரித்துவாரத்தில் எரிந்து போன திருதராஷ்டிரரின் மற்றும் காந்தாரி, குந்தியின் எலும்புகளைச் சேகரித்து முறைப்படி பூஜித்து கங்கையின் பிரவாகத்தில் விடச் செய்தார்.

இவ்வாறு திருதராஷ்டிரரின் இறுதி முடிவு நாரதர் மூலமே யுதிஷ்டிரருக்கு கூறப்படுகிறது. நாரதரே உரிய இறுதிச் சடங்குகளை செய்யுமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார்.

7.சொர்க்காரோஹண பருவம்:

7.1.சொர்க்கலோகத்தில் நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்:

யுதிஷ்டிரரும் அவருடைய சகோதரர்களும், திரௌபதியும் ராஜ்யபாரத்தை யுயுத்சுவின் மேற்பார்வையில் பரீக்ஷித்திடம் ஒப்படைத்து, வனம் சென்று விடுகின்றனர். உலகை வலம் வந்து இறுதியில் உயிர்துறந்து விடுகின்றனர். எல்லோருக்கும் கடைசியில் மனித சரீரத்துடனேயே சொர்க்கம் அடைந்த யுதிஷ்டிரர் அங்கு துரியோதனன் தேஜஸ் உடன் தேவர்களுடன், சாத்ய கணங்களுடனும் அரியணையில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார்.

அவர் சினத்துடன் தேவர்களிடம் தங்கள் அனைவருக்கும் பெரும் துன்பம் அளித்து, திரௌபதியை நிறைந்த சபையில் அவமரியாதை செய்த பாவியான துரியோதனனுடன் சொர்க்கத்தில் இருக்க விரும்பவில்லை. நான் என் சகோதரர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கே செல்ல விரும்புகிறேன் என்றார். இதை கேட்ட நாரத மகரிஷி சிரித்தவாறு யுதிஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்

“யுதிஷ்டிரா! நீ அவ்வாறு கூறக்கூடாது. நீ துரியோதன மன்னனைப் பற்றி எந்த வகையிலும் இவ்வாறு பேசக்கூடாது. நான் கூறுவதைக் கேள்; இந்த மன்னன் துரியோதனன் தேவர்களோடு நீண்ட காலமாக சொர்க்கத்தில் வாசம் புரியும் சிறந்த மன்னர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்படுகிறார். இவர் போரில் தன் உடலை ஆஹுதி அளித்து வீரர்களின் கதியை அடைந்துள்ளார். இவர் போரில் தேவர்களுக்கு நிகரான வீரர்களான உங்களுடன் துணிந்து போரிட்டுள்ளார். பயம் கொள்ள வேண்டிய சமயத்திலும் பயமின்றி இருந்திருக்கிறார். இந்த மன்னர் கூடித்திரிய தர்மத்தின் படி இந்த இடத்தையும் பெற்றுள்ளார்

குழந்தாய்! இவர் மூலம் சூதில் உண்டான குற்றத்தை இப்போது மனதில் நினைக்கக்கூடாது. திரௌபதிக்கு இவரால் உண்டான கஷ்டத்தையும் நீ மறந்து விட வேண்டும். நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் உற்றார் - உறவினருடன் போரிலோ அல்லது மற்ற இடங்களிலோ என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்க நேர்ந்ததோ அவை அனைத்தையும் இங்கு நினைப்பது உசிதமல்ல. இப்போது நீ துரியோதன மன்னனை நியாயமாகச் சந்திக்க வேண்டும். மன்னா! இது சொர்க்க லோகம். இங்கு முன்பிருந்த பகையும் விரோதமும் இருப்பதில்லை” என்று பூவுலகப் பகையை மறந்து விடுமாறு கூறினார்.

இவ்விதம் மூவுலக சஞ்சாரியான நாரதமகரிஷி பாண்டவர்களின் வாழ்க்கையில் இடையிடையே தோன்றி அவர்களுடைய நன்மைக்கான உபதேசங்களை அளித்து வந்தார். யுதிஷ்டிரருக்கு இறுதியில்

சொர்க்கலோகத்திலும் அறிவுரை கூறி அமைதிப்படுத்தியதைப் பார்க்கிறோம்.

நாரதர் உரைத்த பல்வேறு விஷயங்கள் 'பொது' என்ற தலைப்பின் கீழ் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

2. மகாபாரதத்தில் வேத வியாசர்

1.ஆதி பருவம்:

1.1.வியாசர் பிறப்பு:

வியாசர், பராசர முனிவருக்கும் மீனின் வயிற்றில் பிறந்த சத்தியவதிக்கும் தோன்றியவர். பிறந்தவுடன் தன்னை நினைக்கும் நேரத்தில் வந்து தரிசனம் அளிப்பதாகக் கூறித் தாயைப் பிரிந்து தவத்தில் ஆழ்ந்தவர். சிசு பருவத்திலேயே யமுனையின் தீவில் விடப்பட்டதால் 'த்வைபாயன்' எனப் பெயர் பெற்றவர் வியாசர்.

ஒவ்வொரு யுகத்திலும் தர்மத்தின் ஒவ்வொரு பாதம் காணாமல் போவதையும், மனிதரின் ஆயுளும் சக்தியும் குறைவதையும் கண்டு பிராமணர்களுக்கு அருள் புரிவதற்காக வேதத்தை விஸ்தாரம்(வியாசம்) செய்தார். அதனால் வேத வியாசர் எனப் புகழ் பெற்றார். வரம் தருவதில் சிறந்த வியாசர் நான்கு வேதங்கள், ஐந்தாவது வேதமான மஹாபாரதம் இவற்றை ஜைமினி, பைலர், தன்மகன் சுகதேவர், வைசம்பாயனர் ஆகியோருக்குக் கற்பித்தவர்.

1.2. வியாசர் அளித்த குரு வம்ச விருத்தி:

சாந்தனுவின் புதல்வர்களில் சித்ராங்கதன் கந்தர்வனால் கொல்லப்படுகிறான். அம்பிகை, அம்பாலிகையை மணந்த விசித்திர வீரியனோ புதல்வர்கள் இன்றி நோயின் தாக்கத்தால் உயிரிழக்கின்றான். குருவம்ச விருத்திக்காக ஆலோசனை செய்த சத்தியவதி தன் மகன் வியாசரை நினைக்க, அவர் தாயின் முன் தோன்றுகிறார் சத்தியவதி அவரிடத்தில் குருவம்ச விருத்தியை வேண்டுகிறாள். தாயின் கட்டளையை ஏற்ற வியாசர் அம்பிகைக்கு திருதராஷ்டிரன் என்ற மகனையும் அம்பாலிகைக்குப் பாண்டு என்ற மகனையும் அம்பிகையால் அனுப்பப்பட்ட பணிப்பெண்ணிடத்தில் விதுரர் என்ற மகனையும் தோற்றுவிக்கிறார்.

1.3.காந்தாரிக்கு அளித்த வரம்:

ஒருமுறை திருதராஷ்டிரன் மாளிகைக்குச் சென்ற வியாசர் காந்தாரியின் உபசரிப்பால் மனம் மகிழ்ந்து அவளுக்கு வரமளிக்க விரும்புகிறார் அவரிடம் தான் நூறு பிள்ளைகள் பெற வேண்டும் என்ற வரத்தைப் பெறுகிறாள் காந்தாரி. கர்ப்பமுற்றபின் பெற்ற மாமிசப் பிண்டத்தை வியாசர் கூறியபடி நூறு துண்டுகளாக்கி நெய்க்குடத்தில் இட்டுப் பாதுகாத்து வருகிறாள். அவை நூறு பிள்ளைகளாகின்றன பெண் குழந்தைக்கான அவளது

விருப்பத்தை அறிந்த வியாசர் எஞ்சிய ஒரு துண்டினையும் பெண் குழந்தையாக வரமளிக்கின்றார்.

1.4.சத்தியவதி சொர்க்கம் அடைதல்:

பாண்டுவும், மாத்ரியும் கானகத்தில் மரணம் அடைந்தபின் அவர்களது அஸ்தியுடனும், பாண்டுவின் புதல்வர்களான பாண்டவர்களோடும் குந்தி ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறாள். உரிய சடங்குகள் முடிந்ததும், அங்கு வந்த வியாசர் இனி ஹஸ்தினாபுரத்தில் விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். இங்கிருக்க வேண்டாம். கானகம் சென்று தவவாழ்வு மேற்கொள்வதே நல்லது என தனது தாய் சத்தியவதியிடம் கூறுகிறார். அதனை ஏற்றுக் கொண்ட சத்தியவதி, அம்பிகை, அம்பாலிகையுடன் வனம் சென்று தவம் மேற்கொண்டு சுவர்க்கம் அடைகிறாள்.

1.5.கானகத்தில் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்; ஏகசக்ரா நகர் செல்லக் கூறுதல்:

பாண்டவர்கள் கௌரவர்களால் ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து விரட்டப்படுகின்றனர். வாரணாவதம் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். அங்கு கட்டப்பட்ட அரக்கு மாளிகையில் துரியோதனன் ஆட்களால் தங்க வைக்கப்படுகின்றனர். விதுரரின் உதவியாலும் எச்சரிக்கையாலும் மாளிகை எரியூட்டப்பட்டபோது தப்பிக்கின்றனர். கானகத்தில் மறைந்து செல்லும்போது இடும்பனைக் கொண்டு, பீமன் இடும்பியைக் குந்தியின் ஆணைப்படி ஏற்றுக்கொள்கிறான். சாலிஹோத்ர முனிவர் ஆசிரமத்தில் பாண்டவர்களை வியாசர் சந்திக்கிறார். அவர்களுக்கு நடந்தது அனைத்தையும் தான் அறிந்ததாகக் கூறுகிறார். அவர்களை அருகில் உள்ள ஏக சக்ரா என்ற நகரில் ஒரு அந்தணர் இல்லத்தில் அதிதிகளாகத் தங்க ஏற்பாடு செய்கிறார். தான் மீண்டும் வருவதாகக் கூறிச் செல்கிறார். பகாசுரன் வதம் முடித்தபின் மீண்டும் பாண்டவர்களை ஏகசக்கரா நகரில் சந்திக்கும் வியாசர் பாஞ்சால நாட்டில் துருபதன் மகள் திரௌபதிக்குச் சுயம்வரம் நடக்க இருப்பதைத் தெரிவிக்கிறார். திரௌபதியின் முற்பிறப்பு, சிவனிடம் நல்ல கணவனை அடைய அவள் பெற்ற வரம் இவற்றைத் தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் அவள் பாண்டவர்களுக்கு மனைவியாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதையும், அவளால் நன்மை உண்டாகும் என்பதையும் கூறிப் பாஞ்சாலம் செல்லப்பணித்து விடைபெறுகின்றார்.

1.6.திரௌபதியின் சுயம்வரம்:

பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலம் சென்று சுயம்வரத்தில் திரௌபதியை

வென்றபிறகு துருபதனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் திரௌபதி யாரை மணப்பது என்பது குறித்துக் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுகிறது. பாண்டவர் ஐவரும் ஒரே பெண்ணை, திரௌபதியை மணப்பது என்பது அதர்மம் என துருபதன் கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரர் அது தங்கள் தாயின் ஆணை. சகோதரர்கள் நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம் எனச் சொல்லுகிறார். இச்சமயத்தில் துருபதன் இடத்திற்கு வேதவியாசர் வருகிறார். துருபதன் அவரிடத்தில் திரௌபதியின் திருமணம் பற்றிய கருத்தைக் கேட்கிறார். வியாசர் துருபதனைத் தனியே அழைத்துச் சென்று திரௌபதியின் முற்பிறப்புச் செய்தியினைத் தெரிவிக்கிறார். வியாசர் பின்வருமாறு துருபதனிடம் கூறலானார்.

1.7.வியாசர் பாண்டவர்- திரௌபதி பற்றிய முற்பிறப்புச் செய்திகளைக் கூறல்:

“முற்காலத்தில் தேவர்கள் நைமிசாரணியத்தில் ஒருயாகம் செய்தனர். சூரிய புத்திரனான யமன் யாகதீக்ஷை எடுத்திருந்ததால் மனிதர்களின் மரண காரியத்தை நிறுத்தி வைத்திருந்தார். மரணகாலம் கடந்து விட்டதால் மக்கள் அமரர்களாகி நாளுக்கு நாள் பெருகலாயினர். எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகரித்தது. தேவர்கள் அனைவரும் கவலையுடன், பிரம்மாவைச் சரண் அடைந்தனர். பிரம்மா மனிதர்களைக் குறித்துத் தேவர்கள் ஏன் கவலை கொள்கிறீர்கள் என கேட்டார். மரணத்திற்கு உட்பட வேண்டியவர் இப்போது மரணமின்றி அமரர்கள் ஆயினர். எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் வேற்றுமை இல்லை அதனாலேயே நாங்கள் பயம் கொள்கிறோம் என்றனர். யாகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள யமதர்மன் கவனம் திரும்பும் போது மனிதர்களுக்கு மரணம் ஏற்படும் எனப் பிரம்மா தேவர்களிடம் கூறினார்.

எனவே தேவர் அனைவரும் யாகம் நடந்து கொண்டிருந்த இடத்திற்குச் சென்றனர். ஒருநாள் அனைவரும் கங்கையில் நீராடச் சென்றனர். கங்கையில் கமலம் ஒன்று மிதந்து வந்தது. அதன் மூலத்தை அறிய இந்திரன் கங்கையின் மூலஸ்தானம் சென்றார். அங்கு ஒரு பெண் கங்கையின் தாரையில் பிரவேசித்து அழுது கொண்டிருந்தாள். அவளது கண்ணீர்த் துளிகள் தங்கத் தாமரையாக ஆயின. இதைக் கண்டு வியந்த இந்திரன் அவள் அருகில் சென்று கண்ணீருக்கான காரணத்தைக் கேட்டார். அப்பெண் காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ள தன்னைப் பின் தொடர்ந்து வருமாறு கூறி முன்னால் செல்கிறாள்.

யுவதியும் இந்திரனும் இமயத்தின் சிகரத்தை அடைந்தனர் அங்கே சித்தாசனத்தில் இருந்த இளைஞனும் அவனுடன் ஒருயுவதியும் தம் புலன்களால் விளையாட்டில் தன்வயமாகி இருந்தனர். யாரையும் கவனிக்கவில்லை இதனால் கோபம் கொண்ட இந்திரன் அவரிடம் சென்று,

நான் இந்த உலகின் ஈஸ்வரன் எனத் தெரிவிக்கிறார். சித்தாசனத்தில் இருந்த தேவபுருஷன் கண்திறந்து இந்திரனைப் பார்த்த அளவிலேயே இந்திரன் ஸ்தம்பித்து, கட்டையைப் போல ஆனார் அழும் பெண்ணிடம் இந்திரனைத் தன்னிடம் அழைத்து வரக் கூறினார் அப்பெண் தொட்டதும் இந்திரன் உணர்வு பெற்றுப் பூமியில் விழுந்தார். தேவபுருஷனாக இமயத்தின் உச்சியில் இருந்த ருத்ரன் மலையில் இருந்த குகைக்குள் செல்லுமாறும் அங்கு உன்னைப் போன்ற இந்திரர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றும் கூறுகிறார். இந்திரன் மலைக் குகைக்குள் சென்று அங்கு நான்கு இந்திரர்கள் இருப்பதைக் கண்டார். சிவபெருமானிடம் தாங்களே உலகின் ஆதி புருஷர் என்றார். சிவபெருமான் “இந்திரா! இவர்களோடு நீயும் எதிர்காலத்தில் மனிதராகப் பிறப்பாய். ஏராளமானவரை மரணத்திற்கு அனுப்பி, மறு நற்காரியங்கள் மூலம் மீண்டும் சுவர்க்கம் வருவீர்கள். நாம் கூறுவது அனைத்தும் நீங்கள் செய்ய வேண்டும். மேலும் பலவகைக் காரியங்கள் உங்கள் மூலம் நிறைவேறும்” என்று கூறினார்.

சிவபெருமானின் கட்டளையை ஏற்ற இந்திரன் தங்களை, தர்மம், வாயு, இந்திரன், அசுவினி குமாரர்கள் ஆகிய தேவர்களே தாயின் வயிற்றில் உண்டாக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறார். விச்வபுக், பூததாமா, பிரதாபி, இந்திரன் சிபி, சாந்திதேஜஸ்வி என்பதே சிவபெருமானால் மனிதராகப் பிறக்க ஆணையிடப்பட்ட இந்திரர்களின் பெயர்கள் ஆகும். சிவன் கங்கைக் கரையில் அழுது கொண்டிருந்த தேவலோகப் பெண்ணையே அவர்களின் மனைவியாக நிச்சயித்தார் . பின் ஐந்து இந்திரர்களோடு சிவனும் அனந்த மூர்த்தி நாராயணனிடம் சென்று அனுமதி பெற்றனர். நாராயணன் தன் தலையில் இருந்து கருப்பும் வெண்மையும் ஆன இரு கேசத்தை எடுத்தார். அவை இரண்டும் யது குலப் பெண்கள் தேவகி, ரோஹிணி இருவருக்குள்ளேயே பிரவேசித்து பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாகவும், பலராமனாகவும் தோன்றின”.

இவ்விவரங்கள் அனைத்தையும் துருபதனுக்குத் தெரிவித்த வேத வியாசர் மன்னருக்கு திவ்ய திருஷ்டி அளித்தார். துருபதன் பாண்டவர் அனைவரையும் அவர்களது பூர்வ சரீரத்தோடு பார்த்தார். தன் புதல்வியையும் தேவகன்னிகையாகப் பார்த்தார். திரௌபதி தனது இன்னொரு பிறவியில் சிவபெருமானை ஐந்து முறை நல்ல கணவன் பெற வேண்டும் என்று கேட்டதையும் அதன்படி ஐந்து கணவர்களைப் பெறுவாய் என சிவன் வரம் அளித்ததையும் வியாசர் துருபதனுக்குத் தெரிவிக்கிறார். இதனால் மனம் தெளிந்த துருபதன் பாண்டவர்களுக்கு திரௌபதியை தனித்தனியாக மணமுடித்து வைக்கிறார். மீண்டும் வியாசர் யுதிஷ்டிரரது பட்டாபிஷேக நிகழ்ச்சியின் போது ஹஸ்தினாபுரம் வருகிறார்.அனைவரும் வியாசரை

பூஜித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சம்மதத்துடன் யுதிஷ்டிரனுக்கு வியாசர் முறைப்படி அபிஷேகச் சடங்குகளை நிறைவேற்றினார். அதன் பின் பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரன் விரும்பியவாறு இந்திரப் பிரஸ்தம் சென்று அரசை நிறுவினர். யுதிஷ்டிரர் மன்னராக அரசு புரிந்து வந்தார்.

2. சபா பருவம்:

2.1.வியாசர் பாண்டவர்களைத் திக் விஜயம் செல்லக் கூறுதல்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனைப்படி அவருடன் பீமனும், அர்ஜுனனும் மகத தேசம் சென்று ஜராசந்தனை வென்று சிறைப்பட்டிருந்த மன்னர்களை விடுவித்துத் திரும்பினர். யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனன் தான் வடதிசை மன்னர்களை வெல்ல விரும்புவதைத் தெரிவிக்கிறார். அச்சமயம் தருமரின் சபையில் இருந்த வியாச பகவான் அர்ஜுனனைப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறார். வியாசர் அர்ஜுனனிடம், “நீ தேவர்களால் பாதுகாக்கப்படும் வட திசைக்குச் சென்று அவர்களை வென்று ரத்தினங்களைக் கைப்பற்றி வா. பீமன் கிழக்கு திசைக்கும் சஹதேவன் தெற்கு திசைக்கும், நகுலன் வருணனால் காக்கப்படும் மேற்கு திசைக்கும் திக்விஜயம் சென்று மன்னர்களை வென்று வாருங்கள் எனக் கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரரும் இதனை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

2.2.வியாசர் எதிர்காலம் பற்றி யுதிஷ்டிரரிடம் எச்சரிக்கை செய்தல்:

பாண்டவர்களின் நால்திசை திக்விஜயத்தில் பெரும் வெற்றியும், பெரும் செல்வமும் கைப்பற்றிக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அதன் பின் யுதிஷ்டிரர் ராஜகூடியாகத்திற்கான ஏற்பாடுகளைத் தொடங்குகிறார். பல்வேறு நாட்டு மன்னர்களும், நாரதர், வியாசர் முதலிய தேவரிஷிகளும் யாகத்தில் கலந்து கொள்கின்றனர். யாகத்தின் போது முதல் பூஜை அளித்தமைக்காக கிருஷ்ணரையும், பீஷ்மரையும் சிசுபாலன் நிந்திக்கிறான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் வதம் செய்யப்படுகிறான். பின் யாகம் முடிவுற்ற பின் யுதிஷ்டிரர் வியாச பகவானிடம் நாரதர் தன்னிடம் தெரிவித்தவாறு குழப்பங்கள் ஏதேனும் தொடருமா? சிசுபாலன் வதத்தோடு இடையூறுகள் விலகி விட்டனவா என்று கேட்கிறார். வியாசபகவான் “ இன்னும் 13 ஆண்டுகள் பல்வேறு நிகழ்வுகள் நடைபெறும். உன்னை முன்னிட்டு கூடித்திரியர்கள் தம்முள் போரிட்டு மடிவார்கள். கூடித்திரியர்களின் இந்தப் பேரழிவு துரியோதனனின் குற்றத்தாலும், பீமார்ஜுனர்களின் பராக்கிரமத்தாலும் நடந்து முடியும். மாமன்னா! நீ இரவின் முடிவில் கனவில் நீல கண்டன். ஸ்தானு, ஹரண், ருத்ரன், பசுபதி, மஹாதேவன், பினாகி என்று பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படும் சிவபெருமானைக் காண்பாய். அவர் காளையின் மீது ஏறித் தென்திசையை நோக்கிக் கொண்டிருப்பார். ஆனால் நீ இந்த கனவிற்காகக் கவலைப்பட வேண்டாம். காலம் யாராலும் கடக்கப்பட முடியாததாகும். நீ கவனத்தோடு புலன்களை வென்றவனாகப் புவியை ஆள்வாயாக” என்று கூறி தன் சீடர்களோடு கயிலை மலைக்குச் சென்றார்.

3. வனபருவம்

3.1.பல நிகழ்வுகளுக்குப் பின் வியாசர் ஹஸ்தீனாபுரம் வருதல்:

அதன்பின் பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறுகின்றன. திருதராஷ்டிரரால் சூதிற்கு அழைக்கப்பட்டு தோற்ற பாண்டவர் நிபந்தனைப்படி வனவாசம் செல்கின்றனர். பீமனும், அர்ஜுனனும் கடுமையான சபதம் ஏற்கின்றனர். பாண்டவர் வனம் சென்ற பின்னும் துரியோதனன் கவலையில் ஆழ்கிறான் கர்ணன் கூறிய ஆலோசனையின் படி அனைவரும் ஆயுதங்களுடன் தேர் ஏறிச்சென்று பாண்டவரைத் தாக்கிக் கொன்றுவிடலாம் எனத் தீர்மானிக்கின்றனர். அவர்கள் ஆயத்தமாகிப் பாண்டவர்களை நோக்கிப் புறப்படும் சமயத்தில் தனது ஞான திருஷ்டியால் அனைத்தையும் அறிந்த வியாச பகவான் அங்கு வந்து அவர்களைத் தடுத்தார்.

3.2.வியாசர்- திருதராஷ்டிரர் உரையாடல்

பிறகு திருதராஷ்டிரனைச் சந்தித்த வியாசர் பாண்டவர்களைக் கபடமாகச் சூதில் வென்று வனம் அனுப்பியது சரியல்ல என்று கூறுகிறார்.

“13 ஆண்டுகள் கழிந்து வரும் பாண்டவர் கௌரவர்களை வெல்லுவார்கள். உன் முட்டாள் புதல்வன் ஏன் எப்போதும் கோபத்துடன் நாட்டிற்காகப்பாண்டவர்களை வதம் செய்ய விரும்புகிறான்? அவ்வாறு நினைத்தால் அவன் தானே உயிரை விடநேரிடும். பாண்டவர்களிடம் துரியோதனனுக்கு உள்ள வெறுப்பை அனுமதிக்காதே. அவனது எண்ணம் பெரும் கொடுமையைச் செய்து விடும். இவன் உதவியாளர் இன்றித் தனியாகக் காட்டிற்குச் சென்று பாண்டவர்களுடன் வசிக்கட்டும். அங்கு அவன் அவர்களோடு சேர்ந்து வாழ்ந்தால் அவர்களுக்கு இவனிடம் அன்பு ஏற்படலாம். இதைப் பற்றி உன் கருத்து என்ன?” என வியாசர் கேட்கிறார்.

திருதராஷ்டிரர் தனக்குச் சூதாட்டத்தில் உடன்பாடு இல்லை என்றும் விவேகம் இல்லாத துரியோதனன் இடத்தில் தான் வைத்த பிள்ளைப் பாசத்தினாலேயே சூதை அனுமதித்ததாகவும் கூறினார். “ மகனைக் காட்டிலும் உலகில் சிறந்தது வேறு ஏதும் இல்லை. கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் உமக்குப் புதல்வர்களே. ஆனால் ஹீன தசையில் இருப்பவர்களிடம் கருணை காட்ட வேண்டும். திருதராஷ்டிரா! நீயும் எனக்கு மகன்; விதூரரும் அவ்வாறே; உனக்கு 101 புதல்வர்கள். பாண்டுவிற்கு ஐந்தே பேர். அவர்களும் இப்போது கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள். கபடம் சூது அறியாத வெகுளியான அவர்களுக்காக என் மனம் வருந்துகிறது. கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் உனக்குப் புதல்வர்களே. கௌரவர்

அனைவரும் உயிரோடு வாழ விரும்பினால் உன் மகன் துரியோதனன் பாண்டவர்களோடு நட்புக் கொண்டு அமைதியாக இருக்க வேண்டும்” என்று வியாசர் கூறுகிறார்.

திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறும்படி வியாசரை வேண்டுகிறார். வியாசர் அப்போது அங்கு வந்த மைத்ரேய மகரிஷி பாண்டவர்களைச் சந்தித்து வந்துள்ளார். அவர் துரியோதனனுக்கு நன்மையை உபதேசிப்பார். அவரது உபதேசத்தை ஏற்காவிடில் சபித்து விடுவார் என்று கூறிச் சென்று விடுகிறார்.

3.3.த்வைத வனத்தில் வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி வித்தை அளித்தல்:

திரௌபதி, யுதிஷ்டிரர், பீமன் அனைவரும் போர் தொடுப்பதையும் தர்மத்தைப் பற்றியும் பல விதமாக பேசிக் கொண்டிருந்த வேளையில் வியாச பகவான் அவர்களிடம் வந்து சேர்ந்து அவர்களால் பூஜிக்கப் பெற்றார். வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் தனியாகக் கூறலானார். “ மன்னா! நான் தியானத்தின் மூலம் உங்கள் உரையாடலை அறிந்து இங்கு விரைந்து வந்துள்ளேன். யுதிஷ்டிரா! பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன், துச்சாதனன் இவர்களிடம் உன் மனதில் நீ கொண்டுள்ள பயத்தை மந்திர உபதேசத்தால் விலக்கப் போகிறேன். அதனை நீ அனுஷ்டித்து மனக்கலக்கம் நீங்குவாயாக! நான் அளிக்கும் இந்த ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி வித்தையை ஏற்றுக் கொள். இது சித்தி அளிக்க வல்லது. இதனை நீ அர்ஜுனுக்கு உபதேசம் செய். அர்ஜுனன் தன் காரியங்கள் அனைத்திலும் சித்தி பெறுவான்.

அர்ஜுனன் சாக்ஷாத் நாராயண மகரிஷியின் உடன் இருந்த நாரிஷியின் அவதாரம். இந்திரன் தேவர்களுடன் அசுரர்களுக்கு எதிராகப் போர் புரிந்த போது பிரயோகித்த தேவாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் தன்னிடம் வைத்துள்ளார். அர்ஜுனன் இந்திரனை நோக்கித் தவம் புரிந்து அவரிடம் உள்ள தேவர்களின் திவ்ய அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளட்டும். மன்னா! இப்போது நீ வேறு ஒருவனத்தை நாடிச் செல். அதிக நாட்கள் ஒரே இடத்தில் இருப்பது ருசிகரமாகாது. இந்த வனத்தில் நீ ஏராளமான பிராமணர்களைப் பரிபாலித்துள்ளாய். அதனால் இங்கு செடி - கொடிகள் மற்றும் ஔஷதிகள் குறைந்து விட்டன”. என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கூறிய வியாச பகவான் அவருக்கு ப்ரதி-ஸ்ம்ருதி மந்திரத்தை உபதேசித்துப்பின் அந்தர்த்யானமானார்.

3.4.வனவாசத்தின் இறுதி காலத்தில் வேதவியாசர் பாண்டவர்களிடம் வருதல்; யுதிஷ்டிரருக்கு தானம், தவத்தின் சிறப்புகளை உரைத்தல்:

வியாச மகரிஷி உபதேசித்த மந்திரங்களினால் பயமின்றி, தவம் மேற்கொண்டு அர்ஜுனன் சிவபெருமான் மற்றும் தேவர்களிடம் சென்று திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றார். இதே சமயம் பாண்டவர்களின் தீர்த்த யாத்திரை நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்களுடன் பாண்டவர்களிடம் திரும்பி வந்தார். அனைவரும் த்வைதவனம் வந்தனர். பின் துரியோதனன் வருகை; கந்தருவர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்டு பாண்டவர்களால் மீட்கப்பட்டு நாடு திரும்பியது; கர்ணன் திக் விஜயம் சென்றது; துரியோதனன் வைஷ்ணவ யாகம் மேற்கொண்டது. கர்ணன் அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதாகச் சபதம் செய்தது எனப் பல நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. தனது சகோதரர்கள் தனது குற்றத்தினாலே துன்பம் அனுபவிக்கின்றனர்; மேலும் கர்ணன் அர்ஜுனனைக் கொல்ல எடுத்த சபதம் என்பனவற்றை எண்ணி யுதிர்ஷ்டிரர் மிகுந்த கவலை கொண்டு தூக்கம் இழந்து தவித்தார்.

இச்சமயம் வேதவியாச மகரிஷி தனது பேரர்களான பாண்டவர்களைக் காண காமயக வனம் வந்தார். பாண்டவர்கள் வனவாசத்தால் உடல் மெலிந்து காய் கனிகளை உண்டு வாழ்வதைக் கண்டு வியாசர் அவர்களிடம் இரக்கம் கொண்டார். பாண்டவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசலானார்”. உலகில் தவம் புரியாதவர்கள் பெரும் சுகத்தைப் பெறுவதில்லை. மனிதன் அடிக்கடி சுகத்தையும் துக்கத்தையும் அனுபவிக்கிறான். பாரதா! தவத்தை விடச் சிறந்த சாதனம் வேறு ஏதும் இல்லை. தவம் அசாத்தியமானதல்ல; தவத்தால் மனிதன் பரமாத்மாவை அடைகிறான். இந்த உலகில் செய்யப்படும் கர்மத்தின் பலன் அனுபவிக்கப்படுகிறது. எனவே தன் உடலை தவத்திலும், நியமங்களைக் கடைப்பிடித்ததிலும் ஈபெடுத்தி அதிதிகளுக்கு தன் சக்திக்கேற்ப தானம் அளிக்க வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

அப்போது வியாசர் முக்கலர் என்ற மகரிஷியின் வரலாற்றைக் கூறினார் “உஞ்சவிருத்தியால் பெற்ற அன்னத்தை அதிதிகளுக்கு போஜனம் செய்வித்ததின் பலனாக அவர் சொர்க்கலோகம் செல்லும் பாக்கியத்தை பெற்றதையும், புண்ணியத்தின் பலன் தீர்ந்ததும் மீண்டும் பூமியில் பிறந்து சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதாலும் சொர்க்க லோக வாழ்வை அவர் மறுத்துப் பின் சுகம் துக்கம்; மண், பொன் எல்லாவற்றையும் சமமாகக்கருதி தவத்துடன் தானமும் அளித்து விஷ்ணு பகவானின் பிறப்பற்ற உத்தமதாமத்தை அடைந்த வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

“யுதிஷ்டிரா! நீயும் செழிப்பான ராஜ்யப்பிரஷ்டம் ஆனதால் துக்கப்படாதே. தவத்தின் மூலம் அதை அடைவாய். மனிதனுக்குச் சுகமும்

துக்கமும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருக்கும். 13 ஆவது ஆண்டிற்குப் பிறகு நீ உன்னுடைய முன்னோர்களின் அரசைப் பெறுவாய். எனவே உன்னுடைய மானசீகக் கவலையை விட்டு விடு” என்று ஆறுதல் கூறிய வியாச பகவான் தருமராஜனிடமிருந்து விடை பெற்றார்.

4.பீஷ்ம பருவம்

4.1.வேதவியாசர் திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தல்:

பீஷ்ம பருவத்தில் மீண்டும் வேத வியாசரைச் சந்திக்கிறோம். கௌரவர் பாண்டவர் சேனை குருகோத்திரத்தில் போருக்காக முகாம் அமைத்துத் தயாராயின கிழக்கு, மேற்கு திசைகளில் எதிரெதிரே நின்ற இரு தரப்பு வீரர்களையும் வேத மறிந்தவர்களில் சிறந்தவரும். முக்காலங்களையும் அறிந்தவரும், பரத வம்சத்துப் பிதாமகருமான சத்தியவதியின் புதல்வர் வியாச பகவான் கண்டார். நடைபெற உள்ள பயங்கரப் போரில் நிகழப்போகும் விளைவைப் பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டு விசித்திர வீரனின் புதல்வரான திருதராஷ்டிரரிடம் தனிமையில் கூறலானார்.” மன்னா! உன்னுடைய புதல்வர்களுக்கும், மற்ற மன்னர்களுக்கும் மரண காலம் வந்துவிட்டது. அவர்கள் போர்க்களத்தில் கொல்லவும், இறக்கவும் தயாராக நிற்கிறார்கள். அவர்கள் காலனாக காட்பட்டு இறக்கும்போது மனதில் துயரம் கொள்ளாதே. இதைக் காலத்தின் சுழற்சி என்று கருது. மன்னா! போர்க்களத்தில் இவர்கள் அனைவரின் நிலைமையும் நீ காண விரும்பினால், நான் உனக்கு திவ்ய திருஷ்டியளிக்கிறேன். இங்கிருந்தபடியே போர்க்களக் காட்சியை உன் கண்களால் காணலாம் என்றார்.

4.2.வேதவியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் அபசகுனங்களைத் தெரிவித்தல்:

வேதவியாசர் மறுபடியும் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; ” மன்னா! இப்போரில் பெரும் மனித அழிவு உண்டாகும். எனக்கு அதற்கான பயங்கர அபசகுனங்களே தென்படுகின்றன.பருந்து, கழுகு, காகம், கங்கம் மற்றும் கொக்குகள் தம் கூட்டத்தோடு போர்க்களத்திற்கு மிக அருகில் வந்து ஆனந்தத்தோடு பார்க்கின்றன. கங்கப்பறவைகள் கடுமையான ஒலியில் பேசி சேனைக்கு நடுவில் புகுந்து தென் திசையை நோக்கிச் செல்கின்றன. மாலை வேளைகளில் சூரியனை 3 வண்ணச் சுற்றுகள் எல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்திருக்கின்றன. வெள்ளை, சிவப்பு வண்ணங்கள் இடையே கருப்பு வண்ணச்சுற்று காணப்படுகிறது. இவற்றோடு மின்னலும் பளபளத்தது. கார்த்திகை பௌர்ணமி அன்று நீல வண்ண வானத்தில் சந்திரன் பிரபை இல்லாததாக கண்ணுக்குப் புலப்பட வில்லை. அதனுடைய ஒளி அக்கினியைப் போல இருந்தது. இதன் பலன் வீர மன்னர்களும், அரசகுமாரர்களும் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் கிடக்கப் போகிறார்கள் என்பதாகும். பன்றியும், பூனையும் இரவில் சண்டையிடுகின்றன.

தெய்வத் திருவுருவங்கள் நடுங்கியும், சிரித்தும் ரத்தம் உமிழ்ந்தும்

துயருற்று விழுந்து விடுகின்றன. துந்துபிகள் தாமாகவே ஒலிக்கின்றன. கூத்திரியர்களின் தேர்கள் குதிரைகள் பூட்டப்படாமலே செல்கின்றன. குயில், சதபத்ரம், நீலகண்டம், கழுகு, கிளி, சாரஸம், மயில் ஆகிய பறவைகள் பயங்கரமாகக் கூவுகின்றன. அருணோதய நேரத்தில் வெட்டுக்கிளிக் கூட்டங்கள் பரவி இருக்கின்றன. காலை, மாலை வேளைகளில் திசைகள் எரிவது போல காணப்படுகின்றன. மேகம் மண்ணையும் மாமிசத்தையும் பொழிகிறது. அருந்ததி நட்சத்திரம் வசிஷ்டரைத் தனக்குப் பின்னால் தள்ளி விட்டது. சனிகிரகம் ரோஹிணியைத் துன்புறுத்துகிறது. சந்திரனின் அடையாளம் அழிந்தது போல காணப்படுகிறது. யானை, குதிரை முதலிய வாகனங்களில் இருந்து கண்ணீர்த் துளிகள் விழுகின்றன.

4.3. வியாசர் தீய விளைவுகளை அறிவிக்கும் அடையாளங்களைக் கூறுதல்:

வியாசர் மேலும் பல தீய அறிகுறிகளைத் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கலானார்.” மன்னா! பசுக்களுக்குக் கழுதைகள் பிறக்கின்றன. புதல்வர்கள் தாயாரோடு ரமிக்கிறார்கள். காட்டுமரங்கள் பருவ மில்லாமல் பூக்கின்றன. கருவுற்ற பெண்கள் குழந்தைகளைப் பெறாமல் பயங்கரமான ஜீவன்களுக்குப் பிறப்பளிக்கிறார்கள். மாமிசம் உண்ணும் விலங்குகளும் பறவைகளும் ஒன்றாக ஆகாரம் ஏற்கின்றன. மூன்று கொம்புகளும், நான்கு கண்களும், ஐந்து கால்களும், இரு முத்திர உறுப்பும், இரு தலைகளும், இருவாலும், பல தெற்றுப் பற்களும் உடைய அமங்கலமான பசுக்கள் பிறக்கின்றன. கருடப் பறவையின் தலை மீது சிகையும் கொம்பும் உள்ளது. குதிரை பசுங்கன்றைப் பெறுகிறது. நாய்க்கு நரியும், யானைகளுக்கு நாயும் பிறக்கின்றன. குலப் பெண்களுக்கு ஒன்றாக நான்கு ஐந்து பெண் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. அக்குழந்தைகள் பிறந்ததுமே ஆடிப்பாடி சிரிக்கின்றன. தாசிகள் வீட்டில் ஒற்றைக் கண்ணும் கூனும் உடைய சிறுவர்கள் பயத்தை அறிவித்து ஆடிப் பாடுகின்றனர். சிறிய குழந்தைகளும் கையில் கொம்புடன் சண்டை இடுகின்றனர். நகரங்கள் போல உருவாக்கிய செயற்கை அமைப்புகளைப் போர் செய்து மிதித்து மண்ணாக்குகின்றனர். நீர்ப்பூக்கள் மரங்களில் தோன்றுகின்றன. பூமி அடிக்கடி நடுங்குகிறது.

ராகு சூரியனுக்கு அருகில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. கேது சித்திரையைத் தாக்கிச் சுவாதியில் நிலைத்து உள்ளது. அதனால் குருவம்சத்தின் அழிவு தென்படுகிறது. தூமகேது பூச நட்சத்திரத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளது. செவ்வாய் வக்கிரமாகி மகர நட்சத்திரத்தில் உள்ளது. பிரகஸ்பதி ஸ்ரவண நட்சத்திரத்தில் இருக்கிறது. சனி முதல் பகுதி பால்குனி நட்சத்திரத்தைத் துன்புறுத்துகிறது. சுகரன் பூர்வ பாத்திர பதத்தின் மீது

பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உத்திர நட்சத்திரம் பாத்ரபத நட்சத்திரத்தைப் பார்க்கிறது. கேது ஜேஷ்டா நட்சத்திரத்தில் நிலைத்து உள்ளது. அக்னிக்குச் சமமான செவ்வாய் அடிக்கடி வக்ரமாகி சிரவணத்தை முழுமையாக மறைத்துக் கொண்டுள்ளது.

பூமியில் தானியங்கள் நிறைந்து காணப்படுகிறது. பார்லியில் ஐந்து,, ஐந்தும் தானியத்தில் நூறு கதிர்களும் உண்டாகின்றன. பசுக்கள் கன்றுகளால் ஊட்டப்பட்டதும் குருதியைச் சொரிகின்றன ஆயுதங்கள் பளபளத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் நிச்சயம் மக்களின் பெரும் அழிவு நேரப் போகிறது. மன்னா! பாண்டவர்களோடு கௌரவர்களின் இப்பெரும் போரில் புவியில் ரத்த ஆறு பெருகப் போகிறது. பசுக்களும், பசுதிகளும் ஆபத்தை அறிவித்து பயங்கர மாக ஒலி எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. இரவில் ஒரு கண்ணும், ஒரு சிறகும் ஒரு காலும் உடைய பறவை ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கிறது.பிருகஸ்பதியும், சனீஸ்வரனும் திரும்பி விசாகத்திற்கு வந்துள்ளன.திரையோதசி திதியன்று பருவமில்லாமலே ராகு, சந்திரன் இருவரையும் ஒரு நாள் பீடித்துள்ளது. வால் நகூத்திரம் தோன்றுகிறது.

அஸ்வினி முதலிய நட்சத்திரங்கள் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டு முதல் 9 அஸ்வபதி, அடுத்து 9 கஜபதி, இறுதி 9 நரபதியின் குடை என்று கூறப்படுகின்றன. இவை பாவ கிரகங்களால் பீடிக்கப்பட்டு கூடித்திரியர்களின் அழிவை அறிவிக்கின்றன. இந்த மூன்று தலைமை நட்சத்திரங்களில் பாவ கிரகத்தால் பேதம் உண்டாகி அந்த கிரகம் பெரும் பயத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. இச்சமயம் அத்தகைய தீய யோகம் வந்துள்ளது. ஒரு திதி முடிந்ததும் 15 ஆம் நாள் அல்லது ஒரு திதி அதிகமானால் 16ஆம் நாளும் அமாவாசை வரும். ஆனால் இந்த பகூத்தில் 13 ஆம் நாள் அமாவாசை வந்துள்ளது. இதுபோல முன்பு இருந்ததாக எனக்கு நினைவில்லை. இந்த ஒரு மாதத்தில் 13 நாட்களுக்குள் சந்திர கிரகணம், சூரிய கிரகணம் இரண்டும் வந்துள்ளன. இதனால் மக்களுக்கு அழிவு ஏற்படும்.

பயங்கர இடி ஓசையோடு எரி நஷத்திரங்கள் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. மகரிஷிகள் இவற்றையெல்லாம் கவனித்து ஆலோசித்துத் தம் கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளனர். இந்த பூமி ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்களின் ரத்தத்தைப் பருகுவது போல் தோன்றுகிறது. கைலாசம், மந்திராசலம், மற்றும் ஹிமாலயத்தில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான பயங்கர ஒலிகள் கேட்கின்றன. அவற்றின் சிகரங்கள் உடைந்து விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன.பூகம்பம் உண்டானதால் நான்கு கடல்களும் பெருகி புவியில் எல்லை மீறுவது போல் தோன்றுகின்றன. பிராமணர்கள் ஆஹுதி

அளித்து ஒளிரும் அக்னி, கருப்பாகவும், சிவப்பாகவும், மஞ்சளாகவும் காணப்படுகின்றன. அதிலிருந்து துர்கந்தம் தோன்றுகிறது.

மன்னா! ஸ்பர்சம், கந்தம், ரசம் இவற்றின் நிலையும் விபரீதமாகிவிட்டன. மலர்களும் பழங்களும் நிரம்பிய மரங்களின் உச்சியில் வலது பக்கம் இருந்து சுற்றி காக்கைகள் ஒலி எழுப்புகின்றன. பல பறவைகள் “பக்குவா” என்ற ஒலியை அடிக்கடி பெருங்குரலில் சொல்கின்றன. யானைகள் நடுங்கி பயந்து மல- மூத்திரத்தை விடுகின்றன. குதிரைகள் அஞ்சி நடுங்குகின்றன. யானைகள் வியர்வையை வெளியேற்றுகின்றன. பாரதா! இந்த என் சொற்களைக் கேட்டு, உலகம் அழிவதிலிருந்து தப்பி விடும் படியான ஒரு உபாயத்தைச் செய்” என்று

வியாச பகவான் உலகின் பெரும் அழிவிற்கான நிமித்தங்கள் தோன்றியதைக் கூறி, அதனைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டியது திருத்ராஷ்டிரனின் பொறுப்பு என்று தெரிவிக்கிறார்.

4.4. திருத்ராஷ்டிரன் மறுமொழியும் வியாச பகவானின் உபதேசமும்:

தன் தந்தை வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட திருத்ராஷ்டிரன் அவரிடம் கூறலானார். “பகவன், நான் இதை பகவான் முன்பே நிச்சயித்த சட்டம் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த மக்களின் பேரழிவு நடந்தே தீரும். மன்னர்கள் கூடித்திரிய தர்மத்திற்கு ஏற்ப போரில் உயர்த்தியாகம் செய்து இகலோகத்தில் புகழையும், பரலோகத்தில் நீண்ட காலம் சுகத்தையும் பெறுவார்கள்” என்றார். திருத்ராஷ்டிரன் சொற்களைக் கேட்ட வியாசர் சிறிது நேரம் யோசித்தார். சிறிது நேரம் சிந்தித்தபின் மறுபடியும் பேசினார். “ராஜேந்திரா! காலனே இவ்வுலகை அழிக்கிறான். அவனே மறுபடியும் உலகைச் சிருஷ்டிக்கிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வுலகில் எந்தப் பொருளும் நிரந்தரமானது அல்ல. மன்னா! நீ உன் இனச் சகோதரர்களுக்கும், கௌரவர்களுக்கும், உற்றார் உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் தர்மத்திற்கு அனுகூலமான உபதேசத்தைச் செய். ஏனெனில் நீ அனைவரையும் தடுக்கும் வல்லமை உடையவன்.

சொந்த ஜாதி வதம் என்பது மிகவும் நீசமானதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனக்குச் சிறிதும் பிடிக்காத இந்த விருப்பமற்ற செயலைச் செய்யாதே. காலன் உன் மகனின் உருவில் தோன்றியுள்ளான். வேதங்களில் ஹிம்சை புகழப் படவில்லை. ஹிம்சையால் எந்த வகையிலும் நன்மை உண்டாகாது. குலதர்மம் தன் உடல் போன்றது. குலதர்மத்தை அழிப்பவன் குலத்துடன் தர்மத்தை அழிப்பவன் ஆகிறான். நீ காலனால் தூண்டப்பட்டு தர்மத்தை அவமதித்து தீய வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிறாய். பெரும்பாலான மக்களைப் போல உனக்கு எந்த ஆபத்தும் நேராத வரை நீ இதைச் செய்வாய் போலும்.

மன்னா! உன்னுடைய குலத்திற்கும் மற்ற எல்லா ஏராளமான மன்னர்கள் அழிவிற்கும் உன்னுடைய ராஜ்யத்தின் உருவில் அனர்த்தம் வந்துள்ளது. உன்னுடைய தர்மம் மறைந்தே விட்டது. உன்னுடைய புதல்வருக்குத் தர்ம வழியைக் காட்டு. ராஜ்யத்தைப் பெற்று என்ன செய்யப் போகிறாய்? எதற்காக உன் மீது பெரும் பாவத்தின் பாரத்தைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறாய்? நீ என் பேச்சைக் கேட்டால் புகழையும், தர்மத்தையும் கடைப்பிடித்து சொர்க்கத்தை அடையலாம். பாண்டவர்கள் அவர்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பெறட்டும். கௌரவர் அனைவரும் பரஸ்பர சமாதானத்தோடு அமைதியாகட்டும்” என்று வியாசர் அறிவுரை கூறினார்.

4.5.திருதராஷ்டிரன் இடைமறித்தல்; சுபலக்ஷணங்களைப் பற்றி கூற கேட்டல்:

வியாசபகவான் இவ்வாறு உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே பேச்சில் வல்லவனான திருதராஷ்டிரன் இடையில் அவரது பேச்சை மறித்துக் கூறலானான். “தாங்கள் அறிவது போலவே நானும் இந்த விஷயங்களை அறிவேன். இவ்வுலகம் தன் சுயநலத்திற்காக மோகத்தில் ஆழ்ந்துள்ளது. நான் மட்டும் உலகிலிருந்து தனித்தவனா? உங்களுடைய சொற்கள் உவமையற்றவை. தாங்கள் எங்களுடைய வழிகாட்டியும், தீர புருஷரும் ஆவீர். நான் தங்கள் சொற்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். என் அறிவும் அதர்மம் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் என் புதல்வர்கள் என் வசத்தில் இல்லையே, என்ன செய்வேன்? பரத வம்சத் தவரின் தர்மம், புகழ் ஆகியவற்றுக்குத் தாங்களே காரணம் ஆவீர். தாங்கள் கௌரவர் பாண்டவர் இருவருக்கும் மதிப்பிற்குரிய பிதாமகரும் ஆவீர்” என்று கூறினார். திருதராஷ்டிரன் தன்னிடம் ஏதோ கேட்க விரும்புவதை உணர்ந்து கொண்ட வியாசர் அவரது ஐயத்தை விருப்பப்படி கேட்குமானும், தான் அவ்வையத்தை விளக்குவதாகவும் தெரிவித்தார். திருதராஷ்டிரன் போரில் நிச்சயமாக வெற்றி பெறும் பட்சத்தினரிடம் காணப்படும் சுப சகுனங்களை அறிந்து கொள்ள விரும்புவதாகக் கூறினார்.

4.6.வியாசர் வெற்றி பெறும் பக்கத்தினரிடம் தோன்றும் சுப சகுனங்களைக் கூறுதல்:

திருதராஷ்டிரன் கேட்டவாறு வியாசர் சுப சகுனங்களைக் கூறலானார். மன்னா! அக்னியின் பிரபை மாசற்றிருக்கும் ஜ்வாலை மேல் நோக்கி வலப்புறமாகச் சுழித்து எழும்பும். புகை சிறிதும் இருக்காது. அக்னியில் அளிக்கப்படும் ஆஹுதிகள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நறுமணம் வீசும். இது வெற்றியின் அறிகுறி ஆகும். எந்த தரப்பில் சங்கு, மிருதங்கங்களின் ஒலி கம்பீரமாகக் கேட்கிறதோ, யாருக்குச் சூரிய, சந்திர கிரகணங்கள்

தூய்மையாகக் காணப்படுகிறதோ, அவர்களுக்கு இது வெற்றியின் சுபலக்ஷணம் ஆகும் காக்கைகள் பின்னால் பேசினால் அவை வெற்றியை அறிவிக்கும் அறிகுறி ஆகும். சுப, மங்களமான சொல்லைப் பேசும், கிளி, ராஜஹம்சம், கிரௌஞ்சம், மயில் முதலிய பறவைகள் படைவீரர்களைப் பிரதட்சிணம் செய்கின்றனவோ அந்தத் தரப்பு நிச்சயம் போரில் வெற்றி பெறும் என்பது பிராமணர்களின் கூற்று. அலங்காரம், கவசம், கொடி, சிம்ம நாதம், குதிரைகளின் களைப்பு ஒலி இவை சோபையுடன் இருக்கும் பக்கம் வெற்றி பெறும். எந்த தரப்பு வீரர்கள் மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் கொண்டு, மன மகிழ்ச்சியுடன் பேசுகிறார்களோ, யாருடைய கழுத்தில் போட்ட மலர்மாலைகள் வாடுவதில்லையோ, அவர்கள் வெற்றி பெறுவர்.

எந்த தரப்பு வீரர்கள் பகைவரைத் தாக்க முனையும் போது விருப்பமான சொற்களைப் பேசுகிறார்களோ அவர்கள் வெற்றி அடைவர். யாருடைய சப்தம், ரூபம், ரசம், கந்தம், ஸ்பரிசம் ஆகியவை மாறுதலற்று சுகமாக உள்ளதோ, எந்த வீரர்களின் இதயத்தில் எப்போதும் மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் உள்ளதோ அவர்கள் வெற்றி பெற இதுவே சுப லக்ஷணம் ஆகும். சேனை சிறியதோ, பெரியதோ அதில் சேரும் படை வீரர்களின் மகிழ்ச்சி ஒன்றே நிச்சயமாக வெற்றிக்குக் காரணம் ஆகும். சேனையில் ஒரு வீரன் கூட உற்சாகம் இன்றிப் பின்னிட்டால் அவன் தன் பெரும் சேனையை விரட்டி விடுகிறான். பெரும் சேனை ஓடும் போது அதற்கு எடுத்துக் கூறித் தடுப்பது மிகவும் கடினமாகும். சேனை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்டால் மிகப் பெரிய போர்க்கலையில் தேர்ந்தவனும் ஓடத் தொடங்குகின்றான்.

அறிவுள்ள மன்னன் எப்போதும் கவனமாக இருந்து தன் சேனையை நிலைக்கச் செய்ய வேண்டும். சாம,தான உபாயத்தினால் கிடைக்கும் வெற்றி சிறந்தது. பேத நீதி மூலம் பகைவரின் சேனையில் விரோதம் உண்டாக்கிப் பெறப்படும் வெற்றி நடுத்தரமாகும் போர் மூலம் ஹிம்சை செய்து பகைவனைத் தோற்கச் செய்வது தாழ்ந்த வெற்றி ஆகும். போர் என்பது பெரும் குற்றங்களின் பொக்கிஷமாகும். அவற்றில் முதன்மையானது மக்களின் அழிவு. எதிலும் பற்றுக் கொள்ளாமல் வெற்றியடைய உறுதியுண்ட 50 வீரர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் மிகப்பெரும் சேனையை மண்ணோடு மண்ணாக்குகின்றார்கள் பின்னால் கால் வைக்காத ஐந்து, ஆறு அல்லது 7 வீரர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் நிச்சயம் வெற்றி அடைகின்றனர். எப்போதும் அதிக சேனை இருப்பதாலேயே வெற்றி உண்டாவது இல்லை. போரில் வெற்றி என்பது நிச்சயம் இல்லாதது ஆகும். அதில் தெய்வமே எல்லாவற்றிலும் பெரிய உதவி ஆகும். போரில் வெற்றி பெற்றவர்கள் காரியம் கைகூடப் பெற்றவர்கள்” என்று சுபலக்ஷணங்களைப் பற்றியும், வீரர்களின் உற்சாகமும் தெய்வ அனுகூலமுமே போரில் வெற்றிக்குக் காரணம் என்றும் வியாசபகவான் திருதராஷ்டிரனிடம் கூறினார்.

5.துரோண பருவம்:

5.1.யுதிஷ்டிரரிடம் வேதவியாசர் வருதல்; அகம்பன மன்னன் வரலாறு கூறுதல்:

இதன் பிறகு பாண்டவர் கௌரவருக்கிடையே மகாபாரதப் போர் தொடங்கியது. 13 ஆம் நாள் போரில் அர்ஜுனனுடைய வீரகுமாரன். அபிமன்யு பகைவர்களால் சூழப்பட்டு அதர்மமாகக் கொல்லப்படுகிறான். அதனால் யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த துயரம் அடைந்து அழுதார். தான் எவ்வாறு கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் இதைக் கூறுவேன் என்று கவலையுடன் புலம்பினார். இச்சமயம் அவர் முன் வேதவியாச மகரிஷி தோன்றினார். யுதிஷ்டிரர் அவரை முறைப்படி பூஜித்த பின் மீண்டும் அபிமன்யு அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டதைக் கூறிப் புலம்பினார். வியாசமகரிஷி மரணம் கடவுளின் சட்டம் அதை மாற்ற முடியாது என யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசினார். அப்போது யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் மரணம் யாருடையது? ஏன் உண்டாகிறது? எதற்காக உயிர்களை அபகரிக்கிறது? தாங்கள் அதனைத் தெளிவுபடுத்துங்கள் என்று கேட்டார். வியாச முனிவரும் பழைய செய்தியான அகம்பன மன்னனின் புத்திர சோகம் பற்றியும் நாரதர் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்துக் கூறிய செய்திகளையும் எடுத்துரைத்தார்.

அகம்பன மன்னனின் புதல்வன் போரில் மரணமடைதல்;மன்னன் துயரம் கொள்வது, நாரதர் மன்னனிடம் வருதல்; மன்னன் நாரதரிடம் மரணம் என்பது யாது? அது எவ்வாறு தோன்றியது எனக் கேட்டது. நாரதர் மரணம் பிரம்மாவால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பதையும், மரணம் பிரம்மாவின் சட்டம் என்பதையும் விவரித்தது; உயிர்களின் இயல்பு மரணமே என்பதை தெளிவுபடுத்தி மன்னனுக்கு ஆறுதல் அளித்தது என்ற வரலாற்றை வியாசமகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துக் கூறினார். அத்துடன் “அபிமன்யு முற்பிறவியில் சந்திரனின் மகனாக இருந்து இப் பிறவியில் போர்க்களத்தில் பகைவரால் வதைக்கப்பட்டு மீண்டும் சந்திரலோகம் சென்று விட்டான். எனவே பாண்டு குமாரா! நீயும் தைரியத்துடன் துயரமின்றிப் போருக்குத் தயாராகு” என யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

5.2.வியாசர் யுதிஷ்டிரர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ச்ருஞ்ஜயன் மற்றும் மருத்தனின் வரலாற்றைத் தெரிவித்தல்:

யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் மேலும், பராக்கிரமம் உடைய, சிறந்து, புண்ணியாத்மாக்களான, சத்திய வாதிகள் ஆன, தங்களுக்குத் தகுந்த வெவ்வேறு உத்தம உலகங்களில் வாசம் புரியும் ராஜரிஷிகளின் வரலாற்றைத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டினார்.வியாசபகவான் ஷைப்ய மன்னன் புதல்வன்

ச்ருஞ்ஜயன் என்னும் மன்னனின் வரலாற்றைத் தெரிவித்தார். ச்ருஞ்ஜயன் தனக்கு விருப்பமானவாறு தங்கமயமான “சொர்ணஷ்டிவி” என்ற மகனைப் பெற்றதும், அவன் கொள்ளையர்களால் கொல்லப்பட்ட பின் மன்னன் புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதையும், நாரதர் மருத்த மன்னனின் வரலாற்றைச் ச்ருஞ்ஜயனுக்கு எடுத்துச் சொல்லி ஆறுதல் அளித்ததையும் யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரிவித்தார். அத்துடன் நாரதர் தானத்தில் இணையற்ற பதினாறு மன்னர்களும் மரணம் அடைந்த விஷயத்தைக் கூறி ச்ருஞ்ஜயனின் துன்பத்தைப் போக்கிய வரலாற்றினையும் வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

5.3.14 ஆம் நாள் இரவுப் போரில் யுதிஷ்டிரர் முன் வேத வியாசர் தோன்றி உரைத்தல்:

13 ஆம் நாள் அபிமன்யு வதத்தின் பின் தருமபுத்திரருக்கு ஆறுதல் அளித்து மறைந்த வியாச மகரிஷி 14ஆம் நாள் இரவுப் போரின் போது யுதிஷ்டிரர் முன் தோன்றுகிறார். அன்றைய கடுமையான இரவுப் போரில் பீமசேனனின் புதல்வன், ஹிடம்பாவின் குமாரன் கடோதகஜன் கர்ணனால் வதைக்கப்படுகிறான். அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காகப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த இந்திரனளித்த சக்தி ஆயுதத்தினைப் பிரயோகித்துக் கர்ணன் கடோதகஜனைக் கொன்று விடுகிறான். வனவாச காலத்தில் தங்களுக்குப் பெரும் துணையாக இருந்ததோடு போர்க்களத்திலும் பேராற்றல் காட்டிய கடோதகஜன் கொல்லப்பட்டதால் யுதிஷ்டிரர் கண்ணீர் பெருக்கி அழுதார். கர்ணனைத் தானே கொன்று விடுவதாக ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் கூறித் தேரில் ஏறிப் போருக்கு விரைந்தார்.

கோபத்தால் யோசிக்கும் சக்தியை இழந்து கர்ணனை நோக்கிச் சென்ற யுதிஷ்டிரர் முன் தோன்றிய வியாச மகரிஷி அவரிடம் கூறத் தொடங்கினார், “மன்னா! போரில் கர்ணனை எதிர்த்தும் அர்ஜுனன் இன்னும் உயிரோடு இருப்பது சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். அர்ஜுனனை வதைப்பதற்காகக் கர்ணன் பாதுகாத்து வைத்திருந்த சக்தி ஆயுதத்தை அவன் இழந்து விட்டான். இந்தப் போரில் கர்ணனோடு த்வைரதப் போர் செய்வதற்காக அர்ஜுனன் செல்லாததும் மிகவும் நல்லதாயிற்று யுதிஷ்டிரரா! இவர்கள் தங்களுடைய திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து அவற்றை இழந்து இருந்தால் கர்ணன் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியினை நிச்சயம் அர்ஜுனன் மீது செலுத்தி இருப்பான். அந்நிலையில் இன்னும் பயங்கரமான விபத்தை நீ எதிர்கொள்ள நேர்ந்திருக்கும். போரில் கர்ணன் கடோத் கஜனைக் கொன்றது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் ஆகும். உண்மையில் இந்திரனின் சக்தியை நிமித்தம் ஆக்கி காலனே கடோத் கஜனை வதைத்துள்ளான்.

பாரதா! உனது நன்மைக்காகவே அந்த அரக்கன் போரில் கொல்லப்பட்டான். எனவே, நீ யார் மீதும் கோபம் கொள்ளாதே. சோகத்திற்கு இடம் தராதே. இவ்வுலகில் எல்லா உயிர்களும் இறுதியில் இந்தக் கதியையே அடைகின்றன. நீ உன் சகோதரர்களுடனும், மன்னர்களுடனும் கௌரவர்களை எதிர்த்து நில். இன்றைக்கு ஐந்தாம் நாள் இந்தப் புவி அனைத்தும் உன்னுடையதாகி விடும். பாண்டு குமாரா! நீ எப்போதும் தர்மத்தையே சிந்தித்திரு. மென்மை, இரக்கம், தவம், தானம், பொறுமை, சத்தியம் ஆகிய நற்குணங்களையே மகிழ்ச்சியோடு பயன்படுத்து தர்மம் இருக்கும் இடத்திலேயே வெற்றி உண்டாகும்”. என்று யுதிஷ்டிரரிடம் பொறுமையுடன் இருக்குமாறு கூறி அவருடைய வெற்றி நிச்சயம் என ஆறுதல் அளித்து அங்கேயே மறைந்து விட்டார்.

5.4. 15 ஆம் நாள் போரின் முடிவில் வேதவியாசர் அஸ்வத்தாமாவிடம் சிவ- கிருஷ்ண மகிமையை எடுத்துரைத்தல்:

15 ஆம் நாள் போரில் துரோணரின் வதம் நிகழ்ந்துவிட்டது. தந்தையின் மரணத்தால் மனம் உடைந்த அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து பாண்டவர்களை அடியோடு அழிக்க முயன்றான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அறிவுறுத்தல் காரணமாகப் பாண்டவர்கள் ஆயுதம் துறந்தனர். நாராயண அஸ்திரம் அமைதியடைந்தது. இதனால் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் ஆனால் அந்த அஸ்திரமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்களைத் தீண்டவில்லை. அவ்விருவரும் சூரிய சந்திரர்கள் ஒன்றாகத் தோன்றிது போல் பொலிவுடன் நின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்களை அழிக்க எண்ணிய தன் முயற்சிகள் தோல்வியடைந்ததால் அஸ்வத்தாமா பெரும் துயரமும் கவலையும் கொண்டான். பெரும் விரக்தியுடன் தேரில் இருந்து இறங்கி ரணபூமியை விட்டு விலகிய அஸ்வத்தாமா தன் எதிரில், வேதத்திற்கும், சரஸ்வதிக்கும் இருப்பிடமான, பாவமற்ற மகரிஷி தேவவியாசரைக் கண்டான்.

வியாச பகவானைக் கண்டதும் கண்ணீர் பெருக, அவரிடம் அஸ்வத்தாமா இவ்வாறு கேட்டான். “மகரிஷியே! இது மாயையா? அல்லது தெய்வத்தின் விருப்பமா? அந்த அஸ்திரம் எவ்வாறு பொய்யானது? அவ்விரண்டு கிருஷ்ணர்களும் எதனால் உயிரோடு தப்பி விட்டனர்? என்னால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த அஸ்திரம் அசுர, கந்தர்வ, பிசாசு, சர்ப்ப, பக்ஷி, யக்ஷ, மனிதர் யாராலும் வீணாக்க முடியாதது. ஆனால் பிரகாசமான அந்த அஸ்திரம் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையை மட்டும் எரித்துவிட்டு அமைதி அடைந்து விட்டது மிகப் பயங்கரமான, எல்லோரையும் அழிக்கக்கூடிய அந்த அஸ்திரம் ஏன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜ்ஞானர்களை வதம் செய்யவில்லை? எனக்குத் தாங்கள் உண்மையான பதில் அளியுங்கள் என்று கேட்டான்.

வியாச பகவான் அஸ்வத்தாமாவிற்குப் பதில் அளிக்கலானார்,” நீ கேட்கும் அந்த வினாக்களுக்கான பெருமைமிக்க விஷயத்தை மன ஒருமையோடு கேள். நம்முடைய முன்னோருக்கு முன்னோரான பகவான் நாராயணனே ஆதி தேவன், ஜெகநாதன், உலகின் ஆதி காரணம். முதலும் முடிவும் அற்றவர். தன் நிலையில் இருந்து ஒருபோதும் பிறழாததால் அச்சுதன் என்று அழைக்கப்படுபவர். விஸ்வ விதாதாவான அந்த பகவான் ஒரு சமயம் ஒரு விசேஷ காரியத்திற்காகத் தர்மத்தின் புதல்வன் உருவில் அவதரித்தார். ஹிமாலயமலையில் இருந்து தன் இரு கரங்களையும் மேலே உயர்த்தியபடி கடுமையான தவம் புரிந்தார். அந்த ஸ்ரீ ஹரி 61000 ஆண்டுகள் காற்றை மட்டுமே பருகினார். பின் மேலும் இரு மடங்கு காலம் தவம் புரிந்து தன் தேஜஸை பூமிக்கும், ஆகாயத்திற்கும் இடையில் நிரப்பினார். அவர் பிரம்மஸ்வரூபத்தில் நிலைத்த போது பகவான் விஸ்வேஸ்வரனின் தரிசனம் உண்டாயிற்று.

பகவான் விஸ்வேஸ்வரன் ரு-துக்கத்தை விலக்குபவர். ஆதலால் ருத்ரன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். லோக பாலகர்கள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். பாவத்தை அழிப்பவர். மங்கலத்தை அருளுபவர். ஜடாதாரி, அவரே ஸ்தாவர, ஜங்கம பிராணிகளின் காரணமாவார். அவர் தீயவர்களைக் கோபிப்பவர். துயரங்களைப் போக்குபவர். திவ்ய வில்லையும், இரண்டு தூண்களையும் தரிப்பவர். மிகவும் கஷ்டப்பட்டால் மட்டுமே அவருடைய தரிசனம் கிடைக்கும். அளவற்ற பராக்கிரமம் நிரம்பிய அவர் தன் கைகளில் பிளாகமும் வஜ்ரமும் தரிக்கிறார்.

திரிகூலம், பரசு, கதை, நீண்ட கத்தி, முசலம், பரிகம், தண்டம், ஆகியவையும் அவர் கைகளில் சோபையுறுகின்றன. அவர் தலைமீது ஜடையும் அதன் மீது சந்திரனின் மகுடத்தையும் தரிக்கிறார். மேனியில் புலித்தோல் பொலிவுறுகிறது. கைகளில் அங்கதமும், கழுத்தில் நாகமும் திகழ்கின்றன. அவர் இரண்டல்லாத ஒரே பரமேஸ்வரர். தவத்தின் நிதி, நீர், திசை, வானம், பூமி, சந்திரன், சூரியன், வாயு, அக்னி, காலன் அனைத்தும் இவருடைய சொருபங்கள் ஆகும். தீயவர்கள் அவரைத் தரிசிக்க முடியாது. அத்தகைய பரமேஸ்வரன் நாராயணனின் தவத்தின் பலனாக அவர் முன் தோன்றினார்.

ருத்ராக்ஷ மாலை அணிந்த விஸ்வ விதாதாவைத் தரிசனம் செய்த பகவான் நாராயணன் அவரை வணங்கினார். வரம் அளிக்கும் அந்தப் பிரபு பார்வதி தேவி உடன் பார்ஷத ரூப கணங்கள் சூழ வந்திருந்தார். ஸ்ரீ ஹரி தலைமீது கரங்களைக் கூப்பி ருத்ரனை வணங்கித் துதிக்கலானார்.” ஆதி தேவா! பிரஜாபதி கணங்களும், தேவர், அசுரர், நாகர், ராக்ஷஸர், பிசாசர், மனிதர், கருடன் முதலிய பறவைகள், கந்தருவர், யக்ஷர், முதலிய தனித்தனி

சமுதாயங்கள் அனைத்தும் தங்களிடமிருந்து தோன்றின. ஒளி, வானம், ஸ்பரிசம், வாயு, ரூபம், தேஜஸ், ரசம், நீர், கந்தம், புவி அனைத்தும் உங்களிடம் இருந்து தோன்றின. இதேபோல, இந்திரன், யமன், வர்ணன், குபேரன், பித்ருக்களின் உலகம், விஸ்வகர்மாவின் சிற்பக்கலை அனைத்தும் உங்களிடமிருந்தே தோன்றின. ஒளி, வானம், ஸ்பரிசம், வாயு, ரூபம், தேஜஸ், ரசம், நீர், கந்தம், புவி அனைத்தும் உங்களிடமிருந்தே தோன்றின.

பூதங்கள் அனைத்தும் உங்களிடமிருந்து தோன்றி உங்களிடமே லயமாகின்றன. ஜீவனும், ஈஸ்வரனும், ஏழு தாதுக்களும், 10 புலன்களும், இவை தரிக்கும் பாஞ்சு பௌதீக சரீரமும் தாங்கள் அமைத்தவையே. முக்காலமும் உங்களுடைய சொரூபமே. நான் தங்களைப் பூஜிக்கும் பக்தன். துதிக்குத் தகுந்தவரான பரமேஸ்வரனே! என்னிடம் மாயையை விலக்கி, விரும்பும் கிடைத்ததற்கரிய வரத்தை அளியுங்கள்.” என்று நாராயண ரிஷி சிவபிரானைத் துதித்தார்.

சிவபிரான் நாராயண ரிஷிக்கு வரம் அளித்தார்.” நாராயணா! நீ என் கிருபையால் மனித, தேவ, கந்தவர்களைக் காட்டிலும் எல்லையற்ற பலபராக் கிரமம் பெறுவாய். தேவர், அசுரர் முதலிய யாராலும் போர்க்களத்தில் உன்னை வெல்ல முடியாது. சஸ்திரம், வஜ்ரம், அக்னி, வாயு, உலர்ந்த, ஈரமான பொருட்கள் ஸ்தாவர, ஐங்கம பிராணிகளால் உனக்குக் காயம் ஏற்படாது. நீ போர்க்களத்தில் என்னை விட அதிக பலசாலியாவாய்” என்று சிவபிரான் நாராயண ரிஷிக்கு வரம் அளித்தார்.

அஸ்வத்தாமா! இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முன்பே சிவபிரானிடம் இருந்து பல வரங்களைப் பெற்றுவிட்டார். பகவான் நாராயணனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உருவில் இவ்வுலகில் தோன்றியுள்ளார். நாராயணனின் தவத்தில் இருந்து தோன்றிய நரனின் அவதாரமே அர்ஜுனன். இவ்விரு ரிஷிகளும் விஷ்ணு சொரூபம் ஆவார்கள். தவத்தில் சிறந்தவர்கள். மக்கள் தத்தம் தர்ம மரியாதையில் இருந்து மீறாமல் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதரிக்கிறார்கள். நீயும் பகவான் நாராயணனைப் போன்று ஞானமுடன் மிகப்பெரிய தவம் செய்து ருத்ரனின் பக்தனாக ஆனாய்.

உலகம் முழுவதும் சிவமயமாக அறிந்து கடுமையான நியமங்களுடன் ஹோமம், ஜபம் மூலம் சங்கரனை ஆராதித்துள்ளாய். சிவபிரான் உன்னால் பூஜிக்கப்பட்டு மனம் விரும்பும் வரங்களை அளித்துள்ளார். இவ்விதம் உன்னுடையதும், நர நாராயணர்கள் உடையதும், பிறப்பு, தவம், செயல் அனைத்தும் ஒன்றானவை. நர- நாராயணர்கள் சிவலிங்கத்திலும், நீ உருவத்திலும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் மகாதேவனை ஆராதித்துள்ளீர்கள். தேவ, சித்த மகரிஷி கணங்கள் உலகில் பகவான் சங்கரனிடமிருந்தே

விருப்பமானவற்றைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பகவான் சங்கரனின் பக்தர். அவரிடம் இருந்து தோன்றியவர். ஆதலால் யக்ஞங்களால் சனாதன புருஷனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை ஆராதிக்க வேண்டும்” என்று வியாசர் அஸ்வத்தாமாவிற்குப் பதில் அளித்தார்.

வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா மனத்தால் சிவபிரானை வணங்கினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மகிமையை உணர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டான். மெய்சிலிர்த்தான். பின் பணிவுடன் வியாச மகரிஷியை வணங்கித் தன் சேனையிடம் திரும்பினான்.

5.5.அர்ஜுனன் தனக்கு வெற்றி அளித்த நிகழ்ச்சியை வியாசரிடம் கேட்டல்:

அதன்பின் வியாச மகரிஷியை எதிர்ப்பட்ட அர்ஜுனன் தனக்கு வெற்றி அளித்த ஓர் ஆச்சரியமான நிகழ்வைப் பற்றிக் கேட்டார்.” மகரிஷியே! நான் என்னுடைய அம்புகளால் பகைவரின் சேனையை அழித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தேஜஸ்வியான ஒரு புருஷன் எனக்கு முன்னால் சென்று கொண்டிருப்பது தென்பட்டது. அவர் எரியும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்தி என்னுடைய பகைவர்கள் அனைவரையும் அடித்து விரட்டினார். ஆனால் மக்கள் நானே பகைவர்களை வென்றதாகக் கருதுகிறார்கள். பகைவரின் சேனை முழுவதும் அவர் மூலமாகவே அழிக்கப்பட்டது, நான் அவருக்குப் பின்னால் மட்டுமே சென்றேன். அவர் கையில் திரிசூலத்துடன் தேஜஸ்வியாக இருந்தார். ஒரு திரிசூலத்தாலேயே ஆயிரக்கணக்கான புதிய சூலங்கள்- தோன்றிப் பகைவர் மீது விழுந்தன. அவர் தன் கால்களால் பூமியை ஸ்பரிசிக்கவில்லை. பகவன்! அந்த மகா புருஷன் யார் என்று கூறுங்கள் எனக் கேட்டார்.

5.6.வியாச மகரிஷி அர்ஜுனுக்கு சிவபெருமானின் மகிமையை உரைத்தல்:

வியாச மகரிஷி அர்ஜுனனிடம் கூறினார்,” அர்ஜுனா! பிரஜாபதிகளில் முதன்மையானவரும். ஒளி உருவமானவரும். திவ்ய திருமேனி தரிப்பவரும், உலகங்கள் அனைத்தின் அரசனும், சுவாமியுமான வரமளிக்கும் அந்த ஈஸ்வரன் சங்கரனையே நீ தரிசனம் செய்தாய். வரம் அளிக்கும் அந்த தேவனையே நீ சரண் அடைவாயாக” என்று வியாசர் பதிலளித்தார். அத்துடன் சிவபெருமானின் மகிமைகளை மிக விரிவாக அர்ஜுனுக்கு எடுத்துரைத்தார். ”சங்கரனின் பிரம்மா, விஷ்ணு, மகேச என்னும் நிற்குண நிராகார, சொருபங்களை விவரிக்கும் இந்தத் துதியைக் கேட்பவன் பகைவர்களை வெல்லுவான், விருப்பங்கள் நிறைவேறப் பெறுவான். குந்தி மைந்தா! போரிடு.உனக்குத் தோல்வி உண்டாகாது. ஏனெனில் உனக்கு

மந்திரி, ரகசிகன், அருகில் இருப்பவன் அனைத்தும் பகவான்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாவார்” என்று கூறிய வியாச பகவான் அங்கிருந்து
சென்றுவிட்டார்.

6.சல்ய பருவம்:

6.1.வியாச மகரிஷி சாத்யகியிடம் சஞ்ஜயனை விடுவிக்கக் கூறுதல்:

பாரதப் போரின் பதினெட்டாம் நாள். அன்றைய தினத்தின் இறுதியில் கௌரவ சேனை முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டு விட்டது. சாத்யகி சஞ்ஜயனைக் கைது செய்து பிடித்து வந்தார். திருஷ்டத்யும்னன் அப்போது சாத்யகியிடம் “இவனைக் கைது செய்து என்ன ஆகப்போகிறது. இவன் உயிருடன் இருப்பதால் என்ன லாபம் “என்று கூறினார். அதனைக் கேட்ட சாத்யகி சஞ்சயனைக் கொன்றுவிட எண்ணிக் கூரிய கத்தியை எடுத்தார்.

அச்சமயம் அங்கு திடீரென கிருஷ்ணத்வைபாயனர் வியாச மகரிஷி தோன்றினார். அவர் சாத்யகிடம்,” சஞ்ஜயனை விட்டுவிடு; இவன் வதம் செய்யத் தகுந்தவன் அல்ல” எனக் கூறித் தடுத்து விடுகிறார். சாத்யகியும் வியாசரை வணங்கி, சஞ்சயனை விருப்பப்படி செல் என்று கூறி விடுவித்து விட்டார். சஞ்ஜயன் விடுதலை பெற்று ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கி விரைந்தார்.

7. சௌப்திக பருவம்:

7.1.வியாச மகரிஷி அஸ்வத்தாமா, அர்ஜுனன் இருவரின் பிரம்மாஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்துதல்:

இதன் பின்னர் துரியோதனன் பீமனால் அவமதிக்கப்பட்டதால், கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா இரவில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாஞ்சாலர்களையும், திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் கொன்று அச்செய்தியினைத் துரியோதனனிடம் கூறினான். துரியோதனன் உயிர் பிரிந்த பின் அஸ்வத்தாமா கங்கைக் கரைக்குச் சென்று விட்டான். தன் புதல்வர்களின் வதத்தினால் துயரக் கடலில் மூழ்கிய திரௌபதி, பீமனிடம் விராட நகரத்தில் கீசகனைக் கொன்றது போல் இப்போது அஸ்வத்தாமாவைக் கொன்று தன் துயர் துடைக்க வேண்டினாள். பீமனும், நகுலனுடன் அஸ்வத்தாமாவின் தேர்த்தடத்தைப் பின்பற்றிக் கங்கைக் கரைக்கு வந்தார். அஸ்வத்தாமாவால் பீமசேனனுக்கு ஆபத்து நேரிடும் என அஞ்சிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனுடனும், யுதிஷ்டிரருடனும் பீமனைத் தொடர்ந்து கங்கைக் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

பீமசேனனும், அவரைத் தொடர்ந்து இரு சகோதரர்களுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் வருவதைக் கண்டு பயம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா ஒரு துரும்பை எடுத்துப் பிரம்மாஸ்திரத்தை அதில் மந்திரித்து “பாண்டவர்களை இந்த அஸ்திரம் அழிக்கட்டும்” எனக் கூறி விடுத்தான். அஸ்வத்தாமாவின் செயலை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக அர்ஜுனனிடம் பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தை நிவாரணம் செய்யக் கூறினார் அர்ஜுனனும் அனைவரின் நன்மையையும் விரும்பி,” இந்த பிரம்மாஸ்திரம் பகைவரின் பிரம்மாஸ்திரத்தை அமைதிப் படுத்தட்டும்” எனக் கூறி அதனை விடுத்தார். அவ்விரு அஸ்திரங்களாலும் ஆகாயம் எங்கும் தீயின் ஜுவாலைகள் பரவின. உலக உயிர்கள் நடுங்கின.

அச்சமயம் எல்லா பூதங்களுக்கும் ஆத்மாவான நாரதரும், பரத வம்சத்தின் பிதாமகரான வியாசரும் ஒன்றாகத் தரிசனம் அளித்தனர். எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்த அனைத்து உயிர்களின் நன்மைகளையும் விரும்பும் பரம தேஜஸ்வியான அவ்விரு முனிவர்களும் அர்ஜுனனையும், அஸ்வத்தாமாவையும் அமைதி அடையச் செய்வதற்காகக் கொழுந்துவிட்டு எரியும் அஸ்திரங்களின் நடுவில் அக்னிக்குச் சமமாக நின்றனர். உலகங்களின் நன்மையைக் கருதி அந்த அஸ்திரங்களின் தேஜஸை அமைதி செய்ய அவர்கள் அங்கு தோன்றினர்.

அவ்விரு ரிஷிகளும், அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமா இருவரிடமும் “வீரர்களே! முற்காலத்திலும் அனைத்து அஸ்திரங்களை அறிந்த ஏராளமான மகாரதிகள் இருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் ஒருபோதும் மனிதர்கள் மீது இதனைப் பிரயோகிக்கவில்லை. பெரும் அழிவை உண்டாக்கும் இந்தக் காரியத்தை நீங்கள் இருவரும் ஏன் செய்தீர்கள்” எனக் கேட்டனர். அர்ஜுனன் அவர்களிடம் “முனிவர்களே! பகைவர் விடுத்த அஸ்திரத்தை சாந்தப்படுத்தவே நானும் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தேன்” என்றார். பின் தான் விடுத்த பிரம்மாஸ்திரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார்.

அஸ்வத்தாமா, வியாசரிடம் “முனிவரே! நான் பீமனிடம் பயந்து, என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவே இதனை விடுத்தேன்” என்றான். அத்துடன் ரண பூமியில் துரியோதனனை அதர்மமாகக் கொன்ற பீமனின் செயலால் கோபம் கொண்டு பாண்டவர்களின் அழிவைச் சங்கல்பித்தே இப்பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தேன்” என்றான்.

வியாசர், அஸ்வத்தாமாவிடம், “மகனே! தனஞ்ஜயனும் இப்பிரம்மாஸ்திரத்தை அறிந்தவர் தான். ஆனால் அவர் உன்னைக் கொல்வதற்காக அதனை விடவில்லை. உன்னுடைய அஸ்திரத்தை அமைதிப் படுத்தவே அதனைச் செலுத்தினார். இப்போது அதனைத் திருப்பிக் கொண்டார். இந்த பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்று அவர் ஒருபோதும் கூடித்திரிய தர்மத்தை மீறவில்லை. தைரியம் மிகுந்த சத்புருஷரான அர்ஜுனனை உற்றார் உறவினரோடு நீ ஏன் கொல்ல விரும்புகிறாய்? எந்த தேசத்தில் ஒரு பிரம்மாஸ்திரம் மற்றொரு உன்னதமான அஸ்திரத்தால் அழிக்கப்படுகிறதோ அந்த தேசத்தில் 12 ஆண்டுகள் வரை மழை பொழிவதில்லை. அதனை எண்ணியே, மக்களின் நன்மைக்காக, சக்தி சாலியாக இருந்தும் அவர் உன் அஸ்திரத்தை அழிக்கவில்லை. நீ உன் திவ்யாஸ்திரத்தைத் திருப்பிக் கொள். ராஜரிஷியான யுதிஷ்டிரர் யாரையும் அதர்மத்தால் வெல்ல விரும்புவதில்லை. எனவே நீ உன் தலையில் உள்ள மணியைப் பாண்டவர்களுக்கு அளித்து விடு. பதிலுக்கு அவர்கள் உனக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளிக்கட்டும்” என்று உரைத்தார்.

வியாசரின் ஆணையை ஏற்ற அஸ்வத்தாமா, யுதிஷ்டிரரிடம் மணியை அளிக்க ஒப்புக்கொண்டான். தனக்குப் பிரம்மாஸ்திரத்தைத் திரும்பப்பெறும் சக்தி இல்லை என்றும் எனவே அதனைப் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தின் மீது விடுவதாகவும் தெரிவித்தான். வியாசரும் “நல்லது, அவ்வாறே செய் இனி உன் மனதில் வேறு கருத்தை நினைக்காதே; இந்த அஸ்திரத்தைப் பாண்டவர்களின் கர்ப்பத்தில் விட்டு அமைதி அடைந்து விடு” என்றார்.

தொடர்ந்து அஸ்வத்தாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சாபத்தைப் பெற்றான். அப்போது வியாச பகவான், “துரோண புத்திரா! நீ எங்களை அவமதித்து

இந்தப் பயங்கர காரியத்தைச் செய்துள்ளாய். பிராமணனாக இருந்தும் உன் நடத்தை தவறிவிட்டது. ஆகவே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உத்தமமான வாக்கு நடந்தே தீரும்” எனக் கூறி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சாபப்படி கொடிய வியாதிகளுடன், ரத்தமும், சீழும் நிறைந்த உடலுடன் 3000 ஆண்டுகள் மனிதர்கள் தொடர்பின்றிக் காடுகளில் அஸ்வத்தாமா அலைந்து திரிய வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தினார்.

8. ஸ்தரீ பருவம்:

8.1. வியாச மகரிஷி இந்த அழிவு தவிர்க்க முடியாதது எனத் திருதராஷ்டிரருக்கு விளக்குதல்:

இங்கு அஸ்தினாபுரத்தில் திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் புத்திரர்களின் அழிவைக் கேட்டு புத்திர சோகத்தில் மூழ்கி அழுது கொண்டிருந்தார். விதுரர் அவருக்கு பல் வகையில் ஆறுதல் அளித்தார். திருதராஷ்டிரரிடம் வந்த வேதவியாச மகரிஷி புத்திர சோகம் கொண்ட மகனிடம் கூறலானார். “மகாபாஹு திருதராஷ்டிரா! நான் உன்னிடம் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். நீ வேத சாஸ்திர ஞானம் உடையவன்; மேதாவி; தர்ம ,அர்த்த சாதனங்களில் தேர்ந்தவன். நீ அறிய வேண்டிய தத்துவம் ஏதும் இல்லை. மனித வாழ்வின் நிலையாமையை நீ நன்கு அறிவாய். பாரதா! ஜீவ உலகம் நிலையற்றது. சனாதன பரமபதம் நிலையானது வாழ்க்கையின் முடிவு மரணத்தில் தான் இருக்கிறது என்னும்போது இதற்காக ஏன் துயரப்படுகிறாய்?

மன்னா! உன் புதல்வர்களை நிமித்தமாக்கி, காலனின் தூண்டுதலால் இந்தப் பகை உன் எதிரில் தானே தோன்றியது. கௌரவர்களின் அழிவு நிகழ்ந்தே தீர வேண்டியது, தவிர்க்க முடியாதது என்னும்போது பரமகதி அடைந்த வீரர்களுக்காக நீ ஏன் துயரம் அடைகிறாய்? இந்த எதிர்கால விளைவை அறிந்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் முழு சக்தியுடன் சமாதானத்திற்காக முயற்சி செய்தார். எவ்வளவு முயற்சித்தாலும் தெய்வத்தின் சட்டத்தை யாரும் தடுக்க முடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். உன் மனம் ஆறுதல் பெறுவதற்கு, முன்பு நடந்த தேவர்கள் விஷயத்தை நான் உனக்குக் கூறுகிறேன்.

நான் ஒருமுறை இங்கிருந்து இந்திர சபைக்குச் சென்றேன். எனக்கு அங்கு போகத் தடை ஏதும் இல்லை. நான் அவற்றை வென்றவன். இந்திர சபையில் தேவர்கள் உடன் நாரதர் போன்ற தேவ ரிஷிகளும் கூடியிருந்தனர். அங்கு நான் பூமி தேவியையும் கண்டேன். பூமி தேவி தேவர்களிடம் முன்பு பிரம்ம சபையில் வெற்றி பெற சபதம் செய்த என்னுடைய காரியத்தை விரைவில் முடித்து விடுங்கள் என்றாள்.

அதைக் கேட்ட உலகம் வணங்கும் விஷ்ணு பகவான் பூமி தேவியிடம் “சுபமானவனே! திருதராஷ்டிரரின் 100 புதல்வர்களின் மூத்தவனான, துரியோதனன் என்னும் பெயர் கொண்டவன் உன் காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்வான். அவன் மன்னனாகி உன் காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்வான். அவனுக்காக மன்னர்கள் அனைவரும் குருக்ஷேத்திரத்தில் ஒன்று கூடி, உறுதியான ஆயுதங்களால் பரஸ்பரம் அடித்துக் கொண்டு வதமாகி விடுவார்கள். தேவி! இவ்வாறு அப்போரில் உன் பாரம் அழிந்துவிடும். நீ

விரைந்து உன் இடத்திற்குச் செல்; உலகம் முழுவதையும் பழையபடி தரித்துக் கொள்” என்று கூறினார். மன்னா! துரியோதனன் என்னும் பெயரில் உன் புதல்வன் உலகம் முழுவதையும் சம்ஹாரம் செய்வதற்காகக் கலியின் அம்சமாய் காந்தாரியிடம் பிறந்தான். அவன் கோபம் கொண்டவன்; சஞ்சலமானவன்; தீய நீதியால் காரியம் செய்பவன். தெய்வாதீனமாக அவனுடைய சகோதரர்களும், மாமா சகூனியும், நண்பன் கர்ணனும் அதே கருத்தோடு சேர்ந்தனர்.

சேவகர்கள் தம் சுவாமியின் குணதோஷங்களோடு இருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயம் இல்லை. மன்னா! துஷ்டனான மன்னனைப் பெற்ற உன் புதல்வர்கள் அனைவரும் அவரோடு அழிந்துவிட்டனர். உன்னுடைய புதல்வர்கள் தம்முடைய குற்றத்தாலேயே அழிந்துவிட்டனர். அவர்களுக்காக வருந்தாதே. பாண்டவர்கள் உனக்குச் சிறிதும் குற்றம் செய்யவில்லை. துஷ்டர்களான உன் புதல்வர்களே புவியை அழித்து விட்டனர்.

மன்னா! ராஜ குய யாகத்தின் போது நாரதர். யுதிஷ்டிரரிடம் கௌரவ, பாண்டவர் அனைவரும் தங்களுக்குள் போரிட்டு அழிந்து விடுவார்கள் எனக் கூறியிருந்தார். நாரதரின் சொல் கேட்டுப் பாண்டவர்கள் மிகுந்த கவலை கொண்டனர். நான் தேவர்களின் சனாதன ரகசியம் முழுவதையும் உன் சோகம் விலகுவதற்காக உன்னிடம் கூறிவிட்டேன். நீ உயிர் துறக்க எண்ணாதே. நடந்தவை அனைத்தும் தேவர்களின் சட்டம் என்பதை அறிந்து பாண்டவர்களிடம் தொடர்ந்து அன்பு காட்டு.

இந்த விஷயத்தை முன்பே கேட்டிருந்த நான் ராஜகுய யாகத்தின் போது யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினேன். அந்த ரகசியத்தை நான் கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் கௌரவர்களுக்குள் பரஸ்பரம் கலகம் உண்டாக்கக் கூடாது என்று மிகுந்த முயற்சி செய்தார். ஆனால் பலம் மிகுந்த தெய்வத்தின் சட்டத்தை யாரும் மீற முடியாது. அடிக்கடி நீ சோகத்தில் மூழ்கினால் இரக்கம் மிகுந்த யுதிஷ்டிரர் தன் உயிரையும் தியாகம் செய்துவிடுவார். ஆகவே பாரதா! என் ஆணையை ஏற்று. இறைவனின் சட்டத்தை மீற முடியாது என்பதை அறிந்து பாண்டவர்களிடம் கருணை காட்டு. உன் உயிரைத் தரித்துக்கொள். அவ்வாறு நடந்தால் உலகில் உன் புகழ் பெருகும். பெரும் தர்மார்த்தங்கள் சித்தி ஆகும். தீயைப் போன்ற உன்னுடைய புத்திர சோகத்தை ஆலோசனை என்னும் நீரால் நிரந்தரமாக அணைத்து விடு” என்றார் திருதராஷ்டிர மன்னரும் வியாச மகரிஷியின் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்டார். வியாசர் அதன்பின் அங்கிருந்து மறைந்து விட்டார்.

8.2. பாண்டவர்களுக்குச் சாபம் அளிக்க எண்ணிய காந்தாரியிடம் வியாசர் விளக்குதல்:

பின்னர் பாண்டவர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிர மன்னனைச் சந்தித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரரிடம் அவரது குற்றங்களை எடுத்துக் கூறி விளக்கி அவரை அமைதிப்படுத்தினார். திருதராஷ்டிர மன்னரும் பாண்டவர்களிடம் அன்பு காட்டி வாழ்த்தினார். பின்னர் பாண்டவர்கள் காந்தாரி தேவியைச் சந்திக்கச் சென்றனர். யுதிஷ்டிரர் தம் பகைவர்களை அழித்துத் தன்னைச் சந்திக்க வருவதைக் காந்தாரி அறிந்தாள். புத்திர சோகத்துடன் இருந்த பதிவிரதையான காந்தாரி பாண்டவர்களுக்குச் சாபம் அளிக்கக் கருதினாள். காந்தாரியின் இந்த எண்ணத்தை வியாச மகரிஷி அறிந்துவிட்டார். அனைவரது உள்ளக் கருத்தையும் அறிந்து விடும் அவர் விரைந்து காந்தாரியிடம் வந்து சேர்ந்தார். சரியான தருணத்தில் காந்தாரியிடம் வந்த அவர். சாபத்திற்கான சந்தர்ப்பத்தை விலக்கி அமைதியை விரும்பித் தன் மருமகளிடம் கூறலானார்.

“காந்தார ராஜகுமாரி! அமைதி அடைவாய். நீ பாண்டவர் யுதிஷ்டிரரைக் கோபிக்கக் கூடாது. இப்போது உன் வாயால் நீ கூற விரும்புவதைத் தடுத்து விடு. நான் கூறுவதைத் கேள். கடந்த 18 நாளும் உன் மகன் உன்னிடம் “அம்மா நான் போரிடச் செல்கிறேன். நீ என் நன்மைக்கான ஆசியை அளி” என்று கூறி உன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்தான். அப்போது நீ, “தர்மம் எங்கிருக்கிறதோ அங்கு தான் வெற்றியும் உள்ளது” என்று கூறி வந்தாய். காந்தாரி! நீ எப்போதும் பொய் பேசியதாக எனக்கு நினைவு இல்லை. பாண்டவர் இந்தப் போரில் வெற்றி பெற்றதிலிருந்து, “தர்மத்தின் பலம் எல்லாவற்றையும் விட அதிகமானது” என்பது ஐயமின்றி நிரூபணம் ஆகிவிட்டது.

தர்மம் அறிந்தவளே! நீ முன்பு பொறுமை உடையவளாக இருந்தாய் இப்போது ஏன் மன்னிக்க மாட்டாய்? அதர்மத்தை விடு. ஏன் எனில் தர்மம் உள்ள இடத்திலேயே வெற்றி கிடைக்கிறது. தைரியமிக்க காந்தாரி! நீ கூறிய விஷயத்தையும், உன் தர்மத்தையும் நினைத்து உன் சினத்தைத் தடுத்து விடு. சத்யம் பேசுபவளே! நீ இப்போது இவ்வாறு நடந்து கொள்ளக் கூடாது”, என்றார்.

காந்தாரி வியாச பகவானிடம், “நான் பாண்டவர்களிடம் தீய எண்ணம் கொள்ளவில்லை. குந்தியைப் போல நானும் இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியவள். குருகுலத்தின் பேரழிவு துரியோதனன், சகுனி, துச்சாதனன், கர்ணன் இவர்களின் குற்றத்தாலேயே நடந்தது. ஆனால் பீமசேனன் கதாயுத்தத்தில் அதர்மமாகத் துரியோதனனின் நாபிக்குக் கீழே அடித்துக் கொன்றதை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? அதனாலேயே நான் சினம் கொண்டேன்” எனப் பதிலளித்தாள். பின்னர் வியாசர் அங்கிருந்து சென்று விட்டார்.

9. சாந்தி பருவம்:

9.1. யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தைத் துறக்க விரும்புதல்; வியாசர் ராஜ்யத்தை ஏற்க அறிவுறுத்தல்:

பாண்டவர்கள் போரில் வெற்றி பெற்றுத் திருதராஷ்டிரர்- காந்தாரி தேவி, குந்தி மாதா அனைவரையும் சந்தித்தனர். பின்னர் திருதராஷ்டிரர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரர் போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவருக்கும் உரிய இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்வித்தார். கங்கையில் நீராடி அனைவருக்கும் நீர்தானம் அளிக்கப்பட்டது. அப்போது குந்தி கர்ணன் தன்னுடைய மூத்த புதல்வன் என்ற ரகசியத்தை யுதிஷ்டிரரிடம் வெளிப்படுத்தினாள். மன்னர்களும், மற்றவர்களும் ராஜ குலப் பெண்களும் தூய்மை செய்து கொள்வதற்காக ஒரு மாத காலம் கங்கைக் கரையிலேயே தங்கினர். அச்சமயம் வியாசர், நாரதர், கண்வர், தேவலர், தேவஸ்வான் ஆகிய ரிஷிகள் யுதிஷ்டிரரைக் காண வந்தனர். தன் தமையனைத் தானே, சகோதரனைக் கொண்டு கொன்று விட்டதாக யுதிஷ்டிரர் பெரும் துயரம் கொண்டார். நாரதரிடம், கர்ணன் சாபம் பெற்ற வரலாற்றைக் கேட்டறிந்தார். கர்ணனைக் கொன்று விட்டதால் பெரும் பச்சாதாபமும், புதல்வர்களை இழந்து மீள முடியாத சோகமும் கொண்டார். ராஜ்யத்தில் விருப்பமிழந்தார். தான் துறவு மேற்கொள்ள விரும்புவதாக அனைவரிடமும் கூறினார்.

அர்ஜுனன், பீமசேனன், நகுலன், சகாதேவன், திரௌபதி ஆகிய அனைவரும் பல்வேறு தர்மநியாயங்களை எடுத்துரைத்து யுதிஷ்டிரரிடம் ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வற்புறுத்தினர். சிறந்த முனிவர் ஆகிய தேவஸ்தானும் யுதிஷ்டிரரிடம் ராஜ தர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வற்புறுத்தினார். அனைவரது சொற்களையும் கேட்டும் யுதிஷ்டிரர் தன் தீர்மானத்தில் உறுதியாக இருந்தார் குந்தி குமாரர் யுதிஷ்டிரர் பேசாமல் இருப்பதைக் கண்டு கிருஷ்ண த்வைபாயனர் வியாசர் அவரிடம் கிருகஸ்த ஆசிரமத்தை வற்புறுத்திப் பேச முற்பட்டார்.

“யுதிஷ்டிரா! சாஸ்திரம் கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தையே சிறந்த தர்மமாகக் கூறுகிறது. சாஸ்திரம் கூறிய தர்மத்தையே நீ ஏற்க வேண்டும். நீ அதனைத் துறந்து காட்டிற்குச் செல்லும் விதிமுறை கிடையாது. தேவர்கள், பித்ருக்கள், அதிதி மற்றும் சேவகர்கள் கிருகஸ்தர்களைச் சார்ந்து வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். பசு, பசுவி மற்ற பிராணிகளும் குடும்பஸ்தர்களாலேயே பராமரிக்கப்படுகின்றனர். குடும்பஸ்தனே எல்லாரையும் விடச் சிறந்தவன். நான்கு ஆஸ்ரமங்களில் கிருகஸ்தாஸ்ரமம் கடைப்பிடிப்பது மிகவும் கடினமாகும்.

மன்னா! நான் உனக்கு ஏற்கனவே தெரிந்த கூடித்திரிய தர்மத்தை

மறுபடியும் கூறுகிறேன். யக்கும், வித்தைகளைக் கற்றல், பகைவரை எதிர்த்தல், ராஜ்ய லக்ஷ்மியைப் பெறுதல், துஷ்டர்களுக்குத் தண்டனை அளித்தல், மக்களைப் பாதுகாத்தல், வேத ஞானத்தை அறிதல், தவம், அதிக செல்வம் சம்பாதித்தல். நல்லவர்களுக்குத் தானமளித்தல் போன்ற அனைத்தும் மன்னர்களுடைய கர்மமாகும். இவற்றிலும் தண்டனை அளிப்பது மன்னர்களின் முக்கிய தர்மம் என்று கூறப்படுகிறது.

9.2. வியாசர் ஷசங்க, லிகிதன் கதையையும், சுத்யும்னனின்

ராஜதர்மத்தையும் எடுத்து உரைத்தல்:

வியாசர் ஷசங்கன், லிகிதன் என்ற இரு சகோதரர்களான தவசிகளின் விஷயத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறினார். தனித்தனி ஆசிரமங்களில் வசித்து வந்த இத்தவசிகளில் தம்பியாகிய லிகிதன் தனது அண்ணன் ஆசிரமத்தில் இல்லாத போது அங்கு மரங்களில் இருந்த பழங்களைப் பறித்து உண்டார். இதனால் கோபம் கொண்ட ஷசங்கன் மன்னன் சுத்யும்னனிடம் சென்று இதற்கான தண்டனையைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறினார். லிகிதனும் சுத்யும்ன மன்னனிடம் சென்றார். நடந்ததைக் கூறித் தண்டனை அளிக்க வேண்டினார். மன்னர் லிகிதமுனிவரை மன்னிக்க விரும்பியும் லிகிதர் தண்டனையைப் பெறவே விரும்பினார் தவசி விரும்பியவாறு மன்னன் தண்டனை அளித்தார். முனிவரின் கைகள் வெட்டப்பட்டன. லிகிதன் தன் அண்ணனிடம் வந்து தான் தண்டிக்கப்பட்டதைத் தெரிவித்தார். ஷசங்கன் லிகிதனை பாகுதா நதியில் நீராடி தர்ப்பணம் செய்யக் கூறினார். லிகிதன் அவ்வாறே செய்ய முயன்றார். அச்சமயம் ஷசங்கனின் தவ வலிமையால் அவர் மீண்டும் தன் கைகளைப் பெற்றுவிட்டார். லிகிதன் தன் அண்ணனிடம் தாங்கள் என்னை முதலிலேயே தண்டித்துப் புனிதம் ஆக்கி இருக்கலாமே என்று கேட்டார். ஆனால் ஷசங்கன் தண்டனை அளிப்பது மன்னனின் தர்மம் என்று கூறினார். சுத்யும்ன மன்னனும் தவசி என்று பாராமல் லிகித முனிவருக்குத் தண்டனை அளித்துச் சித்தி பெற்றுவிட்டார். ஏனெனில் தண்டனை அளிப்பது மன்னனுக்குரிய தர்மமாகும் என்று வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

9.3. வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு அவருடைய கடமையை நிறைவேற்றக் கூறல். ஹயக்ரீவ மன்னனைப் பற்றிச் சொல்லுதல்:

வியாசர் மேலும் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார், “மகாராஜா! உன்னுடைய சகோதரர்கள் காட்டில், வனவாசத்தில் மிகுந்த துயரப்பட்டுள்ளார்கள். அப்போது அவர்கள் மனதில் விரும்பியவற்றை எல்லாம், இப்போது பெறட்டும்; சுகத்தை அனுபவிக்கட்டும். நீ முதலில் யாசகர்கள், பித்ருக்கள்,

தேவர்கள் ஆகியோரின் கடனிலிருந்து விடுபடு. சர்வமேத, அஸ்வமேத யாகங்களை அனுஷ்டானம் செய். மக்களின் வருமானத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கை வரியாக எடுத்துக்கொண்டு தேசத்தைக் காப்பாற்றாத மன்னன் மக்களின் பாவங்களில் நான்கில் ஒரு பங்கை ஏற்றுக் கொள்பவன் ஆகிறான். தர்ம சாஸ்திரங்களின் கட்டளையை மீறுவதால் மன்னன் வீழ்ச்சி அடைகிறான்.

மன்னன் காமக்ரோதத்தை அவமதித்து சாஸ்திர விதியைப் பின்பற்றி எல்லா இடங்களிலும் தந்தையைப் போலச் சமமான பார்வை உடையவனாக இருக்க வேண்டும். பகைவர்களைத் தன் பலத்தாலும் அறிவாலும் வசப்படுத்த வேண்டும். பாவிக்களோடு நட்பு கொள்ளக்கூடாது. வீரர்கள், வித்வான்கள் இவர்களை உபசரிக்க வேண்டும். வைசியர்களின் செல்வத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். வேதாந்தம், வேதம், தண்ட நீதி அறிந்த வித்வான்களை எல்லாக் காரியங்களிலும் நியமிக்க வேண்டும். மன்னனால் காப்பாற்றப்படாமல், மழையின்மை முதலிய தெய்வ ஆபத்துக்களாலும், திருடர்களாலும் தொல்லை செய்யப்பட்டு மக்கள் நஷ்டம் அடைந்தால் அவர்களுடைய அழிவின் முழு பாவமும் மன்னனையே சேரும். நன்றாக ஆலோசனை செய்து, அழகான நீதியைப் பயன்படுத்தி, புருஷார்த்தத்தின் மூலம் முயற்சி செய்யும் மன்னன் பாவத்தைப் பெறுவதில்லை.

யுதிஷ்டிரா! முன்பிருந்த ராஜரிஷி ஹயக்ரீவரைப் பற்றிக் கூறுகிறேன் கேள். பெரும் வீரர் ஆன ஹயக்ரீவர் பெரும் காரியங்களை அநாயாசமாக செய்யக்கூடியவர். அவர் போரில் பகைவரைக் கொன்று வீழ்த்தினார். பிறகு உதவியற்றவராகிப் போரில் கொல்லப்பட்டார். ஆனாலும் இன்று அவர் புண்ணிய ஆத்மாக்கள் வாழும் தேவலோகத்தில் ஆனந்தமாக இருக்கிறார். வேதங்களின் ஞானத்தைப் பெற்று, சாஸ்திரங்களைப் பயின்று, ராஜ்யத்தை நன்கு காப்பாற்றி, நான்கு வர்ண மக்களையும் தத்தம் தர்மத்தில் ஸ்தாபித்த ஹயக்ரீவ மன்னர் போரில் கொல்லப்பட்டும் புண்ணியாத்மாக்களின் உலகத்தை அடைந்துள்ளார். கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தில் இருந்தே உத்தம லோகத்தை அடைந்துள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்” என வியாசபகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் எடுத்துரைத்தார்.

9.4.யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் மறுமொழி கூறுதல்; சேன்ஜித் மன்னனின் சொற்களை வியாசர் கூறுதல்:

வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் அவருக்குப் பதில் உரைத்தார். “முனிவரே இந்தப் புவியின் அரசும், பலவகைப் போகங்களும் எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கவில்லை. சோகம் என்னை நாற்புறமும் சூழ்ந்துள்ளது. மகரிஷியே! பதி மற்றும் புத்திரர்களின் இழப்பினால் அழும் இந்த யுவதிகளைப் பார்த்து நான் அமைதி இழந்து விட்டேன்” என்றார்.

வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் தொடர்ந்து பேசலானார்; “மன்னா! காலமே மனிதனுக்கு இறைவனின் சட்டப்படி அனைத்தையும் அளிக்கிறது. காலத்தினாலேயே கமலம் நீரில் தோன்றுகிறது. மரங்கள் பலனை அளிக்கின்றன. குறிப்பிடப்பட்ட சமயத்திலேயே குளிர், வெப்பம், மழை தோன்றுகிறது. சமயம் வராமல் குழந்தை பிறப்பதில்லை; இறப்பதும் இல்லை; வாலிபம் அடைவதில்லை. நட்பு விதை முளைப்பதில்லை.

யுதிஷ்டிரா! சேன்ஜித் மன்னன் சோகத்தால் கவலையுற்றுக் கூறிய உள்ளுணர்வு சொற்களைக் கேள் “காலச் சக்கரம் எல்லோர் மீதும் தன் ஆளுமையைச் செலுத்துகிறது மனிதர்கள் மற்றவர்களைக் கொல்கிறார்கள். பின்னர் மற்றவர்களால் கொல்லப்படுகிறார்கள். அது வெறும் லௌகிகப் பெயர் மட்டுமே. உண்மையில் யாரும் கொல்வதுமில்லை; கொல்லப்படுவது மில்லை. இந்த சரீரமும், உலகமும் தன்னுடையது அல்ல. அது மற்றவர்களுடையது ஆகும் என்று பார்ப்பவன் ஒருபோதும் மயக்கம் கொள்வதில்லை. துயரங்களும், மகிழ்ச்சியும் மூடர்கள் மீதே ஆளுமை செலுத்துகின்றன. ஞானியின் மீது அல்ல. யாரும் நிரந்தரமாக துக்கமோ, சுகமோ அடைவதில்லை. சுகமோ, துக்கமோ, விரும்பியதோ, விரும்பாததோ, எப்போது எது கிடைக்கிறதோ அப்போது அதை மகிழ்ச்சியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உலகில் மிகவும் முட்டாள்களும், எல்லையற்ற அறிவுடையவர்களுமே சுகமாக இருக்கிறார்கள்”

“யுதிஷ்டிரா! உலகின் கடந்த காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் சுக துக்கங்களையும் அறிந்த மகாஞானி சேன்ஜித் இவ்வாறே கூறியுள்ளார். துக்கங்களுக்காக துக்கம் அடைபவன் எப்போதும் சுகம் அடைவதில்லை. ஏனென்றால் துயரங்களுக்கு முடிவு கிடையாது. மன்னன் போர் செய்வதே, யக்ஞ தீக்ஷயாகும்: ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றி தண்ட நீதியில் நிலை பெறுவது யோக சாதனம். யாகத்தின் தக்ஷிணையே தியாகமும், ஆகும். இந்த மூன்று கடமைகளும் மன்னனைப் பவித்திரமாக்குபவை ஆகும். வேத ஞானம், சாஸ்திர அத்யயனம், ராஜ்யப் பரிபாலனம், நான்கு வர்ணங்களிலும் தத்தம் தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கச் செய்வது இவற்றைப் பின்பற்றித் தன் மனதைப் புனிதமாக்கிக் கொள்ளும் மன்னன் தேவலோகத்தில் சுகம் அடைகிறான். யாருடைய சரித்திரத்தை நகர, நாட்டு மக்களும், மந்திரிகளும் புகழ்ந்து வணங்குகிறார்களோ, அந்த மன்னனே எல்லா மன்னர்களிலும் சிறந்தவன் ஆவான்” என்று வியாசபகவான் விளக்கி உரைத்தார்.

9.5.வியாசர் யுதிஷ்டிரரை உபவாசத்தில் இருந்து தடுத்தல்:

வியாசர் பலவாறாக எடுத்துக் கூறியும், யுதிஷ்டிரர் உடன்படவில்லை அர்ஜுனனிடம் செல்வத்தைத் துறப்பதால் வரும் பெருமைகளை உரைத்தார்.

வியாச மகரிஷியிடம், “அபிமன்யு, திரௌபதியின் புதல்வர்கள், துருபதன், சேதி ராஜன் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு, இனச் சகோதரர்களை அழித்து, ராஜ்யத்தை விரும்பிக் கொடுமையானவனாக, வம்சத்தை அழித்தவனாக ஆகிவிட்டேன். இதை நினைத்தே துயரமும் வேதனையும் அடைகிறேன். கங்கையின் புதல்வன், எங்களை வளர்த்து ஆளாக்கிய பீஷ்மரையும், ஆசாரியர் துரோணரையும் கொல்வித்துப் பெரும் பாவியாகி விட்டேன். ஆகவே இங்கேயே உபவாசத்தில் அமர்ந்து என் உடலைத் துறப்பேன். நீங்கள் அனைவரும் எனக்கு அனுமதி அளியுங்கள்” என்று கேட்டார்.

வியாசர், உறவினர்களை இழந்து சோகத்தில் கலங்கிய தர்மராஜரைத் தடுத்தார். “மகாராஜா! நீ மிகவும் சோகப்படாதே. நான் முன்பு கூறுவதையே மீண்டும் கூறுகிறேன். இவை அனைத்தும் விதியின் விளையாட்டு. நீரில் நீர்க் குமிழிகள் தோன்றுவது போல உலகில் பிராணிகள் தோன்றுகின்றன. ஆனால் பிரிவு என்பது தீர்மானிக்கப்பட்டது ஆகும். எல்லாச் சேர்க்கையின் முடிவும் பிரிவேயாகும். வாழ்க்கையின் முடிவு மரணம் ஆகும். சுகமாய்த் தோன்றும் சோம்பல் துக்கத்தில் முடிகிறது. காரியத்தில் ஈடுபடுவது துயரம் அளித்தாலும் அதன் முடிவு சுகம் ஆகும். அத்துடன் லக்ஷ்மி, ஐஸ்வர்யம், வெட்கம், த்ருதி, கீர்த்தி என்பவை காரியமாற்று பவனிடமே வாசம் புரிகின்றன. சோம்பேறி இடம் இவை நிலைப்பதில்லை. நண்பன் சுகத்தை அளிப்பதும், பகைவன் துக்கமளிக்கிறான் என்பதும் இல்லை. இதே போல மக்களால் செல்வம் அளிக்க முடியாது. செல்வமும் சுகத்தை அளிக்க முடியாது.

மன்னா! இறைவன் எந்தக் காரியங்களுக்காக உன்னைப் படைக்கிறாரோ அவற்றையே நீ செய். அவற்றாலேயே உனக்கு வெற்றி கிடைக்கும். நீ உன் தர்மங்களுக்குத் தலைவனும் அல்ல; அவற்றை நியமிப்பவனும் அல்ல” என்று அனைத்தும் விதிப்படியே நடக்கின்றன என்பதை மீண்டும் எடுத்துக் கூறினார்.

9.6.வியாசர் அஷ்டமா ரிஷி, ஜனகரின் உரையாடலை மேற்கோள் காட்டுதல்:

உறவினர்களின் துயரத்தால் தரிக்கப்பட்டு உயிர் துறக்க விரும்பிய யுதிஷ்டிரரிடம் வியாசர் அஷ்டமா ரிஷி, ஜனகர் இவர்களுக்கு இடையே நடைபெற்ற உரையாடலை எடுத்துக்கூறி விளக்கினார். “யுதிஷ்டிரா! ஒரு முறை சோகத்தில் மூழ்கிய விதேக மன்னர் ஜனகர் அஷ்டமா என்ற ஞானி பிராமணனிடம் தன் ஜயத்தைக் கேட்டார். அஷ்டமா அவரிடம் கூறினார்; “மன்னா! மனிதன் பிறந்ததுமே சுக- துக்கங்கள் அவனைப் பற்றிக் கொள்கின்றன. பிறகு அகங்காரம் கொண்ட மனிதன் போகங்களில் பற்றுக்

கொள்கிறான். முன்னோர் வைத்த செல்வத்தை இழந்து தரித்திரனாகிறான். பின்னர் மற்றவர் செல்வத்தையும் அபகரிக்க முயல்கிறான். அப்படிப்பட்ட தீய வழியில் செல்லும் மனிதனை மன்னர்கள் தண்டனை மூலம் தீய வழியில் இருந்து தடுக்கிறார்கள்.

உயிர்கள் பெறும் சுகமோ, துக்கமோ அதனை விலக்கும் வழி ஏதும் கிடையாது விரும்பாத பொருட்களின் சேர்க்கை, விரும்பியதைப் பிரிதல், அர்த்தம்-அனர்த்தம் சுகம்- துக்கம் ஆகியவை விதியின்படியே கிடைக்கின்றன. தரித்திரனான, சந்தானத்தை விரும்பாத ஒருவனுக்கு ஏராளமான புதல்வர்கள் இருக்கின்றனர். செல்வந்தர்களில் சிலர் ஒரு புதல்வன் கூட இல்லாமல் இருக்கின்றனர். பணக்காரன் இளமையில் இறந்து விடுகிறான். வறியவன் 100 ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்கிறான். காற்று, வானம், தீ, அக்னி, சந்திரன், சூரியன், பகல், இரவு, நதி, மலைகள் காலத்தாலே அமைகின்றன. அதேபோல மனிதனின் சுக துக்கங்களும் காலத்தாலேயே அமைக்கப்படுகின்றன.

உலகில் நாம் பலமுறை பிறந்து ஆயிரக்கணக்கான தாய் தந்தையரும் நூற்றுக்கணக்கான மனைவி மக்களின் சுகத்தையும் அனுபவித்து விட்டோம் ஆனால் இப்போது அவர்கள் யாருடையவர்கள் அல்லது நாம் அவர்களின் யாருடையவர்கள்? ஆகவே விவேகி ஆனவன் நான் யார்? எங்கு இருக்கிறேன்? எங்கு செல்வேன்? எதற்காக இங்கு வந்திருக்கிறேன் என்று யோசிக்க வேண்டும். இங்கு சம்சார சக்கரம் சுழன்று கொண்டே இருக்கிறது. இங்கு சகோதரன், நண்பன், தாய், தந்தை முதலியவர்களின் தொடர்பு வழியில் கிடைத்த யாத்திரிகனைப் போன்றேதே ஆகும்.

‘முதுமை, மரணம் என்னும் மிகப்பெரும் முதலைகள் கிடக்கும் கம்பீரமான காலம் என்னும் சக்கரத்தில் இந்த சம்சாரம் முழுவதும் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆயுர் வேதத்தை அறிந்த வைத்தியர்களும், ரசாயனத்தை அறிந்த வைத்தியர்கள், சாஸ்திர வித்துவான்கள், தவசிகள் யாருமே மரணத்திலிருந்தும் முதுமையில் இருந்தும் தப்ப முடியாது. எந்த மனிதனும் யாரோடும், எப்போதும் ஒரே இடத்தில் இருக்கும் நல்வாய்ப்பைப் பெறுவதில்லை. தன் சரீரத்துடனேயே சம்பந்தம் இல்லாத போது வேறு ஒருவரோடு எப்படி சம்பந்தம் இருக்க முடியும்? மன்னா! இன்று உன் தந்தை எங்கே இருக்கிறார்? பிதாமகர் எங்கே சென்றார்? இன்று நீ அவர்களையும் அவர் உன்னையும் காண முடியாது மனிதனுடைய இந்த ஸ்தூலக்கண்களால் சொர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் காண முடியாது.

அவற்றைக் காண்பதற்குச் சத்புருஷர்களிடம் சாஸ்திரம் என்ற ஒரே கண் உள்ளது. ஆகவே, இங்கு நீ அந்த சாஸ்திரத்தின்படி நடந்து கொள். மனிதன் முதலில் பிரம்மச்சரியத்தை முழுமையாகப் பாலனம் செய்து பின்

கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பித்ரு, தேவ, மனித ருணத்தில் இருந்து விடுபட சந்தானங்களைத் தோற்றுவித்து யாகம் செய்ய வேண்டும். புலன்களைப் பவித்திரமாக வைக்க வேண்டும். பரலோக, இகலோக சுகத்தை நம்பாமல், துயரத்தையும், தாபத்தையும் விலக்கி யக்ருங்களின் மூலம் பரமாத்மாவை ஆராதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நியமத்தோடு மக்களிடம் இருந்து வரியின் உருவில் பொருளை ஏற்க வேண்டும். விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் ராஜ தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அத்தகைய தர்ம பராயண மன்னனின் புகழ் உலகெங்கும் பரவுகிறது,” என்று அஷ்டமா ரிஷி ஜனக மன்னனுக்கு உபதேசித்தார். ஜனக மன்னனும் அஷ்டமாவின் உபதேசத்தைக் கேட்டு சோகமின்றி ராஜ்யத்தைத் தர்ம வழியில் பரிபாலித்தார்.

தர்மத்தில் இருந்து வழுவாத யுதிஷ்டிரா! நீயும் சோகத்தைத் துறந்து எழுந்திரு. தைரியத்துடன் இரு. நீ கூடித்திரிய தர்மத்தின் படி இப்புவிசை வென்றுள்ளாய். ஆகவேஇதனை அனுபவி; அவமதிக்காதே” என்று வியாசர் கூறினார்.

வியாச பகவானைத் தொடர்ந்து அர்ஜுனன் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் தர்மராஜருக்கு சோகத்தை விலக்குமாறு கூறினார். நாரதரிஷி, சிருஞ்ஜய மன்னர் அவரது புதல்வனை இழந்து சோகத்தில் மூழ்கிய போது, மன்னனுக்கு விவரித்த மன்னர்கள் 16 பேர்களின் சரித்திரத்தினை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார். அதன் பின் நாரத மகரிஷி சிருஞ்ஜய மன்னன் எவ்வாறு புத்திரனைப் பெற்றான், அவன் ஏன் மரணமடைந்தான், மீண்டும் எப்படி உயிர் பெற்றான் என்பதனை யுதிஷ்டிரர் விரும்பியவாறு அவருக்குக் கூறினார். தொடர்ந்து வியாசபகவான், ஏதும் பேசாமல் துயரத்தில் மூழ்கிய யுதிஷ்டிரரிடம் பேசத் தொடங்கினார்.

9.7.வியாசர் பல யுக்திகளால் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கி உரைத்தல்:

“ராஜீவ லோசனா! மன்னர்களின் தர்மம் மக்களைக் காப்பது தான். தவம் பிராமணர்களுக்கே உரிய தர்மம் ஆகும். தர்ம துரோகிகள் சேவகனோ புதல்வனோ, தபஸ்வியோ அந்தப் பாவிகளை அடக்குவதோ, அல்லது அழிப்பதோ மன்னர்களின் தர்மம் ஆகும். அழியும் தர்மத்தைக் காப்பாற்றாத மன்னன் தர்மத்தைக் கொலை செய்பவன் ஆவான். நீ தர்மத்தை அழித்தவர்களையே அழித்தாய் தன் தர்மத்தில் நிலைத்து இருந்தும் எதற்காக, நீ துயரப்படுகிறாய்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் வியாச மகரிஷியிடம், “சிறந்த தபோதனரே! தாங்கள் தர்மத்தின் பிரத்யக்ஷ ஞானத்தை அறிந்தவர். தாங்கள் கூறுவதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. ஆனால் பிரமன்! நான் இந்த ராஜ்யத்திற்காக வதம் செய்யத்

தகாதவர்களை வதம் செய்து விட்டேன். அந்தக் கர்மங்களே என்னை எரிக்கின்றன. வேக வைக்கின்றன” என்றார்.

வியாசர் அவருக்கு விளக்கிக் கூறலானார். “பாரதா! யார் கொல்லப்பட்டார்களோ, அவர்களுடைய வதத்தின் பொறுப்பு யாருடையது என்பது குறித்து நான்கு வேறுபட்டகருத்துக்கள் உள்ளன. 1. அனைவரையும் தூண்டு விக்கும் ஈஸ்வரன் கர்த்தாவா? 2. வதம் செய்யும் புருஷன் கர்த்தாவா? 3. கொல்லப்படுபவனின் வீண் பிடிவாதம் கர்த்தாவா? 4. அவனுடைய பிராரப்த கர்மத்தின் பலன் இந்த உருவில் கிடைத்ததால் பிராரப்தமே கர்த்தாவா?.

1. பாரதா! தூண்டுவிக்கும் ஈஸ்வரனை கர்த்தா என்று கருதினால் ஈஸ்வரனால் தூண்டப்பட்டே மனிதன் சுப - அசுப கர்மங்களைச் செய்வதால் ஈஸ்வரனே கர்த்தா என்று கூற நேரும். ஒரு மனிதன் கோடாலியால் ஒரு மரத்தைச் வெட்டும்போது, அதன் பாவம் அவனுக்கே உண்டாகிறது. கோடாலிக்கு அல்ல. கோடாலிக்கே பாவம் என்றால், இம்சை, உணர்வுள்ள மனிதனுக்கே உண்டு என்பதால், அந்தக் கோடாலியைச் செய்தவனுக்கே அந்தப் பாவம் சேரும். ஒருவர் செய்த கர்மத்தின் பலன் மற்றவருக்குச் சேராது என்பதால் ஈஸ்வரன் இடமே சுப - அசுப கர்மத்தின் முழு பலனையும் ஒப்படைத்து விடு.

2. ஒருக்கால், புண்ணிய பாவ கர்மங்களின் கர்த்தா அதனைச் செய்யும் மனிதன் தான் என்றால், நீ சுப கர்மத்தையே செய்தாய். ஏனெனில் உன் மூலம் பாவிகளின் வதம் உண்டாகி உள்ளது. அத்துடன் அவர்களுடைய விதியின் பயனும் இந்த உருவில் கிடைத்துள்ளது. நீ காரணம் மட்டுமே ஆவாய். தெய்வத்தின் சட்டத்தை யாராலும் மீற முடியாது. ஆகவே தண்டனை அளிக்கப்பட்டது பாவம் ஆகாது.

3. மன்னா! போரிடும் இருவரில் ஒருவன் இறப்பது நிச்சயம் என்றால் அவன் இயல்பாகவே கொல்லப்பட்டுள்ளான். அதில் உனக்கு எந்த சுப - அசுப கர்மத்தின் பலனும் இருந்ததும் இல்லை இருக்கவும் இருக்காது.

4. காரணம் இன்றி எந்தக் காரியமும் நடைபெற முடியாது. ஆகவே பிராரப்தமே கர்த்தா என்றால், காரணமான அந்தப் பிராரப்தமே தர்ம அதர்ம ரூபமாகும். தர்ம - அதர்மத்தின் நிர்ணயம் சாஸ்திரத்தால் உண்டாகிறது. எனவே சாஸ்திரத்தை மீறும் பிடிவாதமான மனிதர்களுக்குத் தண்டனை அளிப்பது மன்னனின் கடமை ஆகும். ப்ராரப்தத்தின் படியே அவர்கள் தண்டனை பெறுகிறார்கள். எனவே எவ்வகையிலும் நீ துயரப்படக்கூடாது.

பாரதா! தன்னுடைய தர்மம் குற்றம் உடையதாக இருந்தாலும், அதில்

நிலைக்கும் உன் போன்ற தர்மாத்மா தன் உடலைத் தியாகம் செய்வது அழகல்ல. போர் முதலியவற்றில் விருப்பு - வெறுப்பின் காரணமாக நிந்தைக்குரிய கர்மங்கள் செய்யப்பட்டால், சாஸ்திரங்களில் அவற்றிற்கான பிராயச்சித்தங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. தன் சரீரத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறவன் பாவத்தை விலக்குவதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ள முடியும். பிராயச்சித்தம் செய்யாமலேயே இறந்து விட்டால் பரலோகத்தில் நீ தாபம் அடைய நேரிடும்” என பாவகர்மங்கள் என்று நினைப்பவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளுமாறு வியாசர் கூறினார்.

9.8.வியாசர் காலத்தின் பலத்தையும் தேவாசுரப் போரின் உதாரணத்தையும் கூறுதல்:

யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம், “பிதாமகரே! நான் அரசைப் பெற விரும்பி புத்ரன் பெளத்ரர், சகோதரன், பெரிய தந்தை, சிறிய தந்தை, மாமனார், குரு, மாமா, மருமகன், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் ஆன பல தேசத்து கூடித்திரிய மன்னர்களைக் கொல்வித்தேன். இந்தக் கவலையால் நான் எரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். தன்னுடைய, புதல்வனையும், கணவனையும், சகோதரனையும் பிரிந்த பெண்கள் பாண்டவர்களையும், விருஷ்ணி வம்சத்தவரையும் நித்தித்தவாறு உயிரைத் துறந்து விடுவார்கள். அதனால் நாங்கள் பெண் கொலை பாவத்திற்குப் பங்காளியாகி விட்டோம். ஐயமில்லை; நாங்கள் நரகத்தையே அடையப்போகிறோம். எனவே நாங்கள் பெரும் தவம் செய்து எங்கள் உடலைத் துறந்து விடுவதற்காக வழி இருந்தால் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார்.

வியாசர் அவருக்குப் பதில் உரைத்தார்; கூடித்திரிய சிரோமணியே! நீ கூடித்திரிய தர்மத்தை நினைத்து அடிக்கடி கவலைப்படாதே. போரில் கொல்லப்பட்ட கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் தர்மப்படியே கொல்லப்பட்டுள்ளனர். அவர்களை வதம் செய்தவர்கள் நீயும் அல்ல. பீமனும் அல்ல; அர்ஜுனனும் அல்ல; நகுல சக தேவரும் அல்ல. மக்களின் கர்மத்தின் சாக்ஷியான காலனே உன் பகைவர்களை அழித்து உள்ளான். காலன் ஜீவனின் பாவ புண்ணியங்களின் சாக்ஷியாவார். அவர்கள் அனைவரையும் கொல்வித்த காரணத்தால் நீ கவலையும் வேதனையும் கொள்வதிலிருந்து விடுபடப் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்.

முற்காலத்தில் மூத்த சகோதரர்களான அசுரர்களுக்கும் அவர்களின் தம்பிகளான தேவர்களுக்கும் சண்டை நிகழ்ந்தது. அவர்களிடையேயும் ராஜ்ய லஷ்மிக்காகப் பெரும் போர் உண்டாயிற்று. பாரதா! இதே போல பூமியைத் தனக்கு அதீனமாக்கிக் கொள்ள, தேவர்கள் பிரசித்தமான 88000 பிராமணர்களையும் வதம் செய்து விட்டனர். ஒரு மனிதனைக் கொன்று

விடுவதால் குடும்பத்தின் மற்ற உறுப்பினர்களின் கஷ்டம் விலகும் ஆனால், ஒரு குடும்பத்தை அழிப்பதால் தேசத்தின் அனைத்து இடங்களிலும் சுகமும் அமைதியும் பரவுமானால் அது தர்மத்தை அழிப்பதாகாது. சில சமயம் தர்மமே அதர்ம வடிவாகிறது. பாரதா! உன் போன்ற மக்கள் நரகத்தில் விழ மாட்டார்கள். பாவகர்மம் செய்தும் அதற்காக வருத்தப்படாதவனுக்கு பாவம் நிலைத்து விடும். அவனுக்கு பிராயச்சித்தம் கிடையாது.

தூய இயல்புடைய நீ, போரில் விருப்பம் இன்றி, பகைவரின் குற்றத்தால் போர் செய்ய நேரிட்டது. அதனால் நீ மிகுந்த பச்சாதாப மடைகிறாய் இதற்குப் பெரும் அசுவமேத யாகமே பிராயச்சித்தம் ஆகும். இந்திரன் பகைவர்களைக் கொன்று நூறு அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்து பாவங்களைக் கரைத்து விட்டார். மன்னா! போரில் இறந்த மன்னர்களின் தேசங்களுக்கு அவர்களுடைய சகோதரர்களையோ, புதல்வர்களையோ, பேரர்களையோ ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து வை. வாரிசுகள், சிறியவர்களாகவோ கர்ப்பத்திலோ இருப்பவர்களின் தேசத்து மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறு. மக்களை மகிழ்ச்சி செய். பூமியைக் காப்பாற்று. புதல்வர்கள் இல்லாத மன்னர்களின் புதல்விகளையே ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து வை. ராஜ்யம் முழுவதிலும் சாந்தியை ஸ்தாபனம் செய். கூடித்திரிய தர்மத்தின் படி பெறப்பட்ட இந்த ராஜ்யத்தைப் பாதுகாத்து தர்மத்தைக் காப்பாற்று” என்றார்.

9.9. மேலும் வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு உரைக்கும் ராஜ தர்மங்கள்:

வியாசர் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் பிராயச் சித்தம் செய்யக்கூடிய, செய்ய முடியாத கர்மங்களை விளக்க வேண்டினார். வியாச பகவானும் பிராயச்சித்தத்தால் புனிதமாகக் கூடிய கர்மங்கள் எவை எவை என்பதை விளக்கி அருளினார். குருவிற்காகச் செய்யப்படும் குற்றங்கள் எந்தெந்த சமயத்தில் கூறப்படும் பொய்கள் பாவத்தை அளிக்காது; தானம் எவ்வாறு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பவற்றை எடுத்துரைத்தார். பிரம்ம ஹத்தி தோஷத்திற்கான பிராயச்சித்தங்கள், க்ருசூர விரத விவரம் நான்கு வர்ணத்தினருக்கும் உரிய பிராயச்சித்தங்கள் தர்மத்தின் சொரூபம், ஒரே செயல் கால, தேச வித்தியாசத்தால் தர்மம் அல்லது அதர்மம் ஆதல், சந்நியாசத்தின் பலன், லௌகிக தர்மங்களின் சுப - அசுப பலன்கள் ஆகியவற்றையும் வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்துரைத்தார்.

குலதர்மத்தைத் துறந்தவன் எந்தப் பிராயச்சித்தத்தாலும் தன் பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ள இயலாது என்பது; உண்ணத் தகாத ஜீவன்கள்; பருகத் தகாத பால்; உண்ணத் தகாத வீடுகள்; அன்னம் பெறத் தகாதவர்கள், உண்ணத் தகாத பதார்த்தங்கள், தானம் அளிக்கத் தகுந்தவர்கள். தானம் அளிக்கத்தகாதவர்கள் ஆகிய அனைத்து

விஷயங்களையும் வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர், நான்கு வர்ணங்களின் தர்மத்தையும், ராஜதர்மத்தையும் விரிவாக எடுத்துரைக்குமாறு வேண்டினார். வியாச மகரிஷி பீஷ்மரிடம் அவற்றைக் கேட்டறிந்து கொள்ளுமாறு யுதிஷ்டிரருக்கு அறிவுறுத்தினார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் வியாச பகவானின் ஆணைப்படி யுதிஷ்டிரர் மன்னனுக்குரிய மரியாதையுடனும், மங்களச் செயல்களுடனும் ஹஸ்தினாபுர நகரத்தில் பிரவேசித்தார்.

பின்னர் யுதிஷ்டிர மன்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அறிவுரைப்படி பீஷ்மரிடம் சென்று, ராஜ தர்மம், ஆபத் தர்மம், மோக்ஷ தர்மம் இவற்றை விரிவாகக் கேட்டறிந்தார். உத்தராயணம் வந்ததும் பீஷ்மர் தான் விரும்பியவாறு உயிர்த்தியாகம் செய்து வசுஉலகத்தை அடைந்தார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் மோகத்தில் ஆழ்ந்து, தான் தவம் செய்ய விரும்புவதாகவும், அதற்கு அனுமதி அளிக்குமாறும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவருக்குக் கூறிய ஆறுதலையும் அவர் ஏற்கவில்லை. இச்சமயம் வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் ஆறுதல் தரும் சுபச் சொற்களை கூறினார்.

10.ஆஸ்வ மேதீக பருவம்:

10.1. வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்:

“மகனே! உன் அறிவு இன்னும் தூய்மை அடையவில்லை. நீ மறுபடியும் சிறுவனைப் போல விவேகம் இன்றி, மோகத்தில் ஆழ்ந்து விட்டாய். நாங்கள் அடிக்கடி கூறி, விளக்கியவை எல்லாம் வீண் பிரலாபங்கள் ஆகிவிட்டன. போர் புரிபவர்களான கூத்தியர்களின் தர்மம் உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். கூத்திரிய தர்மத்தின் படி நடப்பவன் ஒருபோதும் மானசீகக் கவலையால் பீடிக்கப்படுவதில்லை. நீ மோகத் தர்மம் முழுவதையும் உள்ளபடி கேட்டுள்ளாய்.

யுதிஷ்டிரா! நீ காமத்தால் உண்டான மாயையை விட வேண்டும். மாயையை விட்ட மன்னன் ஒருபோதும் தளையில் சிக்குவதில்லை. நான் பலமுறை காமத்தால் உண்டான உன்னுடைய ஐயங்களை விலக்கியுள்ளேன். ஆனால் உன்னுடைய துர்புத்தியினால் நீ அவற்றின் மீது சிரத்தை வைக்க வில்லை. நீ அவற்றை நினைவில் வைக்காதது சிரத்தையின்மையினால்தான் என்று அறிந்து கொள். நீ இவ்வாறு அஞ்ஞானத்துடன் இருப்பது உசிதம் அல்ல. மன்னா! எல்லா வகை பிராயச் சித்தங்களின் ஞானத்தையும் நீ பெற்றுள்ளாய். நீ எல்லா வகை ராஜ தர்மத்தையும், தான - தர்மத்தையும் கேட்டுள்ளாய் இவ்வாறு எல்லா சாஸ்திரங்களின் ஞானத்துடனும், எல்லா தர்மங்களின் அறிவுடனும் இருந்தும் நீ ஏன் அடிக்கடி மோகத்தில் சிக்குகிறாய்?

மன்னா! உன்னுடைய அறிவு சரியாக இல்லை. எந்த மனிதனும் சுவாதீனத்துடன் தானே எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதில்லை. மனிதன் அல்லது புருஷ சமுதாயம் ஈஸ்வரனால் தூண்டப்பட்டே நல்ல அல்லது தீய காரியத்தைச் செய்கிறது. ஆகவே இதற்காக நீ துயரப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன? பாரதா! இந்தப் போர் என்னும் பாவகர்மத்திற்கு நீ உன்னையே முக்கியமாகக் கருதினால் அந்தப் பாவம் அழிவதற்கான உபாயத்தைக் கூறுகிறேன் கேள்.

யுதிஷ்டிரா! பாவம் செய்பவர்கள் தவம், தியாகம், மற்றும் தானத்தின் மூலமே தன்னை உத்தாரம் செய்கிறார்கள். பாவ நடத்தை உள்ளவன், யக்ஞம், தானம், மற்றும் தவத்தாலேயே புனிதமடைகிறான். தேவர்களும், தைத்யர்களும் புண்ணியத்திற்காக யாகம் செய்கிறார்கள். யாகத்தின் மூலமே தேவர்களின் மகிமை அதிகமாகி உள்ளது யக்ஞத்தாலேயே தேவர்கள், தானவர்களை வென்றனர்.

யுதிஷ்டிரா! நீ ராஜ குயம், அஸ்வமேதம், சர்வமேதம், நரமேதம்

போன்ற யாகங்களைச் செய். விதிப்படி தக்ஷிணையளித்து, மனம் விரும்பும் பொருட்களாலும், அன்னத்தாலும், செல்வத்தாலும் சிறந்த அஸ்வமேத யாகத்தை ஸ்ரீ ராமன் செய்தது போலச் செய். உன்னுடைய மூதாதை துஷ்யந்தனின் புதல்வன் ப்ருத்வீபதி பரத மன்னன் செய்தது போல நீயும் யாகம் செய்” என்று கூறினார்.

10.2.யுதிஷ்டிரர் செல்வம் இன்மையைக் கூறுதல்; வியாசர் செல்வம் பெறும் வழியைக் கூறல்:

வியாசர் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் பதில் உரைத்தார். “சிறந்த பிராமணரே! யாகம் புனிதமாக்க வல்லது என்பதில் ஐயமில்லை. என்னுடைய இனச் சகோதரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து என்னிடம் இப்போது தானம் அளிக்கும் சக்தி சிறிதும் இல்லை. ஏனெனில் என்னிடம் செல்வம் கிடையாது. இங்கிருக்கும் சிறுவர்களும், தீனர்களுமான அரச குமாரர்களிடம் நான் செல்வத்தை யாசிக்க முடியாது. நானே புவி முழுவதையும் வினாசம் செய்வித்து நானே இவர்களிடம் எவ்வாறு யாகத்திற்காக வரி வசூலிக்க முடியும்? துரியோதனன் குற்றத்தால் இந்த பூமியும், பெரும்பாலான மன்னர்களும் எங்கள் தலைமீது இகழ்ச்சியை வைத்துவிட்டு அழிந்துவிட்டனர். துரியோதனன் செல்வத்தின் பேராசையால் புவி முழுவதையும் அழித்து விட்டான். அவனது சொந்த நிதியும் காலியாகி விட்டது. அஸ்வமேத யாகத்தில் பூமி முழுவதையும் தக்ஷிணையாக அளிக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியமான விதி. இதற்கு எதிராகச் செய்வது சாஸ்திரத்தின் விதிக்கு எதிரானதாகும்.

தவச்செல்வரே! முக்கியமான பொருள் இன்றி வேறு ஒரு தக்ஷிணை கொடுப்பது பிரதிநிதி தக்ஷிணை எனப்படுகிறது. ஆனால் பிரதிநிதி தக்ஷிணை அளிக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. ஆகவே, இது விஷயமாக எனக்கு உசிதமான ஆலோசனையைக் கூறி அருளுங்கள்” என்றார்.

தர்மராஜன் இவ்வாறு கூறியதும் வியாசர் சிறிது நேரம் யோசித்தார். பிறகு, அவரிடம் ‘தர்மராஜா’ உன்னிடம் இப்போது நிதி இல்லை என்றாலும் மிக விரைவில் நிரம்பி விடும். இமயமலையின் மீது மருத் மன்னரின் யாகத்தில் நிதியை பிராமணர்கள் விட்டு விட்டுச் சென்று விட்டனர். அது அங்கேயே கிடக்கிறது. குந்தி குமாரா! அந்த செல்வம் உனக்குப் போதும் அதை எடுத்து வா என்று வியாசர் செல்வம் சேகரிக்கும் வழியைக் கூறினார்.

“மருத் மன்னரின் யாகத்தில் செல்வம் எவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்டது? அந்த மன்னர் எப்போது இப்புவிയിல் தோன்றினார்?” என்று யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். வியாச பகவானும். கரந்தமரின் பேரனான மருத்தரின் கதையைக்

கேள்” என்று கூறி, மருத்தரின் வரலாற்றைச் சொல்லலானார். மருத்தர் பிராமணர்களுக்குத் தகஷிணைனையாக அளித்தது போக எஞ்சிய செல்வம் அனைத்தையும் நிதி கோசமாக அமைத்து விட்டதையும், அந்தப் பெரும் செல்வத்தை எடுத்து வந்து யாக காரியத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறும் வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை அளித்தார்.

அனைவரது ஆலோசனையாலும், மனம் அமைதி அடைந்த யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவத்தைப் பெற்றார். பீஷ்மர், கர்ணன் முதலிய குருகுலத்தோர் அனைவருக்கும் சிராத்த காரியம் செய்த பின் அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். யுதிஷ்டிரர் தனக்கு உபதேசம் அளித்த மகரிஷிகள் அனைவருக்கும் நன்றியை வெளிப்படுத்தினார். பிறகு வியாசர் முதலிய மகரிஷிகள் அனைவரும் யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முதலியவரிடம் அனுமதி பெற்று அனைவரின் கண் முன்னே மறைந்து விட்டார்.

10.3.வியாசர் மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் வருதல்: அர்ஜுனுக்கு ஆறுதல் அளித்தல்:

யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனுடன் சிறிது காலம் இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் வசித்து விட்டு யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியுடன் துவாரகை திரும்பினார். அஸ்தினாபுரத்தில் அபிமன்யு இன்றி, பாண்டவர்கள் அமைதி இன்றித் தவித்தனர். கணவனை இழந்த சோகத்தில் மூழ்கிய உத்தரா உணவருந்தாமல் வருந்தத்தக்க நிலையில் இருந்தாள். உத்தராவின் நிலையைத் தன் திவ்ய திருஷ்டியால் அறிந்த மகாதேஜஸ்வியான வியாசமகரிஷி அஸ்தினாபுரம் வந்தார். அங்கு குந்தியையும், உத்தராவையும் சந்தித்து ஆறுதல் அளித்தார்.

“உத்தரே! நீ உன் சோகத்தை விட்டு விடு. உன்னுடைய புதல்வன் பெரும் தேஜஸ்வியாக இருப்பான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பிரபாவத்தாலும், என்னுடைய ஆசியாலும் அவன் பாண்டவர்களுக்குப் பிறகு உலகம் முழுவதையும் காப்பாற்றப் போகிறான்” என்று கூறினார்.

பிறகு புத்திர சோகத்தில் இருந்த அர்ஜுனனிடம், “குருசிரேஷ்டா! உனக்குப் பெரும் பலசாலியும், தைரியமும் உடைய பேரன் பிறக்கப் போகிறான் அவன் இந்தக் கடல் சூழ்ந்த உலகத்தை தர்மப்படி ஆளப்போகிறான். ஆகவே நீ சோகத்தை விட்டு விடு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முன்பு என்ன கூறினாரோ, அவை அனைத்தும் அவ்வாறே நடக்கும். வீர அபிமன்யு தேவர்களின் அக்ஷய லோகங்களுக்குச் சென்று இருக்கிறான். ஆகவே, அதற்காக நீயும், குருவம்சத்தினரும் கவலை அடையக்கூடாது” என எடுத்துரைத்தார். வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனனும் சோகத்தைத்

துறந்து அமைதி அடைந்தார்.

பிறகு வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு அஸ்வமேத யாகம் செய்வதற்கு ஆணையிட்டார். பிறகு அங்கிருந்து மறைந்து விட்டார்.

10.4.மீண்டும் வியாசரின் வருகை: யாகத்திற்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்படுதல்:

இதற்கிடையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சுபத்ராவுடன் துவாரகை திரும்பினார். தான் அஸ்வமேத யாகத்திற்கு அஸ்தினாபுரம் வருவதாகக் கூறி பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் விடை பெற்றார். யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும், சேனையுடனும், அளவற்ற வாகனங்களுடனும் மருத்த மன்னரின் செல்வத்தை எடுத்து வருவதற்காக இமயம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். செல்வம் இருந்த இடம் சேர்ந்ததும் பகவான் மகேஸ்வரனையும், பார்வதி தேவியையும், அவருடைய பார்ஷதர்களையும், மற்ற தேவர்களையும், குபேரன் முதலிய யஷர்களையும் பூஜித்து, செல்வத்தைத் தோண்டி எடுத்து வாகனங்களில் ஏற்றி அஸ்தினாபுரம் நோக்கி திரும்பலானார்.

துவாரகை சென்று இருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமன், ருக்மணி, சுபத்ரா முதலியோருடனும், உறவினர்களுடனும் மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் வந்தடைந்தார். கணவனை இறந்த பரத குலப் பெண்களுக்கு அவர்கள் ஆறுதல் அளித்தனர். உத்தராவின் பிரசவத்தில் அபிமன்யுவின் புதல்வன் இறந்தே பிறந்தான். அனைவரும் துக்கத்தில் மூழ்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிரார்த்தித்தனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அஸ்வத்தாமா ஏவிய பிரம்மாஸ்திரத்திடமிருந்து அக்குழந்தையை விடுவித்து மீண்டும் உயிர் பெறச் செய்தார். குழந்தைக்கு ஒரு மாதம் நிரம்பிய போது, யுதிஷ்டிரர் பெரும் செல்வத்துடன் அஸ்தினாபுரம் வந்தடைந்தார். அனைவரும் அவரை வரவேற்றனர். நகரம் உற்சவத்தில் ஈடுபட்டது மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

பாண்டவர்கள் செல்வத்தைப் பெற்றுத் திரும்பிய சில நாட்களுக்குப் பிறகு சத்தியவதியின் புதல்வர் வியாசர் அஸ்தினாபுரம் எழுந்தருளினார். குருகுலத்தினர் அவருக்குப் பூஜை செய்து வரவேற்றனர். பிறகு அவர்கள் வருஷணி குலத்தினருடன் வியாசரைச் சுற்றி அமர்ந்து கொண்டனர். பலவகையாக உரையாடினர். தர்ம புத்திரர் வியாசரிடம், பகவன்! உங்கள் அருளால் கொண்டுவரப்பட்ட பெரும் செல்வத்தை அஸ்வமேத யாகத்தில் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன்! முனி சத்தமரே! இதற்கு உங்களுடைய அனுமதியை வேண்டுகிறேன். நாங்கள் அனைவரும் உங்களுக்கும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் அதீனமானவர்கள்” என்று கூறினார்.

வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம், விதிப்படி தகூறினை அளித்து அஸ்வமேத யாகத்தை அனுஷ்டிக்க ஆணையிட்டார். “ராஜேந்திரா! அஸ்வமேத யாகம்

எல்லாப் பாவங்களையும் அழித்து, யஜமானனை புனிதப் படுத்துகிறது. அதை அனுஷ்டானம் செய்து நீ பாவத்திலிருந்து விடுதலை அடைவாய்” என்றார் வியாசர் இவ்வாறு கூறியதும், யாகத்திற்கான அனுமதியைப் பெற்று யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். வியாசரிடம் யாகத்தைத் தொடங்க சரியான சமயத்தில் தனக்கு யாகதீக்ஷை அளிக்குமாறு வேண்டினார்.

வியாசர் அவரிடம், “கௌந்தேயா! யாக சமயத்தில் நான் பைலர், யக்ஞவல்கியர் ஆகியோருடன் வந்து உன்னுடைய யாகத்தை விதிப்படி செய்து முடிப்போம். வரும் சித்திரை மாதம் பௌர்ணமி திதியன்று நீ யாக தீக்ஷை பெற வேண்டும். அதற்குள் யாகத்திற்கான பொருட்களை நீ சேகரித்து வை. யாகத்திற்குரிய குதிரையை அஸ்வ வித்தையில் சிறந்த சூதர்களும், பிராமணர்களும் பரீட்சை செய்து தேர்ந்தெடுக்கட்டும்” என்றார்.

வியாசர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரர் அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்தார். அதனை வியாசருக்கு அறிவித்தார். வியாசர் தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! நாங்கள் சரியான சமயத்தில் உத்தம யோகம் வந்ததும் உனக்கு தீக்ஷை அளிக்கத் தயாராக உள்ளோம். குருநந்தனா! நீ தூங்குவதற்கு ரப்யமும், கூர்ச்சமும் அமைத்துக் கொள். தேவையான தங்க சாமான்களையும் சேகரித்துக் கொள். இன்று யாக குதிரையை சாஸ்திர முறைப்படி உலகம் எங்கும் வரிசையாகச் சுற்றி வருவதற்காக விட வேண்டும். அது பாதுகாப்புடன் எல்லா இடங்களிலும் சஞ்சரிப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் யாக குதிரை தயாராக இருப்பதைத் தெரிவித்தார். இதை எவ்வாறு விட வேண்டும்; யார் இந்தக் குதிரையைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதையும் கூறுமாறு வேண்டினார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கேட்டதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வபாயனர் அவரிடம் கூறலானார்; “:மன்னா! அர்ஜுனன் வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். வெற்றியுடையவர்; பொறுமையும் தைரியமும் உடையவர். ஆகவே, அவரே இந்தக் குதிரையைக் காப்பாற்றட்டும். அர்ஜுனன் நிவாத கவசர்களை அழித்தவர். புவியனைத்தையும் வெல்லும் சக்தி உடையவர். திவ்யாஸ்திரம், திவ்யகவசம், திவ்யவில், திவ்யதூணிகள் இவற்றைப் பெற்றுள்ளவர். அவர் இந்தக் குதிரையைப் பாதுகாத்துச் செல்லட்டும்.

மன்னா! அர்ஜுனன் தர்ம - அர்த்தத்தில் சிறந்தவர். எல்லா வித்தைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். அவர் யாக குதிரையை சாஸ்திர முறைப்படி செலுத்துவார். பெரிய புஜங்களும் சியாம வண்ணமும், தாமரைக் கண்களும் கொண்ட அபிமன்யுவின் வீரத் தந்தையான ராஜபுத்திரன் இந்தக் குதிரையைக் காப்பாற்றுவார். குந்தி மைந்தன் பீமசேனன் பெரும் தேஜஸ்வி;

அளவற்ற பராக்ரமி. நகுலனும் இத்தகைய குணங்களை உடையவர். அவர்கள் இருவரும் ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவதில் வல்லவர்கள். அவர்கள் இருவரும் ராஜ்ய நிர்வாகத்தைக் கவனிக்கட்டும்.

புகழ்மிக்க சகதேவன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றட்டும் காரியங்கள் அனைத்தையும் மேற்பார்வை செய்யட்டும்” என்று வியாசர் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப காரியங்களை ஆற்றுமாறு பாண்டவர்களுக்குக் கட்டளை இட்டார். யுதிஷ்டிர மன்னரும் வியாசர் கூறியவாறே எல்லாக் காரியங்களையும் நடத்தி முடித்தார்.

10.5. வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு யாக தீக்ஷை அளித்தல்:

தீக்ஷைக்கு உரிய சமயம் வந்ததும், வியாசர். ரித்விஜர்களுடன் யுதிஷ்டிரருக்கு முறைப்படி அஸ்வமேத யாக தீக்ஷை அளித்தார். அளவற்ற தேஜஸ்வியான பிரம்மவாதி வியாசர் அஸ்வமேத யாகத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குதிரையை, தானே சாஸ்திர விதிப்படி விட்டார். அர்ஜுனன் தர்மராஜரின் ஆணைப்படி அந்த யாக குதிரையைப் பின் தொடர்ந்தார். அர்ஜுனன் பல தேசங்களுக்கு அந்தக் குதிரையுடன் யாத்திரை மேற்கொண்டு எதிர்த்த மன்னர்களைப் போரில் வென்றார். நட்புடன் வரவேற்றவர்களுக்கும், போரில் தன்னிடம் தோற்றவர்களுக்கும் யாகத்திற்கான அழைப்பினை விடுத்துப் பின் அஸ்தினாபுரம் நோக்கித் திரும்பினார். இதற்கிடையில் மாசி மாசம் சுக்லபஷ துவாதசி திதியன்று பூச நட்சத்திரம் கூடிய நன்னாளில் யாக பூமிக்கான ஏற்பாடுகள் தொடங்கப்பட்டன. யுதிஷ்டிரர் ஆணைப்படி யாக பூமியில் அனைத்து விஷயங்களும் மிகச் சிறப்பாக செய்து முடிக்கப்பட்டன.

10.6. வியாசர் யுதிஷ்டிரருக்கு யாகத்தைத் தொடங்கக் கட்டளை இதேல்:

முன்பே குறிப்பிட்டவாறு சித்திரை மாதம் பெளர்ணமி அன்று வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார். அவரிடம், “குந்திமைந்தா! நீ இன்று யாகத்தைத் தொடங்கு. அதற்குரிய சுப முகூர்த்தம் வந்துவிட்டது. யாஜகர்கள் உன்னை அழைக்கிறார்கள். ராஜேந்திரா! உன்னுடைய யாகத்தில் எந்த விஷயத்திற்கும் குறைவு உண்டாகாது. ஆகவே இந்த யாகம் ‘சர்வாங்க பூரணம்’ என்று கூறப்படும். இதில் தங்கம் என்னும் திரவியம் அதிகம் இருப்பதால் பஹுஸ்வரணக்” என்ற பெயரில் இந்த யாகம் பிரசித்தி பெறும்.

மகாராஜா! யாகத்திற்கு முக்கியமான காரணம் பிராமணர்களேயாவார் ஆகவே அவர்களுக்கு நீ மூன்று மடங்கு தகூழினை அளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால் உன்னுடைய இந்த யாகம் மூன்று யாகங்களுக்குச் சமமாகிவிடும். இன்று பல தகூழினைகள் உடைய மூன்று அஸ்வமேத யாகங்களின் பலனைப் பெற்று நீ உறவினர்களின் வதம் என்ற பாவத்திலிருந்து

விடுதலை பெறுவாய். உனக்கு அஸ்வமேத யாகத்தின் ‘அவப்ருதஸ்நானம்’ கிடைக்கும். இது மிகவும் புனிதமானது; பாவனமானது; உத்தமமானது” என்று கூறினார்.

அஸ்வமேத யாகம் தொடங்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு யாக காரியமும் எந்தத் தவறும் இன்றி வரிசைப்படி, உசிதமான முறையில் செய்து முடிக்கப்பட்டன. யாக குதிரையும், வேறு 300 யாக பசுக்களும் அக்னியில் ஹோமம் செய்யப்பட்டன. அந்த யாகம் முடிந்தது.

10.7.யுதிஷ்டிரர் வியாசருக்கு பூமி முழுவதையும் தகூறினையாக அளித்தல்:

அந்த அஸ்வமேத யாகம் முடிவடைந்ததும் யுதிஷ்டிரர் வியாச மகரிஷிக்கு பூமி முழுவதையும் தானமாக அளித்தார். அந்த பூமி தானத்தை ஏற்று “மன்னா! நீ அளித்த இந்த பூமியை நான் மறுபடியும் உன்னுடைய அதிகாரத்தில் விடுகிறேன். நீ எனக்கு இதன் விலைமதிப்பை அளித்துவிடு. ஏன் எனில் பிராமணன் செல்வத்தைத் தான் விரும்புகிறான். ராஜ்யத்தை அல்ல” என்று கூறினார். இவ்வாறு தான் யுதிஷ்டிரரிடம் இருந்து தானமாகப் பெற்ற பூமியை வியாச பகவான் அவருக்கே திரும்பி அளித்து விட்டார். வியாசர் கூறியவாறு மூன்று மடங்கு தகூறினையை ஒவ்வொரு பிராமணனுக்கும் யுதிஷ்டிரர் அளித்தார்.

அந்தப் பெரும் தங்கக் குவியலில் தன் பங்காகப் பெற்றதை வியாசர், மிகுந்த மரியாதையோடு குந்திதேவிக்குப் பரிசாக அளித்து விட்டார். தன்னுடைய மாமனார் பக்கம் இருந்து அன்புடன் கிடைத்த அந்த செல்வத்தைப் பெற்ற குந்திதேவி மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தார். அதனைக் கொண்டு மிகப் பெரிய புண்ணிய காரியங்களைச் செய்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் விரும்பியவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவருக்கு தர்மோப தேசம் அளித்தார். அதனை மகிழ்வுடன் கேட்ட ரிஷிகளும், தேவர்களும், தத்தம் இடத்திற்குத் திரும்பினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகைக்கு மீண்டார்.

11.அஸ்தினாபுர நிகழ்வுகள்:

யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்று 15 ஆண்டுகள் கழிந்தன. அச்சமயத்தில் வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் வந்து அவருக்கு ஆறுதலாகப் பல மன்னர்கள், ரிஷிகளின் சரித்திரத்தைக் கூறிவந்தார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிரருக்கு மரியாதை அளித்து அவர் ஆணையை ஏற்று நடந்தனர். பீமசேனன் திருதராஷ்டிரருக்கு மதிப்பளித்தாலும், சூதாட்ட கால சம்பவங்களை மறக்கவில்லை. அவர் அடிக்கடி திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் கேட்குமாறு கடுமையான

சொற்களைக் கூறி வந்தார். தான் திருதராஷ்டிரரின் நூறு புதல்வர்களையும் தன் புஜபலத்தால் கொன்றதைப் பற்றி திருதராஷ்டிரர் கேட்கும்படி பேசி வந்தார். இதனால் திருதராஷ்டிரரும் காந்தாரியும் மிகுந்த மனத்துயர் அடைந்தனர். உபவாசம் இருந்தும், ஐபத்தில் ஈடுபட்டும், தரை மீது படுத்தும் வேதனைப்பட்டனர். பீமசேனனின் நடத்தை யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரியாது.

திருதராஷ்டிரர் தன்னுடைய நண்பர்களிடம் தான் பட்டினி கிடந்து நான்கு நாட்களுக்கு ஒரு முறை சிறிய ஆகாரம் எடுத்துத் தன் குற்றங்களுக்கான பரிகாரத்தைத் தேடுவதாகக் கூறினார். இதனைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த மனக்கவலை கொண்டார். திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம், தான் காந்தாரியுடன் கானகம் சென்று தவ வாழ்க்கை வாழ விரும்புவதாகவும் அதற்கான அனுமதி அளிக்குமாறும் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் இதை விரும்பவில்லை. தான் ராஜ்யத்தை திருதராஷ்டிரருக்கு அளித்துக் கானகம் செல்வதாகக் கூறினார். திருதராஷ்டிரரை உபவாசத்தைக் கைவிட்டு போஜனம் செய்யுமாறு வேண்டினார். இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரர் இருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்த போது மீண்டும் வியாச மகரிஷி அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

12.ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்:

12.1. வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் திருதராஷ்டிரருக்கு வனம் செல்ல அனுமதி அளிக்கக் கூறதல்:

வியாசபகவான் யுதிஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கூறினார். “மகாபாஹு! யுதிஷ்டிரா! குருகுல திலகம் திருதராஷ்டிரர் கூறுவதை யோசிக்காமல் நிறைவேற்று. இந்த மன்னர் முதுமை அடைந்து விட்டார். இவருடைய புதல்வர்கள் அனைவரும் அழிந்து விட்டனர். இப்போது இவர் இந்தக் கஷ்டத்தை அதிக காலம் சகிக்க முடியாது.

மன்னா! மகாபாக்யவதியான காந்தாரி நன்கு கற்றறிந்தவள். கருணை உடையவள். அதனாலேயே அவள் புத்திர சோகத்தைத் தெரியத்துடன் தாங்கிக் கொண்டாள். நான் சொல்வதைக் கேள். திருதராஷ்டிர மன்னருக்குக் காடு செல்ல அனுமதி கொடு. இங்கிருந்தால் இவருடைய மரணம் வீணாகி விடும். இவர் பழைய ராஜரிஷிகளின் பாதையைப் பின்பற்றட்டும். நீ அவருக்கு சந்தர்ப்பம் கொடு” என்றார். தங்களின் மதிப்பிற்குரியவரும் குருவுமான வியாசபகவானின் சொற்களை யுதிஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டார்.

“திருதராஷ்டிரர் என் தந்தையும் குருவும் ஆவார். தர்மப்படி புதல்வன் தான் தந்தையின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியவனாவான்” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் மீண்டும் வியாசர் அவருக்கு எடுத்துரைத்தார். “பாரதா! நீ கூறுவது சரிதான். ஆனால் திருதராஷ்டிரர் வயது முதிர்ந்து இறுதி நிலையில் இருக்கிறார். ஆகவே இவர் என்னுடையதும், உன்னுடையதுமான அனுமதியைப் பெற்றுத் தவத்தின் மூலம் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளட்டும். இவரது சுப காரியத்தில். இடையூறு செய்யாதே.

யுதிஷ்டிரா! போரில் அல்லது காட்டில், சாஸ்திரப்படி அவர்களுடைய மரணம் நிகழ வேண்டும் என்பது ராஜரிஷிகளின் சிறந்த தர்மம் ஆகும். உன் தந்தை பாண்டு மகாராஜாவும் திருதராஷ்டிரரைக் குருவைப் போலக் கருதி சீடனைப் போல அவருக்குச் சேவை புரிந்துள்ளார். இம்மன்னர் பெரும் தகூழினை உடன் கூடிய பெரிய யாகங்களைச் செய்துள்ளார். இந்த ராஜ்யத்தை அனுபவித்துள்ளார். மக்களை நன்கு பரிபாலனம் செய்துள்ளார். நீ வனவாசம் சென்ற 13 ஆண்டுக் காலம் தன் புதல்வன் ஆண்ட பெரும் ராஜ்யத்தை அனுபவித்துள்ளார். பல வகைச் செல்வங்களை அளித்துள்ளார்.

ஆண் சிங்கமே! பணியாட்களோடு நீ இவரையும், காந்தாரி தேவியையும் ஆராதனை செய்துள்ளாய். ஆகவே உன் தந்தைக்கு வனம்

செல்ல அனுமதி அளித்து விடு. ஏனெனில் இப்போது இவர் தவம் செய்ய வேண்டிய சமயம் வந்துள்ளது. இவருடைய மனத்தில் உன் மீது சிறிதளவும் கோபம் இல்லை” என்று கூறினார். இவ்வாறு எடுத்துக் கூறி யுதிஷ்டிரைச் சம்மதிக்க வைத்தார். யுதிஷ்டிரர் வியாசரின் ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டார். அவ்வாறே செய்வதாகக் கூறினார். பிறகு வியாச மகரிஷி தன் ஆசிரமம் திரும்பினார்.

12.2. வியாசரின் ஆசிரமத்திற்குத் திருதராஷ்டிர மன்னர் வருதல்:

வியாசர் ஆணைப்படி, யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியைப் பெற்ற திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் புதல்வர்களுக்காகவும், பீஷ்மர் முதலியவர்களுக்காகவும் சிரத்த காரியம் செய்து பெரும் தான தர்மங்களை வழங்கினார். கார்த்திகை பௌர்ணமி அன்று அஸ்தினாபுரத்தை விட்டு வெளியேறி கானகத்தில் பிரவேசித்தார். குருகோத்திரம் வந்து அங்கு, ராஜரிஷி சதயூபரின் ஆஸ்ரமத்திற்கு அருகில் ஆஸ்ரமம் ஏற்படுத்திக் கொண்டார். தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டார். சதயூபர், திருதராஷ்டிரரை வியாச முனிவரின் ஆசிரமத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். திருதராஷ்டிரர் வியாசரை முறைப்படி வணங்கி அவரிடம் வனவாச தீக்ஷை பெற்றார். ராஜரிஷி சதயூபர் வியாசரின் ஆணைப்படி காட்டில் வசிக்க வேண்டிய முறைகள் அனைத்தையும் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துக் கூறினார். திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியுடன் வனவாச வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்.

12.3. வியாசர் திருதராஷ்டிரர் ஆசிரமம் வருதல்; அவரிடம் நலம் விசாரித்தல்:

திருதராஷ்டிரர் தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு ஒரு ஆண்டு கழிந்தது. அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து பாண்டவர்களும், அவர்களின் மனைவியர், மற்றும் தேச மக்களும் திருதராஷ்டிர மன்னரைக் காண விரும்பி குருகோத்திரம் வந்தனர். திருதராஷ்டிரரின் ஆஸ்ரமத்தில் தங்கி இருந்தனர். அச்சமயத்தில் வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரைக் காண விரும்பித் தன் சிஷ்யர்களுடன் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் வியாச முனிவரை வணங்கினர். அச்சமயம் வியாசமகரிஷி திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் நலம் விசாரித்தார்.

வியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கேட்டார்; “மகா பாஹு திருதராஷ்டிரா! உன்னுடைய தவம் வளர்கிறதா? வனவாசத்தில் உன் மனம் ஈடுபடுகிறதா அல்லவா? உன் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்ட துயரத்தை நீ விலக்கி விட்டாயா? உன்னுடைய ஞானேந்திரியங்கள் அனைத்தும் மாசற்று விட்டனவா? நீ வனவாசத்தின் கடுமையான நியமங்களைக் கடைப்பிடிக்கிறாயா? காந்தாரி மிக்க அறிவுடையவள்; நன்கு கற்று

அறிந்தவன்; தர்மத்தையும், பிறப்பு இறப்பு தத்துவத்தையும் அறிந்தவன். இவன் ஒருபோதும் சோகம் கொள்ள மாட்டான்.

தன் புதல்வர்களைத் துறந்து குரு ஜனங்களின் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள குந்தி அகங்காரம் இன்றி உனக்குச் சேவை செய்கிறாள் அல்லவா? தர்ம புத்திரர் யுதிஷ்டிரரைப் பாராட்டுகிறாயா? பீமன், அர்ஜுனன், நகுல-சகாதேவரையும் தைரியப்படுத்தினாயா? இவர்களைப் பார்த்து நீ மகிழ்ச்சி அடைந்தாயா? உன் மனதில் இவர்களைப் பற்றிய அழுக்கு விலகி விட்டதா? ஞானம் பெற்று உன் இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டாயா?

பாரதா! யாரிடமும் பகை கொள்ளாமை, சத்தியம் பேசுதல், சினத்தை முற்றிலும் விடுதல் ஆகிய மூன்று குணங்களும் சிறப்பாகக் கருதப்படுகின்றன. காட்டில் கிடைக்கும் உணவு உனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றாலோ, நீ உபவாசம் இருக்க நேர்ந்ததாலோ வனவாசத்தில் உனக்கு வெறுப்பு ஏற்பட வில்லையே? ராஜேந்திரா! சாக்ஷாத் தர்மத்தின் சொரூபமாக இருந்த மகாத்மா விதுரர் பரலோகம் அடைந்த விஷயம் உனக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

மாண்டவ்ய முனிவரின் சாபத்தால், தர்மரே விதுரரின் உருவில் அவதரித்திருந்தார். அவர் மிகச்சிறந்த அறிவாளி; மகான்; யோகி; மகாத்மா; தைரியமுடையவர். தேவர்களின் பிரகஸ்பதியும், அசுரர்களின் சுக்கிராசாரியாரும் கூட, ஆண்களில் சிறந்த விதுரரைப் போலப் புத்திசாலிகளல்ல. மாண்டவ்ய ரிஷி, தன் தபோ பலத்தால் நீண்ட காலம் சேர்த்து வைத்த சக்தியை அழித்து சனாதன தர்ம தேவனுக்கு சாபம் அளித்துத் தோற்றுவிட்டார். நான் பழைய காலத்தில் பிரம்மாவின் ஆணைப்படி, என் தபோ பலத்தால் விசித்திர வீரியனின் கூடித்திரத்தில் சிறந்த அறிவாளியாக விதுரரைத் தோற்றுவித்தேன் உன் சகோதரன் விதுரர் தேவர்களுக்கும் தேவனான சனாதன தர்ம தேவன் ஆவார். மனதில் தர்மத்தைத் தரித்துத் தியானம் செய்வதால் அவர் தர்மம் என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறார் சத்தியம் புலனடக்கம் மன அடக்கம் அகிம்சை தானம் இவற்றைப் பின்பற்றி உலகின் மேன்மைக்கு காரணமாகின்றவர்கள் விதுரரில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள் அல்ல.

அளவற்ற அறிவுடைய யோக பலத்தால் யுதிஷ்டிரருக்கு பிறப்பளித்தவரான தர்மராஜன் விதுரரின் சொரூபமாவார். அக்னி வாயு நீர் பூமி மற்றும் ஆகாயம் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் இருப்பதைப் போல தர்மமும் இரு உலகங்களிலும் வியாபித்துள்ளது தர்மத்தின் கதி எல்லா இடங்களிலும் உள்ளது பாவங்கள் நீங்கப் பெற்ற சித்த புருஷர்களும் தேவர்களுக்கும் தேவன் தான் தர்மத்தை நேருக்கு நேர் காண முடியும்.

யாரை தர்மம் என்று கூறுகிறோமோ அவர் விதுரர் ஆவார். யார்

விதுரரோ அவரே இந்த பாண்டுகுமாரன் யுதிஷ்டிரர் ஆவார். ஆவரே உன் முன் இப்போது தாஸனைப் போல் நிற்கிறார். பெரும் யோக பலன் நிரம்பிய சிறந்த அறிவாளியான உன் சகோதரன் விதுரன் குந்தி மைந்தன் யுதிஷ்டிரரைத் தன் எதிரில் கண்டு இவரது உடலில் பிரவேசித்து விட்டார். பாரதா! இனி நான் விரைவில் உனக்கு நன்மை செய்வேன்.

இப்போது உன்னுடைய ஐயங்களை விலக்குவதற்காகவே இங்கு வந்துள்ளேன். பழைய காலத்தில் மகரிஷிகள் செய்யாத அற்புதமான காரியத்தையும் இன்று நான் உனக்கு செய்து காட்டுவேன். இன்று நான் உனக்கு என் தவத்தின் வியப்பளிக்கும் பலனைக் காட்டுவேன். பாவமற்ற மன்னா! கூறு; நீ என்னிடம் எந்த விருப்பமான பொருளைப் பெற விரும்புகிறாய்? யாரைப் பார்க்க, எதைக் கேட்க, அல்லது ஸ்பரிசிக்க உனக்கு விருப்பம் உள்ளது? நீ விரும்புவதை நான் நிறைவேற்றுவேன்” என்று வியாச மகரிஷி திருதராஷ்டிரரிடம் கேட்டார்.

12.4. திருதராஷ்டிரர் தன் துயரத்திற்கான காரணத்தைத் தெரிவித்தல்:

வியாசமாகரிஷி இவ்வாறு கேட்டதும், திரிதராஷ்டிர மன்னர் சற்று யோசித்துப் பின்னர் கூறலானார்; “பகவான்! நான் இன்று தன்யனானேன். உங்களுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாகி என் வாழ்க்கை பயனுடையது ஆயிற்று. பிரமனுக்கு ஈடான மகாத்மாக்களின் சங்கம் எனக்குக் கிடைத்துவிட்டது. உங்களுடைய தரிசனத்தால் நான் புனிதம் அடைந்து விட்டேன். இப்போது பரலோகத்திலும் எனக்கு எந்த பயமும் இல்லை. ஆனால் தீய அறிவுடைய துரியோதனனின் அநியாயத்தால் என் புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர்.

அவர்களிடம் பற்றுக் கொண்டு அவர்களை எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டு இருப்பதால் நான் துயரம் அடைந்துள்ளேன். பாவ எண்ணம் உடைய துரியோதனன், பாண்டவர்களைத் துன்புறுத்தினான். யானை, குதிரைகளோடு இப்புவிவின் வீரர்கள் அனைவரையும் அழித்துவிட்டான். என் புதல்வனின் உதவிக்காக வந்த பல தேசத்து மன்னர்கள் அனைவரும் மரணத்தின் வசமானார்கள். பிரமன்! நண்பனுக்காகப் போரில் கொல்லப்பட்ட அந்த மன்னர்களின் கதி என்னவாகும்? ரண பூமியின் வீரகதி அடைந்த என் புதல்வர்களும், பேரர்களும் என்ன கதியை அடைந்திருப்பர்?

சாந்தனு மைந்தன் பலம் மிகுந்த பீஷ்மர், முதியவரும், பிராமணரில் சிறந்தவருமான துரோணர் இருவரையும் வதம் செய்வித்து நான் சகிக்க முடியாத துயரத்தில் ஆழ்ந்துள்ளேன். பாவியும், முட்டாளும் ஆன என் புதல்வன் உலகனைத்தின் ராஜ்யத்தில் பேராசை கொண்டு சுடர் போன்ற தன் குலத்தை அழித்துவிட்டான் இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும்

நினைத்து நான் இரவும், பகலும் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன். தந்தையே! இந்தக் கவலையால் ஒருபோதும் அமைதி இன்றித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்” என்று கூறி கண்ணீர் பெருக்கினார்.

12.5.காந்தாரி தேவி வியாசரிடம் அருள் செய்யுமாறு பிரார்த்தித்தல்:

ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரரின் இந்த அழகையைக் கேட்டு காந்தாரி மறுபடியும் புதிய துயரத்தை அடைந்தாள். குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா, குரு ராஜனின் மருமகன்கள் அனைவரின் சோகமும் மறுபடி பொங்கி எழுந்தது. இச்சமயம் காந்தாரி தேவி தன் மாமனாருக்கு முன் கைகுவித்து நின்று புத்திர சோகத்துடன் கூறலானாள்.

“முனிவரே! இந்த மன்னர் தன் இறந்த புதல்வர்களுக்காகத் துயரமடைந்து இன்று 16 ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. ஆனால் இதுவரை இவர் அமைதி பெறவில்லை. இந்த திருதராஷ்டிர மன்னர் புத்திர சோகத்தால் பெருமூச்சுவிட்டு எப்போதும் துயரப்படுகிறார். இவர் ஒருபோதும் இரவில் உறங்குவதில்லை. தாங்கள் தபோ பலத்தால் எல்லா உலகங்களையும் மறுபடி சிருஷ்டிக்கும் திறமை உடையவர். அவ்வாறு இருக்கும் போது வேறு உலகங்களுக்குச் சென்றுவிட்ட புதல்வர்களுடன் இந்த மன்னரை ஒரு முறை சந்திக்கச் செய்வது உங்களுக்குப் பெரிய விஷயமா?

எனக்கு மிகவும் பிரியமான துருபதகுமாரி கிருஷ்ணாவின் சகோதரர்களும், புதல்வர்களும் கொல்லப்பட்டதால் இவள் மிகுந்த துயரத்தின் மூழ்கியுள்ளாள். எப்போதும் மங்களமாகப் பேசும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சகோதரி சுபத்ரா தன் புதல்வன் அபிமன்யுவின் வதத்தால் கவலை கொண்டு நிரந்தர சோகத்தில் ஆழ்ந்து விட்டாள். பூரிச்ரவாவின் அன்பு மனைவி தன் கணவரையும், மாமனார் சோமதத்தரையும் அவரது தந்தை வாஹ்லீகரையும் இழந்து துக்கத்தில் வீழ்ந்துவிட்டாள்.

போரில் புறமுதுகிடாத வீரர்களான திருதராஷ்டிர மன்னனின் 100 புதல்வர்கள் அனைவரும் போரில் கொல்லப்பட்டதால் அவர்களுடைய 100 மனைவியரும் இங்கு அமர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் என்னுடைய மற்றும் மகாராஜாவினுடைய துயரத்தை மேலும் அதிகரிக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் சோகத்துடன் அழுதவாறு என்னையே சூழ்ந்து அமர்ந்து கொள்கிறார்கள். என் தைரியமிக்க மாமனார், சோமதத்தருக்கு என்ன கதி கிடைத்தது? பகவன்! உங்கள் அருளால், நான் இந்த மன்னர், உங்கள் மருமகள் குந்தி முதலிய அனைவரும் எந்த வகையிலும் சோகம் இன்றி இருக்க அருள் புரியுங்கள்” என்று வேண்டினாள்.

12.6.வியாசர் குந்தி தேவி இடம் ஏதேனும் கூற விரும்பினால், கூறு எனக் கேட்பது:

காந்தாரி இவ்வாறு கூறியதும், விரதத்தால் பலமிழந்த குந்தி தேவி ரகசியமாகப் பிறந்த சூரியனுக்கு நிகரான தன் புதல்வனை நினைத்துப் பெரும் துயரத்தில் மூழ்கினாள். அதனைக் கண்டு வியாச மகரிஷி குந்தி தேவியிடம் “பாக்கியவதியே! உனக்கு ஏதாவது காரியத்திற்காக, ஏதேனும் கூற விருப்பம் இருந்தால், மனதில் ஏதேனும் விஷயம் தோன்றினால் அதைக் கூறு” என்றார். குந்திதேவி மாமனாருக்குத் தலைவணங்கித் தன் பழைய ரகசியத்தை வெளியிடலானாள்.

12.7. குந்தி கர்ணனின் பிறப்பு ரகசியத்தை வியாசரிடம் கூறுதல்:

பகவன்! தாங்கள் என் மாமனார்; என் தேவனுக்கும் தேவனாவீர் நான் கூறப்போகும் உண்மையான விஷயத்தைக் கேளுங்கள். நான் சிறுமியாக, தந்தையின் வீட்டில் இருந்தபோது, சினமிகுந்த தவசி பிராமணன் துர்வாசா முனிவர் என் தந்தையிடம் பிசைக்காக வந்திருந்தார். நான் என் சேவையால் அவரைத் திருப்தி செய்தேன். நான் சௌசாசாரத்துடன் எந்தக் குற்றமும் இல்லாமல் அவருக்குப் பணிவிடை செய்தேன். மிகப்பெரிய காரணம் ஏற்பட்ட போதும் அவரிடம் நான் சினம் கொள்ளவில்லை ஆதலால் அந்த மகாமுனிவர் என்னிடம் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தார். தான் அளிக்கும் வரத்தை அவசியம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார்.

மறுத்தால் அவருடைய சாபத்திற்கு ஆளாக வேண்டி வரும் எனப் பயந்து அந்தப் பிரம்மரிஷியிடம் அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று கூறினேன். அப்போது அவர் நீ எந்த தேவதையை அழைத்தாலும் அவர்கள் உனக்கு வசப்படுவார்கள் என்ற வரத்தை அளித்துச் சென்றுவிட்டார். மிகவும் வியப்படைந்த நான் அவர் கூறியதை மறக்கவில்லை. ஒருநாள் மாளிகையின் மாடியில் நின்று கொண்டிருந்தபோது உதிக்கும் சூரியனைக் கண்டேன். துர்வாசாவின் சொற்களை நினைத்து நான் சூரிய தேவனை விரும்பத் தொடங்கினேன். அப்போது நான் விவரம் அறியாத சிறுமியாக இருந்தேன்.

சூரியனின் வருகையால் எனக்கு ஏற்படக்கூடிய குற்றத்தை நான் அறியவில்லை. நான் அழைத்ததும் சூரிய பகவான் என் அருகில் வந்து நின்று கொண்டார். அவர் தன் உடலை இரண்டாக்கி ஒன்றால் ஆகாயத்தில் பிரகாசித்தார். மற்றொன்றால் என் அருகில் வந்துவிட்டார். அவரைக் கண்டு நான் நடுங்கினேன். சூரிய பகவான் என்னிடம் ஏதேனும் வரம் கேட்குமாறு கூறினார். நான் அவரது பாதங்களைப் பணிந்து திரும்பிப் போகுமாறு வேண்டினேன்.

அப்போது சூரிய பகவான் என்னிடம், “என் வருகை வீணாகக் கூடாது. நீ அவசியம் ஏதேனும் வரம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும், இல்லை என்றால் உன்னையும், உனக்கு வரம் அளித்த பிராமணனையும் பொசுக்கி விடுவேன்”

என்றார். நான் குற்றமற்றவரான துர்வாசரை சாபத்திலிருந்து காப்பாற்ற விரும்பி, சூரியனிடம் “எனக்கு உங்களைப் போன்ற புதல்வன் கிடைக்கட்டும்” என்று கூறினேன். இவ்வாறு நான் கூறியதும் சூரியதேவன் என்னை மோகமடையச் செய்து, என் உடலில் பிரவேசித்தார். “உனக்கு ஒரு தேஜஸ்வி புதல்வன் உண்டாவான் என்று கூறிப் பின் சென்று விட்டார்.

இந்த ரகசியத்தை தந்தையிடமிருந்து மறைப்பதற்காக நான் மாளிகையிலேயே வசிக்கலானேன். புதல்வன் யாருமறியாமல் பிறந்தான். அவனை நான் கங்கை நீரில் மிதக்க விட்டேன். அந்தக் குழந்தையே கர்ணன். கர்ணன் என் மகனாவான். முனிவரே! கர்ணன் பிறந்ததும் சூரிய பகவான் அருளால் நான் மீண்டும் கன்னிகையாகி விட்டேன். துர்வாச மகரிஷி அளித்த வரம் அவ்வாறே ஆகிவிட்டது. நான் என் புதல்வனைப் புரிந்து கொண்டாலும் அவனை நிராகரித்து விட்டேன். இந்தத் தவறு என்னைத் துயரமாகிய தீயில் எரிக்கிறது.

உங்களுக்கு இந்த விஷயம் நன்றாகத் தெரியும். பகவன்! இந்தக் காரியம் பாவமோ, புண்ணியமோ இதை நான் உங்களிடம் வெளியிட்டு விட்டேன். தாங்கள் என்னைத் தவிக்கும் இந்த துயரத்தில் இருந்து விலக்கி விடுங்கள். முனிவரே! மகாராஜாவின் விருப்பத்தையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். அவருடைய விருப்பத்தையும் இன்றே நிறைவேற்ற அருள் செய்யுங்கள்” என்று குந்தி வியாச பகவானிடம் வேண்டினாள்.

12.8.வியாசர் குந்திக்கு ஆறுதல் அளித்தல்:

குந்தியின் சொற்களைக் கேட்ட வியாச மகரிஷி அவரிடம் இவ்வாறு கூறினார். “மகளே! நீ கூறுவது அனைத்தும் சரி. இவ்வாறு தான் நடக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. இதில் உன்னுடைய குற்றம் ஏதும் இல்லை. ஏனெனில் அந்த நிகழ்வின் போது நீ சிறுமியாக இருந்தாய். தேவர்கள் அணிமா முதலிய ஐஸ்வர்யங்கள் நிரம்பியவர்கள். ஆகவே மற்றவர்களின் சரீரத்தில் பிரவேசித்து விடுகிறார்கள். பல தேவ சமுதாயத்தினர் சங்கல்பம், பேச்சு, பார்வை, ஸ்பரிசம், சேர்க்கை என்னும் ஐந்து வழிகளில் புதல்வர்களைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள்.

குந்தி, தேவதர்மத்தின் மூலம் மனித தர்மம் களங்கப் படுவதில்லை. இதை நன்கு அறிந்து கொள். இனி உன் மனக்கவலை விலக வேண்டும். பலம் மிகுந்தவர்களின் அனைத்தும் சரியாக அல்லது லாபம் அளிப்பதாக உள்ளன. அவர்களுடைய காரியங்கள் அனைத்தும் பவித்ர மானவைஆகும். பலவான்களின் அனைத்தும் பவித்திரமானவை ஆகும். பலவான்களின் எல்லாமே தர்மம் ஆகும். பலவான்களுக்கு எல்லாப் பொருட்களும் தங்களுடையன ஆகும்”, என்றார்.

12.9.வியாசர் திருதராஷ்டிரர் முதலியவர்களின் முற்பிறவி அறிமுகத்தைக் கூறுதல்:

வியாசர் காந்தாரியிடம், “காந்தாரி! இன்று இரவு நீ உன் புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும், அவர்களுடைய நண்பர்களையும் காண்பாய். உன் மருமகன்கள் தம் கணவர்களோடு உறங்கி எழுந்ததைப் போல் காணப்படுவார்கள். குந்தி, கர்ணனையும், சுபத்ரா அபிமன்யுவையும். திரௌபதி தன் புதல்வர்கள், சகோதரர்கள் மற்றும் தந்தையையும் காண்பாள். திருதராஷ்டிர மன்னரும், குந்தியும், நீயும் என்னை இதற்காகத் தூண்டினீர்கள் என்றாலும் அதற்கு முன்பே, இதற்காக நான் என் இதயத்தில் தீர்மானித்திருந்தேன். நீ கூடித்திரிய தர்ம பராயணராகி அதற்கேற்றவாறு, வீரகதி அடைந்த தைரியசாலிகளுக்காகவும், சிறந்த வீரர்களுக்காகவும் ஒருபோதும் துயரப் படக்கூடாது.

தேவி! இது தேவர்களின் காரியம். இந்த உருவிலேயே அது நடைபெற வேண்டி இருந்தது. ஆகவே எல்லா தேவர்களின் அம்சமும் இந்த பூமியின் மீது அவதரித்தன. கந்தர்வர், அப்சரஸ்கள், பிசாசுகள், குஹ்யகர், அரக்கர், புண்ணிய ஜனங்கள், சித்தர்கள், தேவ ரிஷிகள், தேவர், தானவர், மாசற்ற தேவரிஷி கணங்கள் ஆகிய அனைவரும் இங்கு அவதரித்து குருகேஷத்திரத்தில் வதம் செய்யப்பட்டனர்

கந்தர்வ உலகில் உள்ள கந்தர்வராஜன் திருதராஷ்டிரனே, மனித உலகில் உன் கணவர் திருதராஷ்டிரனாக அவதரித்தார். தன் மகிமையில் இருந்து விலகாத பாண்டு மன்னன் மருத் கணங்களில் மிகச்சிறந்தவர் ஆவார். விதுரர் தர்மத்தின் அம்சமாவார். யுதிஷ்டிரரும் தர்மத்தின் அம்சமேயாவார். துரியோதனன் கலியுகம் ஆவான். சகுனி துவாபரயுகம் ஆவான். உன்னுடைய துச்சாதனன் முதலிய புதல்வர்கள் அசுரர்கள் ஆவர். பலமிக்க பீமசேனன் மருத் கணங்களின் அம்சத்தில் இருந்து தோன்றியவர் ஆவார்.

தனஞ்ஜயன் பழைய ரிஷி நரன் ஆவார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாராயண ரிஷியின் அவதாரம் ஆவார். நகுல - சகதேவன் இருவரும் அஸ்வினி குமாரர்கள் என்று அறிந்து கொள். பகையை அதிகரிக்கவே தோன்றியவன் கர்ணன். கௌரவ - பாண்டவர்களுக்கிடையே எதிர்ப்பை உண்டாக்கிய அவன் சூரியன் ஆவான். 6 மகாரதிகள் சேர்ந்து கொன்ற, சுபத்ராவின் புதல்வன் அபிமன்யுவாக சாக்ஷாத் சந்திரனே இப்புவிയിல் தோன்றியிருந்தார். அவர் தன் யோக பலத்தால் இரு உருவில், புவியிலும், சத்திர லோகத்திலும் அவதரித்திருந்தார்.

அழகியே! தாப மளிப்பவர்களில் சிறந்த சூரியன் தன் உருவத்தை

இரு பகுதியாக்கி ஒன்றால் உலகிற்குத் தாபமளித்தார். மற்றொரு பகுதியால் கர்ணனாகத் தோற்றமளித்தார். திரௌபதியுடம் தீயில் இருந்து தோன்றிய திருஷ்டத்யும்னன் அக்னியின் சுப அம்சமாவான். சிகண்டியின் உருவில் பிறந்தவன் ஒரு அரக்கன் என்று அறிந்து கொள். துரோணாசாரியர் பிருகஸ்பதியின் அம்சம் ஆவார். அஸ்வத்தாமா ருத்ரனின் அம்சம்; கங்கையின் மைந்தன் பீஷ்மர் மனித உருவில் தோன்றிய ஒரு வசு ஆவார்.

அறிவுடையவளே! இவ்வாறு தேவர்கள் அனைவரும் ஒரு காரியத்தின் காரணமாக மனித சரீரத்தில் பிறப்பெடுத்து, காரியம் முடிந்ததும் மறுபடி அவரவர் லோகத்திற்குச் சென்றுவிட்டனர். உங்கள் அனைவரின் உள்ளத்திலும் இவர்களுடைய பரலோக கதியைப் பற்றி நீண்ட காலமாக உள்ள துயரத்தை இன்று விலக்கி விடுவேன்.”

12.10.வியாச மகரிஷி அனைவரையும் கங்கைக் கரைக்குச் செல்லுமாறு கூறுதல்:

“இப்போது நீங்கள் அனைவரும் கங்கைக் கரைக்குச் செல்லுங்கள் அங்கேயே நீங்கள் ரண பூமியில் கொல்லப்பட்ட புதல்வர்கள், சம்பந்திகள் அனைவரின் தரிசனத்தையும் பெறுவீர்கள்” என்று வியாச பகவான் கூறினார்.

வியாச மகரிஷி கூறியவாறு அனைவரும் சிம்மநாதம் செய்தவாறு மகிழ்ச்சியுடன் கங்கைக் கரையை நோக்கிச் சென்றனர்: திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் மந்திரிகள், பாண்டவர்கள், முனிவர்கள் மற்றும் அங்கு வந்த கந்தர்வர்களுடன் கங்கைக் கரைக்குச் சென்றார். அங்கு அவர்கள் அனைவரும் அவரவருக்குப் பிடித்தவாறும், வசதிக்கேற்றவாறும் கரை நெடுகத் தங்கினர். திருதராஷ்டிரர் பெண்களையும், முதியவர்களையும் முன்னால் விட்டுப் பாண்டவர்களுடன் தான் விரும்பிய இடத்தில் தங்கினார்.

இறந்தவர்களைக் காணும் விருப்பத்துடன் அனைவரும் இரவுக்காகக் காத்திருந்தனர். அந்தப் பகல் அவர்களுக்கு 100 வருஷங்களைப் போலத் தோன்றி மெல்ல, மெல்லக் கழிந்தது. சூரியன் அஸ்தாசலத்தை அடைந்ததும் அனைவரும் நீராடி மாலைநேர அனுஷ்டானங்களைச் செய்தனர். மாலை நேர நியமங்களை நிறைவேற்றி வியாச மகரிஷியின் அருகில் வந்தனர். தர்மாத்மா திருதராஷ்டிரருடன் பாண்டவர்களும் வியாசரின் அருகில் அமர்ந்தனர். குருகுலத்துப் பெண்கள் அனைவரும் ஒன்றாகக் காந்தாரிக்கு அருகில் அமர்ந்தனர். நகர, தேவ வாசிகள் வயதிற்கு ஏற்றவாறு எல்லா இடங்களிலும் அமர்ந்து கொண்டனர்.

12.11.வியாசரின் பிரபாவத்தால் போரில் இறந்த இருதரப்பு வீரர்களும் கங்கை நீரில் இருந்து தோன்றுதல்:

பிறகு மகாதேஜஸ்வியான வியாசர் பாகீரதியின் புனித நீரில் பிரவேசித்து போரில் கொல்லப்பட்ட பாண்டவ - கௌரவ தரப்பு மக்கள் அனைவரையும் அழைத்தார். பாண்டவ - கௌரவ தரப்பில் பல தேசத்து மன்னர்கள் போரில் ஈடுபட்டு மடிந்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் வியாசர் அழைத்தார். பிறகு நீருக்குள் இருந்து கௌரவ - பாண்டவ சேனையின் பயங்கரமான ஒலி கேட்கலாயிற்று. பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய அனைவரும் தம் சேனைகளுடன் ஆயிரக்கணக்கில் அந்த நீரிலிருந்து வெளியே வந்தனர். புதல்வர்களுடனும், படை வீரர்களுடனும் விராடரும், துருபதரும் நீரிலிருந்து வெளியே வந்தனர். திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும், அபிமன்யுவும், அரக்கன் கடோதகஜனும் நீரில் இருந்து வெளியே தோன்றினார்.

கர்ணன், துரியோதனன், மகாரதி சகுனி, துச்சாதனன் முதலியவர்கள் ஜராசந்தனின் மகன் சகதேவன், பகத்தன், ஜலசந்தன், பூரிச்ரவா, சலன் சல்யன், சகோதரர்களுடன் வருஷசேனன், ராஜகுமாரன் லக்ஷ்மணன், திருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வர்கள், சிகண்டியின் புதல்வர்கள், சகோதரர்களுடன் திருஷ்டகேது, அசலன், வருஷகன், அரக்கன் அலாயுதன், வாஹ்லீக மன்னர், சோமதத்தன், சேகிதான் முதலியவர்களும், இன்னும் பல கூடித்திரிய வீரர்களும் ஒளிமயமான உருவத்துடன் அந்த நீரிலிருந்து வெளியே வந்தனர்.

அந்த வீரர்கள் அனைவரும் அவரவருக்குரிய கொடி, வாகனம் முதலியவற்றுடன் காணப்பட்டனர். திவ்ய வஸ்திரம் அணிந்து, பளபளக்கும் அணிகலன்களுடன் சோபித்தனர். அவர்களிடம் பகை, அகங்காரம், சினம், அகூயை அனைத்தும் விலகியிருந்தன. கந்தர்வர்கள் அவர்களுடைய புகழ் பாடினர்; வந்திகள் துதித்தனர். அவர்கள் அப்சரஸ்களால் சூழப்பட்டிருந்தனர். அப்போது சத்தியவதி நந்தனன் வியாச மகரிஷி மகிழ்ச்சி அடைந்து தன் தவபலத்தால் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு தெய்வீகக் கண்களை அளித்தார். புகழ்மிக்க காந்தாரியும் திவ்ய ஞானபலம் நிரம்பப் பெற்றாள். மன்னரும், காந்தாரியும் போரில் கொல்லப்பட்ட புதல்வர்களையும் எல்லா சம்பந்திகளையும் நேரில் கண்டனர். அங்கிருந்த மக்கள் அனைவரும் மிகவும் வியப்படைந்தனர். அந்த அற்புதமான, சிந்திக்க இயலாத, மிகவும் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் காட்சியைக் கண் இமைக்காமல் கண்டனர். மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்த ஆண்களும் பெண்களும் நிறைந்த பெரும் வியப்பு உண்டாக்கும் அந்தத் திருவிழா துணியில் எழுதிய ஓவியத்தைப் போலக் காணப்பட்டது.

திருதராஷ்டிர மன்னர் வியாச முனிவரின் அருளால் கிடைத்த திவ்யமான கண்களின் மூலம் தன் எல்லாப் புதல்வர்களையும், சம்பந்திகளையும் கண்டு ஆனந்தத்தில் மூழ்கி விட்டார்.

12.12.பரலோகத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் பரஸ்பரம் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சந்தித்தல்:

பரலோகத்தில் இருந்து வந்த சினமும் அருயையும் இல்லாத அந்த சிறந்த மனிதர்கள் அனைவரும் ஒருவர் மற்றவரோடு அன்புடன் சந்தித்தனர். அவர்கள் அனைவரின் மனதிலும் மகிழ்ச்சியும் உல்லாசமும் நிரம்பியிருந்தது. புதல்வன் தாய் தந்தையரையும், மனைவி கணவனையும், சகோதரன் சகோதரர்களையும், நண்பன் நண்பர்களையும் சந்தித்தனர். பாண்டவர்கள், கர்ணன் அபிமன்யு, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள் ஆகியவர்களை மகிழ்ச்சியுடன் சந்தித்தனர். கர்ணனுடன் நட்பு பாராட்டினர்.

முனிவரின் அருளால் அந்த கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் தம் சினத்தையும், பகைமையையும் மறந்து, நட்புடன் சந்தித்து மகிழ்ந்தனர். இரவு முழுவதும் ஒருவரோடு ஒருவர் சுற்றித்திரிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் அடைந்தனர். அவர்கள் மனதில் சோகம், பயம், துன்பம், ஆவேசம், இகழ்ச்சி ஆகியவற்றிற்கு இடம் இன்றிப் போனது. அவர்களுடைய துயரம் முழுவதும் விலகியது. அந்த வீரர்களும் அவர்களுடைய இளம் மனைவியரும் ஓரிரவு ஒன்றாக இருந்து பரஸ்பரம் ஒருவர் மற்றவரிடம் அமைதி பெற்று வந்த வாறே செல்லத் தயாராயினர்.

12.13.வந்தவர்கள் திரும்புதல்; விதவை கூடித்திரியப் பெண்கள் பரலோகம் அடைதல்:

வியாச மகரிஷி எல்லோரையும் கலைத்து விட்டார். பரலோகத்தில் இருந்து வந்த மன்னர்கள் ஒரே கணப் பொழுதில் பாசீர்தியின் புனித நீரில் மூழ்கி மறைந்து விட்டார்கள். தேர்களோடும் கொடிகளோடும் தத்தம் லோகம் சென்றுவிட்டனர். சிலர் பிரம்மலோகம், சிலர் தேவலோகம், சிலர் குபேரனின் உலகம், பலர் சூரிய லோகம் சென்று விட்டனர் எத்தனையோ பேர் அரக்க பிசாசு உலகங்களுக்கு சென்று விட்டனர். சிலர் உத்தர குருவிற்குச் சென்று விட்டனர். அவர்கள் தத்தம் உலகிலிருந்து தேவர்கள் உடனும், வாகனங்களுடனும் உதவியாளர்களுடனும் வந்திருந்தனர். வந்தவாறே சென்றும் விட்டனர்.

இச்சமயம் தர்மசீல மகாமுனிவர் வியாசர் நீரில் நின்றவாறே அந்த விதவையான கூடித்திரியப் பெண்களிடம், “தேவியரே! உங்களில் சதி - சாத்வியான பெண்கள் யாரெல்லாம் கணவரின் உலகங்களுக்குச் செல்ல விரும்புகிறீர்களோ அவர்கள் உடனே கங்கை நீரில் மூழ்குங்கள்” என்று கூறினார். அவர் பேச்சைக் கேட்டு, கணவரிடம் செல்ல விரும்பிய பெண்கள் தம் மாமனார் திருதராஷ்டிரிடம் அனுமதி பெற்றுக் கங்கையில் கலந்து விட்டனர். வரிசையாக சீலவதிகளான, பதிவிரதைகளான கூடித்திரியப்

பெண்கள் மனித சரீரத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்று பதிலோகம் அடைந்தனர். தம் கணவர்களைப் போலவே திவ்ய ரூபத்தைப் பெற்று விட்டனர்.

அவர்கள் திவ்ய மாலையும், திவ்ய வஸ்திரமும் தரித்து, திவ்ய விமானங்களில் அமர்ந்து தங்களுக்குத் தகுந்த லோகங்களுக்குச் சென்று விட்டனர். அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் அனைத்தும் விலகி விட்டன. அவர்கள் விரும்பியதை, வரம் அளிக்கும் தர்மாத்மா வியாசபகவான் நிறைவேற்றி வைத்தார். போரில் இருந்த மன்னர்கள் மறுபடியும் வந்ததைக் கேட்ட பல்வேறு தேசத்து மனிதர்கள் வியப்பும் ஆனந்தமும் அடைந்தனர்.

கௌரவ, பாண்டவர்களின் பிரியமான இந்த ஜன சங்கத்தைக் கேட்பவர் இக பரலோகங்களில் விரும்பிய பலனை அடைவர். விரும்பிய உறவினரோடு சந்திப்பு நிகழும். எந்தத் துயரமும் அவனைத் துன்புறுத்தாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தை மற்றவர்களுக்குக் கூறும் வித்வான் இந்த உலகில் புகழையும் பரலோகத்தில் சுப கதியையும் அடைவான்.

12.14.ஜனமேஜயனின் ஐயமும், வைசம் பாயனரின் சமாதானமும்:

வைசம் பாயனர் மூலம் தன் முன்னோர்களின் வரலாறான மகாபாரத சரித்திரத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஜனமேஜய மன்னன் வியாசர் நடத்திக்காட்டிய இந்த அற்புத நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு ஐயம் கொண்டான். தன்னுடைய சரீரத்தைத் துறந்து விட்டவர்கள் எவ்வாறு அதே உருவில் தரிசனம் அளிக்க முடியும்? என்று கேட்டான். வியாசரின் சிஷ்யரும், சிறந்த பிராமணருமான வைசம்பாயனர் ஜனமேயனுக்கு சமாதானம் கூறினார்.

அவர் ஜனமேஜயனிடம், “மன்னா எல்லா கர்மங்களின் பலனும் அனுபவிக்காமல் அழிவதில்லை. ஜீவாத்மாவிற்கு எந்த சரீரமும், பலவகை உருவ அமைப்பும் கிடைக்கின்றனவோ அவை அனைத்தும் கர்மத்தின் மூலம் தோன்றியவை ஆகும். பூதநாதனான பகவானுடைய ஆஸ்ரயத்தால் ஐம்பெரும் பூதங்கள் நம்முடைய சரீரத்தைக் காட்டிலும் நித்தியமானவை. அந்த நித்தியமான பெரும் பூதங்கள் உலகின் நிலையில் அநித்யமான சரீரத்தோடு நித்தியமாகச் சேர்ந்துள்ளன.

உடலின் பிராரப்த கர்மங்கள் அழியாதவரை அந்த சரீரத்துடன் ஜீவன் ஒன்றுபட்டே இருக்கிறது. கர்மங்கள் கூடியமானதும் ஜீவன் வேறு ஒரு சொரூபத்தை அடைந்து விடுகிறது. அஸ்வமேத யாகத்தில் குதிரை ஆஹுதியாக அளிக்கப்படும் போது, “உன்னுடைய கண்கள் சூரியனுக்கும், பிராணன் வாயுவிற்கும் கிடைக்கட்டும்” என்பது போன்ற மந்திரங்கள் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இதில் இருந்து தேஹதாரிகளின் பிராணன், புலன்கள் ஆகியவை எப்போதும் யோகாந்தரத்தில் நிலைபெறுகின்றன என்பது

அறியப்படுகிறது. ஆகவே பரலோகம் சென்ற ஜீவன்கள் அதே உருவில் இவ்வுலகில் தோன்றுவது இயலாதது ஆகும்

மன்னா! நீ யாக அனுஷ்டானத்தைத் தொடங்கிய போதே தேவர்கள் உனக்கு நன்மை செய்யும் நண்பர்களாகி விட்டனர். தேவர்கள் நட்பு பாவனையுடன் இருக்கும் போது அவர்கள் ஜீவன்களுக்கு அனுகூலம் செய்து விரும்பும் உலகங்களை அடையச் செய்கின்றனர். ஆகவே, ஜீவன் யாகங்களால் தேவர்களை ஆராதனை செய்து லோகாந்தரங்களுக்குச் செல்லும் சக்தியைப் பெறுகின்றன. யாகம் செய்யாதவர்களுக்கு இது இயலாதது. இந்த பாஞ்ச பெளதிக வர்க்கமும், ஆத்மாவும் நித்தியமானது.

யாராவது தன்னுடன் இருந்து பிரிந்தவர்களுக்காக துயரம் கொண்டால் அவன் சிறுவனைப் போன்றவர்களேயாவான். பிரிவில் துயரம் அடைபவன் சேர்க்கையை விட்டுவிட வேண்டும். ஏன் எனில் சங்கமில்லாத ஆத்மாவில் சங்கமோ, சேர்க்கையோ கிடையாது. ஆத்மாவில் சேர்க்கையைக் கூறுபவன் இந்தப் புவியில் பிரிவின் துயரத்தைச் சகிக்க நேருகிறது. தன்னவன், மற்றவன் என்னும் எண்ணத்தில் சிக்கி இருப்பவன் மேலே எழும்ப முடியவில்லை. பரமாத்மாவை அறியும் மனிதன் உத்தம அறிவைப் பெற்று மோகத்தில் இருந்து விடுதலை அடைகிறான். அவ்யக்தத்திலிருந்து தோன்றும் மனிதன் அவ்யக்தத்திலேயே லயமடைகிறான்.

இந்த பராதினமான ஜீவன் எந்தெந்த உடலால் கருமத்தைச் செய்கிறானோ, அந்த சரீரத்தால் அதன் பலனை அவசியம் அனுபவிக்கிறது மனத்தால் செய்யும் கர்மத்தின் பலனை மனதாலும், சரீரத்தால் செய்யும் கர்மத்தின் பலனைச் சரீரத்தாலும் தரித்து அனுபவிக்கிறது. ஜனமே ஜயா! திருதராஷ்டிர மன்னர் ஒருபோதும் தன் புதல்வர்களைப் பார்த்ததில்லை. ஆனால் வியாச மகரிஷியின் அருளால் அவர்களுடைய சொரூபத்தைத் தரிசனம் செய்தார். திருதராஷ்டிரர் ராஜதர்மம், பிரம்ம வித்தை மற்றும் அறிவின் யதார்த்த தீர்மானத்தைப் பெற்றவர். மகாஞானியான விதுரர் தன் தவபலத்தால் சித்தியை அடைந்து விட்டார். ஆனால் திருதராஷ்டிரன் தவசியான வியாசரை ஆஸ்ரயித்து சித்தி என்னும் லாபத்தை அடைந்தார்; என்று வைசம்பாயனர் ஜனமேஜய மன்னனிடம் கூறினார்.

12.15. வியாச பகவான் ஜனமேஜயனுக்கு பரிசுஷித் மன்னரைத் தரிசனம் செய்வித்தல்:

வைசம்பாயனரின் சொற்களைக் கேட்ட ஜனமே ஜயன் அவரிடம் கூறலானார், “பிரமன்! வரம் அளிக்கும் பகவான் வியாசர் எனக்கும் என் தந்தையைத் தரிசனம் செய்விப்பாராகில் நான் தாங்கள் கூறிய எல்லா விஷயங்களையும் நம்ப முடியும். இதனால் நான் விரும்பும் காரியம் சித்தி

அடையும் இன்று முனிவர்களில் சிறந்த வியாசரின் அருளால் என் விருப்பமும் நிறைவேற வேண்டும் “என்றார்.

ஜனமேஜய மன்னர் இவ்வாறு கூறியதும் பிரதாபியான வியாச மகரிஷி அவருக்கும் அருள் செய்தார். அவர் பரீக்ஷித் மன்னரை அந்த யாக பூமிக்கு அழைத்து விட்டார். சொர்க்கத்திலிருந்து அதே உருவத்தில் வந்த தேஜஸ்வியான தந்தை பரீக்ஷித் மன்னரை ஜனமேஜய மன்னன் தரிசனம் செய்தார். அவருடன் இருந்த மகாத்மாவான சமீகரும் அவருடைய புதல்வரான ச்ருங்கி ரிஷியையும் ஜனமேஜயன் தரிசித்தார். மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். இவ்வாறு வியாசமகரிஷி மீண்டும் ஒருமுறை இறந்தவரை சொர்க்கலோகத்தில் இருந்து வரச் செய்து ஜனமேஜயனுக்குத் தரிசனம் செய்வித்தார். இது ஜனமேஜயன் ஆட்சியின் போது நடந்த நிகழ்வாகும்.

12.16.பாண்டவர்களுக்கு விடை அளிக்குமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் வியாசர் கூறுதல்:

மீண்டும் திருதராஷ்டிரரிடம் வருவோம். இறந்தவர்களைத் தரிசனம் செய்த ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரர் தன்னுடைய துயரம் விலகப் பெற்றார். அவர் தன்னுடைய ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பினார். மகரிஷிகள் அவரிடம் விடை பெற்றுச் சென்று விட்டனர். பாண்டவர்களும், தம் பரிவாரங்களுடன் திருதராஷ்டிரரைப் பின் தொடர்ந்து அவருடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்தனர். வியாச முனிவரும் அந்த ஆசிரமத்திற்கு வந்தார்.

அவர் திருதராஷ்டிர மன்னனிடம் பாண்டவர்களுக்கு விடை அளிக்குமாறு கூறினார்; “கௌரவ நந்தனா! திருதராஷ்டிரா! நீ சிரத்தை உடையவன்; குலத்தில் சிறந்தவன்; வேத வேதாங்கங்களை அறிந்தவன் ஞானி; முதியவன். புண்ணிய கருமங்களைச் செய்தவன்; தர்மம் அறிந்த மகரிஷிகளின் மூலம் பல விஷயங்களைக் கேட்டறிந்தவன். ஆகவே உன் மனத்தில் இருந்து துயரத்தை விலக்கிவிடு. ஏனெனில் ஞானிகள் விதியின் செயலுக்காக துயரம் அடைவதில்லை.

நீ தேவதர்சியான நாரத முனிவர் மூலம் தேவர்களின் ரகசியங்களையும் கேட்டிருக்கிறாய். போரில் இறந்த வீர கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் தர்மத்தின் படி சுபகதியை அடைந்துள்ளனர். உன் புதல்வர்கள் அனைவரும் சொர்க்கவாசிகளாகி மன மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள். அறிவு மிகுந்தவரான யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும், வீட்டுப் பெண்களுடனும், நண்பர்களுடனும் உன் சேவையில் ஈடுபடுவர் ஆவார். இப்போது இவருக்கு விடையளி; இவர் செல்லட்டும்; தன் ராஜ்யத்தை நிர்வாகம் செய்யட்டும். இவர்கள் காட்டிற்கு வந்து ஒரு மாதத்திற்கு மேலாகிவிட்டது ராஜ்யத்திற்குப்

பல பகைவர்கள் உள்ளனர். மன்னன் எப்போதும் முயற்சியுடன் அதைக் காக்க வேண்டும்” என்றார். அவருடைய அறிவுரைப்படி திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரை நாடு திரும்பக் கூறினார்.

பிறகு அனைவரும் திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்திதேவி ஆகியோரிடம் விடை பெற்று அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

அதன் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் சென்றன. திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி ஆகிய மூவரும் ஹரித்துவாரில் காட்டுத்தீயில் சிக்கி மரணம் அடைந்தனர். யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் அனைவருக்கும் உரிய இறுதிச் சடங்குகளை விதிப்படி முடித்து, தான தருமங்கள் அளித்தார். மகாபாரதப் போர் முடிந்து 35 ஆண்டுகள் முடித்து 36 ஆவது ஆண்டு தொடங்கியது. அச்சமயம் துவாரகா புரியில், காந்தாரியும், விஸ்வாமித்திர முனிவரும் அளித்த சாபங்கள் பலனளிக்கும் சமயம் வந்து சேர்ந்தது. யாதவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே பரஸ்பரம் சண்டையிட்டுக் கொண்டு மாண்டு போயினர்.

பலராமன் தியானத்தில் அமர்ந்தவாறு சரீரத்தைத் துறந்து தன் பரமதாமம் திரும்பிவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தாருகன் மூலம் அர்ஜுனுக்கு யாதவ வம்சத்துப் பெண்களைக் காப்பாற்றும் படி செய்தி அனுப்பிய பின் பூமியில் படுத்து உறங்கும்போது வேடனுடைய அம்பினால் அடிக்கப்பட்டு உயிர் இழந்தார். அர்ஜுனன் துவாரகை வந்தார். இதற்கிடையில் வசுதேவர் மரணம் அடைந்து விடுகிறார்.

அர்ஜுனன் தாருகனுடன் துவாரகை வந்து அனைவருக்கும் இறுதிச் சடங்குகளை முடித்துப் பெண்களையும், சிறுவர் மற்றும் முதியவர்களையும் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றார். வழியில் பஞ்சநத தீரத்தில் பெண்களைக் கொள்ளையர்கள் கவர்ந்து சென்றனர். எஞ்சியவர்களை அழைத்துச் சென்று அர்ஜுனன் அவர்களைத் தகுந்த இடத்தில் தங்க வைத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் - பேரன் வஜ்ரனை இந்திரப்ரஸ்தத்தின் தலைவனாக்கி யாதவர்களைக் குடியமர்த்தினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பரமபதம் அடைந்ததால் மிகவும் வருத்தமும், சோகமும் அடைந்த அர்ஜுனன் வியாச பகவானிடம் வந்தார். தான் பலமிழந்து விட்டதையும் பெண்களைக் காப்பாற்ற முடியாமல் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இன்றித் தான் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை என்றும் வியாசரிடம் தெரிவித்தார். வியாசர் அர்ஜுனுக்கு ஆறுதல் அளித்தவாறு கூறலானார்.

13.மௌசல பருவம்:

13.1.வியாச மகரிஷி அர்ஜுனனிடம் கூறுபவை:

“குந்தி மைந்தா! யது வம்சத்தினர் அனைவரும் தேவர்களின் அம்சம் ஆவார்கள். அவர்கள் தேவாதி தேவனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு இங்கு வந்தனர். அவருடனேயே சென்றுவிட்டனர். அவர்கள் இங்கு இருந்தால் தர்மத்தின் மரியாதை மீறப்படும் என்ற பயம் இருந்தது. ஆகவே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவர்களைத் தடுக்கவில்லை. தங்களுக்குள் அடித்துக்கொண்டு இறந்ததைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

வ்ருஷ்ணி, அந்தக் குல வீரர்கள் பிராமண சாபத்தால் அழிந்துவிட்டனர் ஆகவே, அவர்களுக்காக நீ துயரம் கொள்ளாதே. அவர்களுக்கு அவ்வாறே நடக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்களுடைய விதி அவ்வாறே அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவர்களை அந்த விபத்தில் இருந்து காப்பாற்றி இருக்க முடியும் என்றாலும் அவர் அதைத் தவிர்த்து விட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சராசரம் முழுவதின் பிராணிகளோடு மூன்று உலகங்களின் கதியையும் மாற்றக்கூடியவர். அந்தக், வ்ருஷ்ணி குல வீரர்கள் பெற்ற சாபத்தை மாற்றுவது அவருக்குப் பெரிய காரியம் அல்ல. உன் கண் முன்பே கொள்ளைக்காரர்கள் பெண்களை அபகரித்துச் சென்றதிலும் ஒரு தேவ ரகசியம் உள்ளது. அந்தப் பெண்கள் முற்பிறவியில் அப்சரஸ்கள். அவர்கள் அஷ்டாவக்ர முனிவரின் உருவத்தைக் கேலி செய்தனர். அதனால் அவர் மனிதப் பிறவியைப் பெறும்படி சாபமளித்துவிட்டார். மனிதப் பிறவியில் கொள்ளையர்களால் அபகரிக்கப்படும் போது மீண்டும் அப்சரஸ்களாவீர்கள் என்று சாப விமோசனமும் அளித்தார்.

முனிவர் அவர்களுக்கு அவ்வாறு சாபம் அளித்ததினாலேயே அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியாமல் உன் பலம் குறைந்தது. அவர்கள் தங்களுடைய அப்சரஸ் பிறவியைப் பெற்று தங்கள் இடத்தை அடைந்து விட்டனர். எனவே அதற்காக நீ கவலைப்படாதே.

அன்பின் காரணமாக உன் தேரின் சாரதியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சாதாரண மனிதர் அல்ல. சாக்ஷாத் சக்ர, கதாதாரியான சதுர்புஜ நாராயணன் ஆவார். அந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புவியின் பாரத்தை இறக்கி, தன் சரீரத்தைத் துறந்து தன் சிறந்த தாமத்திற்குச் சென்று விட்டார். பார்த்தா! நீயும், பீமசேனன், நகுல சகாதேவரின் உதவியோடு தேவர்களின் மிகப்பெரிய காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்துள்ளாய். நீங்களும் உங்கள் கடமையை நிறைவேற்றி விட்டீர்கள். நீ எல்லா வகையிலும் வெற்றி பெற்று விட்டாய்.

நீங்கள் பரலோகம் செல்லும் காலம் வந்துவிட்டது. இது உங்களுக்குப் புகழ் தரக்கூடியது.

பாரதா! உத்பவ சமயம் வரும்போது மனிதனின் அறிவும், தேஜஸும், ஞானமும் வளர்ச்சியுறுகிறது. விபரீதமான சமயத்தில் இவை அனைத்தும் அழிந்து விடுகிறது தனஞ்ஜயா! காலமே இவை அனைத்தின் வேராகும். உலக உற்பத்தியின் விதை கூட காலமே ஆகும். காலமே மறுபடி அனைவரையும் சம்ஹாரம் செய்து விடுகிறது. அதுவே பலவானாகவும், பிறகு பலவீனமாகவும் ஆகிவிடுகிறது. அதுவே ஒரு சமயம் மற்றவர்களுக்கு, மன்னனாகிறது. கால மாறுபாட்டால் தான் மற்றவர்களின் ஆணையை நிறைவேற்றுவதாகவும் ஆகிறது.

அர்ஜுனா! உன்னுடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களின் பிரயோஜனமும் முடிந்துவிட்டது. ஆகவே, அவை கிடைத்தபடியே சென்று விட்டன. உரிய சமயம் வரும்போது அவை மறுபடியும் உன்னிடம் வரும். பாரதா!. இப்போது உங்களுடைய உத்தம கதி கிடைக்கும் நேரம் வந்துவிட்டது. இதுவே உங்களுக்கு சிறந்த நன்மை தரும்” என்று வியாச மகரிஷி துவாரகாபுரி நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திற்குமான காரணத்தை அர்ஜுனனிடம் விளக்கிக் கூறினார்.

வியாசர் கூறியவாறே பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் ராஜ்யத்தைப் ‘பரீக்ஷித்’ இடம் ஒப்படைத்து, மகாப்ரஸ்தான யாத்திரையை மேற்கொண்டு சொர்க்கம் சேர்ந்தனர். அவரவருடைய மூலத்தில் கலந்து விட்டனர்.

“வ்யாஸாய விஷ்ணு ரூபாய வ்யாஸ ரூபாய விஷ்ணுவே”.

- ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை

3. மகாபாரதத்தில் பலராமர்

1.ஆதி பருவம்

1.1.திரௌபதி சுயம்வரம்:

பலராமர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் சகோதரர். மகாபாரத இதிகாசத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் பாண்டவர்களின் சுப நிகழ்வுகளில் பங்கு கொள்கிறார். கதாயுத்தத்தில் தேர்ந்தவரான பலராமரே துரியோதனனுக்கும், பீமசேனனுக்கும் கதைப்போர் பயிற்சி அளித்த குரு ஆவார். ஆதி பர்வத்தில் பிராமண வேடத்தில் இருந்த பாண்டவர்கள், துருபதகுமாரி திரௌபதியின் சுயம்வரத்தில் கலந்து கொள்ளுகின்றனர். நிபந்தனைப்படி லக்ஷியத்தைத் துளைத்து அர்ஜுனன் திரௌபதியைப் பெற்றார். சுயம்வரத்தில் வெற்றி பெற்றார். தோல்வியுற்ற மன்னர்கள் துருபதனோடு போரிட முயற்சிக்கிறார்கள். துருபதன் பிராமண உருவில் இருந்த பாண்டவர்களைச் சரண் அடைகிறார். பீமன், அர்ஜுனன் இவர்களின் வீரத்தால் துருபதன் காப்பாற்றப்படுகிறார்.

1.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமர் உரையாடல்:

அப்போது அவர்களைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பலராமரிடம் “சங்கர்ஷண தேவா! சிறந்த சிங்கத்தைப் போல நடந்து செல்பவரும் உயரமான பெரிய வில்லை இழுப்பவருமான இவர் அர்ஜுனன்; வாசுதேவனான என் சொல் பொய்யாகாது. வேகத்தோடு பெரிய மரத்தைப் பிடுங்கி மன்னர்களை எதிர்ப்பதற்காகத் தயாரானவர் பீமசேனன். இவர்களைப் போல் இத்தகைய அற்புத வீரத்தைச் செய்பவர் புவியில் வேறு யாரும் இல்லை.

மலர்ந்த தாமரை போன்ற அகன்ற கண்களுடனும், விநயமாகவும் மென்மையான நிறத்துடனும், அழகிய மூக்குடனும் இப்போது இங்கிருந்து சென்றவர் யுதிஷ்டிரர். அவருடன் இரு கார்த்திகேயரைப் போல் இருந்தவர்கள் நகுல - சகாதேவர் என்பது என் யுகம். ஏனெனில் அரக்கு மாளிகையில் இருந்து குந்தியும், பாண்டவர்களும் தப்பிவிட்டதாக நான் கேள்விப்பட்டேன் என்றார். மேலும் “அர்ஜுனன் நம் உதவியைப் பெற விரும்பினால் நாம் அவருக்குத் துணை புரிவோம்” என்று கூறினார்.

தன் தம்பி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட பலராமர் அதனை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டார். அவரிடம் “தம்பி குருகுலத்தின் சிறந்த வீரர்களான பாண்டவர்களும் நம் அத்தை குந்தியும் அரக்கு மாளிகையில் இருந்து தப்பியதைக் கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்” எனத் தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார்.

1.3.அர்ஜுனன் சுபத்ராவை அபகரித்தல்; பலராமரின் கோபம் :

திரௌபதியைப் பாண்டவர்கள் மணந்தபின் தங்களுக்குள் ஒரு நியமத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். பிராமணனின் பசுவைக் காப்பாற்ற விரும்பி, ஆயுதங்களை எடுக்க வந்த அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரர் திரௌபதி இவர்களின் தனிமையில் இடையூறு செய்து நியமத்தை மீறி விடுகிறார். அதனால் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்கிறார். தீர்த்த யாத்திரையின் முடிவில் பிரபாசக்ஷேத்திரம் செல்லுகிறார். அர்ஜுனனின் வருகையை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரைச் சந்திக்கிறார். நண்பர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு மகிழ்கின்றனர்.

அச்சமயம் அர்ஜுனன் ரைவதக மலைவிழாவிற்கு வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சகோதரி சுபத்ராவைக் கண்டு அவளிடம் பிரேமை கொள்ளுகிறார். அர்ஜுனனின் மனநிலையை அறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம் சுபத்ரையைப் பலவந்தமாக அபகரித்துச் செல்லுமாறு ஆலோசனை கூறுகிறார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்கள் விரைந்து செல்லும் ஒரு வீரனை யுதிஷ்டிரரிடம் அனுப்புகின்றனர். எல்லா விஷயங்களையும் அவர்களிடம் கூறி யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியைப் பெறுகின்றனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மேலே செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார். பகவானின் சாரதி தாருகன் தயார் செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தேரிலேறி ரைவதக மலையிலிருந்து துவாரகை திரும்பிய சுபத்ரையைக் கவர்ந்து கொண்டு தன் நகர் நோக்கி அர்ஜுனன் விரைந்தார். சுபத்ரா அபகரிக்கப்பட்டதை அறிந்த யாதவ குல வீரர்கள் கோபத்துடன் போருக்குத் தயாராயினர்.

அச்சமயம் கயிலை மலை போன்ற வெண்ணிற உருவுடன், நீலவஸ்திரம் அணிந்து, வனமாலை சூடிப் பொலிந்த பலராமர் அந்த யாதவர்களிடம் கூறலானார். “ முட்டாள்களே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே பேசாமல் அமர்ந்திருக்கிறார். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? இவருடைய அப்பிராயம் என்ன என்பதை அறிந்த பின் அவருக்கு உசிதம் என்று தோன்றுவதைச் சோம்பலின்றிச் செய்து முடியுங்கள்” என்றார். மதிப்பிற்குரிய பலராமரின் சொற்களைக் கேட்ட யாதவர்கள் அமைதியாயினர்.

பின்னர் பலராமர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “ஜனார்த்தனா? இவையனைத்தையும் கண்ட பிறகும் நீ ஏன் மௌனமாக அமர்ந்திருக்கிறாய்? அச்சுதா? உனது திருப்திக்காகவே, நாங்கள் அர்ஜுனனுக்கு இவ்வளவு மதிப்பளித்தோம். ஆனால் தீய அறிவுடைய குலத்திற்குக் களங்கம் செய்தவன் அந்த மரியாதைக்குத் தகுந்தவனல்ல. அவன் இன்று நம்மை அவமதித்துக், கேசவனை அவமரியாதை செய்து சுபத்ராவைப் பலவந்தமாக

அபகரித்துச் சென்றிருக்கிறான். இது அவனுக்கு மரணத்திற்கீடான செயலாகும்.

கோவிந்தா! பாம்பு காலால் மிதிப்பதைப் பொறுக்காதது போல என் தலைமீது தன் காலை வைத்த (அவமதித்த) அவனை எப்படி சகிக்க முடியும்? இன்று நான் தனியாகவே இந்தப் புவியில் குரு வம்சத்தினரை இல்லாமல் செய்து விடப் போகிறேன். அர்ஜுனனின் இந்த அநியாயம் என்னால் சகிக்க முடியாதது” என்றார். மேகத்தைப் போன்ற பலராமரின் அந்த கோப கர்ஜனையைக் கேட்ட போஜ, வ்ருஷ்ணி, அந்தக் குல வீரர்கள் அவரை ஆமோதித்தனர். அர்ஜுனனைப் பழி வாங்குவது பற்றிப் பலமுறை கூறினர்.

1.4.ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சமாதான சொற்கள் : பலராமர் அமைதியடைதல்:

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தர்ம - அர்த்தத்துடன் பேசலானார். அவர் பலராமரிடமும், மற்றவர்களிடம் கூறலானார். “அண்ணா! உறக்கத்தை வென்ற அர்ஜுனன் இந்தக் குலத்தை அவமதிக்கவில்லை. சுபத்ராவைக் கவர்ந்து நம் குலத்தைக் கௌரவப்படுத்தியுள்ளார். சாத்வத குலத்தினர் எப்போதும் பொருளாசை உடையவர்கள் அல்ல என்பதைப் பார்த்தன் அறிவார். எனவே செல்வம் கொடுத்துக் கன்னிகையைப் பெற முடியாது. சுயம்வரத்தில் கன்னிகை நிச்சயம் கிடைப்பாள் என்று சொல்ல முடியாது.

குந்தி மைந்தன் இந்த விஷயங்களை யோசித்து கூடித்திரிய தர்மத்தின் படி சுபத்ராவை அபகரித்து இருப்பார் என்று நம்புகிறேன். என் அறிவில் இந்த சம்பந்தம் மிகவும் உசிதமானது. சுபத்ரா புகழுடையவள். அர்ஜுனனும் சிறந்த புகழுடையவர். ஆகவே, இவர் சுபத்ராவைப் பலவந்தமாக அபகரித்துள்ளார். புகழ்மிக்க சாந்தனுவின் குலத்தில் பிறந்தவரும், குந்தி போஜரின் புதல்வியான குந்தியின் புதல்வருமான அர்ஜுனனை யார் தன் சம்பந்தியாக்க விரும்ப மாட்டார்?

“அண்ணா! எல்லா லோகங்களிலும் ருத்ரனைத் தவிர வேறு யாராலும் பார்த்தனைப் போரில் தோற்கச் செய்ய முடியாது என்பது நிதர்சனமாகும். இப்போது அர்ஜுனனிடம் என்னுடைய பிரசித்தமான தேரும் அற்புதமான குதிரைகளும் உள்ளன. சிறந்த வீரரான அவருக்கு இப்போது யார் ஈடாக முடியும்? நீங்கள் விரைந்து சென்று மகிழ்ச்சியுடன் அர்ஜுனனை அழைத்து வாருங்கள். இதுவே என் கருத்து. நீங்கள் போருக்குச் சென்று அர்ஜுனன் உங்கள் அனைவரையும் வென்று விட்டால் உங்கள் அனைவரின் புகழும் அழிந்துவிடும். ஆறுதலோடு அவரை அழைத்து வாருங்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறினார்.

பலராமரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டார்.

அர்ஜுனன் துவாரகைக்குத் திரும்பி வந்து சுபத்ராவை மணந்து ஓராண்டு காலம் அங்கேயே கழித்தார். பின்னர் புஷ்கர தீர்த்தம் சென்று வனவாசத்தின் எஞ்சிய நாட்களை அத்தீர்த்தத்தில் கழித்தார். பலராமரும் அர்ஜுனனை ஏற்றுக்கொண்டார்.

2.வன பருவம்

2.1. பலராமர் பிரபாசக்ஷேத்திரத்தில் பாண்டவர்களிடம் வருந்திக் கூறியவை :

இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் ஆட்சி செய்து துரியோதனனின் சூழ்ச்சியால் சூதாடி தேசத்தை இழந்த பாண்டவர்கள் வனவாசம் மேற்கொள்ளுகின்றனர். வனவாச காலத்தில் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்ட பாண்டவர்கள் பிரபாச தீர்த்தம் சென்றனர். அங்கு யாதவர்கள் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தனர். பலராமர் பாண்டவர்களின் வருந்தத்தக்க நிலையைக் கண்டு துயரத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுகிறார்.

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நடைமுறையில் பின்பற்றப்படும் தர்மம் மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாவதில்லை. மக்கள் செய்யும் அதர்மச் செயல் அவர்களுக்குத் தோல்வியையும் துன்பத்தையும் தருவது இல்லை. ஏனெனில் தர்மத்தைப் பின்பற்றிய யுதிஷ்டிரர் மரவுரியுடன் காட்டில் துயரத்தோடு வாழ்கிறார். ஆனால் துரியோதனனோ அரசாட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறான். இதனால் பூமி வெடிக்கவில்லையே? இதனால் மந்தபுத்தி உள்ள மனிதர்கள் அதர்மப்படி வாழ்வதே சிறந்தது எனக் கருதுவார்கள்.

மக்கள் நாம் தர்மத்தைப் பின்பற்ற வேண்டுமா? அல்லது அதர்மத்தையா என்று யோசிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். யுதிஷ்டிரர் சாக்ஷாத் தருமத்தின் புதல்வர். சத்தியத்தையே பின்பற்றுவவர். தானம் அளித்துக் கொண்டு இருக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தையும், சுகத்தையும் விட்டுவிடுவார். ஆனால் தர்மத்தை விட மாட்டார். பீஷ்மர், கிருபர், துரோணர், குலத்தின் பெரியவர் திருதராஷ்டிரர் அனைவரும் பாண்டவர்களைக் காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு எப்படிச் சுகமாக இருக்கிறார்கள்?

திருதராஷ்டிரன் பரலோகத்தில் பித்ருக்களைச் சந்திக்கும்போது பாண்டுவின் புத்திரர்களிடத்தில் நியாயமாக நடந்து கொண்டேன் என்று எவ்வாறு கூற முடியும்? இப்போதும் எத்தகைய பாவச் செயலால் தான் குருடனாக வேண்டி இருந்தது என்று அவன் நினைக்கவில்லை. யுதிஷ்டிரரை ராஜ்யத்தில் இருந்து வெளியேற்றி மீண்டும் பூமியில் மறுபிறவி எடுக்கும் போது தன் நிலை என்னவாக இருக்கும் என்பதை யோசிக்கவில்லை. திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மர் முதலியவரின் ஆலோசனையைக் கேட்பதும் இல்லை.

பெரும் பலசாலியான பீமன் இப்போது பசியாலும், தாகத்தாலும் களைத்துப் போய் பலவீனமாகி விட்டார். கானகத்தில் குளிரும் வெப்பமும் காற்றும் துயரமளித்து இவரது சரீரத்தைப் பலமிழக்கச் செய்து விட்டது.

கிழக்குத் திசையில் இருந்த மன்னர்கள் அனைவரையும் வென்ற இவர் இன்று காட்டில் மரவுரி தரித்துத் துயரத்தை அனுபவித்துக் கொண்டுள்ளார். தென்திசை வீரர்கள் அனைவரையும் வென்ற இச்சகாதேவன் இன்று தவசியைப் போல வேடம் கொண்டு துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டுள்ளான். போரில் சிறந்த நகுலன் மேற்கு திசை மன்னர்கள் அனைவரையும் வென்றவன் இன்று காட்டில் கனியும், கிழங்கும் தின்று அழுக்கு மேனியோடு சஞ்சரித்துக் கொண்டுள்ளான்.

துருபதனின் வளம் மிக்க யாகத்திலிருந்து தோன்றிய திரௌபதி வனவாசத்தின் பெருந்துயரை எவ்வாறு சகித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்? தேவர்களின் புதல்வர்களாகிய இவர்கள் சுகங்கள் இன்றி வஞ்சிக்கப் பட்டு விட்டார்கள். தருமராஜர் யதிஷ்டிரர் சூதில் தோற்று சகோதரருடனும், பணியாட்களுடனும் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார். ராஜ்யத்தில் இருந்து வஞ்சகமாக வெளியேற்றப் பட்டார். அங்கு துரியோதனன் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறான். இதைக் கண்டு பூமி மலைகளோடு ஏன் வெடித்து விடவில்லை?" என்று மிகுந்த துயரத்துடன் கூறினார்.

3. உத்தியோக பருவம்:

3.1.விராட சபையில் பலராமர் துரியோதனனுக்கு ஆதரவாகப் பேசுதல்:

பாண்டவர்களின் வனவாச காலமும் அஞ்ஞாத வாசகாலமும் முடிந்தது. விராடரின் சபையில் பாண்டவர்கள் மீண்டும் தம் ராஜ்யத்தைப் பெறுவது குறித்து ஆலோசனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் “தூதுவனை அனுப்பி, துரியோதனனிடம் பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யத்தைத் திருப்பிக் கேட்க வேண்டும்” என தன் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார். அப்போது பலராமரும் தன் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார். நல்லோர்களே கிருஷ்ணன் தர்ம, அர்த்த சாஸ்திரத்திற்குப் பொருத்தமாகப் பேசினார். இவ்வாறு செய்தால்தான் யுதிஷ்டிரருக்கும் நன்மை உண்டு; துரியோதனனுக்கும் நன்மை உண்டு.

பாண்டவர்கள் பாதி ராஜ்யத்தைத் தான் கேட்கிறார்கள். துரியோதனனும் பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யத்தை அளித்து, நம்மோடு தானும் சுகமாக, மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம். பாண்டவர்கள் பாதி ராஜ்யத்தைப் பெற்று அமைதியுடன் எங்காவது வாசம் புரியலாம். இதனால் கௌரவர்களுக்கும் அமைதி கிடைக்கும். மக்களுக்கும் நன்மை உண்டாகும். துரியோதனனின் கருத்தை அறிவதற்கு ஒரு தூதன் செல்வது எனக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் விஷயமே. அந்த தூதர் அங்கு சென்று குரு வம்சத்தில் சிறந்த பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரர், துரோணர், அசுவத்தாமா, விதுரர், கிருபர், சகுனி, கர்ணன், திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள், வேதமறிந்த முதியவர்கள் அனைவரையும் அழைக்கட்டும்.

அங்கு தூதன் அனைவரையும் வணங்கி, வினயத்துடன் யுதிஷ்டிரின் காரியம் வெற்றி பெறுமாறு பணிவுடன் பேச வேண்டும். எந்த நிலையிலும் கௌரவர்களைக் கோபப்படச் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் அவர்கள் பலவான்களான பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தை ஆளுகின்றவர்கள். யுதிஷ்டிரர் சூதை நேசித்து அதில் பற்றுக் கொண்டிருந்தார். அதனால் தான் இவருடைய ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டது. யுதிஷ்டிரர் சூது விளையாடத் தெரியாதவர் என்பதாலேயே நண்பர்கள் அனைவரும் இவரைத் தடுத்தனர். சகுனியும் சூது விளையாட்டில் நிபுணன். இதை அறிந்தும் இவர் பல முறை அவனோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்.

இவர் கர்ணன், துரியோதனன் இன்னும் மற்ற சூதாடிகளையும் விட்டு விட்டுச் சகுனியையே தன்னோடு சூது விளையாட அழைத்துத் தோற்றுப் போனார். விளையாட்டு இவருக்குப் பிரதிகூலமாக இருந்தபோதும் மேலும் கோபத்துடன் பிடிவாதமாக விளையாட்டைத் தொடர்ந்தார். இதில் சகுனியின் குற்றம் ஏதுமில்லை. எனவே இங்கிருந்து செல்லும் தூதர் திருதராஷ்டிரரை வணங்கி மிகவும் வினயத்தோடு சாமந்தி உடைய சொற்களைக் கூற

வேண்டும். வணக்கத்துடன் பேசியே துரியோதனனிடத்தில் காரியம் சாதிக்க வேண்டும். சமாதான உடன்படிக்கை என்று கூறியே துரியோதனனுடன் பேச வேண்டும். கௌரவ - பாண்டவர் இடையே யுத்தத்தை விரும்பி ஒரு அடியும் முன் வைக்க வேண்டாம் என்று யுதிஷ்டிரே நடந்தவற்றிற்கு காரணம் எனக் குற்றம் சுமத்தி, துரியோதனனுக்கு ஆதரவாகப் பேசினார்.

3.2.துரியோதனன் பலராமரிடத்தில் உதவி வேண்டுதல்; பலராமரின் பதில்:

விராட நகர நிகழ்ச்சிகளை ஒற்றர் மூலம் அறிந்த துரியோதனன் தான் முதலில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சென்று உதவி கேட்கத் தீர்மானித்தான். அர்ஜுனன் வருவதற்கு முன்பே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மாளிகைக்குச் சென்றான். உறங்கிக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தலைப்பக்கம் அமர்ந்தான். பின்னர் வந்த அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கால் பக்கம் நின்றான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியபடி முதலில் வந்த துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பெரும் சேனையையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பார்வையில் முதலில் பட்ட பார்த்தன், ஆயுதம் ஏந்தாத ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் உதவியாகப் பெற்றனர்.

பின்னர் துரியோதனன் பலராமரைச் சந்தித்து அவரிடம் உதவி வேண்டினான். துரியோதனனிடம் எப்போதும் அன்பு கொண்ட பலராமர் அவனிடம் “ஆண் சிங்கமே! விராட தேசத்தில் திருமண விழாவின்போது நான் கூறியது அனைத்தையும் நீ அறிந்திருப்பாய். உனக்காக நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் பரிந்து பேசினேன். பாண்டவரும், கௌரவரும் நமக்கு சமமான உறவு உடையவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்தேன். நான் பலமுறை வற்புறுத்தியும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஏற்கவில்லை. நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விட்டு வேறு எங்கும் ஒரு கணம் கூடத் தங்க முடியாது. எனவே நான் உனக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் உதவி புரியக் கூடாது என மனத்தில் தீர்மானித்து விட்டேன். நீ மன்னர்கள் அனைவராலும் மதிக்கப்படும் பரத வம்சத்தில் தோன்றியவன்; போ! கூடித்திரிய தர்மத்திற்கு ஏற்றவாறு போர் புரி” என்று கூறினார். இவ்வாறு கூறியதும் அவரை அன்போடு அணைத்துக் கொண்ட துரியோதனன் அவரிடமிருந்து விடை பெற்றான்.

3.3.பலராமர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்: தீர்த்த யாத்திரை செல்வதைத் தெரிவித்தல்:

பாண்டவர் - கௌரவர்களுக்கிடையே யுத்தம் தீர்மானிக்கப்பட்டது. படைகளுடன் குருகேஷத்திரத்தில் முகாம் அமைத்த பாண்டவர்களைச் சந்திக்க பலராமர் குருகேஷத்திரம் சென்றார். நீலவண்ண ஆடையை உடுத்தி, சிவந்த விழிகளுடன் பாண்டவர்களின் கூடாரத்தில் பிரவேசித்தார். அவருடன் அக்ரூரர் முதலிய யது வம்சத்தவரும், கதன், சாம்பன், உத்தவன்

ப்ரத்யும்நன், சாருதேஷ்ணன் முதலிய வருஷ்ணி வம்சத்தவரும் உடன் வந்தனர். அவரைக் கண்ட பாண்டவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் எழுந்து நின்று மரியாதை செய்தனர்; வணங்கி நின்றனர்.

பலராமர் முதியவர்களான விராடரையும், துருபதனையும் வணங்கினார். பின் இருக்கையில் அமர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பார்த்தபடி பேசலானார். “இந்த பயங்கரமான மனிதகுல சம்ஹாரம் நடந்தே தீரும் என்று தோன்றுகிறது. விதியின் இந்த சட்ட அமைப்பைத் தவிர்க்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். இவ்வாறு இதை விலக்க முடியாது. இந்தப் போர் முடிந்து நண்பர்களான உங்கள் அனைவரையும் காயமில்லாத சரீரத்தோடு பிணியின்றி மறுபடி காண்பேன் என்பது எனது நம்பிக்கை. இங்கு ஒன்றுகூடி உள்ள கூடித்திரிய மன்னர்கள் அனைவரையும் காலன் தனது கவளமாகச் செய்வதற்காகப் பக்குவம் செய்துள்ளான். பெரும் மனித அழிவு உண்டாகப் போகிறது.

நான் தனிமையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அடிக்கடி மதுகுதனா! உன் எல்லா சம்பந்திகளோடும் ஒரே மாதிரி நடந்து கொள். ஏன் எனில் நமக்குப் பாண்டவர் எப்படியோ அப்படியே துரியோதனனும் ஆவான். அவனுக்கும் உதவி செய். அவன் அடிக்கடி நம் வீட்டைச் சுற்றி வருகிறான் என்று கூறினேன். ஆனால் தரம்புத்திரா! உனக்காகவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என் பேச்சை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்த அர்ஜுனனைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எல்லா வகையிலும் அவனிடமே அர்ப்பணம் ஆகிவிட்டார். இந்தப் போரில் பாண்டவர்களுக்கு வெற்றி நிச்சயம் என்பது என் தீர்மானமான நம்பிக்கை ஆகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய திடமான சங்கல்பமும் அது தான்.

நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இல்லாமல் இவ்வுலகத்தைக் கண்ணெடுத்தும் பார்க்க முடியாது. ஆகவே இந்தக் கேசவன் செய்ய விரும்புவதையே நானும் பின்பற்றுவேன். பீமசேனன், துரியோதனன் இருவருமே வீரர்கள். என்னுடைய சிஷ்யர்கள் கதா யுத்தத்தில் தேர்ந்தவர்கள். ஆகவே நான் இருவரிடமும் ஒன்று போல அன்பு கொள்கிறேன். ஆதலால் நான் சரஸ்வதி நதிக்கரையில் உள்ள தீர்த்தங்களுக்கு யாத்திரை செல்கிறேன். ஏனெனில் நான் நஷ்டம் அடையும் குரு வம்சத்தினரை அந்த நிலையில் காண விரும்பவில்லை. இவ்வாறு கூறிய பலராமர் பாண்டவர்களிடம் விடைபெற்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் திருப்தி செய்து தீர்த்த யாத்திரைக்கு சென்று விட்டார்.

4.சல்ய பருவம்:

4.1.பலராமரின் தீர்த்த யாத்திரை ஏற்பாடுகள்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புஷ்ய நட்சத்திரத்தன்று போருக்காகப் பாண்டவர் களுடன் போர்க்களம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். அதே நாளில் பலராமர் சரஸ்வதி நதிக்கரை ஓரம் தீர்த்த யாத்திரைக்காகப் புறப்பட்டார். அனுராதா நட்சத்திரத்தன்று கிருதவர்மா யாதவ சேனையுடன் துரியோதனன் உதவிக்குச் சென்றார். பலராமர் தன்னுடைய பணியாளர்களிடம் தீர்த்த யாத்திரைக்குப் பயன்படும் பொருட்களையும், அக்னி ஹோத்திரத்திற்குத் தேவையான வற்றையும் ஏற்பாடு செய்யக் கட்டளையிட்டார், புரோகிதர்களை அழைத்து வரக் கூறினார், தங்கம், வெள்ளி, வஸ்திரங்கள், கறவைப் பசுக்கள் மற்றும் யாத்திரைக்குரிய அனைத்துப் பொருட்களும் கொண்டு வரப்பட்டன. தேர், யானைகள், குதிரைகள், கழுதைகள், ஓட்டகங்கள் முதலிய வாகனங்களும் பலராமருடைய தீர்த்த யாத்திரைக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டன.

4.2.பலராமர் யாத்திரை தொடங்குதல்; தீர்த்த யாத்திரையின் சிறப்பு:

புனிதமான சரஸ்வதி நதிக்கரையில் தீர்த்த யாத்திரையைத் தொடங்கிய பலராமருடன் ரித்விஜர்களும், நண்பர்களும், சிறந்த பிராமணர்களும் இருந்தனர். காளைகள், கழுதைகள், ஓட்டகங்கள், பூட்டப்பட்ட பொருட்கள் நிரம்பிய எண்ணற்ற தேர்கள் அவருடன் வந்தன.. அவர் வழியில் எங்கும் பணியாளர்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும், முதியவர்களுக்கும் அளிப்பதற்காகப் பலவகை பொருட்களைத் தயாராக வைத்திருந்தார். பல்வேறு தேச மக்கள் எந்தப் பொருட்களை விரும்பினாலும் அவை அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன. எல்லா இடங்களிலும் அன்னதானம் அளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. எந்த பிராமணர்கள் எத்தகைய உணவை விரும்பினாலும் பலராமரின் பணியாளர்கள் அவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பியவாறு உண்ணவும். பருகவும் உரியவற்றை அர்ப்பணித்தனர்.

சுகத்தை விரும்பிய பிராமணர்களுக்காகக் கட்டில்கள், மென்மையான விரிப்புடனும், உயர்ந்த ஆடை அணிகலன்களும் எப்போதும் தயாராக இருந்தன. இந்த யாத்திரையில் அனைவரும் சுகமாகச் சென்றனர். விரும்பியவருக்கு வாகனங்கள் அளிக்கப்பட்டன. ருசியான அன்னமும் நீரும் அளிக்கப்பட்டன. ஆடை, அணிகலன்கள் பரிசாகத் தரப்பட்டன. அந்த யாத்திரையின் வழி சொர்க்கத்தைப் போலச் சுகமளிப்பதாகத் தோன்றியது. அந்த யாத்திரையில் விற்பதற்கும், வாங்குவதற்கும் உரிய பொருட்களின் கடைவீதியும் உடன் சென்றது.

முக்கிய யதுகுல வீரர்களும், பலராமரும் நியமத்துடன் இருந்து,

புண்ணிய தீர்த்தங்களில் பிராமணர்களுக்குச் செல்வமும், யாகத்தில் தகூழினையும் அளித்து வந்தனர். பிராமணர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான கறவைப் பசுக்கள் தானம் செய்யப்பட்டன. அத்துடன் பல வகை உயர்ந்த ரத்தினங்களும் முத்து, மணி, பவளங்களும், உத்தமமான தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு, தாமிர பாத்திரங்களும் தானம் அளிக்கப்பட்டன.

4.3.பலராமர் தரிசித்த தீர்த்தங்கள் :

பலராமர் சரஸ்வதி நதிக்கரையில் இருந்த பிரபாச தீர்த்தம், சமசோத்பேத தீர்த்தம், உதபான தீர்த்தம், வின்ஷன தீர்த்தம், சுபுமிக தீர்த்தம், கந்தர்வ தீர்த்தம், கர்கஸ்ரோத் தீர்த்தம், சங்க தீர்த்தம், த்வைதவனம், நாகதன்வா தீர்த்தம், நைமிசாரண்யம், சப்த சாரஸ்வத தீர்த்தங்கள், ஓளஷநச அல்லது கபாலமோசன தீர்த்தம், ப்ரதூதக் தீர்த்தம், ஆர்ஷடிசேன தீர்த்தம், அவாகீர்ண தீர்த்தம், யாயாத தீர்த்தம், வஸிஷ்டாபாவாஹ தீர்த்தம், அருணா சங்கமம், சோம தீர்த்தம், அக்னி தீர்த்தம், பிரம்மயோனி தீர்த்தம், குபேர தீர்த்தம், பத்ரபாசன தீர்த்தம், இந்திர தீர்த்தம், ராம தீர்த்தம், யமுனா தீர்த்தம், ஆதித்ய தீர்த்தம், சரஸ்வதி தீர்த்தம், கிழக்கன்னி தீர்த்தம், குருக்ஷேத்திரம் அல்லது சமந்த பஞ்சகம், ப்லஷ்ப்ரவான தீர்த்தம், தாரபவனம், மித்ரா வருண ஆசிரம-தீர்த்தம் ஆகிய தீர்த்தங்களில் நீராடி உரிய தானங்களைப் பிராமணர்களுக்கு அளித்து தேவ பித்ரு தர்ப்பணங்களைச் செய்தார்.

4.4.தேவரிஷி நாரதர் பலராமரை சந்தித்தல்:

யது புங்கவரான பலராமர் மித்ரா வருணரின் ஆசிரமத்தில் ரிஷிகளோடும் சித்தர்களோடும் அமர்ந்து உத்தமமான கதைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்போது தேவரிஷி நாரதர் அங்கு வந்தார். ஜடாமுடியுடன் துவராடை தரித்து, கமண்டலு, தங்கதண்டம், இனிய இசையை தரும் கச்சபி என்னும் வீணை இவற்றுடன் இருந்த நாரத மகரிஷி எப்போதும் கலகப் பிரேமியாவார். நாரதரைக் கண்ட பலராமர் அவரை முறைப்படி பூஜித்துக் கௌரவர்கள் பற்றிய செய்தியைக் கேட்டார். நாரதர் பலராமரிடம் குருகுலம் முழுவதும் அழிந்துவிட்ட செய்தியை உள்ளபடி கூறினார். பலராமர் நாரதரிடம் தீனமான குரலில், “தபோதனரே! அங்கு போருக்காக வந்த மன்னர்களும் கூடித்திரியர்களும் அழிந்து விட்டதை நான் முன்பே கேள்விப்பட்டேன். இப்போது சிறப்பான செய்தியை விளக்கமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன் என்றார்.

4.5.நாரதர் போரின் முக்கிய செய்தியைப் பலராமருக்குத் தெரிவித்தல் :

நாரதர் பலராமரிடம் கூறலானார், “ரோகிணி மைந்தா! பீஷ்மர்

முதலிலேயே கொல்லப்பட்டார். பிறகு சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன், துரோணர், வைகர்த்தன் கர்ணன் அவனுடைய புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். பூரிச்ரவாவும், மத்ரராஜன் சல்யனும் கூடக் கொல்லப்பட்டனர். இன்னும் ஏராளமான பலசாலி மன்னர்களும், அரசகுமாரர்களும் போரில் இருந்து விலகாமல் துரியோதனனின் வெற்றிக்காக உயிர்த் தியாகம் செய்துவிட்டனர்.

துரியோதனனின் சேனையில் கொல்லப்படாமல் மீதி இருந்த கிருபாச்சாரியார், கிருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா மூவரும் பயந்து ஓடிவிட்டனர். சல்யர் கொல்லப்பட்டு, கிருபர் முதலியவர்கள் ஓடி விட்டதால் மிகவும் துயரம் கொண்ட துரியோதனன் தானும் த்வைபாயன குளத்தில் சென்று மறைந்து கொண்டான். நீரை ஸ்தம்பிக்கச் செய்து துரியோதனன் குளத்தினுள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது பாண்டவர்கள் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் அங்கு வந்து தம் கடுமையான சொற்களால் அவனைக் கஷ்டப்படுத்தினர். கசப்பான சொற்களைக் கேட்ட அவன் கதையைக் கையில் ஏந்திக் குளத்தில் இருந்து வெளியே வந்தான். இப்போது அவன் பீமனுடன் போரிடுவதற்காக அவர் அருகில் சென்றுள்ளான். இன்று பீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் நடக்க உள்ள பயங்கரப் போரை நீ காண விரும்பினால் விரைவாகச் சென்று அந்த பயங்கரப் போரினை உன் கண்களால் பார்த்துக் கொள்” என்று கூறினார்.

4.6.பலராமர் சரஸ்வதியைப் புகழ்ந்து குருக்ஷேத்திரம் நோக்கி விரைதல்:

நாரதரின் சொற்களைக் கேட்ட பலராமர் தன்னுடன் வந்த பிராமணர்களைப் பூஜித்து விடையளித்தார். பணியாட்கள் துவாரகை திரும்ப ஆணையிட்டார். ‘பலக்ஷ பிரஸ்ரவனம்’ என்னும் மலையின் சிகரத்தில் இருந்து கீழே இறங்கி வந்தார். பிராமணர்களிடம் சரஸ்வதியின் புகழைப் பாடினார். “சரஸ்வதி நதிக்கரையில் வாசம் செய்வதால் கிடைக்கும் சுகமும், ஆனந்தமும் வேறு எங்கிருந்து கிடைக்கும்? சரஸ்வதி நதிக்கரையில் வாசம் புரிவதால் என்ன குணங்கள் கிடைக்கின்றனவோ, அவை வேறு எங்கு கிடைக்கும்? சரஸ்வதியைப் பயன்படுத்திச் சொர்க்கலோகம் சென்ற மனிதர்கள் எப்போதும் சரஸ்வதியை ஸ்மரணம் செய்வார்கள். சரஸ்வதி எல்லா நதிகளிலும் புனிதமானது. சரஸ்வதி எப்போதும் உலகத்திற்கும் நன்மை செய்வது. சரஸ்வதியைப் பெற்ற மனிதன் ஒருபோதும் இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் பாவத்திற்காக துயரப்படுவதில்லை” என்று புகழ்ந்து கூறினார்.

சரஸ்வதியின் சிறந்த தீர்த்தத்தில் ஏராளமான செல்வத்தை தானம் அளித்தபடி அவர் குருக்ஷேத்திரம் வந்தடைந்தார். அச்சமயம் அவரது இரு

சிஷ்யர்களுக்கும் இடையே கதைப்போர் நடைபெறும் நேரமாக இருந்தது. பீமசேனனும், துரியோதனனும் கதைப் போருக்காக த்வைபாயன குளக்கரையில் நின்றிருந்தனர். பாண்டவர்கள் அனைவரும் அந்தப் போரைக் காணுவதற்காகச் சுற்றி அமர்ந்திருந்த அந்த சமயத்தில் பனைக்கொடியோனான ஹலதாரி அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

4.7.பலராமர் அனைவரையும் நலம் விசாரித்தல் :

பலராமர் அங்கு வந்ததைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், பாண்டவர்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். பலராமரின் திருவடிகளை வணங்கி முறைப்படி பூஜித்தனர். அவர்கள் அவரிடம், “பலராமரே! உங்களுடைய இரு சீடர்களின் போர்த் திறமையைப் பாருங்கள்” என்றனர். பலராமன் பாண்டவர்களையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் கையில் கதையுடன் நின்ற துரியோதனனையும் பார்த்தார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “மாதவா! நான் தீர்த்த யாத்திரைக்காகப் புறப்பட்டு இன்று 82 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. புஷ்ய நட்சத்திரத்தில் யாத்திரைக்காகப் புறப்பட்டேன் இப்போது ஸ்ரவண நட்சத்திரத்தில் திரும்பி வந்துள்ளேன். நான் என் இரு சீடர்களின் கதைப்போரைக் காண விரும்புகிறேன்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் பலராமரை இதயத்தோடு ஆலிங்கனம் செய்து வரவேற்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களும் பலராமரை வணங்கி அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டனர். மாத்ரி புதல்வர்களும், திரௌபதியின் குமாரர்களும் பலராமரை வணங்கி அவர் அருகில் விநயத்துடன் நின்று கொண்டனர். பீமசேனனும், துரியோதனனும் கதையை மேலே உயர்த்தித் தம் மரியாதையை வெளிப்படுத்தினர். பலராமர் பாண்டவர்களையும், ச்ருஞ்ஜயர்களையும் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். அனைவரிடமும் நலம் விசாரித்தார். கூடித்திரியர்கள் அனைவரிடமும் அவர்களின் வயதிற்கு ஏற்ப நலச் செய்தியை கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், சாத்யகியையும் அன்புடன் அழைத்துக்கொண்டு உச்சி மோந்து நலம் விசாரித்தார். பின்னர் அனைவரின் நடுவிலும் நட்சத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரனைப் போல அமர்ந்து கொண்டார். பீமசேனனுக்கும், துரியோதனனுக்கும் இடையே போர் தொடங்க இருந்தது.

4.8.பலராமர் குருக்ஷேத்திரத்தின் சமந்த பஞ்சக தீர்த்தம் சென்று போரிடலாம் எனல் :

தனது குருவான பலராமரைக் கண்ட துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். பலராமர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! நான் மகாத்மியங்களைக் கூறும் ரிஷிகளின் வாயால் குருக்ஷேத்திரம் மிகவும் புனிதமான புண்ணிய தீர்த்தம் என்று கூறக் கேட்டேன். அது சொர்க்கத்தை அளிப்பது. தேவ, ரிஷி, பிராமணர்களால் சேவிக்கப்படுவது. இந்த க்ஷேத்திரத்தில் போரிட்டு

உடலைத் தியாகம் செய்பவர்கள் நிச்சயம் சொர்க்கலோகத்தில் இந்திரனோடு வாசம் செய்வார்கள். ஆகவே நாம் அனைவரும் இங்கிருந்து விரைவாக சமந்த பஞ்சக தீர்த்தம் செல்வோம். அந்த பூமி தேவலோகத்தில் பிரஜாபதியின் உத்தரவேதி என்ற பெயரில் பிரசித்தமாக உள்ளது. மூவுலகிலும் மிகப் புண்ணியமான அந்த சனாதன தீர்த்தத்தில் போரிட்டு மரணமடைபவன் நிச்சயம் சொர்க்கலோகத்திற்குச் செல்வான் என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிர மன்னர் பலராமரின் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்டார். அனைவரும் சமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்தை நோக்கிச் சென்றனர். தேஜஸ்வி மன்னன் துரியோதனன் கையில் பெரும் கதையை எடுத்துக்கொண்டு பாண்டவர்களுடன் கால்நடையாகவே சென்றான். பிறகு அவர்கள் அனைவரும் மேற்கு முகமாகச் சென்று சரஸ்வதி நதியின் தென்கரையில் இருந்த குருகேஷ்த்திரத்தை அடைந்தனர். அங்கு உவர் பூமி கிடையாது.

பீமனும், துரியோதனனும் போருக்குக் கவசமணிந்து கதையுடன் தயாராகினர். அப்போது துரியோதனன் தனக்கும் பீமனுக்கும் இடையிலான இந்தப் போரை அனைவரும் அருகில் அமர்ந்து பாருங்கள் எனக் கர்வத்துடன் கூறினான். அவன் சொற்களைக் கேட்ட மன்னர் சமுதாயம் அங்கு எல்லாப் பக்கமும் அமர்ந்து கொண்டது. அனைவருக்கும் நடுவில் நீலாம்பரதாரி, வெண்மை நிறமுடைய பலராமர் நட்சத்திரங்கள் சூழப்பெற்ற பூரணச் சந்திரனைப் போல அமர்ந்து கொண்டார்.

4.9.பலராமர் கோபம் கொண்டு பீமனைக் கொல்ல விரைதல் :

துரியோதனனுக்கும், பீமசேனனுக்கும் இடையே கோரமான கதைப்போர் நடைபெற்றது. 13 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து கதாயுத்த பயிற்சி செய்து வந்த துரியோதனன் முன், பலசாலியான பீமன் தளர்ந்து போனார். அப்போது அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் போரின் வெற்றி குறித்து வினவினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தனஞ்ஜயனிடம் நியாயமாகப் போரிட்டு பீமன் துரியோதனனை வெல்ல முடியாது என்றும், மேலும் துரியோதனனின் தொடைகளை உடைப்பதாக பீமன் செய்த சபதத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் கூறினார். அர்ஜுனன், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துரியோதனனை அதர்மமாகவே வெல்ல வேண்டும் என்று குறிப்பாகக் கூறியதைப் புரிந்து கொண்டார். பீமன் பார்க்கும்போது தன் இடது தொடையைத் தட்டிச் சங்கேதம் செய்தார். பீமனும் அர்ஜுனனின் சங்கேதத்தைப் புரிந்து கொண்டார், துரியோதனன் பூமியிலிருந்து உயர எழும்பித் தாவிப் பீமனைத் தாக்க எண்ணிய போது தன் கதையினால் அவனுடைய தொடைகளை அடித்து உடைத்தார். துரியோதனன் தொடைகள்

உடைக்கப்பட்டதால் பூமியில் வீழ்ந்து விட்டான்.

பூமியில் விழுந்த துரியோதனனின் மகுடத்தைப் பீமன் தன் காலால் இடறித் தள்ளினார். அவன் தலை மீது உதைத்தார். மகிழ்ச்சியுடன் ஆடிக் குதித்து பழைய சம்பவங்களை நினைவுபடுத்தினார். தன் இடது காலால் துரியோதனனின் தலை மீது மிதித்தார். ஆனால் சோமகர்கள் யாரும் இதை விரும்பவில்லை. துயரம் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் பீமனை அவருடைய அதர்மச் செயலிலிருந்து தடுத்தார். துரியோதனனிடம் அவனுடைய குற்றத்தாலேயே இவ்வாறு அனைவரையும் கொல்ல நேரிட்டது எனக் கூறிக் கண்ணீர் பெருக்கி அழுதார்.

பலராமர் தன் கண்முன்னே நடந்தவற்றையெல்லாம் பார்த்தார். துரியோதனன் அதர்மமாக வீழ்த்தப்பட்டு பீமன் துரியோதனனின் தலை மீது கால் வைத்து உதைப்பதைக் கண்டு பெரும் சினம் கொண்டார். அங்கு மன்னர்கள் மத்தியில் தன் இரு கைகளையும் உயரத் தூக்கிய ஹஸ்தாரி பலராமர் பயங்கரக் குரலில், “பீமசேனா! உனக்கு திக்காரம், திக்காரம். இந்த தர்மயுத்தத்தில் நாபிக்குக் கீழே அடிக்கப்பட்டது. அதைப் பீமசேனன் தானே செய்தார். நாபிக்குக் கீழே அடிக்கக்கூடாது என்பது கதா யுத்தத்தின் சாஸ்திர விதி. ஆனால் சாஸ்திர ஞானமற்ற முட்டாள் பீமசேனன் தன் விருப்பப்படி நடக்கிறான்” என்று கூறித் துரியோதனன் பக்கம் பார்த்துக் கண்கள் சிவந்தார்.

பின்னர் பலராமர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானார். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! துரியோதனன் எனக்குச் சமமான பலசாலி. கதைப்போரில் அவனுக்கு நிகரானவன் யாருமில்லை. இங்கு அநியாயம் செய்து துரியோதனன் மட்டும் வீழ்த்தப்படவில்லை. நானும் அவமதிக்கப்படுகிறேன்” என்று கூறி, தன் ஆயுதமான ஏர்க்கலப்பையை எடுத்துக் கொண்டு பீமனைத் தாக்குவதற்காக ஓடினார். பலராமர் தன்னைத் தாக்க வருவதைக் கண்டு பீமன் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை. அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் விநயத்துடன் தன் தமையனான பலராமரைத் தன் புஜங்களால் மிகுந்த முயற்சியுடன் தடுத்து நிறுத்தினார். மாலை நேர வானத்தில் சந்திரனும், சூரியனும் உதித்தது போல் அப்போது அவ்விருவரும் தோற்றமளித்தனர்.

4.10. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பலராமரை அமைதிப்படுத்துதல்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன் தமையனைத் தடுத்து நிறுத்தி அமைதிப்படுத்தினார். பின்னர் அவரிடம் விநயமாகப் பேச முற்பட்டார்; “சகோதரா! தன்னுடைய மேன்மை ஆறு வகைகளாக உள்ளது. தன்னுடைய வளர்ச்சி, தன் நண்பனின் வளர்ச்சி, நண்பனின் நண்பனின் வளர்ச்சி, பகைவனின் அழிவு, பகைவனின் நண்பனின் அழிவு, பகைவனின் நண்பனின்

நண்பனது அழிவு, தனக்கும் தன் நண்பனுக்கும் எதிரான சூழ்நிலை இருக்குமானால் துயரம் அடைய வேண்டும். நண்பனின் நஷ்டத்தை விலக்குவதற்கு விரைந்து முயற்சி செய்ய வேண்டும். தூய புருஷார்த்தத்தைப் பின்பற்றும் பாண்டவர்கள் நமது இயல்பான நண்பர்கள். நமது அத்தையின் புதல்வர்களும் ஆவர். பகைவர்கள் இவர்களோடு மிகவும் கபடம் செய்து உள்ளனர்.

இப்புவிடில் சபதத்தை நிறைவேற்றுவது கூடித்திரியர்களின் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். பீமசேனன் முன்பு பெரும் சபையில், “நான் போரில் என்கதையால் துரியோதனனின் இரு தொடைகளையும் உடைப்பேன் எனச் சபதமிட்டு இருந்தார். மகரிஷி மைத்ரேயர் முன்பே பீமசேனன் தன் கதையால் உன் இரு தொடைகளையும் உடைப்பார் என துரியோதனனுக்குச் சாபம் அளித்திருந்தார். ஆகவே பலபத்ரே! இதில் பீமசேனனுடைய எந்த குற்றத்தையும் நான் காணவில்லை. நீங்கள் கோபிக்காதீர்கள். நமக்குப் பாண்டவர்களோடு பிறவியிலேயே சம்பந்தம் உள்ளது. அத்துடன் பரஸ்பரம் நட்பாலும் நாம் கட்டுண்டு உள்ளோம். இந்த பாண்டவர்களின் வளர்ச்சியிலேயே நம்முடைய வளர்ச்சியும் உள்ளது. ஆகவே சினம் கொள்ளாதீர்கள்” என்று அன்புடன் கூறினார்.

4.11.பலராமரின் சொற்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் விளக்கமும் :

பலராமர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டார். அவரிடம், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சிறந்த புருஷன் நன்றாக, தர்மப்படி நடக்கிறான். ஆனால் அவன் அர்த்தம், காமம் இரு பொருட்களால் சுருங்கி விடுகிறான். எந்த மனிதன் காமத்தால் தர்மம் மற்றும் அர்த்தத்தையும், அர்த்தத்தால் தர்மம் மற்றும் காமத்தையும், நஷ்டப்படுத்தி தர்மம், அர்த்தம், காமம் மூன்றையும் சரியான முறையில் அனுபவிக்கிறானோ அவன் மிகவும் சுகமடைகிறான். கோவிந்தா! பீமன் தர்மத்திற்கு நஷ்டத்தை உண்டாக்கி இவர்கள் அனைவரையும் மாற்றிவிட்டான். தர்மத்திற்கு சம்மதமானது என்று நீ என்னிடம் கூறும் இச்செயல் உன்னுடைய மனத்தின் கற்பனையே ஆகும்” என்றார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீண்டும் பலராமரிடம் உரைக்கலானார், “சகோதரா! தாங்கள் உலகில் கோபமற்றவர், தர்மாத்மா; எப்போதும் தர்மத்தைப் பின்பற்றும் சத்புருஷர் என்று பிரசித்தி பெற்று உள்ளீர்கள். ஆகவே அமைதி கொள்ளுங்கள். கோபம் அடையாதீர்கள்.. கலியுகம் வந்துவிட்டதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். பாண்டவர் பீமனின் சபதத்தை நினைவுங்கள். இன்று பீமன் பகைமை, சபதம் என்னும் கடன்களில் இருந்து விடுபட்டும். பீமன் கபடியான துரியோதனனை ரண பூமியில் கொன்றதில் அதர்மம் ஏதுமில்லை.

ஆனால் இதே துரியோதனனின் ஆணையால் குரு மற்றும் விருஷ்ணி குலங்களின் புகழை அதிகரித்தவனான அபிமன்யுவின் வில்லைக் கர்ணன் போரில் பின்னால் இருந்து வந்து வெட்டி விட்டான். வில் வெட்டுண்டு, தேரிழந்த பின்னும் வீரத்துடன் போர் புரிந்த சுபத்ரா குமரன் அபிமன்யுவை இவன் ஆயுதமற்றவனாகச் செய்து கொன்று விட்டான்.

துராத்மாவும், தீயவனும், பாவியுமான இந்தத் துரியோதனன் பிறந்ததிலிருந்தே பேராசைக்காரன். குருகுலத்தின் களங்கமாகவே இருந்தான். பீமசேனன் கையால் கொல்லப்பட்டான். பீமசேனனின் சபதம் 13 ஆண்டுகளாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் பிரசித்தி பெற்று விட்டது. போரிடும்போது துரியோதனன் அதை ஏன் நினைவில் வைக்க வில்லை. இவன் மேலே தாவிப் பீமனைக் கொல்ல விரும்பினான். அந்த நிலையில் பீமன் தன் கதையால் இவன் தொடைகளை உடைத்து விட்டார். அப்போது இவன் எந்த இடத்திலும் இல்லை; எந்த மண்டலத்திலும் இல்லை என்றார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கபடம் என்னும் தர்மத்தின் விளக்கத்தைக் கூறக் கேட்ட பலதேவர் திருப்தியடையவில்லை. “துரியோதனனை அதர்மமாகக் கொன்ற பீமசேனன் இவ்வுலகில் கபடமாகப் போரிடும் வீரனாகப் பெயர் பெறுவார். தர்மத்தின் வழியில் போரிட்ட துரியோதனன் கொல்லப்பட்டதால் அவன் சனாதனமான நல்ல கதியையும், புகழையும் பெறுவான்” என்று கூறிய ரோஹிணி மைந்தன் தன் தேரிலேறி துவாரகை நோக்கிச் சென்று விட்டார்.

மகாபாரத யுத்தம் முடிவடைந்து, பீஷ்மர் சொர்க்கம் சென்றபின் வியாசரின் ஆணைப்படி யுதிஷ்டிரர் அஸ்வமேதயாகம் செய்கிறார். அந்த யாகத்தில் கலந்து கொள்ளுவதற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமருடனும், சாத்யகி உள்ளிட்ட வ்ருஷ்ணி குல வீரர்களுடனும் அஸ்தினாபுரம் வருகிறார். யாகம் முடிந்தபின் அனைவரும் துவாரகாபுரி திரும்புகின்றனர்.

அதன் பிறகு நூலின் 16 ஆவது பர்வமான மௌசல பர்வத்தில் பல ராமரைக் காண்கின்றோம். இந்த பர்வம் யாதவகுலத்தின் அழிவைக் கூறும் பருவமாகவும் அமைகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் புதல்வனான சாம்பனின் வயிற்றிலிருந்து தோன்றும் உலக்கையால் யாதவ குலம் அழியும் என்று விஸ்வாமித்திரர் உள்ளிட்ட ரிஷிகள் சாபமிட்டவாறே நடைபெறுகிறது.

5.மௌசல பருவம்:

5.1.துவாரகாவில் தீயசகுனங்கள் தோன்றுதல்; யாதவர்கள் பிரபாச கேஷத்திரம் செல்லுதல் :

மகாபாரத யுத்தம் முடிந்து 36 ஆவது ஆண்டு நடைபெற்ற சமயத்தில் துவாரகையின் அழிவு நிகழ்ந்தது. நகரில் அநேக தீய சகுனங்கள் தோன்றியதால் மக்கள் மது அருந்தவும், மது தயாரிக்கவும் தடை விதிக்கப்பட்டது. அனைவரும் தீர்த்த யாத்திரைக்காகப் பிரபாச கேஷத்திரம் சென்றனர். அங்கு, கூடாரங்களில் தங்கி இருந்த போஜ, அந்தக, வருஷணி குல யாதவர்கள் அனைவரும் அளவில்லாமல் மது அருந்தி உன்மத்தம் கொண்டனர். அப்போது சாத்யகியும், க்ருதவர்மாவும் ஒருவரை ஒருவர் அவமதித்துப் பேசினர். சாத்யகி க்ருதவர்மாவைக் கொன்று விட்டார். மது மயக்கத்திலிருந்த அந்தக வம்சத்து வீரர்களில் சாத்யகியும், போஜ வம்சத்தினரால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புதல்வன் பிரத்யும்னனும் கொல்லப்பட்டனர். இச்சமயம் அவர்களைத் தடுப்பதற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் பிடுங்கப்பட்ட புல் இரும்பு உலக்கையாகி விட்டது. யாதவ வீரர்கள் அனைவரும் இரும்பு உலக்கைகளாலேயே அடித்துக் கொண்டு மடிந்தனர்.

5.2.பலராமர் தனியாகச் சென்று தியானத்தில் ஈடுபடுதல் :

இவ்வாறு யாதவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டு மடிவதைப் பார்க்கச் சகிக்காத பலராமர்தனியாக வனத்திற்குள் சென்று ஒரு மரத்தின் கீழ் தியானத்தில் அமர்ந்து விட்டார். பலராமர் எங்கிருக்கிறார் என்று தேடி வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், தாருகன், பப்ரு முவரும் அவர் தியானத்தில் இருப்பதைப் பார்த்தனர். பிறகு குலத்தில் அழிவு நெருங்கிவிட்டதை உணர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன் தந்தை வசு தேவரிடம் சென்று நடந்தவற்றைக் கூறிப் பெண்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுகிறார். இதற்கிடையில் அஸ்தினாபுரம் சென்று அர்ஜுனனை துவாரகைக்கு அழைத்து வருமாறு தாருகனையும் அனுப்பி விடுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் இருந்த பப்ருவும் திடீரென்றுவந்து விழுந்த ஒரு உலக்கையால் கொல்லப்படுகிறான். பெண்களின் பாதுகாப்பிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து விட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பலராமரிடம் வருகிறார்.

5.3.பலராமர் பரமதாமம் அடைதல் :

வனத்திற்கு வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காட்டில் தனியாக அமர்ந்திருந்த பலராமரைத் தரிசித்தார். பலராமர் யோகத்தோடு கூடிய சமாதியில் ஈடுபட்டு அமர்ந்திருந்தார். அச்சமயம் அவரது வாயிலிருந்து ஒரு வெண்மை நிறமுடைய பெரிய நாகம் வெளியேறுவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கண்ணுற்றார்.

அந்த மகாநாகம் பெரும் கடல் இருந்த திசையை நோக்கிச் சென்று விட்டது. பலராமர் தன்னுடைய மனித சரீரத்தைத் துறந்துவிட்டு, நாக ரூபத்தில் தோன்றினார்.

அவருக்கு ஆயிரக்கணக்கான தலைகள் இருந்தன. அவருடைய சரீரம் மலையைப் போல விஸ்தாரமாகக் காணப்பட்டது. அவருடைய முகம் சிவப்பு நிறத்தில் இருந்தது. கடல் தானே தோன்றி சாக்ஷாத் பகவான் அனந்தனான அந்த நாகத்தை வரவேற்றார். திவ்யமான நாகங்களும் புனிதமான நதிகளும் அவருக்கு மரியாதை செய்தன.

கார்கோடகன், வாசுகி, தக்ஷகன், ப்ருதுச்ரவா, அருண், குஞ்சரன், மிஸ்ரி, சங்கன், குமுதன், புண்டரீகன், திருதராஷ்டிரன், ஹ்ராதன், கிராதன், சிதிகண்டன், உக்ரதேஜா, சக்ரமந்தன், அதிஷ்டன், துர்முகன், அம்பரீஷன் மற்றும் வருணராஜனும் முன்வந்து அனந்த நாகத்தை வரவேற்றனர். அவரைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர். அர்க்கியம், பாத்தியம் முதலிய உபசாரங்கள் செய்தனர். முறைப்படி பூஜித்தனர்.

இவ்வாறு அனந்தன் என்னும் நாகமே பலராமராகப் பிறப்பெடுத்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் இருந்து பிறகு தனது பரமதாமத்தை அடைந்தது.

4. மகாபாரதத்தில் விதுரர்

1. ஆதி பருவம்:

1.1. விதுரரின் பிறப்பு

வியாச மகரிஷியிடம் அம்பிகை பெற்ற முதல் குழந்தை பார்வையற்றவனாகப் பிறந்ததால், இரண்டாவதாக ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு அம்பிகையிடம் சத்தியவதி கட்டளையிடுகிறாள். வியாசருடைய தோற்றத்தால் அருவருப்புக் கொண்ட அம்பிகை பணிப்பெண்ணை நன்கு அலங்கரித்து வியாசரிடம் அனுப்புகிறாள். பணிப்பெண் வியாசரை மகிழ்ச்சியுடன் பூஜை செய்து, வணங்கி அவரை மகிழ்விக்கிறாள். அவளுக்குப் பிறந்த குழந்தையே விதுரர். அணிமாண்டவ்யர் என்ற முனிவரின் சாபத்தினால் தர்மராஜனே விதுரராகப் பிறக்கிறார். சிறந்த தர்மவானாகத் திகழ்கிறார். சூத்திர குலத்தைச் சார்ந்த பெண்ணுக்கு பிராமணன் மூலம் பிறந்த அழகும் குணமும் நிரம்பிய பெண்ணை விதுரருக்கு வியாசர் மணமுடித்து வைக்கிறார். சிறந்த அறிவாளியான விதுரர் ஹஸ்தினாபுரத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

1.2. விதுரர் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுதல்:

பீமன் மீது பொறாமை கொண்ட துரியோதனன் அவனைக் கங்கையில் மூழ்கடித்ததையும், பீமன் நாகலோகம் சென்று மிகுந்த பலத்துடன் திரும்பி வந்ததையும் பாண்டவர் வாயிலாக அறிந்த விதுரர் பாண்டவர்களிடம் கௌரவர்களின் எந்தச் செயலையும் வெளிப்படையாகப் பேச வேண்டாம் என எச்சரிக்கிறார். எப்போதும் கௌரவரிடத்தில் எச்சரிக்கையுடன் இருக்கும்படி அறிவுறுத்துகிறார். திருதராஷ்டிரன் கட்டளைப்படி பாண்டவர்கள் வாரணாவதம் புறப்படும்போது துரியோதனன் ஏற்பாடு செய்திருக்கும் அரக்கு மாளிகை பற்றியும், அதிலிருந்து தப்பிக்கும் வழியையும் யுதிஷ்டிரருக்குப் பிறர் அறியாத வகையில் தெரிவிக்கிறார். அத்துடன் மாளிகையில் இருந்து தப்பிக்க ஏதுவாகச் சுரங்கம் அமைக்க நம்பிக்கையான ஆட்களையும் அனுப்பி வைக்கிறார். மாளிகையில் இருந்து தப்பித்த பாண்டவர்கள் கங்கைக் கரையை அடைந்து நதியைக் கடப்பதற்காகப் படகோட்டியையும் ஏற்பாடு செய்கிறார். துரியோதனன் பாண்டவர்களைக் கொல்லுவதற்காகச் செய்த மிகப் பெரிய, கொடிய சதியினின்றும் பாண்டவர்கள் தப்பிப்பதற்கு விதுரரின் அறிவும் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையுமே காரணமாக அமைகின்றன. பாண்டவர் மரணம் அடைந்ததாக எண்ணி மிகுந்த வேதனை அடைந்த பீஷ்மரிடம், சுரங்கம் அமைத்தது பற்றியும் பாண்டவர்கள் அதன் வழியே வெளியேறி

மறைந்து வாழ்வதையும் தெரிவித்து ஆறுதல் படுத்துகிறார் விதுரர்.

1.3. விதுரர் பாண்டவர்கள் பற்றித் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தல் :

பாண்டவர்கள் தப்பிச் சென்று பாஞ்சாலமடைந்து திரௌபதியை மணந்ததையும், கௌரவர்கள் கர்வம் அழிந்து வெட்கத்தோடு திரும்பி வந்ததையும் கேட்ட விதுரர் மனதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டு திருதராஷ்டிரரிடம் சென்று, “ மன்னா நமது பெரும் பாக்கியம், கௌரவ வம்சம் பெருகிவிட்டது” என்று தெரிவிக்கிறார். திருதராஷ்டிரன் என் மகன் துரியோதனனையும் திரௌபதியையும் ஆடம்பரமாக அழைத்துவா என்று விதுரருக்குக் கட்டளையிட, விதுரர் திரௌபதி பாண்டவரை மணந்ததையும், துருபதனுடைய பாஞ்சால நாட்டில் சேஷமமாக இருப்பதையும் மன்னனுக்குக் கூறுகிறார். திருதராஷ்டிரன் தன் ஏமாற்றத்தை மறைத்துக் கொண்டு தான் பாண்டவர்களிடமும், பாசத்தோடும், அன்போடும் இருப்பதைப் போல நல்ல வார்த்தைகளைக் கூறுகிறார். விதுரர், மன்னா நூறாண்டுகள் உங்கள் அறிவு இதே போலத் தொடரட்டும் என்று கூறிச் செல்கிறார்.

1.4.விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை கூறுதல் :

இந்நிலையில் பாண்டவர் தொடர்பாக என்ன செய்யலாம் என திருதராஷ்டிரன், துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் முதலியருடன் ஆலோசனை மேற்கொள்கிறார். பீஷ்மர், துரோணர் இருவரும் பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யம் அளிக்குமாறு திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றனர். கர்ணன் எதிர்க்கிறான், விதுரர் பீஷ்மர், துரோணர் கருத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறார். “மன்னா உங்களுடைய நன்மைக்கான விஷயத்தைக் கூறுவதே பந்துக்களின் கடமையாகும். பீஷ்மரும் துரோணரும் உங்களுக்கு நன்மை தரும் சொல்லையே கூறினர். ஆனால் கர்ணன் அதைத் தங்களுக்கு நன்மை என்று கருதவில்லை. இவ்விருவரைத் தவிர உங்களுக்கு இதம் செய்பவர் வேறு யார் உள்ளனர்? வயது, அறிவு, சாஸ்திர ஞானம் அனைத்திலும் மிகச் சிறந்தவர்கள். உங்களிடமும், பாண்டவர்களிடமும் சமமாக உள்ளவர்கள். உங்களுக்கு தீமை தரும் விஷயத்தை ஒருபோதும் கூறியது இல்லை. இருவரும் மனிதரில் சிறந்தவர் அறிவாளி. உங்களுக்குக் கோணல் அறிவுரை வழங்க மாட்டார்கள்.

உங்களுக்கு சிலர் பாண்டவரின் தீமைக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றனர். அது உங்களுக்கு நன்மை அளிக்காது. இதனாலேயே இவ்விரு மகாத்மாக்களும் உங்கள் முன்னால் எதையும் மனம் திறந்து பேச இயலாதவராய் உள்ளனர். பாண்டவர்களின் வீரம் தாங்கள் அறிந்ததே, துருபதனும் யதுவம்ச ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் இப்போது அவர்களுக்குப்

பெருந்துணையாய் இருக்கின்றனர். அமைதியாகப் பேசுவதாலேயே வெற்றி பெறக்கூடிய காரியத்தைப் போர் மூலம் செய்ய துர்பாக்கியவானே விரும்புவான். பாண்டவர்கள் உயிருடன் இருப்பதை அறிந்த நாட்டு மக்கள் அவர்களைக் காண ஆவலோடு இருக்கின்றனர். துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன் ஆகியோர் அதர்ம வழியில் செல்கின்றனர். இவர்கள் கூறுவதை ஏற்காதீர்கள். துரியோதனன் குற்றத்தால் அனைவரும் அழிய நேரிடும். நீங்கள் குணசாலி. ஏற்படையதைச் செய்யுங்கள் என திருதராஷ்டிரரிடம் பணிவுடன் கூறுகின்றார்.

விதூரர் இவ்வாறு கூறியதை ஏற்றுக்கொண்ட திருதராஷ்டிரர் இப்போது நீயே சென்று குந்தியையும், மணப்பெண் கிருஷ்ணாவையும் பாண்டவருடன் கௌரவமாக அழைத்து வா என பணிக்கிறார்.

1.5.விதூரர் பாண்டவர்களை ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வருதல் :

விதூரர் மன்னரின் ஆணைப்படி சிறந்த பரிசுப் பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு பாஞ்சாலம் செல்கிறார். துருபதன், பாண்டவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவரையும் அன்புடன் அணைத்துத் திருதராஷ்டிரர் அளித்த பரிசுப் பொருட்களை அவர்களுக்கு வழங்கினார். திருதராஷ்டிரர், அவரது புதல்வர், பீஷ்மர், துரோணர் ஆகியோர் நலம் விசாரிக்கச் சொன்னதைத் தெரிவிக்கிறார். துருபதனிடம், குரு வம்சத்தினரும், நாட்டு மக்களும் பாண்டவர்களைக் காண மிகுந்த ஆவலோடு காத்திருக்கின்றனர். கிருஷ்ணாவையும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள். பாண்டவர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறி நீண்ட காலம் ஆகிவிட்டது. எனவே அனைவரும் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்ப அனுமதி அளியுங்கள் என வேண்டுகிறார். துருபதன் பாண்டவர்கள் விரும்பினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அனுமதியுடன் ஹஸ்தினாபுரம் செல்லட்டும் எனப் பதிலளிக்கிறார். விதூரர் குந்தியைச் சந்திக்கிறார். குந்தி பாண்டவர்கள் விதூரர் அருளாலேயே உயிரோடு இருக்கின்றனர். இதுவரை ஏராளமான உயிருக்கு ஆபத்தான கஷ்டங்களை அனுபவித்து விட்டேன் எனச் சோகத்துடன் கூறினாள். விதூரர் குந்திக்கு ஆறுதல் அளித்து, மிக விரைவில் பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தை ஆளப் போகிறார்கள் எனக் கூறி ஆறுதல் அளிக்கிறார். பின் துருபத மன்னரின் அனுமதியோடு பாண்டவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பாஞ்சாலி, குந்தி அனைவருடனும் விதூரர் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறார்.

2.சபா பருவம்:

2.1.கூது ஏற்பாடு :

பெரியோரிடம் ஆசி பெற்ற பின் காந்தாரி கூறியவாறு பாண்டவர்கள், குந்தி, திரௌபதி ஆகியோரைப் பாண்டுவின் மாளிகையில் தங்க வைக்கிறார். ஹஸ்தினாபுரம் வந்த பாண்டவர்களின் சகல காரியங்களும் மன்னரின் ஆணைப்படி விதுரரின் கண்காணிப்பிலும் மேற்பார்வையிலுமே நடைபெற்றன. பின்னர் பாண்டவர்களுக்குப் பாதி ராஜ்யம் அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் காண்டவப் பிரஸ்தம் செல்லுகிறார்கள். தலைநகரம் உருவாக்கப்படுகிறது. அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் காண்டவ வனம் எரிக்கப்படுதல்; பாண்டவரின் திக்விஜயம், யுதிஷ்டிரரின் ராஜசூய யாகம் ஆகியவை நடைபெறுகின்றன. ராஜ சூய யாகத்தின் சிறப்பையும் யுதிஷ்டிரரின் மேன்மையையும் கண்டு பொறாமை கொள்ளும் துரியோதனனை திருதராஷ்டிரரால் அமைதிப்படுத்த முடியவில்லை. சகுனியின் தூண்டுதலால் சூதாட்டம் ஏற்பாடு செய்ய திருதராஷ்டிரர் விதுரரின் கருத்தைக் கேட்கிறார்.

2.2. திருதராஷ்டிரர் கருத்தினை விதுரர் மறுத்தல்; யுதிஷ்டிரரை அழைத்தல்:

மகனது சூதாட்ட விருப்பத்தைத் திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் தெரிவிக்கிறார். அறிஞர்களில் சிறந்தவரான விதுரர் திருதராஷ்டிரரின் அநியாயமான எண்ணத்தை வரவேற்கவில்லை. “மாமன்னா! தங்களுடைய இந்தக் காரியத்தை நான் விரும்பவில்லை. நீங்கள் இத்தகைய காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாம். இதனால் குலம் முழுதும் அழிய நேரிடும். கௌரவர்கள் பாண்டவர்கள் வேறுபாட்டினால் நிச்சயம் கலகம் ஏற்படும். இந்தச் சூது அதற்குக் காரணமாக அமையும்”, என்று தெரிவிக்கிறார். ஆனால் மன்னனான திருதராஷ்டிரர் கட்டளையை விதுரரால் மீற இயலவில்லை. மன்னனால் பலவந்தமாக இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறார். விரைந்து செல்லும் தேரில் பயணம் செய்து பாண்டவர் நகரை அடைந்தார். யுதிஷ்டிரரால் சிறப்பாக வரவேற்கப்பட்டார். விதுரர் திருதராஷ்டிரரது சொற்களைத் தருமராஜனிடம் தெரிவிக்கிறார். “மன்னா, திருதராஷ்டிர மன்னர் தனது புதல்வர்களுடன் நலமாக உள்ளார். அவர் உனது மயன் சபையைப் போலவே ஒரு சபையை அமைத்து உள்ளார். நீ உன் தம்பியரோடு வந்து அந்த சபையைக் காண வேண்டும். அங்கு இஷ்டமித்திரர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியோடு சூதாட்டம் ஆடலாம் என்பது திருதராஷ்டிர மன்னர் தெரிவித்த செய்தி. யுதிஷ்டிரா நீ அவரையும் தேர்ந்த சூதாட்டக்காரர்களையும் அங்கு காணலாம். உன்னை அழைக்கவே நான் வந்துள்ளேன்” என்று

கூறுகிறார்.

யுதிஷ்டிரர், “சூதாட்டத்தில் தீமை அல்லவா ஏற்படும்; தாங்கள் அதைச் சரி என்று கருதுகிறீர்களா?” என விதூரரிடம் கேட்கிறார். “மன்னா, அனர்த்தத்தின் வேராகிய சூதினைத் தடுக்க நான் முயற்சித்தேன். ஆனாலும் மன்னர் உன்னை அழைப்பதற்கு என்னை அனுப்பினார் என்றார். தருமர் யாருடன் சூதாடநேரும் என்று கேட்கிறார். அங்கு காந்தார மன்னன் சகுனி இருக்கிறான். அவன் சூதாடுவதில் மிகவும் வல்லவன். தனது விருப்பப்படி பகடைகளை உருட்டுபவன். சூதுக் கலையின் ரகசியம் அறிந்தவன். அவனைத் தவிர மன்னன் விவிம்சதி, சித்திர சேனன், சத்யவிரதன் புருமித்திரன் மற்றும் ஜெயன் இருக்கின்றனர் என விதூரர் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரைச் சூதில் வென்று நாட்டைக் கைப்பற்ற நினைப்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டாம் என விதூரரிடம் கேட்டுக்கொண்ட போதும், விதூரர் திருதராஷ்டிரரின் உண்மையான எண்ணத்தையும், சூதாட்டத்திற்குப் பின்னால் உள்ள ரகசிய சதித் திட்டத்தையும் யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்து விடுகிறார். சூது நடைபெறுகிறது. யுதிஷ்டிரர் தோல்வி அடைகிறார்.

2.3.சூதில் யுதிஷ்டிரர் தோல்வியடைகின்ற போது திருதராஷ்டிரரை விதூரர் எச்சரித்தல்:

திருதராஷ்டிர மன்னா! என அழைத்து, விதூரர் பாண்டவர்களை அழிவுக்கு உள்ளாக்கி மரணத்தைத் தேடாதீர்கள் என அறிவுரை கூறுகிறார். “மரணத்தை நெருங்கும் நோயாளிக்கு மருந்து பிடிக்காதது போல உங்களுக்கு சாஸ்திர சம்மதமான பேச்சு நல்லதாகத் தோன்றாது. இந்தப் பாவி துரியோதனன் பிறக்கும்போதே நரியைப் போல ஊளையிட்டான். இவன் நிச்சயம் உங்கள் அனைவரின் அழிவிற்கும் காரணமாவான். துரியோதனன் சூது என்னும் போதையில் ஆழ்ந்து தனக்கு வரப்போகும் ஆபத்தை உணராமல் உன்மத்தனாகி விட்டான். முற்காலத்தில் போஜ வம்ச மன்னன் ஒருவன் நகர மக்களின் நன்மைக்காக தீயவனான தன் மகனைத் துறந்ததை நான் அறிவேன். போஜ, யாதவ, அந்தக வம்சத்தினர் சேர்ந்து கம்சனைக் குல நன்மைக்காகத் துறந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கம்சனைக் கொன்றார். அங்கு அனைவரும் சுகம் அடைந்தனர். நீங்கள் ஆணையிட்டால் ‘ஸவ்யசாசி’ அர்ஜுனன் துரியோதனனைக் கைது செய்ய முடியும். இவன் கைதானால் கௌரவர்கள் சுகமாக, ஆனந்தமாக வாழ முடியும். துரியோதனன் ஆகிய காக்கையை விட்டுவிட்டுப் பாண்டவர்களாகிய மயில்களை வாங்குங்கள். குலம் முழுவதின் நன்மைக்காக ஒரு மனிதனையும், கிராமத்தின் நன்மைக்காக குலத்தையும், நாட்டின் நலனுக்காக ஒரு கிராமத்தையும், ஆத்மாவின் மேன்மைக்காக உலகம் முழுவதையும் தியாகம்

செய்யலாம் என்று சக்கிர நீதி கூறுகிறது .

பாண்டவர்களின் செல்வம் அனைத்தையும் அபகரிக்கும் பேராசையால் அவர்களுக்கு துரோகம் செய்யாதீர்கள். மூங்கிலின் முள்ளை விழுங்கும் மீன் அழிவது போல் இந்த துரோகத்தால் நீங்கள் முழுமையாக அழிய நேரிடும். பாண்டவர்களுக்கு நீங்கள் அன்பு எனும் நீர் பாய்ச்சி அவர்களிடம் உண்டாகும் தனம் என்னும் மலர்களைப் பெற்று மகிழுங்கள். பாண்டவர்களை விரோதிப்பதால் நீங்கள் அனைவரும் சேனையோடு யமலோகம் செல்லும் படியாகக் கூடாது. குந்தி மைந்தர்கள் ஒன்று சேர்ந்து போருக்குத் தயாரானால் அவர்களை யார் தான் வெல்ல முடியும்” என்று விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் நன்மைக்கான வழியைக் கூறுகிறார்.

2.4.விதுரர் சூதை கோரமாக எதிர்த்தல் :

சூதினைக் கைவிடுமாறு விதுரர் மேலும் கூறுகிறார். “மன்னா, சூது சண்டைக்கு வேராகும். இதனால் பகை தோன்றும். பயங்கர ஆபத்து நேரிடும். துரியோதனன் குற்றத்தால் பிரதீபன், சாந்தனு, வாஹ்லீகரின் வம்சம் எல்லா வகையிலும் கோரமான அழிவைச் சந்திக்க நேரிடும். மதம் கொண்ட காளை தன் கொம்புகளைத் தானே உடைத்துக் கொள்வதைப் போல இந்த துரியோதனன் தன் மதத்தால் தன் ராஜ்யத்தில் இருந்து மங்களத்தைத் தானே பறிக்கரிக்கிறான். துரியோதனன் யுதிஷ்டிரரைச் சூதில் வென்று விடுகிறான் என்று மகிழ்கிறாய். ஆனால் இன்றைய விரோதம் விரைவில் பயங்கரப் போராக மாறப் போகிறது. கணக்கற்றவர்கள் மடியப்போகின்றனர். வீழ்ச்சி தரும் சூதினை சகுனி உத்தமம் என்று கூறுகிறான். சூது என்னும் மதத்தில் தன்னை மறந்து விட்ட யுதிஷ்டிரர் தன் கோபத்தை அடக்க முடியாத போது, பீமார்ஜனரும் நகுல சகதேவரும் சினம் கொள்ளும் போது மூளும் பயங்கர யுத்தத்தில் உங்களை யார் காப்பாற்ற முடியும்? பாண்டவர்கள் தனஸ்வரூபர்கள். உங்களுக்கு நீங்கள் விரும்பிய செல்வத்தை, சூது இல்லாமலே அளிக்கக் கூடியவர்கள். தாங்கள் இவர்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளுங்கள். இந்த சகுனி வந்த இடத்திற்கே திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். கௌரவ பாண்டவர்களிடையே போர்த் தீயைத் தூண்டாதீர்கள்” என்று விதுரர் சூதினை எதிர்க்கிறார்.

2.5. துரியோதனன் எதிர்ப்பும் விதுரரின் எச்சரிக்கையும் :

விதுரரின் சொற்களை கேட்ட துரியோதனன் விதுரரை, “நீ எப்போதும் எங்களின் பகைவரையே புகழ்கிறாய். தினமும் எங்களிடம் கடுமை காட்டாதே. நான் எங்களின் நன்மைக்கான விஷயம் பற்றி உன்னிடம் ஆலோசனை கேட்கவில்லை” என்று நிந்திக்கிறான். விதுரர் துரியோதனனுக்கு மீண்டும்

நன்மை அளிக்கும் சொற்களைக் கூறுகிறார். “துரியோதனா! உனது அறிவு மந்தமானது. நீ உன்னை புத்திசாலியாகவும், என்னை முட்டாளாகவும் கருதுகிறாய். மந்த புத்தி உடையவனை நல்வழியில் ஈடுபடுத்த முடியாது. இளம் கன்னிக்கு கிழவனான கணவனைப் பிடிக்காதது போல, பரத வம்ச சிரோமணி ஆன துரியோதனனுக்கு எனது உபதேசம் நிச்சயமாக ருசிக்காது. நீ எல்லா விஷயங்களிலும் வழவழப்பான பூசி மெழுகும் சொற்களைப் பெற விரும்பினால் முட்டாள்கள் இடமும், பெண்களிடமும் ஆலோசனை செய்து கொள். நன்மை தரக்கூடிய பிடிக்காத விஷயங்களைக் கேட்பவனோ கூறுபவனோ கிடைத்ததற்கு அரியவர்கள் ஆவர். மன்னனுக்குப் பிடிக்காவிட்டாலும் நன்மை தருவதைப் பேசுபவனே உண்மையானவன். திருதராஷ்டிரர் மற்றும் அவனது புதல்வர்களுக்கு எப்போதும் புகழும் செல்வமும் கிடைக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் துரியோதனா! நீ விரும்பிய படி இரு. அறிவு உள்ளவர் கண்களாலும், பற்களாலும் விஷத்தைக் கக்கும் பாம்புகளிடம் எச்சரிக்கையாக இருப்பர். (பாம்பை விட அதிக பயங்கரமானவர்களான பாண்டவரின் கோபத்தைத் தூண்டாதே) எனக் கூறுகிறார்.

2.6.துரியோதனன் திரௌபதியை அழைத்து வர விதூரரை ஏவுதல்; விதூரர் துரியோதனனை நிந்தித்தல் :

விதூரர், சொற்கள் எதுவும் திருதராஷ்டிரரிடமும், துரியோதனனிடம் எடுபடவில்லை. தருமர் மேலும் சூதாடி நாடு, சகோதரர், தன்னையும் இழந்து விடுகிறார். பின் பாஞ்சால செல்வம் திரௌபதியையும் பணயம் வைத்து இழக்கிறார். துரியோதனன் விதூரரிடம் திரௌபதியை சபைக்கு அழைத்து வரக் கட்டளையிடுகிறான். விதூரர் மிகக் கடுமையான சொற்களால் துரியோதனனை ஏசுகிறார். “அட முட்டாளே! உன் போன்ற முட்டாளின் வாயிலிருந்து இத்தகைய சொற்களே வெளிப்படும். நீ கால பாசத்தில் கட்டுண்டு உள்ளாய். உன் தலை மீது கோபம் கொண்ட பெரிய விஷப்பாம்புகள் ஏறி உள்ளன. அவற்றின் கோபத்தை மேலும் தூண்டி யமலோகம் செல்லத் தயாராகாதே. திரௌபதி ஒரு நாளும் உனக்கு அடிமையாக முடியாது. ஏனெனில் யுதிஷ்டிரர் தன்னைத் தோற்றபின் திரௌபதியைப் பணயம் வைத்துள்ளார். எனவே திரௌபதியைப் பணயம் வைக்கும் உரிமை அவருக்கு இல்லை. மூங்கில் தன் அழிவிற்காகவே பழத்தை ஏந்துவது போல் துரியோதனன் கௌரவரின் அழிவிற்காகவே இந்தச் சூதினை ஏற்று உள்ளான். அறிவுடையவன் மற்றவர்களிடம் நிஷ்டூரமான கடுமையான சொற்களைப் பயன்படுத்த மாட்டான். பாண்டவர்கள் யாரிடமும் கடுமையான சொற்களைப் பேசுவதில்லை. உன்னைப் போன்ற நாய் குணம் உள்ளவரே பிறரிடம் குரைக்கின்றனர்.

குடுக்கை நீரில் மூழ்கலாம். பாறைகள் கடலில் மிதக்கலாம். ஆனால் திருதராஷ்டிரரின் முட்டாள் மகன் என் நன்மை தரும் சொல்லைக் கேட்க மாட்டான். இவன் நிச்சயம் குருகுலத்தை அழிக்கப் போகிறான். இவனால் பயங்கர, சர்வ நாசமடையும் சமயம் வரப்போகிறது” என்று கூறுகிறார்.

2.7.திரௌபதியின் ஆடை வளர்தல், பீமன் சபதம் விதுரர் மீண்டும் பேசுதல் :

கர்ணன் தெரிவித்தவாறு பாண்டவர்கள் மேலாடையைக் களைகின்றனர். தீய துச்சாதனன் திரௌபதியின் ஆடையைப் பற்றி இழுக்க முற்படும்போது திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை மனதால் நினைத்துச் சரணடைகிறாள். பகவானின் அருளால் அவள் ஆடை வளர்ந்து வளர்ந்து அவையில் பெரும் குவியலாகக் குவிந்தது. துச்சாதனன் ஆடையை இழுத்து இழுத்துக் களைத்துச் சோர்ந்து அமர்ந்தான். பீமன் துச்சாதனன் மார்பினைப் பிளந்து குருதி குடிப்பேன் என்று சபதம் இடுகிறான். அவையினர் திருதராஷ்டிரரை நிந்திக்கலாயினர்.

தர்மம் அறிந்த விதுரர் அவையினரை அமைதிப்படுத்தினார். “தர்மம் அறிந்தவன் ஒரு சபைக்கு வந்து அங்கு எழும் வினாவிற்கு விடை அளிக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் பொய் கூறுவதால் ஏற்படும் பாவத்தின் பாதியை அடைகிறான். அதேபோல் தர்மம் அறிந்த ஒருவன் சபையில் பொய்யாக ஒன்றைச் சொன்னால் அந்த பாவத்தை முழுவதும் செய்தவன் ஆவான், என்று பழைய வரலாறு ஒன்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகிறார். பிரஹ்லாதனின் மகன் விரோசனனுக்கு, அங்கிராவின் புதல்வர் சுதன்வாவுடன் கேசினி என்ற பெண்ணின் காரணமாக விவாதம் ஏற்பட்டது. விரோசனன், சுதன்வா இருவரில் யார் சிறந்தவர், என்று பிரஹ்லாதனிடம் கேட்டனர். பிரஹ்லாதன் தன் மகன் விரோசனனிடம் தன் மகன் என்ற பாசம் கொள்ளவில்லை. அங்கிராவின் மகன் சுதன்வாவே சிறந்தவர் என்று பதிலளிக்கிறார். மகிழ்ந்த சுதன்வா மன்னனின் தர்மம் நிறைந்த சொற்களை நினைத்து விரோசனனுக்கு நூறாண்டு ஆயுள் என வரம் அளிக்கிறார். இந்த வரலாற்றைக் கூறிய விதுரர் திரௌபதியின் வினாவிற்கு தர்மத்தின் படி பதிலளியுங்கள்” எனச் சொல்லுகிறார்.

2.8.கர்ணனின் சொற்கள்; துரியோதனன் தீய நடத்தை, மீண்டும் விதுரர் அறிவுரை :

கர்ணன் திரௌபதியிடம் வேறு கணவனை வரித்துக் கொள் என்று சொல்லுகிறான் துரியோதனன் தனது இடது தொடையைத் திரௌபதிக்கு எதிரே காட்டுகிறான். பீமன் துரியோதனன் தொடைகளை உடைப்பதாகச் சபதம் செய்கிறார். சபையில் கொடுஞ்செயல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட விதுரர் மீண்டும் கௌரவர்களிடம் அறிவுரை

கூறுகிறார். “கௌரவர்களே இந்தப் பெரும் அநியாயம் விதியின் தூண்டுதலால் நடந்துள்ளது. நீங்கள் ஒழுங்குமுறை மீறிச் சூதாடினீர்கள். நிறைந்த சபையில் ஒரு பெண்ணைக் கொண்டு வந்து விவாதம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களின் யோகமும் கேஷமமும் அழிந்துவிட்டன. கௌரவர்களே, தர்மத்தின் பெருமையைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். தன்னைத் தோற்றபின் திரௌபதியைத் தோற்க யுதிஷ்டிரருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். கௌரவர்களே! நீங்கள் சகுனியின் பேச்சைக் கேட்டு உங்கள் தர்மத்தில் இருந்து பிறழ வேண்டாம்” என்று விதூரர் மீண்டும் கூறுகிறார்.

2.9.திருதராஷ்டிரருக்கு விதூரர் அறிவித்தல்; அவை நிகழ்வுகள்:

விதூரரது அறிவுரைகள் கௌரவர்கள் செவியில் ஏறவேயில்லை. இச்சமயம் அவையில் நரி ஊளையிடும் ஒலியும், கழுதைகள் கத்தும் ஒலியும், கழுகு முதலிய கொடிய பறவைகள் ஆரவாரம் செய்யும் ஒலியும் கேட்கின்றன. இவை தீமையின் அறிகுறிகள் என்று விதூரர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். அஞ்சிய திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனை நிந்தித்து திரௌபதிக்கு வரம் அளிக்க, அவ்வரங்களால் பாண்டவர் விடுதலை அடைந்து இழந்த நாடு முதலியவற்றையும் பெற்றுத் தம் நாடு திரும்புகின்றனர். துரியோதனனது கொடுமையால் மீண்டும் சூது ஆட திருதராஷ்டிர மன்னர் பாண்டவர்களை அழைக்கிறார். இம்முறை வனவாசம், அஞ்ஞாதவாசம் பந்தயமாக வைக்கப்படுகிறது இச்சூதினை ஏற்கவேண்டாம் என்று விதூரர் உட்பட அனைவரும் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகின்றனர். ஆனால் தன் தந்தையான திருதராஷ்டிரரின் ஆணையை மீறுவது தருமத்திற்கு விரோதமாகும் என்று யுதிஷ்டிரர் மறுத்து விடுகிறார். கௌரவர்களின் திட்டப்படி சூதாடித் தோற்றுப் பாண்டவர் அனைவரும் வனவாசம் மேற்கொள்கின்றனர். அனைவரிடமும் விடை பெற முனைகின்றனர். அப்போது பாண்டவர்க்கு விதூரர் சில உபதேசங்களை உரைக்கிறார்.

2.10.பாண்டவர்க்கு விதூரர் உரைப்பவை:

யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து விதூரர் கூறுகின்றார். “யுதிஷ்டிரா, உங்கள் தாய் குந்தி மென்மையானவர்; வயதானவர் அவர் வனவாசம் செல்லத்தக்கவர் அல்ல; அவர் இங்கு என் வீட்டில் பாதுகாப்பாக இருக்கட்டும்” என்று சொல்லுகிறார். பாண்டவர் இதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். மேலும் தங்களுக்கு உரிய அறிவுரைகளைக் கூற வேண்டுகின்றனர். அதனை ஏற்ற விதூரர் கூறுகின்றார், “யுதிஷ்டிரா நீ தர்மம் அறிந்தவன். பீமனும் அர்ஜுனனும் பெரும் வீரர்கள். நகுலன் பொருட்களைச் சேகரிப்பதில் வல்லவர். சகாதேவன் அடக்கமுடையவர். பிரம்மரிஷி தெளமியர் பிரம்ம ஞானி.

நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பிரியமுடன் யாரும் உங்களிடையே பகையோ பேதமோ ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். திரௌபதியும் தர்ம அர்த்தத்தைக் காப்பதில் திறமையானவள். நீ உன் பொறுமையைக்கைவிடாதே.

முற்காலத்தில் மேருசாவர்ணி இமயத்தின் மீது உனக்கு தர்மத்தையும் ஞானத்தையும் உபதேசித்து உள்ளார். வாரணாவதத்தில் வியாசரும், பிருகுதுங்கமலையில் பரசுராமரும், த்ருஷத்வதிக்கரையில் சிவபிரானும் உனக்கு நல் உபதேசங்களை அளித்துள்ளனர். அசித முனிவர் அஞ்சனமலையிலும், கல்மாணி நதிக்கரையில் ப்ருகு மகரிஷியும் உனக்கு உபதேசம் செய்து உள்ளனர். பரலோக விஷய அறிவை ஒருபோதும் விட்டு விடாதே தேவரிஷி நாரதர் உன்னைக் கவனித்துக் கொண்டே இருக்கிறார். தெளமியர் எப்போதும் உன்னுடன் இருக்கிறார். மற்றவர் நன்மைக்காக தன்னைத்தானே தியாகம் செய்வதும், மற்றவருக்கு உயிர்தானம் அளிப்பதும் நீரிடமிருந்து கற்றுக்கொள். பூமியிடமிருந்து பொறுமை, சூரியனிடம் இருந்து ஒளி, வாயுவிடம் இருந்து பலம், பூதங்களிடமிருந்து செல்வத்தையும் பெற்றுக்கொள். உனக்கு எப்போதும் எந்த நோயும் உண்டாகாது. எல்லா நேரத்திலும், ஆபத்துக் காலத்திலும், தர்மத்தைப் பின்பற்றுவதில் சங்கடம் ஏற்படும் போதும் உசிதமான கடமைகளைப் பின்பற்றி வா! உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்” என்று விதுரர் யுதிஷ்டிரருக்கு நீண்ட அறிவுரைகளை வழங்குகிறார்.

2.11.விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்குப் பாண்டவர்களின் செயல்களைத் தெரிவித்தல் :

பாண்டவர்கள் வனம் ஏகும் போது அவர்களின் செயல்கள், நடத்தை எவ்வாறு இருந்தது என்று திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் கேட்கிறார். “யுதிஷ்டிரர் பகைவரை எரிப்பதைத் தவிர்க்க முகத்தை மூடிக்கொண்டார்; பீமன் புஜபலத்தால் பகைவரை அழிப்பேன் என்பதை உணர்த்தித் தன் புஜத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு சென்றார். அர்ஜுனன் அம்பு மழை பொழிந்து பகைவரை அழிப்பேன் என்று உணர்த்தி தலைமுடி பறக்கச் சென்றார். நகுலனும், சகாதேவனும் உடலிலும் முகத்திலும் மண்பூசிச் சென்றனர். திரௌபதி அழுதவாறு, தான் துயரப்படுவது போல் கௌரவர்களின் மனைவியர் தங்களது கணவர்களது சடலங்கள் மீது அழுது புரண்டு உடலில் ரத்தக் கறையும் தூசியும் படிந்திருக்க அஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசிப்பார்கள் என்று கூறிச் சென்றாள். தெளமியர் யமனுக்குரிய சாமகானம் பாடி, கௌரவர்களின் குருவும் அவர்கள் இறந்தபின் யமசாமம் பாடுவர் என்று கூறிச் சென்றார். நகர மக்கள் அழுது புலம்பினர்; நகர் எங்கும் அழிவிற்கான தீய சகுனங்கள் நிறைந்தன” என்று விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். நகர மக்களைப் பற்றி திருதராஷ்டிரர் கேட்கிறார். மக்கள் மிகவும் துயரத்தில் இருப்பதையும்,

கௌரவர்களின் அநியாயச் செயல் இது என்று கூறியதையும் தெரிவிக்கிறார். சுருக்கமாக ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டு சீதையுடனும் லட்சுமணனோடும் கானகம் சென்றபின் அயோத்தி நகரம் அடைந்த அதே துயரநிலையை இன்று அஸ்தினாபுரம் அடைந்தது என்று தெரிவிக்கிறார்.

3. வனபருவம்:

3.1.பாண்டவர் வனம் ஏகியபின் விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்குக் கூறுதல்:

பாண்டவர்கள் காட்டிற்குச் சென்ற பின் திருதராஷ்டிரர் விதுரரை அழைத்து நீ சுக்ராசாரியாரைப் போல தூய்மையான அறிவுடையவன். எல்லோரிடமும் சம பார்வை உடையவன். ஆகவே எனக்கும் பாண்டவர்க்கும் இதமான காரியத்தைக் கூறு எனக் கேட்கிறார்.

விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார், “மன்னா! தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்று மூன்றுக்கும் மூல காரணம் தர்மமே. ராஜ்யத்தின் வேரும் தர்மம் தான். எனவே தர்மத்தைப் பின்பற்றித் தங்களையும் பாண்டவர்களையும் முடிந்த வரை பரிபாலனம் செய்யுங்கள். சகுனி முதலியோர் தர்மத்திற்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்துவிட்டார்கள். துரியோதனன் சத்தியத்தின் படி நல்லவரான யுதிஷ்டிரரை அழைத்து அவரைக் கபடமாகத் தோற்கச் செய்துவிட்டான். பாண்டவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட இந்த கொடுஞ்செயலுக்குப் பரிகாரமான உபாயம் உள்ளது. அதன் மூலம் துரியோதனன் பாவத்திலிருந்து விடுபட்டு உலகில் கௌரவம் பெற முடியும்.

பாண்டவர்களுக்கு நீங்கள் அளித்த ராஜ்யம் அவர்களுக்கு மீண்டும் கிடைக்க வேண்டும். மன்னன் தன் செல்வத்தில் திருப்தி அடைய வேண்டும். மற்றவரின் செல்வத்தைப் பேராசையோடு பார்க்கக் கூடாது. பாண்டவர்களைத் திருப்தி செய்வதும் சகுனியை விலக்கி வைப்பதுமே உங்களுடைய மிக முக்கியமான காரியம். இவ்வாறு செய்தால் உங்கள் புதல்வர்களின் ராஜ்யம் அவர்களிடம் இருக்கும். எனவே இதனை விரைந்து செய்யுங்கள். கோபம் கொண்ட பீமசேனனும், அர்ஜுனனும் யாரையும் உயிரோடு விடமாட்டார்கள். அர்ஜுனனின் வீரத்தால் பாண்டவர்களுக்குக் கிடைக்க முடியாத எந்தப் பொருளும் உலகில் கிடையாது.

உங்கள் புதல்வன் துரியோதனன் பிறந்த உடனேயே உங்களுக்கு நன்மை தரும் விஷயத்தை நான் கூறினேன். இவனால் குலம் அனைத்திற்கும் தீமை ஏற்படும்; இவனைத் துறந்து விடுங்கள் என்று கூறினேன். நீங்கள் அதன்படி செய்யவில்லை. உங்கள் மகன் துரியோதனன் ராஜ்யம் அனைத்தையும் ஒரே ராஜ்யமாக பாண்டவர்க்கு அளித்தால் துன்பம் நேராது. மகிழ்ச்சியே கிடைக்கும். துரியோதனன் இதை விரும்பாவிட்டால் குலத்தின் சுகத்திற்காக அவனை அடக்கிக் கட்டுப்படுத்துங்கள்.

யுதிஷ்டிரருக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யுங்கள். அவர் அஜாத சத்ரு, யாரிடமும் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் தர்மப்படி ஆட்சி செய்வார். மன்னா! துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி மூவரும் பாண்டவர்களை ஏற்றுக்

கொள்ளட்டும். துச்சாதனன் நிறைந்த சபையில் பீமனிடமும் திரௌபதியிடம் மன்னிப்பு கேட்கட்டும். இவை அனைத்தும் நடந்தால் தாங்கள் அனைத்தும் பெற்றவராவீர்!” என்று விதுரர் தெரிவிக்கிறார்.

3.2. இதைக் கேட்டு திருதராஷ்டிரர் கூற்று; விதுரர் பாண்டவரிடம் செல்லுதல் :

விதுரரின் நன்மை அளிக்கும் பேச்சினைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் அதை ஏற்கவில்லை. “நீ சொல்வது பாண்டவர்க்கு நன்மை அளிக்கும். எனது புதல்வர்களுக்கு அல்ல; எனவே என் மனம் இதை ஏற்கவில்லை. நீ பாண்டவர்களின் நன்மைக்காகவே இருக்கிறாய். எனது நன்மையை விரும்பவில்லை. உனக்கு நான் மதிப்பளித்த போதும் நீ எனக்கு தீய ஆலோசனை கூறுகிறாய். இனி உன் விருப்பப்படி இரு; அல்லது சென்று விடு. உன்னால் எனக்கு எந்தப் பயனும் கிடையாது எனக் கூறிய திருதராஷ்டிரர் திடீரென்று எழுந்து மாளிகைக்குள் சென்றார் விதுரர்” இனி இந்தக் குலம் அழிந்தே தீரும் என்று கூறி ஹஸ்தினாபுரத்தை நீங்கிப் பாண்டவர்கள் இருந்த இடத்திற்குச் சென்றார்.

3.3. காம்யக வனத்தில் விதுரர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்து உரையாடுதல் :

திருதராஷ்டிரரின் பேச்சுக்குப் பிறகு விதுரர் தனியாகத் தேரேறிப் பாண்டவர் இருந்த காம்யக வனம் வந்து அடைந்தார். பாண்டவர் விதுரரைக் கண்டு ஒரு வேளை மீண்டும் சூதாட அழைத்து நம் ஆயுதங்களைச் சகுனிகைப்பற்ற நினைக்கிறானோ என்றும் ஐயம் கொண்டனர். பின் விதுரரை வரவேற்றனர். அவரது வருகைக்கான காரணத்தைக் கேட்டனர். விதுரர் திருதராஷ்டிரர் தன்னிடம் நடந்து கொண்டதை விளக்கமாகக் கூறினார். கௌரவருக்கும் பாண்டவருக்கும் நன்மை அளிப்பதைத் தான் கூறியதையும் திருதராஷ்டிரர் தன் சொல்லை விரும்பவில்லை என்பதையும் பாண்டவர்களிடம் விதுரர் கூறுகிறார். எனவே தான் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசம் செய்ய வந்துள்ளதையும் தெரிவிக்கிறார்.

“நான் இப்போது கூறுவதை மனதில் நன்கு பதிய வைத்துக் கொள். சிறிதளவு தீயையும் கூட பெரியதாக ஆக்க முடியும். அதுபோல பகைவர்கள் தாங்க முடியாத கஷ்டம் அளித்தாலும், புத்திசாலி மனதைக் கட்டுப்படுத்தித் தன் சக்தியையும் உதவியாளர்களையும் பெருக்கிக் கொண்டு தனியாகவே உலகைத் தன் கட்டுக்குள் கொண்டு வருகிறான். செல்வம் உள்ளவன் அதனைத் தன் உதவியாளருக்கும் பங்கிட வேண்டும். அப்படிப்பட்டவனின் துக்கத்திலும் மக்கள் பங்கு பெறுகிறார்கள். உதவியாளர்களைச் சேர்க்க இதுவே வழியாகும். தனக்கு உதவுபவர்கள் கிடைத்த பிறகு உலகமே

கிடைத்ததாகும். தனது உதவியாளர்கள் சகோதரர்களுடன் சமமாக அமர்ந்து போஜனம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் எதிரில் தன்மானம், பெருமை, பூஜை போன்ற விஷயங்களைக் கூறக்கூடாது. இவ்வாறு நடந்து கொள்ளும் மன்னன் எப்போதும் மேன்மை அடைகிறான்” என உதவி செய்பவர்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுமாறு விதுரர் கூறுகிறார்.

3.4.விதுரரைத் தேடி சஞ்சயன் வருதல்; விதுரர் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புதல் :

இச்சமயம் விதுரர் பாண்டவர்களிடம் சென்று விட்டதால் திருதராஷ்டிர மன்னன் கலக்கமடைகிறார். விதுரர் நீதிகளை அறிந்தவர். அவர் பாண்டவரோடு இருந்தால் அவர்களுக்கு மேன்மை கிட்டும் என்று எண்ணிய திருதராஷ்டிரர் நினைவு இழக்கும் நிலையை அடைந்தார். பின் சஞ்சயனை அழைத்து விதுரரைக் கண்டுபிடித்து அழைத்து வருமாறு வேண்டுகிறார். மன்னரின் விருப்பப்படி பாண்டவர் இருந்த காம்யக வனம் வந்து சஞ்சயன் அனைவருக்கும் மரியாதை செய்தார். பதில் மரியாதை செய்யப்பெற்றார். பின் தான் வந்த காரணத்தைக் கூறுகிறார்” விதுரரே, திருதராஷ்டிரர் தங்களை ஸ்மரணம் செய்கிறார். தாங்கள் விரைந்து வந்து அவரைச் சந்தித்து அவருக்கு உயிர்ப் பிச்சை அளியுங்கள்” என்று கூறுகிறார். விதுரர் யுதிஷ்டிரரிடம் விடைபெற்று ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகிறார்.

3.5.திருதராஷ்டிரர் மன்னிப்பு வேண்டதல்; விதுரர் பதில் :

ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பிய விதுரரிடம், திருதராஷ்டிரர் விதுரர் தன்னை மறக்காமல் திரும்பி வந்தது தன் பெரும் பாக்கியம் என்று கூறித் தன் தம்பியாகிய அவரை உச்சி முகர்ந்து ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். பின் நான் உன்னிடம் கூறிய பிடிக்காத விஷயத்திற்காக என்னை மன்னித்துவிடு என்று வேண்டுகிறார் விதுரர் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம், “மன்னா! நான் எல்லாவற்றையும் மன்னித்து விட்டேன். நீங்கள் என் சிறந்த குரு. நான் தங்களை தரிசிக்க வந்து விட்டேன். தர்மம் அறிந்தவர்கள் தீனர்களிடம் அதிக பரிவு காட்டுகிறார்கள். எனக்கு பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் சமமானவர்களே. பாண்டவர் இப்போது தீனதசையில் இருப்பதால் அவர்கள் பால் என் மனம் ஈர்க்கப்பட்டது. இதற்காக தாங்கள் மனதில் ஏதும் யோசிக்க வேண்டாம்” என்று பதில் உரைக்கிறார். இருவரும் பரஸ்பரம் அன்பு காட்டி மகிழ்ந்தார்கள்.

3.6.பீமன் கிரீமீர் அரக்கனைக் கொன்றதை விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுதல் :

விதுரரும் திருதராஷ்டிரரும் நட்பு பாராட்டியதால் பாண்டவர்கள்

திரும்ப அழைக்கப்படலாம் என்று துரியோதனன் அஞ்சுகின்றான். கர்ணன் பாண்டவரைக் காட்டிலேயே கொன்றுவிடலாம் என்று யோசனை கூற அனைவரும் தேர் ஏறி காடு நோக்கிப் புறப்படுகின்றனர். அப்போது அங்கு வந்து அவர்களைத் தடுத்த வியாசர் திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவரிடம் அன்போடு இருக்குமாறு வேண்டுகிறார். பாண்டவர்கள் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்று மன்னர் கேட்க வியாசர் இங்கு வந்து கொண்டிருக்கும் மைத்ரேய மகரிஷி அதனைத் தெரிவிப்பார் என்று கூறிச் சென்றுவிடுகிறார். மைத்ரேயர் வருகிறார். துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார். கிர்மீர், ஹிடம்பன் ஐராசந்தன் ஆகியோர் பீமனால் கொல்லப்பட்டதைத் தெரிவித்துப் பாண்டவரிடம் நட்புடன் இருக்குமாறு சொல்லுகிறார். அவரது சொல்லைத் துரியோதனன் விரும்பாததால் சாபம் அளித்து விடுகிறார். கிர்மீர், பீமனால் கொல்லப்பட்டதைத் திருதராஷ்டிரர் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார். மைத்ரேயர் அதனை விதூரர் தெரிவிப்பார் எனத் தெரிவித்துச் சென்று விடுகிறார். அதன்படி ‘கிர்மீர்’ என்ற அரக்கன் பீமனால் கொல்லப்பட்டதைத் திருதராஷ்டிரருக்கு விதூரர் கூறுகிறார்.

மன்னா! பாண்டவர்களிடத்தில் இருந்த பிராமணர்கள் கூறிய செய்தி இது. கிர்மீர் என்னும் அரக்கன் ஏகசக்ரா நகரின் அருகில் வைத்ரகீய வனத்தில் இருந்த பகாசுரனின் சகோதரன். பகனை பீமன் கொன்றதாலும், கிர்மீருடைய நண்பன் ஹிடம்பனும் பீமனால் வதைக்கப்பட்டதாலும் பீமன் மீது கோபம் கொண்டு இருந்தான். பாண்டவர்கள் காம்யக வனத்தை அடைந்த வேளையில் நள்ளிரவு நேரத்தில் அவர்களை மாயையுடன் எதிர்கொண்டான். தௌமிய முனிவர் மந்திரப் பிரயோகத்தால் அரக்கனை மாயையிலிருந்து விடுவித்தார். மாயை அழிந்ததும் கண்ணுக்கு புலப்பட்ட அவனோடு பீமன் இரண்டு நாழிகை நேரம் போர்புரிந்து கொன்றுவிட்டார். பாண்டவர்கள் இடத்தில் நான் சென்ற சமயம் அவ்வரக்கனின் உடல் வீழ்ந்து கிடந்ததைக் கண்டேன்” என்று விதூரர் கூறினார்.

4. உத்தியோக பருவம்:

4.1.திருதராஷ்டிர மன்னன் விதுரரை அழைத்தல் :

மீண்டும் விதுரர் உத்தியோகபர்வம், அத்தியாயம் 33 ல் கூறப்படுகிறார். அஞ்ஞாத வாசம் முடிந்து பாண்டவர்கள் வெளிப்பட்டனர்; பாண்டவர்களின் தூதராக துருபதனின் புரோகிதர் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் வந்து பாண்டவர்களுக்கு உரிய ராஜ்யத்தினைத் திருப்பி அளிக்கக் கூறுகிறார். திருதராஷ்டிரர் சஞ்சயனைப் பாண்டவர்களிடத்தில் தூதராக அனுப்புகிறார். பாண்டவர்களைச் சந்தித்து அஸ்தினாபுரம் திரும்பிய சஞ்சயன் திருதராஷ்டிர மன்னரைச் சந்தித்து நிந்தனை செய்கிறான். மறுநாள் கௌரவர் சபையில் யுதிஷ்டிரர் கூறியதைத் தெரிவிப்பதாக கூறிச் சென்று விடுகிறான். தர்மவலைக்குள் சிக்க வைத்து யுதிஷ்டிரருக்குக் காட்டையும் துரியோதனனுக்கு நாட்டையும் அளிக்க விரும்பிய திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரர் சஞ்சயனிடத்தில் கூறியது என்ன என்று தெரியாமல் உறக்கமின்றிக் கவலைப்படுகிறார். இச்சமயத்தில் தான் அவருக்கு விதுரர் பற்றிய எண்ணமே வருகிறது. விதுரரை அழைத்து வரப் பணிக்கிறார். விதுரர் வந்து மன்னரை வணங்கித் தனக்கான பணி என்ன என்று ஆணையிடுமாறு சொல்லுகிறார். திருதராஷ்டிரர் சஞ்சயன் திரும்பி வந்ததையும், தன்னைக் குறை கூறியதையும், யுதிஷ்டிரரின் கருத்து என்னவென்று தெரியாமல் தான் கவலை கொண்டதையும் விதுரரிடம் கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரரின் விருப்பம் என்னவாக இருக்கும் என்று கூறும்படி விதுரரிடம் கேட்கிறார். விதுரர் அவரிடம் கூறலானார்.

4.2.திருதராஷ்டிரரிடம் விதுரர் கூறியவை :

விதுரர் “ராஜன்! பலமிக்கவனோடு விரோதம் செய்து கொண்ட பலவீனமானவன், அனைத்துப் பொருட்களையும் பறிகொடுத்தவன், காம வசப்பட்டவன், திருடன் இவர்களுக்கு இரவில் உறக்கம் வருவதில்லை. தாங்கள் இப்பெருங்குற்றங்களோடு தொடர்பு கொண்டீர்களா? அயலார் செல்வத்தை அபகரிக்க எண்ணும் பேராசை தங்களை உறங்கவிடாமல் செய்கிறதா?” எனக் கேட்டார். மன்னன் விதுரா, உன்னுடைய தர்மத்துடன் கூடிய இனிய சொற்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன் என்று சொன்னார். தொடர்ந்து விதுரர் திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரருக்கு இழைத்த துன்பங்களைச் சுட்டிப் பேசலானார்.

“மகாராஜா! உத்தம லக்ஷணங்கள் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் மூவுலகையும் ஆளும் தகுதி பெற்றவர்: தங்கள் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவர். அவரை வனத்திற்கு அனுப்பி விட்டீர்கள். தாங்கள் தர்மத்தாவும், தர்மத்தை

அறிந்தவராகவும் இருந்த போதும் கண்களில் ஒளி இல்லாமையால் யுதிஷ்டிரரை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுக்கு ராஜ்யம் அளிப்பதில் தங்களுக்கு விருப்பமில்லை. யுதிஷ்டிரர் குரூர புத்தியற்றவர். தயை, தர்மம், சத்தியம், பராக்கிரமம் ஆகியவற்றைப் பெற்றவர். தங்களிடம் மிகுந்த மதிப்பு கொண்டவர். தங்கள் மீது வைத்திருந்த மதிப்பு காரணமாகவே, பொறுமையுடன் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட துன்பங்களைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார். தாங்கள் துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் போன்ற தகுதியற்ற மனிதர்களிடம் ராஜ்யபாரத்தை அளித்துவிட்டு எவ்வாறு நன்மையை விரும்ப முடியும்?. தன்னுடைய உண்மையான அறிவு, முயற்சி, துயரத்தைச் சகிக்கும் சக்தி, தர்மத்தில் உறுதி என்னும் குணங்கள் உடையவனே பண்டிதன் அறிவாளி என அழைக்கப்படுகிறான்.

தீய கர்மங்களை விலக்கி, இறை பக்தியுடன், சிரத்தையோடு நற்குணங்கள் பெற்றவனே பண்டிதனாவதற்குரியவன். கோபம், சந்தோஷம், கர்வம், வெட்கம், பிடிவாதம், தன்னையே பூஜிக்கத் தக்கவனாக நினைத்தல் முதலியற்றை விலக்குபவனே அறிவாளியான பண்டிதன் ஆவான். இவனுடைய காரியத்தில் குளிர், வெப்பம், பயம், அன்பு, செல்வம், ஏழ்மை முதலியன தடை செய்வதில்லை. விவேகமுடைய அறிவாளி தன் சக்திக்கேற்ப பணி புரிவதையே விரும்புகிறான். எந்த பொருளையும் துச்சமாக எண்ணுவதில்லை. மற்றவர்கள் பேசுவதை வெகு நேரம் கேட்கிறான். ஆனால் சீக்கிரம் புரிந்து கொள்ளுகிறான். மற்றவர்கள் விஷயத்தில் வீணாக எதுவும் பேசுவதில்லை. அறிவாளி கிடைத்ததற்கரியதை விரும்புவதில்லை. விபத்தில் ஆழ்ந்தால் பயப்படுவதில்லை. முதலில் தீர்மானம் செய்து பின் காரியம் தொடங்குகிறான். காரியத்தை இடையில் நிறுத்துவதில்லை. பண்டிதர்கள் சிறந்த காரியங்களையே செய்கிறார்கள். நன்மை செய்பவர்களிடம் குற்றம் காண்பதில்லை. எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யும் முறை அறிந்தவனே பண்டிதன். அவனது சொல் தடைபடுவதில்லை; தர்க்கத்தில் நிபுணத்துவம் கொண்டவன்; சிறந்த அறிவுடையவன்;

படிக்காமலேயே செருக்குக் கொண்டவர்கள்; ஏழையாக இருந்தும் மிகப்பெரிய ஆசை கொண்டவர்கள்; வேலை செய்யாமலேயே செல்வம் பெற விரும்புவார்கள்; தன் கடமையை விட்டு மற்றவர் கடமையைச் செய்பவன்; நண்பனோடு பொய்யாக நடந்து கொள்பவர் ஆகியோர் முட்டாள்கள். விரும்பத் தகாதவர்களை விரும்புவவன்; விரும்பியவனைத் துறப்பவன்; பலசாலியோடு பகைமை பாராட்டுபவன், பகைவனை நண்பனாகக் கொள்ளுபவன், நண்பன் இடத்தில் வெறுப்பு கொண்டு துன்பம் விளைவிப்பவன், எப்போதும் தீயவற்றைச் செய்பவன், எல்லாரிடத்திலும் சந்தேகம் கொள்பவன், விரைவான செயலிலும் தாமதம் செய்பவன்,

பித்ருக்களின் சிரார்த்தத்தையும், தேவர்களின் பூஜையையும் செய்யாதவன், கேட்காமலேயே அதிகமாகப் பேசுவன், நம்பத் தகாதவரை நம்புகிறவன், தன் குற்றத்தைப் பிறர் குற்றமாகக் கூறுபவன், திறமை இருந்தும் வீண் கோபம் கொள்பவன், தன்னுடைய சக்தி அறியாமல் காரியம் செய்பவன், செயலாற்றாமல் தகாத பொருளை விரும்புகிறவன், நல்ல உணவைத் தனியாகவே உண்ணுபவன், ஆகியோர் மூட புத்தி உடையவர்களாகவே கருதப்படுவார்கள். மனிதன் தனியாகப் பாவம் செய்கிறான். அதனை ஏராளமானோர் பயன்படுத்துகிறார்கள். பயன்படுத்துபவர் குற்றத்திலிருந்து விடுபடுகின்றனர். ஆனால் செய்பவன் குற்றவாளி ஆகிறான். புத்தி சாலியின் அறிவு ராஜனோடு ராஜ்யம் முழுவதையுமே அழித்துவிடும்.

மன்னா! அறிவு என்ற ஒன்றால் செய்ய வேண்டியது, வேண்டாதது என்ற இரண்டைத் தீர்மானித்து சாம, தான, பேத, தண்டம் என்ற நான்கால் சத்ரு, மித்ரு உதாசீனன் ஆகிய மூன்றை வசப்படுத்துங்கள். ஐம்புலன்களை வென்று, சமாதானம், விரோதம், யானம், ஆசனம், இருமைபாவம், சமாஸ்ரயம் என்னும் ஆறு குணங்களை அறிந்து பெண், சூது, வேட்டை, மது, கடுஞ்சொல், கடும் தண்டனை, அநியாயமாகச் செல்வம் சேர்த்தல் என்ற ஏழு விஷயங்களை விட்டுச் சுகம் பெறுங்கள். விஷம், குடிப்பவனை மட்டுமே கொல்லும். ஆனால் மறைவாகச் செய்த ஆலோசனை வெளிப்பட்டால் அரசு, மக்கள், மன்னன் அனைத்தும் அழியும். தனியாக ருசியான உணவு உண்ணலாகாது. தனியாக ஒரு விஷயத்தைத் தீர்மானிக்கக் கூடாது; தனியாக வழியில் செல்லலாகாது. பலபேர் உறங்கும் போது தனியாக விழித்திருக்கக் கூடாது.

“மன்னா! கடலைக் கடக்க படகு ஒன்றே கருவியாகும். சொர்க்கத்தை அடையச் சத்தியம் ஒன்றே படியாகும். பொறுமை உள்ளவரிடத்தில் ஒரு குற்றம் சுமத்தப்படலாம். இரண்டாவது முடியாது. பொறுமையாளனின் ஒரு குற்றம் குற்றமாகக் கருதப்படாது. ஏன் எனில் பொறுமை மிகப்பெரிய பலமாகும். பொறுமையால் அனைத்தும் வெற்றி பெறும். தர்மம் மட்டுமே சிறந்த மங்களமானது. பொறுமையே அமைதியின் சிறந்த வழி. இப்புவிയിல் கடமையைச் செய்யாத குடும்பஸ்தன், கர்மங்களில் ஈடுபட்ட சந்நியாசி என்று இருவகை அதர்ம புருஷர்களே உள்ளனர்”. மற்றவர்களை நம்பிச் செல்லும் இருவகையினர், தனக்குத்தானே எதிரியானவர்களும், சொர்க்கத்தை அடைபவர்களுமான இருவகையான மனிதர்கள், நியாயமாக ஈட்டிய செல்வத்தில் இருவகை தீய உபயோகம், மூன்று வகை நியாயங்கள் உத்தமன், மத்திமன், அதமன் என்னும் மூன்று வகை மனிதர்கள், செல்வத்திற்கு அதிகாரம் அற்ற பெண், புதல்வன், வேலைக்காரன் என்ற மூவர், பிறர் செல்வத்தை அபகரித்தல், அயலார் மனைவியைச் சேருதல்,

நல்ல நட்பைத் துறத்தல் என்ற மூன்று வகைக் குற்றங்கள், இக்குற்றங்களால் அழிக்கப்படும் ஆயுள், தர்மம், புகழ் என்பவை, காமம், குரோதம், லோபம் என்ற நரகத்தின் மூன்று வாயில்கள் என்பனவற்றை திருதராஷ்டிரரிடத்தில் விதுரர் தெரிவிக்கிறார்.

வரம் பெறுதல், அரசைப் பெறுதல், மகன் பிறத்தல் இந்த மூன்றையும் விடப் பகைவனின் கஷ்டத்தில் இருந்து விடுபடுவது மேலானது. பக்தன், சேவகன், சரணாகதர்களுக்குக் கஷ்டம் நேரும் போது விடக்கூடாது. அறிவு குறைந்தவன், அவசரப்படுபவன், துதிப்பவன் இவர்களோடு ரகசிய ஆலோசனை செய்யக்கூடாது. செல்வந்தர்களான கிரகஸ்தர்கள் தன் குடும்பத்தின் முதியவர், ஆபத்தில் இருக்கும் உச்ச குலத்தினன், செல்வமில்லாத நண்பன், குழந்தையற்ற சகோதரி ஆகிய நான்கு பேரையும் இல்லத்தில் இருக்கச் செய்ய வேண்டும். தேவர்களின் சங்கல்பம், அறிவாளிகளின் பிரபாவம், வித்வான்களின் பணிவு, பாவிகளின் அழிவு என்ற நான்கும் உடனே பலன் தருபவை. மரியாதையுடன் செய்யப்படும் அக்னி ஹோத்திரம், மரியாதையோடு மௌனமாய் இருத்தல், மரியாதையோடு ஸ்வாத்யாயம், மரியாதையோடு யக்ஞத்தை அனுஷ்டித்தல் என்ற நான்கும் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டால் பயத்தை விலக்கும். இல்லையெனில் பயத்தை அளிக்ரும்.

பரதசிரேஷ்டா! மனிதன் தந்தை, தாய், அக்னி, ஆத்மா, குரு ஆகிய ஐந்திற்கும் சேவை செய்ய வேண்டும். தேவர், பித்ருக்கள், மனிதர், சன்னியாசி, அதிதி இந்த ஐவரும் பூஜைக்குரியவர். செல்லும் இடமெல்லாம் நண்பன், பகைவன், கவலை, ஆஸ்ரயம் பெறுபவன் என்ற ஐந்தும் தொடரும்.

ஐஸ்வரியத்தையும், மேன்மையையும் விரும்புகிறவன், உறக்கம், தூக்கக் கலக்கம், கோபம், பயம், சோம்பல், தாமதம் என்ற ஆறு குணங்களையும் விலக்க வேண்டும். உபதேசம் செய்யாத குரு, மந்திரத்தை உச்சரிக்காத ஹோதா, பாதுகாக்கும் திறமையற்ற மன்னன், கடுஞ்சொல் பேசும் பெண், கிராமத்தில் வாழ விரும்பும் இடையன், காட்டில் வசிக்க விரும்பும் நாவிதன் என்ற அறுவரையும் விட்டுவிட வேண்டும்.

ஒருபோதும் சத்தியம், தானம், கடமையாற்றுதல், அகுயையின்மை, பொறுமை, தைரியம் என்ற குணங்களை விடக்கூடாது. செல்வமடைதல், ஆரோக்கியமாக இருத்தல், அனுசூலமான மனைவி, பிரியமான பேச்சு, மகன் தனக்கு அடங்கி இருத்தல், செல்வத்தைச் சேர்க்கும் அறிவு இவை சுகம் அளிப்பவை. மனதில் உள்ள காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சர்யம் என்ற ஆறு பகைவர்களை வசப்படுத்த வேண்டும். திருடன் கவனம் இல்லாதவனிடமும், வைத்தியன் நோயாளியாலும், காமம்

உடைய பெண்கள் காமிகளாலும், புரோகிதர்கள் எஜமானனிடமிருந்தும், மன்னன் போரிடுவோரிடமிருந்தும், வித்வான்கள் முட்டாள்கள் மூலமும் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர்.

சிறிதளவு நேரமும் மேற்பார்வையிடவில்லை என்றால் பசு, சேவை, பயிர், பெண், வித்தை, சூத்திரர்களின் சேர்க்கை என்று ஆறும் நஷ்டமாகிவிடும். ஆறு உபகாரங்கள் செய்பவருக்கு மதிப்பளிப்பதில்லை; மறக்கப்படுகின்றன. கல்விப் பயிற்சி பெற்ற சிஷ்யன் ஆசிரியனையும், மணம் முடித்த பெண் தாயையும், காம விருப்பம் அமைதியுற்றதும், ஆண், பெண்ணையும் செய்த காரியத்தின் உதவியாளனையும், நீரைக் கடக்க உதவும் படகையும், பிணி நீங்கிய பிணியாளன் வைத்தியனின் உபகாரத்தையும் மதிப்பதில்லை.

நோயின்றி இருத்தல், கடனின்றி இருத்தல், பரதேசத்தில் இல்லாமை, நல்லவர்களுடன் நட்புடைமை, தன் தொழிலால் வாழ்க்கை நடத்துதல், பயமின்றி இருத்தல் என்னும் ஆறும் மனித உலகின் சுகங்கள் ஆகும். பொறாமைப்படுபவன், வெறுப்புடையவன், திருப்தி அற்றவன், கோபம் உள்ளவன், எப்போதும் சந்தேகப்படுபவன் என்ற அறுவரும் எப்போதும் துக்கப்படுகிறார்கள்.

பெண்ணிடத்தில் பற்று, சூது, வேட்டை, மதுபானம், கடுஞ்சொல், கடுந்தண்டனை அளித்தல், செல்வத்தைத் தீய வழியில் பயன்படுத்துதல் என்று ஏழு துன்பம் தரும் குற்றங்களையும் மன்னன் விலக்க வேண்டும்.

அழிவை விரும்பும் மன்னனிடத்தில் எட்டு குற்றங்கள் தென்படும். .பிராமண துவேஷம், பிராமண விரோதம், பிராமணரின் செல்வத்தை அபகரித்தல், அவர்களைக் கொல்ல விரும்புதல், நிந்தித்தல், அவர்கள் புகழைக் கேட்க விரும்பாமை, யக்ஞம், யாகம் முதலியவற்றை அலட்சியம் செய்தல், பிராமணர்களிடம் குற்றம் காணுதல் என்பவையே அக்குற்றங்கள் ஆகும். நண்பர்களின் சேர்க்கை, அதிக செல்வம் கிடைத்தல், மகனின் ஆலிங்கனம், மைதுனத்தில் ஈடுபடுதல், உரிய சமயத்தில் அன்பாகப் பேசுதல், தன் வர்க்க மக்களின் மேன்மை, விரும்பிய பொருள் கிடைத்தல், மக்களிடையே மரியாதை என்ற எட்டும் மகிழ்ச்சியை அளிப்பனவாகும்.

ஒன்பது வாசல் உடைய மூன்று கம்பங்களுடன் ஆத்மா வசிக்கும் இடமான சரீரம் என்னும் வீட்டைத் தத்துவத்தால் அறிபவனே ஞானியாவான். போதையில் மதம் கொண்டவன், எச்சரிக்கை இல்லாதவன், பைத்தியக்காரன், களைப்புடையவன், கோபம் கொண்டவன், பசியுள்ளவன், அவசரக்காரன், பேராசைக்காரன், பயங்கொள்ளி, காழகன் ஆகிய பத்து வகையினர் தர்மத்தை அறியாதவர்கள். அறிவுடையவர்கள் இவர்களிடம் பற்று வைக்கக் கூடாது.

எந்த மன்னன் காமக்ரோதத்தை விலக்குகிறானோ, நல்லவருக்கு செல்வம் அளிக்கிறானோ, கடமையை விரைந்து நிறைவேற்றுகிறானோ, அவனையே மக்கள் விரும்புகிறார்கள். பலவீனமானவனை அவமதிக்காதவன், கவனத்துடன் பகைவனோடு அறிவுபூர்வமாக நடந்து கொள்பவன், பலசாலியோடு போரை விரும்பாதவன், சமயம் வரும்போது வீரத்தைக் காட்டுபவன் என்பவனே தீரன் ஆவான். வீட்டை விட்டு வீணாக வெளி தேசம் செல்லாதவன், பாவிதனோடு சேர்க்கை, பரஸ்திரி தொடர்பு, வெளிவேஷம், திருட்டு, கோள் சொல்லுதல், மதுபானம் ஆகியவற்றை நீக்கியவன் எப்போதும் சுகமாக இருக்கிறான்.

மேலும் எல்லா இடங்களிலும் புகழைப் பெறுபவனின் இயல்புகள், மிகச் சிறந்தவனுடைய பண்புகள், எல்லா இடங்களிலும் செல்வாக்குடன் இருப்பவன் செய்யத் தகுந்த கர்மங்களைச் செய்பவனின் முன்னேற்றம், துன்பங்கள் நெருங்காதவனின் இயல்புகள், அதிகப் பிரசித்தி பெற்றவன் என்று பல்வேறு இயல்புடைய நல்ல மனிதர்கள், தீயவர்கள், முட்டாள்களின் இயல்புகளை விதுரர் திருதராஷ்டிர மன்னர் இடத்தில் விரிவாக விளக்கினார். மேலும் கூறினார்.

“அம்பிகா புதல்வரே! சாபத்தால் மாண்ட பாண்டுவின் ஐந்து புதல்வர்கள் காட்டில் தோன்றியவர்கள். ஐந்து இந்திரனைப் போன்ற சக்தி உடையவர்கள் அவர்களைத் தாங்களே சிறு வயது முதல் வளர்த்து கல்வி அளித்தீர்கள். அவர்களும் உங்களுடைய ஆணையை நிறைவேற்றுகிறார்கள். அவர்களின் நியாயத்திற்கு உரிய ராஜ்யத்தின் பாகத்தை அளித்துத் தாங்கள் தங்களுடைய புதல்வர்களுடன் ஆனந்தமாக சுகத்தை அனுபவியுங்கள். அவ்வாறு செய்தால், தேவர் மற்றும் மனித விமர்சனத்திற்கு ஆளாக மாட்டீர்கள்” என்று விதுரர் கூறினார்.

4.3. விதுரரிடம் திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரர் கருத்தை கேட்டல்; விதுரர் உரைத்த நீதி:

திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் விதுரரிடம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டார். “யுதிஷ்டிரருக்கு நன்மையானது, கௌரவர்களுக்கு மங்களம் ஆனது என்று கருதும் விஷயத்தைச் சொல். மனதில் மிகுந்த கவலை கொண்டுள்ளேன். யுதிஷ்டிரர் என்ன விரும்புகிறார் என்பதைக் கூறு” என்றார். விதுரர் பதிலளித்தார். மனிதன் நல்லதோ தீயதோ எதுவானாலும் கூறிவிட வேண்டும். எனவே கௌரவர் அனைவருக்கும் நன்மை தரும் விஷயத்தையே நான் தங்களிடம் கூறுவேன். நான் கூறும் நன்மை தரும் தர்மத்திற்குரிய சொற்களைக் கவனத்துடன் கேளுங்கள்.

பாரதா! அதர்ம வழியால் கபடமாகக் காரியங்கள் வெற்றி பெற்றால்

அவற்றில் மனதைச் செலுத்தாதீர்கள். நல்வழியில் மேற்கொள்ளப்படும் காரியங்கள் தோற்றாலும் கவலையடையக் கூடாது. ஒரு பயன் கருதிச் செய்யப்படும் செயலில் பயனை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நன்கு ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டும். அவசரமாக வேலையைத் தொடங்கக்கூடாது. வீண் பிடிவாதம் செல்வத்தை அழித்து விடும். மரத்திலிருந்து காய்களைப் பறிப்பவன் பழ ரசத்தைப் பெறுவதில்லை. மரத்தின் விதையையும் நாசம் செய்கிறான். உரிய சமயத்தில் பழுத்த பழத்தைப் பறிப்பவன். பழ ரசத்தையும் பெறுகிறான். விதையிலிருந்து மீண்டும் பழத்தையும் பெறுகிறான்.

வண்டு மலர்களைக் கசக்காமல் தேனை எடுப்பது போல் மன்னன் மக்களுக்குக் கஷ்டம் அளிக்காமல் செல்வம் பெற வேண்டும். தோட்டக்காரன் தோட்டத்தில் ஒவ்வொரு பூவாகப் பறிக்கிறான். அதன் வேரை வெட்டுவதில்லை. அதுபோல மன்னன் மக்களைக் காத்தவாறு வரி பெற வேண்டும். எப்போதும் பலனற்ற வீணான காரியங்கள் சில உள்ளன. அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும் சிறிய முயற்சியுடன் பெரிய பலன் தரும் காரியங்களை அறிவாளிகள் விரைவில் தொடங்கி விடுகிறார்கள். அவற்றில் இடையூறு நேர விடுவதில்லை. பார்வை, மனம், வாக்கு, கர்மம் இவற்றால் மக்களை மகிழ்விக்கும் மன்னனிடம் மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறார்கள் அநியாயத்தில் நிலைக்கும் மன்னன் முன்னோர்களின் ராஜ்யத்தைப் பெற்றாலும் தன் கருமத்தால் அதனைப் பிரஷ்டம் அடையச் செய்கிறான்.

பரம்பரையாக நல்லவர்களாக தர்ம நடத்தை உடைய மன்னனின் ராஜ்யம் தன தான்யத்துடன் உன்னதம் ஆகிறது. செல்வத்தை அதிகரிக்கிறது. அதர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் மன்னனின் ராஜ்யம் தீயில் பட்ட தோல் போல சுருங்கி விடுகிறது. தர்மத்தாலேயே ராஜ்யத்தைப் பெற வேண்டும். தர்மத்தாலேயே அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும். பசுக்கள் மனத்தாலும், பிராமணர்கள் வேதங்களாலும், மன்னர்கள் ஒற்றர்களாலும், சாதாரண மக்கள் கண்களாலும் பார்க்கிறார்கள். தானாகவே வளையும் மரத்தை யாரும் வளைக்க முயற்சி செய்வதில்லை. அதுபோல அறிவுடையவன் அதிக பலமுடையவன் முன் குனிய வேண்டும். பசுக்களின் ரசுகள் மேகங்கள்; மன்னர்களுக்கு உதவியாளர் மந்திரிகள், பெண்களின் ரசுகள் கணவன்; பிராமணர்களுக்கு உறவினர்கள் வேதங்கள் ஆகும்.

சத்தியத்தால் தர்மமும், யோகத்தால் வித்தையும், தூய்மையால் அழகும் நன்னடத்தையால் குலமும் காக்கப்படுகின்றன. செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்வதாலும், செய்யத் தகுந்த காரியத்தில் தவறு செய்வதாலும், காரியம் வெற்றி அடைவதற்கு முன்பே ஆலோசனை வெளிப்படுவதாலும் பயப்பட வேண்டும். நல்ல வஸ்திரமுடையவன்

சபையை வெல்கிறான். சீல சுபாவம் உடையவன் எல்லோரையும் வெற்றி கொள்ளுகிறான். புருஷனுக்கு சீலமே பிரதானமாகும். அது நஷ்டம் ஆகிவிட்டால் இவ்வுலகில் ஒருவனின் வாழ்க்கை செல்வம், பந்துக்களின் உதவி எதுவும் பயனளிப்பதில்லை.

அதர்ம புருஷர்களுக்குத் தொழில் இல்லாவிடில் பயம் உண்டாகிறது. நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு மரணத்திடமும், உத்தம புருஷர்களுக்கு அவமானத்திலும் பெரும் பயம் உள்ளது. புலன்களையும் மனதையும் வெல்பவன், குற்றவாளிக்கு தண்டனை அளிப்பவன் ஆராய்ந்து காரியம் செய்பவன் ஆகியோரிடம் லட்சுமி நிலைபெறுகிறான். மன்னா! மனிதனின் சரீரம் தேராகும்; அறிவு சாரதி; புலன்கள் அதன் குதிரைகள். இவற்றை வசப்படுத்தி கவனத்தோடு இருக்கும் கெட்டிக்காரன் சுகமாக உலகப் பாதையைத் தாண்டுகிறான். புலன்களை வசப்படுத்தாதவன் அர்த்தத்தை அனர்த்தம் என்றும், அனர்த்தத்தை அர்த்தம் என்றும் கருதுவான். அஞ்ஞானியான அவன் துக்கத்தையும் சுகமாகக் கருதுகிறான். புலன்களை வசப்படுத்துபவன் தன்னாலேயே தன்னுடைய ஆத்மாவை அறிய விரும்ப வேண்டும். ஏனெனில் ஆத்மாவே தனது பந்து; தனது சத்ருவும் ஆகும். வெல்லப்பட்ட ஆத்மா பந்து ஆகும். வெல்லப்படாத ஆத்மா பகைவனாகும். நற்குணங்கள் அதர்மர்களிடம் இருப்பதில்லை.

முட்டாள்கள் வித்வான்களை, தீய சொற்களாலும், நிந்தையாலும் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். திட்டுபவன் பாவத்திற்குப் பங்காளியாகிறான். பொறுமையானவன் பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். துஷ்டர்களின் பலம் அஹிம்சை. குணவான்களின் பலம் பொறுமை. கோடாரியால் வெட்டப்படும் மரங்கள் துளிர்க்கும். ஆனால் சொற்களால் செய்யப்படும் பயங்கரமான ரணங்கள் ஆறுவதில்லை. கடுமையான சொற்களால் காயப்பட்ட மனிதன் இரவும் பகலும் கரைந்து கொண்டிருக்கிறான். எனவே அறிவாளிகள் கடுஞ்சொற்களைப் பிறர் மீது பிரயோகிக்கக் கூடாது. தேவர்கள் யாருக்குத் தோல்வியை அளிக்கிறார்களோ அவர்களுடைய அறிவை முதலில் அபகரிக்கிறார்கள். அழிவு காலம் உண்டானதும் அறிவு மாசடைகிறது.

பாரதா! தங்களுடைய புதல்வர்களின் அறிவு பாண்டவர்களிடம் விரோதம் கொண்டு மங்கி விட்டது. தாங்கள் தங்கள் புதல்வர்களைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ராஜ லக்ஷணங்கள் பொருந்திய, தங்களுடைய ஆணைப்படி நடக்கும் யுதிஷ்டிரனே இந்தப் புவியின் மன்னனாகும் தகுதியுடையவன். தர்ம, அர்த்த தத்துவங்களை அறிந்தவன், தேஜஸும், அறிவும் நிரம்பியவன், பூரண சௌபாக்கியசாலி. உங்களுடைய புதல்வர்கள் அனைவரிலும் மிகச் சிறந்தவன். தர்மத்தைப் பின்பற்றுவவர்களில் சிறந்த யுதிஷ்டிரர் தயை, சௌம்யபாவம் உடையவர் உங்களது கௌரவ புத்தியின்

காரணமாக மிகுந்த கஷ்டத்தைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று விதுரர் நீதியினையும் யுதிஷ்டிரரது நிலையினையும் திருதராஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

4.4.மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் தர்ம உபதேசம் விரும்புதல்; விதுரர் உபதேசம் :

விதுரருடைய மிக நீண்ட தர்ம உபதேசத்தைக் கேட்ட பின்னும் திருப்தி அடையாத திருதராஷ்டிரர் விதுரரிடம் மேலும் கேட்க விரும்பினார். விதுரரும் கூறத் தொடங்கினார். “மன்னா! எல்லா உயிர்களிடமும் மென்மையாக நடந்து கொள்வது சிறப்புடையது. தாங்கள் தங்களுடைய புத்திரர்களான கௌரவர், பாண்டவர் இருவரிடமும் சமமாக நடந்து கொள்ளுங்கள். அதனால் இவ்வுலகில் பெரும் புகழோடு இறந்த பின் சொர்க்கம் அடைவீர்கள் என்ற விதுரர் பிரஹ்லாதனின் சொல்லை எடுத்துக்காட்டினார். பிரஹ்லாதனின் புதல்வன் விரோசனன் மணக்க விரும்பிய கேசினி சுதன்வா என்ற பிராமணனை மணக்க விரும்புகிறாள். விரோசனன் மற்றும் சுதன்வா என்ற இருவரில் யார் சிறந்தவர் என்ற வினா எழுகிறது.

அப்போது பிரஹ்லாதனிடம் சென்று யார் சிறந்தவர் என்று அறிந்து கொள்ளலாம் எனச் சுதன்வா கூறுகிறான். அதன்படி இருவரும் பிரஹ்லாதனிடம் செல்லுகின்றனர். பிரஹ்லாதன் சுதன்வாவிற்கு நீரும், மலரும் கொண்டு பூஜை செய்து மதிப்பளிக்க விரும்புகிறான். ஆனால் சுதன்வாவோ தானா அல்லது தங்கள் புதல்வன் விரோசனனா யார் சிறந்தவர் என்ற வினாவிற்கு விடை வேண்டிக் கேட்கிறான். பிரஹ்லாதன் பொய் கூறுவதால் ஏற்படும் அழிவை எடுத்துக் கூறி மகனான விரோசனனிடம் கூறினான், “விரோசனா! சுதன்வாவின் தந்தை அங்கிரா என்னை விடச் சிறந்தவர். சுதன்வா உன்னைவிடச் சிறந்தவர். இவனுடைய தாய் உன் தாயை விடச் சிறந்தவர். எனவே இன்று நீ சுதன்வாவால் வெல்லப்பட்டாய்” என மகனிடம் நடுநிலைமையோடு உரைத்தான். சுதன்வா “நீ தர்மத்தையே ஏற்றுக் கொண்டாய், சுயநலத்திற்காகப் பொய் கூறவில்லை” என்று பிரஹ்லாதனைப் பாராட்டினான். பிரஹ்லாதனுடைய இந்த தர்மம் மிகுந்த நடுநிலைமையை விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் எடுத்துக்காட்டாக, முன்னுதாரணமாகக் கூறினார். எனவே ராஜ்யத்தை அடைவதற்காகப் பொய் சொல்லாதீர்கள். மகனின் சுயநலத்திற்காக உண்மையை மறைத்து அனைவருடனும் அழிவை நோக்கிச் செல்லாதீர்கள் என்று விதுரர் கூறினார்.

மேலும் ஒதுக்க வேண்டியவை, சாக்ஷியாக்கக் கூடாதவர்கள், பிரம்மஹத்தி செய்தவர்களுக்குச் சமமானவர்கள், ஆகியவர்கள் யார் யார் என்றும் உரைக்கிறார். லட்சுமி சுபகர்மங்களால் தோன்றி பெருந்தன்மையால்

வளர்ந்து சாதுர்யத்தால் வேருன்றி அடக்கத்தால் பாதுகாப்பாக இருப்பதைத் தெரிவிக்கிறார். அறிவு, குலப்பெருமை, அடக்கம், சாஸ்திர ஞானம், வீரம், அதிகம் பேசாமை, இயன்றவரை தானம் அளித்தல், நன்றியோடு இருத்தல் ஆகிய எல்லா குணங்களின் மீதும் ராஜமரியாதை என்ற குணம் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. யக்கும், தானம், சாஸ்திர ஞானம், தவம் என்ற நான்கு குணங்களும் நல்லவர்களோடு எப்போதும் கூடி இருக்கும். புலனடக்கம், சத்தியம், எளிமை, மென்மை என்பவை மகாத்மாக்களால் மட்டுமே பின்பற்றப்படக்கூடியன.

பெரியவர்களோ, முதியவர்களோ இல்லாத சபை சபையாகாது. தர்மத்தைக் கூறாதவர் முதியவர் அல்ல; சத்தியம் இல்லாதது தர்மம் ஆகாது. அடிக்கடி செய்யப்படும் பாவம் அறிவை இழக்கச் செய்கிறது. அறிவிழந்தவன் எப்போதும் பாவமே செய்கிறான். அடிக்கடி செய்யும் புண்ணியம் அறிவை வளர்க்கிறது. அறிவு பெருகும் மனிதன் எப்பொழுதும் புண்ணியம் செய்து புண்ணிய லோகத்திற்குச் செல்கிறான். அறிவுடையவர்களிடமிருந்து நல்ல புத்தியை அடைபவனே பண்டிதன் ஆவான். ஏனெனில் அறிவுடையவனே தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் செய்து தன்னை மேன்மையுடைவனாக்கிக் கொள்கிறான். இளம் வயதில் வேலை செய்பவன் முதுமையில் சுகமாக இருக்க முடியும். வாழ்நாள் முழுவதும் காரிய மாற்றுபவன் இறந்த பிறகு பரலோகத்தில் சுகமாக இருக்கலாம்.

தன் மனதையும், புலன்களையும் கட்டுப்படுத்தும் சிஷ்யர்களுக்கு குருவே அரசன் ஆவான். துஷ்டர்களுக்கு அரசன் மன்னன் ஆவான். மறைவாக பாவம் செய்பவர்கள் மீது யமராஜன் ஆளுமை செய்கிறான். ரிஷி, நதி, வம்சம், மகாத்மாக்கள், பெண்களின் தீய நடத்தை ஆகியவற்றின் உற்பத்தி ஸ்தானம் அறிய முடியாது. மன்னா! பிராமணர்களின் சேவையிலும், பூஜையிலும் ஈடுபடுபவன், வள்ளல், குடும்பத்தினரிடம் மென்மையாக நடப்பவன், சீல மிகுந்தவனான மன்னன், நீண்ட காலம் வரை பூமியை ஆள்வான். பாரதா! அறிவால் யோசித்துச் செய்யப்படும் கருமங்கள் சிறந்தவை. பாஹு பலத்தால் செய்யப்படுபவை நடுத்தரமானவை. தொடையால் செய்யப்படுபவை அதர்மமானவை. பாரம் சுமக்கும் காரியம் மிகவும் அதர்மம் ஆகும். இப்போது நீங்கள் துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் ஆகியோரிடம் தங்கள் பாரத்தை வைத்து எவ்வாறு மேன்மையை விரும்புகிறீர்கள்? பரதசிரேஷ்டா! பாண்டவர்கள் எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியவர்கள். தங்களைத் தந்தையாகக் கருதி நடந்து கொள்கின்றனர். தாங்களும் அவர்களிடம் புதல்வனைப் போல் உசிதமாக நடந்து கொள்ளுங்கள் என்று விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் அறிவுரை கூறினார்.

4.5.விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு தத்தாத்ரேயர் - சாத்ய தேவர்களின் உரையாடல் மூலம் உத்தம குலத்து மக்களின் லக்ஷணத்தை எடுத்துரைத்தல்:

விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் தத்தாத்ரேயருக்கும் சாத்ய தேவர்களுக்கும் இடையே நடந்த உரையாடலை எடுத்துரைத்தார். “மன்னா! தத்தாத்ரேயரிடம் சாத்ய தேவர்கள் தர்மம் நிறைந்த சொற்களைக் கேட்டதையும், அவரின் சொற்களையும் தெரிந்து கொள்”. தைரியம் தரித்தல், மனதை அடக்குதல், சத்திய தருமங்களைப் பரிபாலனம் செய்தல் ஆகியவையே மனிதனின் கடமையாகும். மற்றவர்கள் வசை கூறினாலும் தான் அவர்களைத் திட்டக்கூடாது. வசைகளை சகித்துக் கொண்டவனின் அடக்கப்பட்ட கோபமே திட்டுபவனை எரித்து விடும். அவனுடைய புண்ணியத்தையும் பறித்து விடுகிறது. எனவே மற்றவர்களைத் திட்டவும் கூடாது. அவமதிக்கவும் கூடாது. நண்பர்களுக்கு துரோகமும் தாழ்ந்தவர்களுக்குச் சேவையும் செய்யக்கூடாது. நன்னடத்தை அற்றவனாகவும் கர்வியாகவும் இருக்கக் கூடாது. தர்மத்தை விரும்புகிறவன் எரிக்கும் வறண்ட பேச்சுக்களை எப்போதும் விட்டுவிட வேண்டும். வறண்ட, கடுஞ்சொற்களைக் கொண்டவன் மஹா தரித்திரன், மரணத்தை உடன் வைத்துக் கொண்டிருப்பவன் எனக் கருத வேண்டும். மிகவும் கூர்மையான சொல் அம்புகளால் காயப்படுத்தினாலும் வேதனையைச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வஸ்திரம் எந்த வண்ணத்தில் வண்ணமிடப் படுகிறதோ அந்த வண்ணத்தையே பெறுகிறது. அதுபோல நல்லவன் திருடனுக்கு சேவை செய்தால் அவனுக்கே வசமாகி விடுகிறான். பேசுவதை விட பேசாமல் இருப்பது நல்லது. சத்தியம் கூறுவது மௌனத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது. அன்பாகப் பேசுவது சிறப்பு. சத்தியத்தோடும் அன்போடும் தர்மத்திற்கு சம்மதமாகவும் கூறப்படுவது மேலும் சிறப்புடையது. இந்த நான்கும் வாக்கின் சிறப்புகள் ஆகும். மனிதன் யாருடன் வசிக்கிறானோ, யாருக்கு சேவை புரிகிறானோ அவ்வாறே ஆகிறான். எந்தெந்த விஷயத்தில் இருந்து மனதை விலக்குகிறானோ அவற்றிலிருந்து அவனுக்கு விடுதலை கிடைக்கிறது. எவன் நிந்தையிலும், புகழிலும் சமமாக இருக்கிறானோ அவன் மகிழ்ச்சிக்கும் துயரத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவன் ஆவான்.

எல்லோருடைய நன்மையை விரும்புவவன், யாருக்கும் மனதாலும் தீங்கு நினையாதவன், சத்தியவாதி, மென்மையான இயல்புடையவன், புலன்களை வென்றவன் ஆனவனே உத்தம புருஷன் எனப்படுவான். பொய்யாக ஆறுதல் கூறாதவன், சபதம் செய்ததைக் கொடுப்பவன், மற்றவர்களுடைய குற்றங்களை அறிபவன் நடுத்தர மனிதன் ஆவான். மிகக் கொடுமையானவன், பல குற்றங்களால் களங்கப்பட்டவன், கோபத்தால்

பிறருக்குத் தீமை செய்பவன், மற்றவர்கள் செய்த உபகாரத்தினை மறப்பவன், யாரிடமும் நட்பு இல்லாதவன், தீயவனும் ஆனவன் அதமன். தன் செல்வத்தின் வளர்ச்சியை விரும்புவவன் உத்தமர்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். சமயம் நேரும் போது நடுத்தர மனிதனுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். ஆனால் அதமனுக்கு ஒரு போதும் சேவை செய்யக்கூடாது

4.6.விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் உத்தமகுலம் உடையவன் யார் எனக் கூறுதல் :

தத்தாத்ரேயர் சாத்ய தேவர்களுக்குக் கூறியவற்றை விதுரர் திருதராஷ்டிர மன்னனிடத்தில் எடுத்துக் கூறி வந்தார். அப்போது மன்னன் விதுரர் இடத்தில் உத்தம குலத்தினர் யார் எனக் கேட்டார். விதுரரிடம் மேலும் சொல்லலானார், “மன்னா! யாரிடம் தவம், புலனடக்கம், வேதாத்யயனம், யக்கும், புனிதத் திருமணம், எப்போதும் அன்னதானம், சதாசாரம் (எப்போதும் ஆசாரம், தூய்மையுடன் இருத்தல்) அவனே பெரும் உத்தம குலத்தவன் ஆவான். யாருடைய நன்னடத்தை தளர்வதில்லையோ, யார் பெற்றோருக்குக் கஷ்டம் தராதவனோ, மகிழ்ச்சியுடனும், தர்மத்துடனும் நடக்கிறார்களோ, அசத்தியத்தைத் துறந்து தன் குலத்தின் சிறந்த புகழை விரும்புகிறார்களோ, அவர்களே உத்தம குலத்தவர்.

யக்கும் நடைபெறாததால், நிந்தைக்குரிய குலத்தில் திருமணம் செய்வதால், வேதத்தைத் துறப்பதால், தர்மத்தை மீறுவதால், உத்தம குலமும் அதர்மம் ஆகிவிடும். செல்வம் குறைவாக இருந்தாலும் நன்னடத்தை நிறைந்ததாயின் நல்ல குலத்தில் ஒரு குலம் வளர முடியும் பெரும்புகழை அடைய முடியும். நன்னடத்தையை முயன்று காப்பாற்ற வேண்டும். செல்வமானது வந்து போய்க் கொண்டிருக்கும். செல்வம் குறைந்துவிட்டாலும் நன்னடத்தை உடையவன் கூழ்ணமாகக் கருதப்படமாட்டான். ஆனால் நன்னடத்தை தவறியவன் நஷ்டமானவன் என்றே கருதப்படுவான். நம்முடைய குலத்தில் பகைப்பவன், மற்றவர் செல்வத்தை அபகரிப்பவன், நண்பனுக்கு துரோகம் செய்பவன், கபடம் செய்பவன், பொய் கூறுபவன் இருக்க வேண்டாம். தாய், தந்தை, தெய்வம் மற்றும் விருந்தினருக்கு உணவு அளிக்கும் முன் உண்பவன் இருக்கக்கூடாது.

யாருடைய கோபத்திற்குப் பயந்து சேவை செய்யப்படுமோ அவன் நண்பன் அல்ல; தந்தையைப் போன்று யாரை நம்ப முடியுமோ அவனே நண்பன் ஆவான். மற்றவர்கள் தோழர்கள் மட்டுமே. எந்த சம்பந்தமும் இல்லாவிடினும் நட்போடு நடந்து கொள்பவனே பந்து; அவனே நண்பன் ஆவான். சோகத்தால் பலமும், ஞானமும் இழக்கப்படுகிறது. சோகத்தால் மனிதன் பிணியை அடைகிறான். விரும்பும் பொருள் சோகம் கொள்வதால்

கிடைப்பதில்லை. உடல் மட்டுமே துன்பம் கொள்கிறது. பகைவர்கள் மகிழ்கிறார்கள். மன்னா! தாங்கள் மனதில் துயரம் கொள்ளாதீர்கள். மனிதன் அடிக்கடி இறக்கிறான், பிறக்கிறான். அடிக்கடி வளருகிறான், தேய்கிறான். சுகம் - துக்கம், தோற்றம் - அழிவு, லாபம் - நஷ்டம், வாழ்வு - மரணம் என்பவை வரிசையாக அனைவருக்கும் கிடைக்கின்றன. ஆகவே தீரர்கள் இவற்றிற்காக மகிழ்ச்சியோ, துயரமோ படக் கூடாது. ஆறு புலன்களும் மிகவும் சஞ்சலமானவை. இவற்றில் எந்தெந்த புலன் எந்தெந்த விஷயத்தை நோக்கி அதிகமாகிறதோ, அங்கு அறிவு தேய்ந்து விடுகிறது” என்று விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு நீதியை எடுத்துரைத்தார்.

4.7.மீண்டும் திருதராஷ்டிரர் கேட்டதும் விதுரர் கூறியதும் :

விதுரர் உரைத்தவை அனைத்தையும் கேட்டும் மனம் தெளியாத மன்னன் திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார். “விதுரா ! தர்மத்தில் கட்டுண்ட யுதிஷ்டிரருடன் நான் பொய்யாக நடந்து கொண்டுள்ளேன். ஆதலால் அவர் போரிட்டு முட்டாளான என் புதல்வர்களை அழித்துவிடப் போகிறார். இவர்கள் அனைவரும் எப்போதும் பயத்தால் கலங்கியுள்ளனர். என்னுடைய மனமும் பயத்தால் கலங்கியுள்ளது. எனவே கலக்கமற்ற அமைதியான வழியைக் கூறு” என்றார். விதுரர் கூறலானார். “மன்னா! வித்தை, தவம், புலனடக்கம், லோபத் தியாகம் என்பவற்றைத் தவிர தங்களுக்கு அமைதிக்கான வழி வேறு எதுவும் புலப்படவில்லை. கூட்டுக் கல்வி, நியாயத்திற்கு உசிதமான போர், புண்ணிய கர்மம், நன்கு செய்யும் தவம் இவற்றின் இறுதியில் சுகம் அதிகமாகிறது. பரஸ்பர பேத பாவமுடையவர்கள் ஒருபோதும் தர்ம வழியில் நடப்பதில்லை; சுகமும் அடைவதில்லை. கௌரவமும் பெறுவதில்லை. அமைதிக்குரிய சொற்களையும் விரும்புவதில்லை. நன்மைக்கான விஷயம் கூறப்பட்டாலும் அவர்களுக்குப் பிடிப்பதில்லை. அவர்களின் யோகமும் க்ஷேமமும் சித்தி அடைவதில்லை. அவர்களுக்கு அழிவைத் தவிர வேறு கதியில்லை.

பரத சிரேஷ்டா! மரங்கள் தனியாக இருக்குமானால் அவற்றிற்கு உறுதியான வேர் இருந்தாலும் ஒரு கணத்தில் புயலின் மூலம் வீழ்த்தப்படுகின்றன. ஆனால் பல மரங்கள் ஒன்றாகக் கூட்டமாக இருக்குமானால் ஒன்று மற்றொன்றின் உதவியால் மிகப்பெரிய புயலையும் தாங்க முடியும். இவ்வாறே நற்குணங்கள் நிறைந்த மனிதன் தனியாக இருந்தால் பகைவர்கள் அவனைத் தங்கள் சக்திக்கு உட்பட்டவனாகக் கருதுகிறார்கள். ஆனால் பரஸ்பரம் ஒற்றுமை இருந்தால் இன மக்கள் பெருக்கமடைகின்றனர். மன்னா! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். மனிதனிடம் செல்வத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும் தவிர வேறு எந்த குணங்களும் கிடையாது.

மகாராஜா! பிணியின்றித் தோன்றியதும், கசப்பானதும், தலையில் வலியை தோற்றுவிப்பதும், பாவத்தோடு தொடர்புடையதும், கடுமையானதும், வெப்பமானதும், நல்லவர்களால் பருகத்தக்கதும், தீயவர்கள் பருக முடியாததும் ஆன கோபத்தை தாங்கள் குடித்து விடுங்கள். அமைதியாகி விடுங்கள். பிணியால் பீடிக்கப்பட்டவன் எந்த சுகத்தையும் பெறுவது இல்லை. எப்போதும் துக்கத்திலேயே இருக்கிறார்கள் . மன்னா! முன்பு திரௌபதி சூதில் வெல்லப் பட்டதைக் கண்டு தங்களிடம் துரியோதனனைத் தடுக்குமாறு வேண்டினேன். ஆனால் தாங்கள் என் சொல்லை ஏற்கவில்லை. மன்னா! இப்போது உங்களுடைய புதல்வர்கள் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றட்டும்; பாண்டவர்கள் உங்கள் புதல்வர்களை ரக்ஷிக்கட்டும். பாண்டவர்கள் வனவாசத்தில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு விட்டார்கள். இப்போது அவர்களை ஆதரித்து உங்கள் புகழைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள் தாங்கள் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்ளுங்கள்; உங்கள் மகன் துரியோதனனைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள்” என்று விதுரர் கூறினார்.

4.8.திருதராஷ்டிரருக்கு விதுரர் உரைத்த இதமான சொற்கள் :

விதுரர் திருதராஷ்டிரிடம் இனிய சொற்களால் மேலும் உபதேசங்களைக் கூறலானார். “விசித்திர வீரியனின் மைந்தா! ஸ்வாயம்பு மனு 17 வகையான மனிதர்களின் உழைப்பு அனைத்தும் வீண் எனக் கூறியுள்ளார். 1. ஆளுமைக்கு தகுதியற்றவனை ஆணைக்கு உட்படுத்துபவன்.

2. மரியாதையை மீறி திருப்தி அடைபவன். 3. பகைவனுக்கு சேவை செய்பவன்.

4. ரக்ஷிக்க தகுதியற்ற பெண்ணைக் காப்பாற்ற முயன்று தன் நன்மையை எண்ணுபவன். 5. தகுதியற்றவனிடம் யாசிப்பவன். 6. தற்புகழ்ச்சி செய்பவன்.

7. நல்ல குலத்தில் பிறந்தும் தாழ்ந்த காரியத்தைச் செய்பவன். 8. பலவீனமாக இருந்து பலமுள்ளவனிடம் பகை வைப்பவன். 9. சிரத்தை இல்லாதவனுக்கு உபதேசிப்பவன். 10. விரும்பத்தகாத பொருளை விரும்புபவன்.

11. மருமகனோடு பரிகாசம் செய்வதை விரும்பும் மாமனார். 12. மருமகனோடு தனியாக வாசம் செய்து சமுதாயத்தில் தனக்கு கௌரவத்தை விரும்புபவன்.

13. அயலார் மனைவியிடம் தன் வீரியத்தை ஸ்தாபிப்பவன் 14. ஒழுங்கை மீறிப் பெண்ணை நிந்திப்பவன். 15. அயலார் பொருளைப்

பெற்று நினைவில்லை என்று கூறி அதைத் தனக்குரியதாக்க விரும்புவன்.
 16. கேட்டதும் தானம் அளித்து அதற்காகத் தற்புகழ்ச்சி கொள்பவன்.
 17. பொய்யைச் சரி என்று நிரூபிக்க முயற்சிப்பவன். இவர்கள் யமராஜனின் தூதர்களால் நரகத்திற்கு இட்டுச் செல்லப்படுகிறவர்கள். தன்னோடு யார் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார்களோ, அவர்களோடு அவ்வாறு நடந்து கொள்வதே நீதி தர்மம் ஆகும்.

திருதராஷ்டிரர் கேட்டார், “வேதங்கள் மனிதனுக்கு நூறு வயது என்று கூறினாலும் அவன் ஏன் பூரண ஆயுளைப் பெறுவதில்லை?”. விதூரர் பதிலுரைத்தார். மிகுந்த கர்வம், அதிகம் பேசுதல், கோபம், தியாகம் இன்மை, தன் வயிறு வளர்க்கும் கவலை, மித்ர துரோகம் என்னும் கூரியவாட்கள் மனிதனின் ஆயுளை வெட்டுகின்றன. பிரம்மஹத்தி செய்தவர்களுக்குச் சமமான தீய குணங்கள், செயல்கள் கொண்டவர்களின் தொடர்பு விலக்கத்தக்கது. ஒருவனுக்குப் பிரியமில்லாததாக இருந்தாலும் நன்மை தரும் சொல்லைக் கூறுபவனே மன்னனின் உண்மையான உதவியாளன். குலத்தைக் காக்க ஒரு மனிதனையும், கிராமத்தைக் காக்க குலத்தையும், தேசத்தைக் காக்க கிராமத்தையும், ஆத்மாவின் நன்மைக்காக உலகனைத்தையும் தியாகம் செய்ய வேண்டும். ஆபத்திற்காகச் செல்வத்தையும், செல்வத்தின் மூலம் பெண்ணையும், செல்வம், பெண் இரண்டின் மூலம் எப்போதும் தன்னையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

“மன்னா! சூதாட்டம் தொடங்கும்போதே நான் இது சரியல்ல என்று கூறினேன். பிணியாளனுக்கு மருந்தும், பத்தியமும் பிடிக்காததைப் போலத் தங்களுக்கு என் சொல் பிடிக்கவில்லை. சிங்கங்களைப் போன்ற பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டு நரிகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சமயம் வரும்போது இதற்காகக் கழிவிரக்கம் கொள்வீர்கள். தலைவன் தன்னிடம் பக்தியுள்ள பணியாள் மீது கோபிக்கவில்லை என்றால் அவனிடம் பணியாட்கள் நம்பிக்கை கொள்ளுகின்றனர். அவனை ஆபத்துக் காலத்திலும் விடுவதில்லை. பணியாட்களை விலக்கி மற்றவர்களுடைய ராஜ்யத்தையும் செல்வத்தையும் அபகரிக்க முயலக் கூடாது. செல்வம் பிடுங்கப்பட்டால் அன்புடைய மந்திரிகளும் கூட விரோதி ஆகி விடுகின்றனர். முதலில் கடமை, வரவு செலவு, உரிய சம்பளம் முதலியவற்றை தீர்மானித்த பிறகு தகுதியான உதவியாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் மிகக் கடுமையான காரியங்களும் உதவியாளர்களால் எளிமையாகிவிடும்.

புதல்வர்களைத் தோற்றுவித்து அவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தன் கன்னிகைகளுக்கு தகுந்த வரனோடு திருமணம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் காட்டில் முனிவர்கள் போல வாழ விரும்பலாம். எது உயிர்கள் அனைத்திற்கும் நன்மை செய்வதோ,

தனக்கும் சுகமளிப்பதோ அதை ஈசுவரார்ப்ப பணமாகச் செய்ய வேண்டும். சித்திகள் அனைத்திற்கும் இதுவே மூல மந்திரம் ஆகும். பாண்டவர்களோடு போர் செய்தால் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் கஷ்டமடைய நேரிடும் (ஏனெனில் பாண்டவர்கள் தேவர்களின் புதல்வர்கள்) இத்துடன் புதல்வருடன் பகை, புகழின் அழிவு, பதட்டத்துடன் கூடிய வாழ்க்கை, பகைவர்களின் மகிழ்ச்சி ஏற்படும். மன்னா! உங்கள் புதல்வர்கள் காட்டிற்குச் சமமானவர்கள். பாண்டவர்கள் புலிக்கு சமமானவர்கள். புலிகள் இன்றி காட்டிற்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. காடு இல்லாமல் புலிகள் வாழ முடியாது. காடுகள் புலிகளையும், புலிகள் காடுகளையும் காப்பாற்றுகின்றன. மன்னா! மனிதனிடம் ஐந்து வகை பலம் உள்ளது. பாஹுபலம் ,மந்திரியால் கிடைக்கும் இரண்டாவது பலம், தன லாபம் என்ற மூன்றாவது பலம், தந்தை மற்றும் பாட்டனிடமிருந்து பெற்ற இயல்பான அபிஜாதம் என்னும் பலம் நான்காவது. இவை எல்லாம் புத்தி என்ற ஐந்தாவது பலத்தாலேயே ஒன்றாகின்றன.

பாரதா! மனிதன் பாம்பு, அக்னி, சிங்கம் மற்றும் தன் குலத்தில் தோன்றிய மனிதனை அவமதிக்கக் கூடாது. ஏனெனில் இவை அனைத்தும் பெரிய தேஜஸ்வியாகும். அக்னிக்கு சமமான தேஜஸ்வியான பாண்டவர்கள் பொறுமையுடன் கூடி மாறுதல் இன்றி விறகில் மறைந்த தீயைப் போல மறைந்து இருக்கிறார்கள். தாங்களும் தங்கள் புதல்வர்களும் கொடியைப் போன்றவர்கள். பாண்டவர்கள் பெரும் சால விருஷத்திற்கு சமமானவர்கள். பெரிய மரத்தை சாராமல் கொடி ஒருபோதும் வளர முடியாது.

4.9.விதுரர் மேலும் நீதியை உரைத்தல் :

மேலும் விதுரர் கூறலானார். முதியவர்களுக்கு இளைஞர்கள் மதிப்பளிக்க வேண்டியமை, பிராமணனுக்கு குடும்பஸ்தன் செய்ய வேண்டியது, திருடன் முதலிய பாத பூஜைக்கு தகாதவர்களும் அதிதியாக வந்தால் உபசரிக்க தகுந்தவர் ஆதல், விற்கத் தகாத பொருட்கள், சந்நியாசியின் இலக்கணம், தவசியின் இலக்கணம், அறிவுள்ளவனுக்குத் தீமை செய்யாமல் இருத்தல், நம்பிக்கையின் இலக்கணம், மனிதனின் இலக்கணம், வீட்டில் நிர்வகிக்கத் தகுதியானவர்கள், மன்னன் தன் ஆலோசனையை மறைத்து வைக்க வேண்டிய நியமம். ஆலோசனை செய்யத் தகுந்த இடம், மந்திரியாக ஏற்கத் தகுந்தவன், ரகசிய ஆலோசனையில் கலந்து கொள்ளத் தகுதியானவனின் ஆறு குணங்கள், மன்னன் தானே மேற்பார்வையிட வேண்டியவை, பகைவனை நடத்தும் முறை, மன்னன் கோபம் கொள்ளக்கூடாதவர்கள், முட்டாள்களின் குணங்கள், எப்போதும் உதவியாளர்கள் கிடைக்கப்பெறும் மன்னர்களின் இயல்புகள், செல்வத்தை வளர்க்கும் ஏழு விஷயங்கள், உலகில் வாழத்தகாத

மன்னனின் இயல்புகள், செல்வம் முதலியன ஒப்படைக்கப்படக்கூடாதவர்கள், ஆளக்கூடாதவர்கள், ஈடுபாட்டின் அளவு (அவசியமானது அவசியத்திற்கு அதிகமானது) இறந்தவனுக்கு சமமானவன் (சூதாடிகள், வேசிகள், நாட்டியக்காரர்கள் புகழ்ப்படுபவர்கள்) ஆகியவர்களைப் பற்றி விளக்கினார்.

“தேஜஸ்விகளான பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டுப் பெரும் ஐஸ்வர்ய பாரத்தை மூடனான துரியோதனனிடம் வைத்துள்ளீர்கள்: விரைவில் அவன் மகாபலியைப் போல ராஜ்யப்பிரஷ்டம் ஆகப்போவதைக் காண்பீர்கள்” என்ற விதுரரிடம் திருதராஷ்டிரர் கூறினார். “விதுரா! மனிதன் ஐஸ்வர்யம் பெறுவதிலும், அழிவிலும் சுதந்திரம் உடையவன் அல்ல; பிரம்மா கயிற்றில் கட்டிய பொம்மையைப் போல இவனை விதியின் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளார். எனவே நீ கூறிக்கொண்டே செல்; நான் தைரியத்தை ஏற்றுக் கேட்கிறேன்” என்றார். மன்னரின் சொல்படி விதுரர் மேலும் கூறலானார்.

பாரதா? சமயத்திற்கு எதிராக பிரகஸ்பதியே ஏதேனும் கூறினாலும் அவருக்கு அவமானம்தான் உண்டாகும். உலகில் சிலர் தானம் அளிப்பதாலும், சிலர் அன்பாகப் பேசுவதாலும் சிலர் மந்திரத்தின் பலத்தாலும் பிரியமானவன் ஆகிறார்கள். ஆனால் எப்போதும் அன்புடையவனே பிரியமானவன். துவேஷம் உண்டாக்குகிறவர் இடத்தில் அவர்களது சாதுத்தன்மையும், அறிவுடைமையும், தெரிவதில்லை. ஆனால் அன்புக்குரியவர்களில் எல்லாக் காரியங்களும் சுபமாகவும், பகைவர்களின் எல்லாக் காரியங்களும் பாவமயமாகவும் தோன்றுகின்றன. மன்னா? துரியோதனன் பிறந்ததுமே தாங்கள் இந்த ஒருவனை மட்டும் தியாகம் செய்து விடுங்கள்; அதனால் 100 புதல்வர்களுக்கு மேன்மை உண்டாகும். இல்லையெனில் நூறு புதல்வர்களின் அழிவு உண்டாகும் என்று கூறியிருந்தேன்.

எதிர்காலத்தில் அழிவுக்குக் காரணமாகும் வளர்ச்சிக்கு பெருமை அளிக்கக்கூடாது. எதிர்கால மேன்மைக்குக் காரணமான குறையையும் அதிகம் மதிக்க வேண்டும். செல்வத்தில் சிறந்தவனாயிருந்தாலும் குணங்கள் இல்லாதவனைத் துறக்க வேண்டும். விதுரர் இவ்வாறு கூறியதும், திருதராஷ்டிரர் “நீ கூறியது இறுதியில் நன்மை பயப்பது; தர்மம் இருக்கும் இடத்திலேயே வெற்றி உண்டாகும் என்பதும் சரியே. ஆனாலும் நான் என் மகனைத் தியாகம் செய்ய மாட்டேன்” என்றார். மன்னனின் சொல் கேட்டு விதுரர் மேலும் கூறினார். “குற்றம் மிகுந்த மனிதர்களைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும். சிறிது குற்றமுடையவனும் மோகத்தால் அழிவைத் தேடுகிறான். எவன் தன் குடும்பத்தினரிடமும், ஏழையிடமும், தீனனிடமும், பிணியாளனிடமும் அருள் செய்கிறானோ, அவன் புதல்வர்களுடன் செல்வ விருத்தியுடன் முடிவற்ற மங்களத்தை அனுபவிக்கிறான்.

குணமற்ற குடும்பத்து மக்களையும், தங்கள் கிருபையை விரும்புவர்களையும் ரக்ஷிக்க வேண்டும். மன்னா! தாங்கள் பாண்டவர்கள் மீது கருணை கொண்டு அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு சில கிராமங்களை அளியுங்கள். அதனால் தாங்கள் புகழ் பெறுவீர்கள். தாங்கள் முதியவர்; உங்கள் புத்திரர்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். பாரதா! நானும் உங்கள் நன்மைக்கானதையே கூற வேண்டும். தாங்களும் நான் நன்மை செய்பவன் என்று நம்ப வேண்டும். மன்னா! தாங்கள் பாண்டவர்களிடம் நல்லபடி நடந்து கொள்ளுங்கள். மன்னா! தாங்கள் பாண்டவர்களோ, அல்லது உங்கள் புத்திரர்களோ கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுப் பின்னால் வருத்தப்படுவீர்கள். இந்த விஷயத்தை முதலிலேயே யோசியுங்கள். நிலையில்லாத இந்த வாழ்வில் எதைச் செய்தால் பச்சாதாபப்பட நேருமோ அதை முதலிலேயே செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். சுக்ராச்சாரியரைத் தவிர நீதியை மீறாதவன் வேறு யாருமில்லை. கடந்தது கடந்துவிட்டது. மிகுதி கடமை உங்களைப் போன்ற அறிவாளிகளின் கையில் உள்ளது. பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யம் அளித்தால் உலகில் தங்கள் களங்கம் கழுவப் பெறும் இறுதி விளைவை யோசித்துக் காரியமாற்றுவவனே நீண்ட காலம் புகழோடு திகழ்வான்.

எவன் முன்பு செய்த பாவங்களை யோசிக்காமல் அவற்றையே பின்பற்றுகிறானோ அவன் நரகத்தில் வீழ்த்தப்படுகிறான். அறிவுடையவன் எட்டு பலவீனங்களை அறிந்து அவற்றை விலக்கி செல்வத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். (போதைப்பொருள் நுகர்ச்சி, உறக்கம், அவசியமானதை அறியாது இருத்தல், தன் கண், முகம் இவற்றின் மாறுதல், துஷ்ட மந்திரங்களை நம்புதல், காரியத் திறமை இல்லாத தூதரிடம் நம்பிக்கை கொள்ளுதல் ஆகிய எட்டு) அதர்ம குலத்தில் தோன்றினாலும், உத்தம குலத்தில் தோன்றினாலும் மரியாதையை மீறாதவன், தர்மத்தைப் பின்பற்றுவவன், மென்மையானவன், வெட்கம் உடையவனோடு கூடிய நட்பு அழிவதில்லை” என்று விதுரர் உரைத்தார்.

மேலும் நண்பனாகத் தகுந்தவன், ஆயுளை அதிகரிக்கும் குணங்கள், நன்மை அளிக்கும் காரியங்களின் சிறப்பு, முயற்சியின் மேன்மை, தர்ம அர்த்தத்தில் இருந்து விலகாமல் வாழ்தல், லட்சுமியால் விரும்பப்படாதவர்கள், செல்வத்தின் பயன், உன்னதத்தின் மூல மந்திரம், தவசிகளின் பலம், கோபமின்மையால் கோபத்தை வெல்லுதல், கருமியை தானத்தால் வெல்லுதல், பொய்யை சத்தியத்தால் வெல்லுதல், நம்பக்கூடாதவர்கள், (மிகுந்த கஷ்டத்துடன் பெறுவது, பகைவன் முன்னால் தலைகுனிந்து பெறுவது, தர்மத்தை மீறுவது ஆகிய) விரும்பத்தகாத செல்வம், துயரப்பட வேண்டிய விஷயங்கள் (வித்தை இல்லாத மனிதன், பிள்ளை பெறாத பெண், உணவேற்காத பிரஜை, மன்னன் இல்லாத ராஜ்யம் ஆகியன)

வேதங்களின் மாசு, பிராமணர்களின் மாசு, பூமியின் மாசு (வாஹ்லீகதேசம்), புருஷனின் மாசு (பொய் சொல்லுதல்), பதிவிரதை பெண்ணின் மாசு (விளையாட்டும், பரிகசிப்பதும்) ஸ்தீரியின் மாசு (கணவன் இன்றி வேறு தேசத்தில் இருப்பது), தங்கத்தின் மாசு (வெள்ளி), வெள்ளியின் மாசு (ஈயம்), ஈயத்தின் மாசு (கண்ணாடி), கண்ணாடியின் மாசு (அழுக்கு) என்பவற்றையும் விதுரர் மன்னரிடம் உரைத்தார்.

அதிகமாகத் தூங்கி உறக்கத்தையும், காமத்தைப் பயன்படுத்திப் பெண்ணையும், விறகைப் போட்டு தீயையும், அதிகம் குடித்து மதுப் பழக்கத்தையும், வெல்ல முயற்சிக்கக் கூடாது. நண்பனை செல்வத்தாலும், தானத்தாலும் வசப்படுத்தியவர்கள். பகைவர்களைப் போரில் வென்றவர்கள், பெண்களை உணவு, பானம் மூலம் வசப்படுத்தியவர்கள், இவர்களின் வாழ்க்கை பயனுடையது, சுகமானது. ஆயிரம் காசுகள் உள்ளவனும் உயிர் வாழ்கிறான். நூறு காசுகள் உள்ளவனும் உயிர் வாழ்கிறான். ஆதலால் மகாராஜா! தாங்கள் அதிகமான பேராசையை விட்டு விடுங்கள். மன்னா! நான் மறுபடியும் கூறுகிறேன். நீங்கள் உங்கள் புதல்வர்களிடமும் பாண்டவர்களிடமும் சமமாக நடந்து கொள்ளுங்கள்.

4.10.விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு தர்மத்தின் பெருமையையும் நான்கு வர்ணங்களுக்குரிய தர்மத்தையும் உரைத்தல் :

மன்னா! யார் நல்லவர்களால் மதிக்கப்பட்டு பற்றற்று தன் சக்திக்கேற்ப பொருள் சேர்க்கிறானோ அவன் புகழ் பெறுகிறான். அதர்மத்தால் சம்பாதித்த பெரும் பொருளை விரும்பாமல் தியாகம் செய்கிறானோ அவன் சுகம் பெறுகிறான். பொய் சொல்லி உன்னதமடைதல், மன்னனிடம் புறம் கூறுதல், பெரியவர்களிடம் பொய்யான குற்றம் கூறுதல் என்பவை பிரம்மஹத்திக்கு சமமானவை. குணங்களில் குற்றம் காணுதல் மரணத்திற்கு இணையானது. நிந்தனை செய்வது செல்வத்தை அவமதிப்பது போன்றதாகும். பிராமணன் தனியாகக் கோபம் கொண்டாலே தேசம் அனைத்தையும் அழித்து விடுகிறான். ஆடு, மாடு, வெள்ளி, தேன், வில், பறவை, வேதமறிந்த பிராமணன், குடும்பத்து முதியவன், வெண்கல பாத்திரம், சந்தனம், வீணை, கண்ணாடி, நீர், தாமிர பாத்திரம், சங்கு, சாலிகிராமம், கோரோஜனம் ஆகியவை வீட்டில் இருக்க வேண்டும்.

ஆசையால், பயத்தால், பேராசையால் இந்த வாழ்க்கைக்காகக் கூட ஒருபோதும் தர்மத்தைத் தியாகம் செய்யக்கூடாது. தர்மம் நிலையானது. சுக-துக்கம் அநித்யமானவை. எனவே நிலையற்றதை விட்டு நிலைத்திருப்பதில் இருங்கள்; திருப்தி அடையுங்கள் திருப்தியே எல்லாவற்றையும் விட பெரிய லாபம் ஆகும். தனம், தானியம் இவற்றோடு கூடிய புவியை அரசாண்டு

இறுதியில் அனைத்தையும் இங்கேயே விட்டுவிட்டு யமராஜனிடத்தில் சென்ற பலசாலி மன்னர்களைப் பற்றி யோசியுங்கள். மிகுந்த கஷ்டத்தோடு வளர்த்து ஆளாக்கிய புதல்வன் இறந்தாலும் அவன் உடலை வீட்டில் இருந்து உடனே வெளியேற்றி எரியும் சிதையில் இடுகிறார்கள். கனியற்ற மரத்தைப் பறவைகள் விடுவது போல அவன் உடலை உறவினரும், நண்பர்களும், புதல்வர்களும் கூடச் சிதையில் விட்டு விடுகின்றனர். மனிதன் இறந்த பின் அவன் செய்த நல்ல, கெட்ட கர்மங்கள் மட்டுமே உடன் செல்கின்றன. எனவே மனிதன் மெல்ல மெல்ல முயற்சியோடு தருமத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். என்னுடைய பேச்சைக் கேட்டு தாங்கள் எல்லாவற்றையும் சரியாகப் புரிந்து கொண்டால் இவ்வுலகில் தங்களுக்கு பெரும் புகழ் கிடைக்கும். பரலோகத்திலும் தங்களுக்கும் பயம் இருக்காது.

பாரதா! இந்த ஜீவாத்மா ஒரு நதியாகும். புண்ணியமே தீர்த்தம் ஆகும். சத்திய ஸ்வரூபமான பரமாத்மாவிடம் இருந்து இது தோன்றியுள்ளது. தைரியமே இதன் கரைகள். இரக்கம் இதன் அலைகள். புண்ணியம் செய்த மனிதன் இதில் நீராடி புனிதம் ஆகிறான். ஏன் எனில் பேராசையற்ற ஆத்மா எப்போதும் பவித்திரமாகவே இருக்கிறது. காமக்ரோதம் என்ற முதலைகள் நிறைந்த, ஐந்து புலன்களாகிய நீரைக் கொண்ட இந்த சம்சார நதியின் பிறப்பு - இறப்பு என்னும் கடக்க முடியாத பிரவாகத்தைத் தைரியம் என்ற படகால் கடந்து விடுங்கள். புத்தி, தர்மம், வித்தை உடைய தன் முதிய பந்துவை மரியாதையால் மகிழ்ச் செய்து அவனிடம் இருந்து செய்ய வேண்டியது, செய்யக்கூடாது என்பதை கேட்டுத் தெரிந்து கொள்பவன், மோகத்தில் சிக்குவது இல்லை. காமத்தையும், பசியையும் தைரியத்தோடு சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதே போல கை, கால்களைக் கண்களாலும் கண் காதுகளை மனதாலும், மனம் வாக்கை சத்கர்மங்களாலும் ரக்ஷித்துக் கொள்.

ஒவ்வொரு நாளும் நீராடி, சந்தி, தர்ப்பணம் செய்து, யக்ஞோப வீதம் தரித்து ஸ்வாத்யாயம் செய்து, பதிதர்களின் அன்னத்தைத் துறந்து, உண்மை பேசி, குருவிற்கு சேவை செய்வது பிராமண தர்மம்; அவன் பிரம்மலோகத்தில் இருந்து பிறழ்வதில்லை. வேதங்களைப் படித்து, அக்னி ஹோத்ரம், நால்வகை யக்கும் செய்து, மக்களைக் காப்பாற்றி, பசு மற்றும் பிராமணர்களைப் பாதுகாத்துப் போரில் மரணம் அடைவது, கூத்திரியனின் தர்மம். அவன் ஊர்தவ லோகத்தை அடைகிறான். வைசியன் வேத சாஸ்திரங்களைப் படித்து, பிராமண கூத்திரிய, தன்னை அணுகிய மக்களுக்கு அவ்வப்போது செல்வமளித்து, யக்கும் செய்வது வைசியனின் தர்மம். இறந்த பிறகு அவன் சொர்க்கலோகம் செல்கிறான். சூத்திரன் பிராமணன், கூத்திரியன், வைசியர்களுக்கு திருப்தி அடையும்படி

சேவையாற்றி, பாவங்களில் இருந்து விடுபட்டு சொர்க்கத்தை அடைகிறான். மகாராஜா! நான் நான்கு வர்ணங்களின் தர்மத்தையும் கூறியுள்ளேன். இதன் காரணத்தையும் கேளுங்கள். தங்களால் யுதிஷ்டிரர் கூத்திரிய தர்மத்தில் இருந்து விழுந்து கொண்டிருக்கிறார். தாங்கள் அவரை மறுபடியும் ராஜ தர்மத்தில் நியமிப்புகள்” என்று விதூரர் கூறினார்.

திருதராஷ்டிரர் “விதூரா! நீ செய்யும் உபதேசம் மிகவும் சரியானது. நீ கூறுவதே என்னுடைய கருத்தும் ஆகும். ஆனால் துரியோதனனைச் சந்தித்தபின் மறுபடி என் அறிவு மாறி விடுகிறது. விதியை மீறும் சக்தி எந்த பிராணிக்கும் கிடையாது. நான் விதியையே உறுதியானதாகக் கருதுகிறேன். விதிக்கு முன்னால் புருஷார்த்தம் வீணானது” விதூரா! நீ கூற வேண்டியது மேலும் ஏதேனும் இருந்தால் அதையும் கேட்க நான் விரும்புகிறேன் என்றார்.

விதூரர் மன்னரிடம், பிரம்மாவின் புத்திரனான குமாரசனத் சஜாதர் என்ற சனாதன ரிஷி அறிவுடையவர்களில் மிகவும் சிறந்தவர். அவரே தங்களது வினாக்களுக்கு விடையளிப்பார் என்றார். திருதராஷ்டிரர் விதூரரே ரிஷி கூறப் போகும் தத்துவத்தை கூறுமாறு கேட்டார். விதூரர் என்னுடைய பிறப்பு சூத்திரப் பெண்ணின் கருவிலிருந்து தோன்றியதால் எனக்கு அவ்வரிமை இல்லை என்று கூறி ரிஷியை ஸ்மரணம் செய்தார். விதூரரின் ஸ்மரணத்தை அறிந்த சனத் சஜாத ரிஷி அங்கு தரிசனம் அளித்தார். அவரை முறைப்படி பூஜித்த விதூரர் திருதராஷ்டிரர் ஐயங்களுக்கு விடை அளிக்குமாறு ரிஷியிடம் வேண்டினார்.

4.11.மறுநாள் கௌரவ சபையின் நிகழ்வுகள் :

சனத் சஜாத ரிஷி திருதராஷ்டிரருக்கு உன்னதமான ஆத்ம தத்துவத்தை எடுத்து விளக்கினார். பொழுதும் விடிந்தது; கௌரவ சபை கூடியது. திருதராஷ்டிரர், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, சோமதத்தர், வாஹ்லீகர் முதலியோரும் துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி, துச்சாதனன் முதலியோரும் அவையில் கூடினர். முதல் நாள் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறியவாறு சஞ்சயன் சபையில் பிரவேசித்து பாண்டவர் பற்றிய அனைத்து விவரங்களையும் எடுத்துரைத்தார். யுத்தத்தைக் கைவிட்டு பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யம் அளிக்குமாறு திருதராஷ்டிரர் கூறினார்; பீஷ்மரும், துரோணரும் ஆமோதித்தனர்; துரியோதனன் மறுத்தான். பீமன், அர்ஜுனன் பராக்கிரமங்களை எண்ணி திருதராஷ்டிரர் பயம் கொண்டார். துரியோதனன் தன் வீரத்தை எடுத்துரைத்தான். கர்ணன் தற்புகழ்ச்சி செய்தான். பீஷ்மர் அவனை அடக்கினார். பலவிதமாக விவாதங்கள் நடந்தன. ஊசி முனையளவும் நிலம் அளிக்க மாட்டேன் என துரியோதனன் கூறிவிடுகிறான்.

பீஷ்மர் அவனுக்குப் பாண்டவர்களின் வீரத்தை எடுத்துரைத்துச் சமாதானம் செய்து கொள்ள அறிவுறுத்தினார். கர்ணன் தான் ஒருவனே பாண்டவரைக் கொன்று விடுவேன் என்றான்.

பீஷ்மர் அவனைக் கண்டித்துத் தற்பெருமை பேசாதே எனக் கடுமையாகச் சாடினார். ஆனால் கர்ணன் கோபம் கொண்டு பீஷ்மர் இருக்கும் வரை கௌரவர் சபையிலும் போர்க்களத்திலும் பிரவேசிக்க மாட்டேன் என்றும், ஆயுதங்களைத் தொடமாட்டேன் என்றும் சபதம் செய்து சபையை விட்டு வெளியேறி விடுகிறான். இந்நிலையில் துரியோதனன் தான் பீஷ்மர் முதலியோரை நம்பிப் போரில் இறங்கவில்லை என்றும், தன்னுடைய, கர்ணனுடைய, துச்சாதனனுடைய ஆற்றலை நம்பியே போரில் முனைந்துள்ளேன் என்றும் கூறினான். குலம், கல்வி, வீரம் அனைத்திலும் சமமான கௌரவர்கள், பாண்டவர்கள் இருவரிலும் பாண்டவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள் என்று எவ்வாறு கருதுகிறீர்கள் என்று பீஷ்மரிடம் வினவுகிறான். தன் சேனையைப் பார்த்து கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் தங்கள் அகங்காரத்தைத் துறப்பார்கள் என்றும் உரைத்தான்.

4.12.விதுரர் துரியோதனனிடம் அடக்கத்தின் சிறப்பு, குடும்பக் கலகத்தால் ஏற்படும் நஷ்டம் இவற்றைக் கூறி சமாதான ஆலோசனை கூறுதல்:

துரியோதனன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பற்றிப் பேசியதும், விதுரர் துரியோதனனிடம் அடக்கத்துடன் பேசுமாறு கூறுகிறார். அடக்கத்தின் சிறப்பினையும், அடக்கமுள்ள மனிதன் பெறும் பொறுமை, தைரியம், அகிம்சை, சமம், சத்தியம், எளிமை, புலனடக்கம், மென்மை, வெட்கம், உறுதி, உதாரம் ஆகிய சிறந்த குணங்களையும் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும் குடும்பத்தில் ஒற்றுமை இல்லை என்றால் பகைவர்களே வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதையும் உதாரணத்துடன் எடுத்துரைத்தார். வேடனின் வலையில் சிக்கிய இரு பறவைகள் வலையுடன் வானத்தில் பறக்கின்றன. வேடன் பூமியில் அதனைப் பின்தொடர்ந்தான். இச்செயலைக் கண்ட முனிவர் ஒருவர் வேடனின் இச்செயல் விசித்திரமானது என்றார். வேடனோ, இப்பறவைகள் ஒற்றுமையாக இருப்பதால் வலையுடன் பறக்கின்றன. பரஸ்பரம் சண்டையிடும் போது என்னிடம் சிக்கிவிடும் என்றான். அதேபோல சிறிது நேரத்தில் தங்களுக்குள் சண்டையிட்ட பறவைகள் வலையுடன் கீழே விழுந்து வேடனிடம் சிக்கின. இதே போல் குடும்பத்து மக்கள் செல்வத்திற்காகத் தங்களுக்குள் கலகம் செய்கின்றனர்.

ஒன்றாக அமர்ந்து உண்ணுதல், தங்களுக்குள் அன்போடு பேசுதல், ஒருவர் மற்றொருவர் சுகதுக்கத்தைக் கேட்டல், அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்ளுதல் இவை சகோதரர் மற்றும் உறவினர்களின் வேலையாகும்.

எரியும் விறகு தனித்தனியாக எரிவதில்லை. புகை மட்டுமே அளிக்கிறது. பரஸ்பரம் சேர்ந்தால் அக்னியால் ஜொலிக்கிறது. அதேபோல் குடும்பத்து மக்கள் பரஸ்பர புகை காரணமாக தனித்தனியாக இருந்தால் சக்தியற்றவர்களாகி விடுகின்றனர். பரஸ்பரம் ஒன்று திரண்டால் சக்தியும் தேஜஸும் பெறுகிறார்கள். விதுரர் கந்தமாதன மலைமீது கண்ட மற்றொரு விஷயத்தையும் கூறினார்.

கந்தமாதன மலைமீது கடக்க முடியாத மலைக்குகையில் ஒரு அற்புதமான குணங்கள் உடைய தேன் கூடு இருந்தது. குருடரும் பார்வை பெறும் அற்புதமான தேன் அது. அதன் குணங்களைக் கேட்டு அதன் சிறப்பை மட்டுமே எண்ணிப் பாம்புகள் நிரம்பிய, கரைகளற்ற அந்த குகைக்குள் சென்று அதைப் பெற விரும்பிய மலை ஜாதியினர் அழிந்துவிட்டனர். அது போல மோகத்தால் துரியோதனன் தேனை மட்டுமே பார்க்கிறான். அர்ஜுனனின் தேஜஸோ, பராக்கிரமமோ இல்லாமல் அர்ஜுனனோடு போர் செய்ய விரும்புகிறான். விராட நகரத்தில் மஹாரதிகள் அனைவரையும் தனியாக விரட்டி அடித்த அர்ஜுனனுக்கு முன்னால் உங்கள் மைந்தன் என்ன பராக்கிரமம் செய்து விட முடியும்? இன்று கூட பாண்டவர்கள் தங்களின் அன்பான பார்வைக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். மகாராஜா! தாங்கள் யுதிஷ்டிர மன்னரைத் தங்கள் புதல்வனாக எண்ணித் தங்கள் அன்பைக் காட்டுங்கள். ஏன் எனில் போர் தொடங்கினால் யார் வெற்றி பெறுவர் என உறுதியாகக் கூற முடியாது என்று விதுரர் கூறினார்.

4.13. தொடர் நிகழ்வுகள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர் தூதராக ஹஸ்தினாபுரம் வருதல்; திருதராஷ்டிரர் ஏற்பாடு ; விதுரர் கூற்று:

தொடர்ந்து கௌரவ சபையில் சஞ்சயன் பாண்டவர்களின் துணைக்கு வந்துள்ள அரசர்கள் விவரம், அவர்களது பராக்கிரமம் ஆகியவற்றை எடுத்துரைத்தார். பீம சேனன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் இவர்களின் ஒப்பற்ற வீரத்தை எடுத்துரைத்தார். பாண்டவர்களின் வீரத்தை எண்ணி திருதராஷ்டிரர் கலங்கினார். சஞ்சயன் துரியோதனனை அடக்குமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் வேண்டினார். துரியோதனன் தன் பிரதாபத்தை அவையில் எடுத்துரைத்தான். சஞ்சயன் பாண்டவர்களின் கொடி, குடை முதலியவற்றை வர்ணித்துக் கூறினார். இதனைக் கேட்டு கலங்கிய திருதராஷ்டிரர் துரியோதனனைச் சமாதானம் செய்து கொள்ளுமாறு வேண்டினார். துரியோதனன் தன் வீரத்தையும், பெருமையும் மீண்டும் எடுத்துக் கூறினான். கர்ணனும் துரியோதனனுக்கு ஆதரவாகத் தன் வீரத்தைத் தானே புகழ்ந்துரைத்தான். பீஷ்மர் விராட தேச நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் கூறி கர்ணனை நிந்தித்தார். கோபம் கொண்ட கர்ணன் பீஷ்மர் சபையில் இருக்கும் வரை தான் சபையில் இருக்க மாட்டேன் என்றும்

பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் தலைமை தாங்கும் போது தான் போர் புரிய மாட்டேன் என்றும் பீஷ்மர் சேனைத்தலைவராக இருக்கும் வரை போர்க்களத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டேன் என்றும் சபதம் அளித்து அவையை விட்டு வெளியேறி விட்டான். துரியோதனன் தன்னுடைய வலிமையை விவரித்தான். விதுரர் தற்புகழ்ச்சியை விட அடக்கத்துடன் இருப்பதே சிறந்தது என்று எடுத்துரைக்கிறார். குடும்பத்தில் ஏற்படும் பகை காரணமாக ஏற்படும் நஷ்டத்தை உரைத்தார். சமாதானம் செய்து கொள்ள திருதராஷ்டிரரிடம் வேண்டினார். திருதராஷ்டிரரும் துரியோதனனைச் சமாதானத்திற்காக வற்புறுத்தினார். ஆனாலும் திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைத் துரியோதனன் ஏற்கவில்லை.

அதன் பிறகு பாண்டவர்கள் கேட்டுக் கொண்டவாறு உபப்லவ்யத்தில் இருந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரர் சபைக்கு தூதுவராக வர முடிவு செய்தார். இச்செய்தியை அறிந்த திருதராஷ்டிரர், துரியோதனனிடம் வழியிடங்களில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தன் பரிவாரத்தோடு சுகமாகத் தங்கி ஓய்வெடுப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அன்பைப் பெறுமாறு கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மனம் மகிழ்ச்சி செய்து, தங்கள் காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்பது மன்னரின் எண்ணம். துரியோதனனும் மிக விரைவாக சிறந்த அழகிய தேவர்களுக்கு ஏற்ற ஓய்விடங்களை அமைத்தார். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவற்றை ஏற்றெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. இந்நிலையில் திருதராஷ்டிரர் தான் கிருஷ்ணனுக்குப் பரிசாக அளிக்கவிருக்கும் பொருட்களைப் பட்டியலிட்டு உரைத்தார். துச்சாதனனின் சிறந்த மாளிகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தங்க வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினார். இவற்றையெல்லாம் அறிந்து விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறத் தொடங்கினார்.

“மன்னா! தாங்கள் எல்லோராலும் மதிக்கப்படும் மிகச்சிறந்த புருஷர். தங்களிடம் தர்மம் உள்ளது. லௌகிக முறைப்படி நீங்கள் கூறுவது சரியாகும். ஆனால் தங்களிடம் உள்ள நற்குணங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். தாங்கள் எளிமையாக இருக்க முயலுங்கள். முட்டாள்தனமாக தீமையை விரும்பி உங்கள் புதல்வர்களை நரகத்திற்கு வீழ்த்தாதீர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தங்கள் விருந்தினராக வருகிறார். அவருக்கு ஏராளமான பரிசுகளை அளிக்க விரும்புகிறீர்கள். அவர் இந்த உலகம் முழுவதையும் பெற உரிமை உடையவர் ஆவார்.

“மன்னா! நான் சத்தியத்தின் மீது சபதம் செய்து, என் உடலின் மீது ஆணையிட்டு கூறுகிறேன். தாங்கள் தர்மத்தை விரும்பியோ அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு உரிய மதிப்பளிப்பதற்காகவோ இவற்றைச் செய்யவில்லை. தாங்கள் செய்வது அனைத்தும் வஞ்சனையே ஆகும். தங்களுடைய

உண்மைக் கருத்தை நான் அறிவேன். யுதிஷ்டிரர் பெற விரும்பிய ஐந்து கிராமங்களை கூடத் தாங்கள் அளிக்க விரும்பவில்லை. இதிலிருந்து தாங்கள் அமைதியை விரும்பவில்லை என்பது தெரிகிறது. செல்வத்தை அளித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பாண்டவர்களிடமிருந்து பிரித்து உங்கள் பக்கம் திருப்ப முயற்சிக்கிறீர்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் தாங்கள் செல்வத்தைக் கொடுத்தோ, வேறு வழியாகவோ, அல்லது நிந்தித்தோ ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அர்ஜுனனிடம் இருந்து பிரிக்க முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அர்ஜுனன் கொண்டுள்ள உறுதியான பக்தியைப் பகவான் அறிவார். அவரது உயிருக்கு நிகரான நண்பன் அர்ஜுனனிடம் இருந்து அவரை ஒருபோதும் பிரிக்க முடியாது. இதை நிச்சயமாக நான் அறிவேன்.

தாங்கள் அளிக்கும் பொருட்களில் நீர் நிறைந்த கலசம், கால் கழுவதற்கான நீர், நலச் செய்தி இவற்றைத் தவிர வேறு எந்த பொருளையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஏற்க மாட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப் பிரியமான விருந்தை ஏற்பாடு செய்யுங்கள். ஏனெனில் பகவான் ஜனார்த்தனன் எல்லோராலும் கௌரவம் பெறத் தகுந்தவர். மகாராஜா! கேசவன் இரு பக்கத்தின் நன்மையும் நாடி, இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரின் அந்த விருப்பத்தை அவருக்குப் பரிசாக அளியுங்கள். அவர் பாண்டவருக்கும் கௌரவருக்கும் சமாதானம் செய்வித்து அமைதியினை நிலை நிறுத்த விரும்புகிறார். அந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றுங்கள். மகாராஜா! தாங்கள் தந்தையாவீர்! பாண்டவர்கள் தங்கள் புதல்வர்கள். அவர்களிடம் அன்போடு நடந்து கொள்ளுங்கள்” என்று விதுரர் கூறினார். துரியோதனன் விதுரர் கூறிய கருத்தை ஆமோதித்துப் பேசினான். பாண்டவர்களிடம் அவர் அன்புடையவர் சரியே. இப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை சிறப்பாக உபசரித்தால் தன்னிடம் பயம் கொண்டு பூஜிப்பதாகவே எண்ணுவார். எனவே அவர் இங்கு வந்ததும் அவரைக் கைது செய்து, அவருடைய ராஜ்யத்தையும் கைப்பற்றப் போகிறேன் என்றான். அவனுடைய சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர் அவையில் இருந்து வெளியேறினார்.

4.14. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திருதராஷ்டிரர் சபைக்கு வருதல்; விதுரருடன் சந்திப்பு; விதுரர் கூற்று :

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சாத்தியகியுடனும், தன் படை பரிவாரங்களுடனும் ஹஸ்தினாபுரம் வந்தடைந்தார். முதலில் திருதராஷ்டிர மன்னரையும், அவையில் இருந்த மற்ற சான்றோர்கள், மன்னர்கள் அனைவரிடமும் தன் அன்பையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்தார். பின் விதுரர் இல்லத்தில் தங்கி இருந்த தன் அத்தை குந்தியையும் சந்தித்து ஆறுதல் தெரிவித்தார். துரியோதனன் ஏற்பாடு செய்திருந்த விருந்தினைத் தவிர்த்து விதுரர் இல்லத்திலேயே உணவு அருந்தினார். அதன் பின் ஓய்வு கொண்டார்.

அச்சமயம் விதுரர் தனது கருத்தினை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தெரிவிக்கலானார்.

“கேசவா! தாங்கள் இங்கு வந்ததற்கான காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. துரியோதனன் மந்த புத்தி உடையவன்; தர்ம அர்த்தங்களை மீறியவன்; கோபம் கொண்டவன்; மற்றவர்களை அவமதிப்பவன்; பெரியோர், குரு இவர்கள் சொற்களையும் உதாசீனம் செய்பவன். பிடிவாதம் மிகுந்த துஷ்டனான அவனை நல்வழிப்படுத்துவது என்பது நடவாத செயல். தன்னையே அறிவாளி என்று எண்ணும் அவன் அனைவரையும் ஐயத்துடனே பார்க்கிறான். தர்மத்தைத் துறந்து அதர்மத்தையே பின்பற்றுகிறான். விவேகம் அற்றவன்; புலனடக்கம் இல்லாதவன்; நினைத்ததைச் செய்யும் பிடிவாதம் கொண்டவன். இத்தகைய பல குறைகள் அவனிடத்தில் நிறைந்துள்ளன. தாங்கள் அவன் நன்மையைக் கருதி கூறும் சொற்களையும் அவன் ஏற்க மாட்டான். அவன் பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோரின் வீரத்தை நம்புகிறான். சமாதானம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் அவனுக்கில்லை. திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களும், கர்ணனும், பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோரைப் பாண்டவர்களால் வெல்ல முடியாது என்றே எண்ணுகின்றனர்.

துரியோதனன் மன்னர்களின் பெரும் சேனையைத் திரட்டி உள்ளான். கர்ணன் மீது பெரும் நம்பிக்கை வைத்துள்ளான். எனவே துரியோதனன் ஒருபோதும் சமாதானம் செய்ய மாட்டான். கௌரவர்கள் அனைவருமே பாண்டவர்களுக்கு அவர்களின் பங்கை அளிக்கக்கூடாது என்று உறுதியாக இருக்கிறார்கள். அந்த துஷ்டர்களிடம் தாங்கள் கூறுவது அனைத்தும் வீணே! நல்ல, கெட்ட விஷயங்களை ஒரே மாதிரியாக எண்ணுபவர்களிடம் அறிவுடையோர் ஏதும் பேசக்கூடாது. மாதவா! சண்டாளர்களிடத்தில் வித்வான்கள் உபதேசம் அளிப்பது உசிதமல்ல. அந்த முட்டாள்களின் நடுவில் தாங்கள் எதுவும் கூறுவது சரியென எனக்குத் தோன்றவில்லை. அவன் பெரும் சேனையைத் திரட்டி தன்னை சக்தி உடையவனாகக் கருதுகிறான். அவன் தங்களுடைய பேச்சைக் கேட்க மாட்டான், பொருட்படுத்த மாட்டான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! அகம்பாவம் நிரம்பிய அவர்கள் நடுவில் நீங்கள் செல்வது எனக்குச் சரியாகத் தோன்றவில்லை. துரியோதனன் பெரியவர்களை மதிப்பது இல்லை. தங்கள் மீது சந்தேகம் கொண்டுள்ளான். ஆகவே அவன் நன்மையை நாடித் தாங்கள் சொல்லும் விஷயத்தை அவன் ஏற்க மாட்டான். திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் இப்போது திரண்டுள்ள அவர்கள் பெரும் சேனையை இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். யுதிஷ்டிரரிடம் இருந்து கைப்பற்றிய ராஜ்யத்தைத் தானே வென்றதாகக் கருதுகிறான் துரியோதனன். தன் அதிகாரத்திலேயே அந்த ராஜ்யம் கட்டுண்டு இருக்க வேண்டும் என்று

உறுதி புண்டுள்ளான்.

ஆதலால் அவனிடம் சமாதான பிரயத்தனம் வெற்றியடையாது. இந்த பூமி காலத்தால் பரிபக்குவமாகி அழியப் போகிறது. கேசவா! முன்பு தங்களால் வெல்லப்பட்ட பகைவர்கள் அனைவரும் இப்போது துரியோதனனுடன் சேர்ந்துள்ளனர். கர்ணனோடு சேர்ந்து உங்களை எதிர்க்கத் தயாராக உள்ளனர். இத்தகைய விரோதிகள், தீய எண்ணத்தோடு, ஒன்றாகத் திரண்டு இருக்கும்போது அவர்களிடையில் எவ்வாறு செல்ல விரும்புகிறீர்கள்? தங்களுடைய புகழ், அறிவு, வீரம் அனைத்தையும் நான் அறிந்துள்ளேன். ஆனாலும் உங்களிடம் கொண்டுள்ள அன்பு, மரியாதை, நட்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக நான் இவ்வாறு கூறுகிறேன். தாமரைக்கண்ணா! தங்கள் தரிசனத்தால் தங்களிடம் பொங்கும் என் அன்பைத் தங்களிடம் எடுத்துரைப்பேன்” என்று விதுரர் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு திருதராஷ்டிரர் சபையில் தீங்கு நேரும் என்பதை உணர்ந்து விதுரர் அவரை எச்சரிக்கிறார்.

4.15.விதுரருக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறிய பதிலுரை :

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் விதுரரின் சொற்களைக் கேட்டுக் கூறலானார். “தாய், தந்தையைப் போலவும், நண்பனைப் போலவும் தர்ம, அர்த்தம் நிறைந்த சத்தியமான சொற்களையே தாங்கள் என்னிடம் கூறினீர்கள். தாங்கள் கூறியது அனைத்தும் சத்தியமானது, உசிதமானது; கூறத்தகுந்தது. ஆனால் நான் இங்கு வந்த காரணத்தைக் கேளுங்கள். துரியோதனனின் துஷ்டத் தன்மையும் கூத்தரியர்களுக்கிடையே உள்ள பகையையும் அறிந்தே நான் இங்கு வந்துள்ளேன். பெரும்படையுடன் இந்த புவி அழிய விரும்புகிறது. இந்த அழிவைத் தடுக்க முயற்சி செய்பவன் பெரும் புண்ணியம் பெறுவான். இம்முயற்சியில் வெற்றி கிட்டவில்லை எனினும் முயற்சிக்கான புண்ணியம் கிட்டும். நான் கௌரவ பாண்டவர் இடையில் கபடமின்றிச் சமாதானத்திற்கான முயற்சி செய்வேன். கர்ணன், துரியோதனனால் இந்த பயங்கரமான ஆபத்து உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த துன்பத்திற்கான தொடக்கம் கௌரவர்கள் பக்கம் தான் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய துன்பத்தில் துயரப்படும் நண்பனுக்கு இயன்றவரை எடுத்துக் கூறிக் காப்பாற்றாதவன் இரக்கமற்றவனாகவே கருதப்படுவான். துரியோதனனும் அவன் நண்பர்களும் என் பேச்சை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

நான் இரு பக்கத்தாருக்கும் இடையில் மேற்கொள்ளும் சமாதான முயற்சியில் துரியோதனன் என் மீது ஐயம் கொண்டாலும் மகிழ்ச்சியே. உலகத்தில் மூடர்களும் பகைவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திறமையிருந்தும் கௌரவ பாண்டவர்களுக்கிடையே போரைத் தடுக்கவில்லை என்று

கூறக்கூடாது. நான் முழு முயற்சி செய்வேன். நிந்தைக்குப் பாத்திரமாக மாட்டேன். துரியோதனன் என் சொற்களைக் கேட்காவிட்டால் துர்பாக்கியம் பெறுவான். சமாதானம் ஏற்பட்டு விட்டால் பெரும் புண்ணிய கர்மம் நிறைவேறும்; கௌரவர்களும் நன்மை அடைவார்கள். நான் உண்மையில் அமைதியை விரும்பியே வந்துள்ளேன் என்பதைக் கௌரவர்கள் புரிந்து கொண்டால் எனக்கு மரியாதை அளிப்பார்கள். ஆனால் எனக்குக் கோபம் ஏற்படுமேயானால், அவர்களால் ஒன்றாகச் சேர்ந்தாலும் என்னை எதிர்க்க முடியாது” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் விதூரரிடம் கூறினார்.

4.16. திருதராஷ்டிர சபையில் சாத்யகி கூறியதைக் கேட்ட விதூரர் உரைப்பவை :

திருதராஷ்டிர சபையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தூது முயற்சி தோல்வியில் முடிந்தது. துரியோதனன் முதலியோர் தங்களுக்குள் ரகசிய ஆலோசனை மேற்கொள்ளுகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்யத் திட்டமிடுகின்றனர். அறிவாளியான சாத்யகி இதனை உணர்ந்து கொள்ளுகிறார். க்ருதவர்மாவிடம் சேனையை ஆயத்தம் செய்து அவையின் வாயிலில் காத்திருக்கக் கட்டளை இருக்கிறார். பின்னர் சாத்யகி திருதராஷ்டிரர் அவையில் சென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் துரியோதனன் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தார். திருதராஷ்டிரருக்கும், விதூரருக்கும் இதனை அறிவித்தார். அதனைக் கேட்ட விதூரர் பேசலானார். திருதராஷ்டிரரிடம் விதூரர் கூறினார். “பரந்தபா! தங்களுடைய புதல்வர்கள் காலனின் வசப்பட்டு விட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அதனாலேயே அவர்கள் இந்த இகழ்ச்சிக்குரிய நடக்க முடியாத காரியத்தைச் செய்யத் துணிந்துள்ளார்கள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பலவந்தமாகக் கைது செய்ய இவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இந்திரனின் தம்பி, யாராலும் இவரைப் பிடிக்க முடியாது. இவரிடம் வரும் பகைவர் தீயில் விழும் வீட்டில் பூச்சியைப் போலாகி விடுவார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விரும்பினால் பகைவர்கள் அனைவரையும் யமலோகத்திற்கு அனுப்ப முடியும். ஆனால் தர்மத்தில் இருந்து விலகி ஒருபோதும் இத்தகைய காரியத்தைச் செய்ய மாட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வாரணாசி நகரை எரித்துக் காசிராஜனைக் கொன்றது போல தானே காலத்திற்கு ஈசனாகி ஹஸ்தினாபுரத்தை எரித்துக் கவுரவர்களை அழித்துவிடுவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்தியபாமாவிற்காக தேவலோக பாரிஜாத மரத்தை எடுத்து வந்தார். கோபம் கொண்ட இந்திரன் பசுக்களோடு எதிர்த்த போது தனியாகவே அவர்களை வென்றார்.

நிர்மோசன் என்னும் இடத்தில் முரன் என்னும் தைத்தயன் விரித்திருந்த 6000 சக்தியுடைய பாசத்தை அறுத்துவிட்டார். சௌபத்தின் வாயில் வரை

சென்று தன் கதையால் மலையைப் பிளந்து த்யுமத் சேனைகைக் கொன்றார். இப்போதும் கௌரவர்களுக்கு இன்னும் ஆயுள் மீதம் இருப்பதாலேயே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இன்னும் அவர்களை மன்னித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த கௌரவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கைது செய்ய விரும்பினால் அனைவரும் இன்றே யமனுலகம் அடைந்து விடுவர்” என்றார். இதனைக் கேட்ட கிருஷ்ண பகவான் திருதராஷ்டிரரிடம் “மன்னா, நீங்கள் என்னைக் கைது செய்ய ஆணையிடுங்கள். பிறகு இவர்கள் என்னைப் பிடிக்கிறார்களா என்று பார்ப்போம்” என்றார். திருதராஷ்டிரர் விதூரரிடம் துரியோதனனையும் அவன் நண்பர்களையும் சபைக்கு அழைத்து வருமாறு கூறினார். துரியோதனன் நண்பர்கள் சூழ அவைக்கு வந்தான். திருதராஷ்டிரர் அவனிடத்தில் உன்னால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிடிக்க முடியாது என்றார். அவர் கூறியதைத் தொடர்ந்து விதூரர் துரியோதனனிடத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிமைகளை எடுத்துரைத்தார்.

4.17.விதூரர் துரியோதனனிடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பராக்கிரமத்தை எடுத்துரைத்தல் :

விதூரர் துரியோதனனைப் பார்த்துக் கூறினார். “துரியோதனா! என் சொற்களைக் கவனமாகக் கேள். சௌப துவாரத்தில் த்விவிதன் என்ற குரங்குகளின் மன்னன் இருந்தான். அவன் பெரும் பாறைகளை மழை போல பொழிந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பிடிக்க விரும்பினான். ஆனால் இவரை ஒருபோதும் பிடிக்க இயலவில்லை. அதே கிருஷ்ணனை இன்று நீ பிடிக்க விரும்புகிறாய்? பிரக்ஜோதிஷ புரத்திற்குச் சென்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கைது செய்ய நரகாசுரனும் முயற்சி செய்தான். அதுவும் வெற்றி பெறவில்லை. பல யுகங்களாக எண்ணற்ற ஆண்டுகளை ஆயுளாகக் கொண்ட நரகாசுரனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போரில் கொன்றார். அவனால் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான பெண்களை விடுவித்தார். அவர்களுக்கு வாழ்வளித்தார். நிர்மோசனத்தில் 6000 அசுரர்களை பாசத்தால் கட்டி விட்டார். பால பருவத்தில் கொக்கு வடிவில் வந்த அசுரனை வதைத்தார்.

பசுக்களைக் காப்பதற்காகத் தன் கரங்களால் கோவர்த்தன மலையைத் தூக்கினார். அரிஷ்டாசுரன், தேனுகன், சாணூரன், கேசி மற்றும் கம்சனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஜராசந்தன், தந்தவக்ரன், சிசுபாலன் மற்றும் பாணாசுரனும் இவரால் மரணமடைந்தனர். வருணனையும், அக்னி தேவனையும், இந்திரனையும் வென்றவர். இவர் ஏகார்கணவ ஜலத்தில் துயில் கொண்ட போது மது - கைடபர் என்ற தைத்யர்களைக் கொன்றார். ஹயக்ரீவன் என்னும் அசுரனையும் கொன்றார். இவரே எல்லோருக்கும் கர்த்தா ஆவார். இவருக்கு வேறு கர்த்தா இல்லை. தான் விரும்புவதை முயற்சி இன்றியே செய்ய முடிந்தவர். தன் மகிமையில்

பிறழாத பகவான் கோவிந்தனுடைய பராக்கிரமம் சிந்தனைக் கெட்டாதது. நல்லவர்களால் புகழப்படும் இவர் ஒளிக் குவியலாவார். அநாயாசமாக அற்புதமான செயல்களைச் செய்யும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை அலட்சியம் செய்தால் நீ உன் நண்பர்களோடு நஷ்டம் அடைவாய்” என்று விதுரர் கூறினார்.

4.18.விதுரர் குந்தியிடம் கூறுதல் :

பின்னர் துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்யத் திட்டமிட்டான். முடிந்தால் தன்னைக் கைது செய்து கொள்ளட்டும் என்று கூறிய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னுடைய விஸ்வரூப தரிசனத்தைக் கௌரவ சபையில் அளித்தார். அதன் பிறகு சபையில் இருந்து வெளியேறிய பகவான் தன் அத்தை குந்தியைச் சந்தித்தார். குந்தியிடமிருந்து பாண்டவர்களுக்கான செய்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு உபபலவ்யம் புறப்பட்டார். இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய சமாதான முயற்சியும் தோல்வியடைந்ததால் விதுரர் மிகுந்த கவலை கொண்டார்.

குந்தியிடம் சென்று கூறலானார், “தேவி! கௌரவ - பாண்டவர் இடையே போர் நடைபெறக்கூடாது என்பதே என்றும் என் விருப்பம். இதற்காக நான் கூவிக் கூவிக் கூறியபோதும் துரியோதனன் அதனை ஏற்கவில்லை. யுதிஷ்டிர மன்னர் தனது உதவியாளர்களான நண்பர்களுடனும், சகோதரர்கள் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உதவியுடனும் போருக்குத் தயாராகி உபபலவ்யத்தில் முகாமிட்டுள்ளார். என்றாலும் உறவினரின் நன்மைக்காக பலம் இல்லாதவரைப் போலச் சமாதானம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறார். திருதராஷ்டிர மன்னர் கிழவரான போதும் அமைதியாக இருப்பதில்லை. புதல்வர்களின் மதத்தால் உன்மத்தனாகி அதர்ம வழியில் செல்கின்றார். கர்ணன், துச்சாதனன் மற்றும் சகுனியின் தீய ஆலோசனையால் கௌரவ - பாண்டவர்களிடையே யுத்தம் ஏற்படத்தான் போகிறது கௌரவர்கள் 13 ஆண்டுகளுக்குப் பின் பாண்டவர்களுக்கு நாட்டைத் திருப்பி அளிப்பதாகக் கூறிச் சபதம் செய்தனர். ஆனால் அதை நிறைவேற்றவில்லை. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அமைதிக்கான முயற்சியில் பயனின்றித் திரும்பி விட்டார். எனவே பாண்டவர்களும் இப்போது போருக்காகப் பெரும் முயற்சி செய்வார்கள். இந்த கௌரவர்கள் செய்யும் அநியாயம் வீரர் அனைவரின் அழிவுக்கும் காரணமாகப் போகிறது. இவற்றை யோசிக்கும் போது எனக்குப் பகலிலும் இரவிலும் உறக்கம் வருவதில்லை” என்று கூறினார்.

5. சல்ய பருவம்:

5.1.பாரதப்போர் முடிந்து யுயுத்ச விதுரரைச் சந்தித்தல்: விதுரர் யுயுத்ச உரையாடல் :

பாரதப்போர் தொடங்கியது. 18 நாட்கள் நடந்த மகா யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் முற்றிலுமாக அழிந்தனர். 11 அக்ஷௌஹிணி சேனையும் அழிந்தது. கௌரவர்களின் தோல்வியைக் கேட்ட ராஜ குலப் பெண்கள், கூடாரக் காவலர்கள் அனைவரும் விம்மி அழுதனர். வயது முதிர்ந்த மந்திரிகள் ராஜ குலப் பெண்களை அழைத்துக் கொண்டு ஹஸ்தினாபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அவர்களைக் கண்ட யுயுத்ச யுதிஷ்டிரரிடமும் பகவான் வாசுதேவனிடமும் நகரத்தில் பிரவேசிக்க அனுமதி பெற்றுத் தேரில் அமர்ந்து குதிரைகளைச் செலுத்தி ராஜகுலப் பெண்களைத் தலைநகரில் கொண்டு சேர்த்தான். சூரியன் மறைந்ததும் கண்ணீருடனும், அனைவருடனும் மிகுந்த துயரத்துடன் அஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசித்தான்.

அங்கு திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் இருந்து வெளியேறிய மகா ஞானியான விதுரரைத் தரிசித்தான். அவரும் கண்ணீர் மல்கச் சோகத்தில் மூழ்கி இருந்தார். விதுரரை யுயுத்ச வணங்கினான். அவர் அவனிடம், “மகனே! கௌரவர்களின் இந்த பயங்கர அழிவிலும் நீ உயிரோடு தப்பியது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயம். ஆனால் யுதிஷ்டிர மன்னர் அஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு முன் நீ எவ்வாறு இங்கு வந்தாய்? அனைத்தையும் நீ எனக்குக் கூறு” என்று கேட்டார்.

யுயுத்ச விதுரரிடம், “சித்தப்பா! சகுனி புதல்வர்களுடன் கொல்லப்பட்டதும் சேனை அனைத்தும் நஷ்டமான துரியோதனன் தன் குதிரையையும் விட்டுவிட்டுப் பயத்துடன் கிழக்குத் திசையை நோக்கி ஓடி விட்டான். அதனால் கூடாரத்தில் இருந்த அனைவரும் பயத்தால் கவலை அடைந்தனர். மன்னர் மற்றும் அவருடைய சகோதரர்களின் மனைவியரையும் வாகனங்களில் அமர்த்தி அந்தப் புரங்களின் காவலர்கள் பயத்தால் ஓடிவிட்டனர். நான் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமும், யுதிஷ்டிரரிடமும் அனுமதி பெற்று ஓடிய மக்களைக் காப்பாற்றி ஹஸ்தினாபுரத்திற்கு அழைத்து வந்துள்ளேன்” என்று நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்தார்.

5.2.விதுரர் யுயுத்சவை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லுதல் :

யுயுத்ச கூறியதைக் கேட்ட விதுரர் அவனைப் புகழ்ந்து பேசினார். “நீ இரக்கத்துடன் குலதருமத்தைக் காப்பாற்றி விட்டாய். வீரர்களை அழிக்கும் இந்தப் போரில் இருந்து தப்பி நலமுடன் நகரத்திற்குத் திரும்பியுள்ளாய். இரவிற்குப் பின் சூரியனைத் தரிசிப்பது போல நாம்

உன்னைப் பார்க்கிறோம். பேராசையுடைய, அதார தர்சியும், குருடனும் ஆன மன்னனுக்கு இனி நீ தடியைப் போல உதவியாளன் ஆவாய். நான் அவரிடம் போரை நிறுத்தும் படி பலமுறை யாசித்தேன். ஆனால் தெய்வம் அவர் அறிவை அழித்துவிட்டது. அவர் என் பேச்சைக் கேட்காமல் இன்று சங்கடத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளார். மகனே! இந்த நிலையில் அவருக்கு உதவி அளிக்க நீ ஒருவனே உயிரோடு இருக்கிறாய். இன்று இங்கேயே ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு நாளைக் காலை யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று விடு” என்றார். பின்னர் யுயுத்சுவடன் அரண்மனைக்குள் பிரவேசித்தார்.

அந்த அரண்மனை பயங்கர துயர ஒலியோடு காணப்பட்டது. அங்கு ஆனந்தமும் பொலிவும் இல்லை. தர்மம் அறிந்த விதுரர் துயரம் நிரம்பிய மனத்துடனே அங்கு பிரவேசித்தார். யுயுத்சுவம் அந்த இரவில் மிகுந்த துயருடன் தன் வீட்டிலேயே இருந்தான்.

5.3.விதுரர் திருதராஷ்டிரருக்கு துயரத்தை விடும்படி எடுத்துக் கூறுதல்:

புதல்வர்கள், பேரர்கள் உற்றார் உறவினர்கள் அனைவரையும் இழந்து சோகத்தில் மூழ்கிய திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு சஞ்சயன் ஆறுதல் கூறினார். பின்னர் விதுரர் தன் அமுதம் போன்ற இனிய சொற்களால் திருதராஷ்டிரரின் துயரம் நீங்கும் படிப் பேசலானார்.

“மன்னா! தாங்கள் பூமியில் இருந்து எழுந்து அமருங்கள். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மரணமே இறுதி நிலையாகும். எல்லாச் சேர்க்கையும் பிரிவில் தான் முடியப் போகிறது. இதே போல் வாழ்வின் முடிவு மரணத்தில் உண்டாகிறது. பாரதா! சூரவீரன், கோழை, இருவரையுமே யமராஜன் அழைத்துச் செல்கிறார். துயரம் கொள்பவன் இறந்தவனோடு செல்லவும் முடியாது; இறக்கவும் முடியாது; உலகின் இந்த இயல்பான நிலையைக் கண்டும் தாங்கள் எதற்காகத் துயரப்படுகிறீர்கள்?. கௌரவா! காலன் விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பலவகை பிராணிகளையும் இழுத்துக் கொள்ளுகிறான்.

சம்சார யாத்திரைக்கு ஒன்றாக வந்தவர்கள் எல்லோரும் ஒருநாள் பரலோகத்திற்குச் செல்லத்தான் வேண்டும். அவர்களில் யாருடைய காலம் முன்னால் வருகிறதோ அவன் முன்னால் செல்கிறான். போரில் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள் சாஸ்திர பிரமாணப்படி நிச்சயம் பரமகதியை அடைந்து விட்டார்கள் என்பதை நினையுங்கள். வேதமறிந்த, பிரம்மச்சரிய விரதம் மேற்கொண்ட அந்த வீரர்கள் அனைவரும் போரில் பகைவரை எதிர்த்து வீரகதியை அடைந்துள்ளார்கள். அவர்களுக்காக சோகப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

போரில் கொல்லப்படுபவன் சொர்க்கத்தை அடைகிறான். கொல்பவன் புகழ் பெறுகிறான். எனவே போரில் பயனின்மை என்பதே கிடையாது.

போரில் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள் இந்திரனின் விருந்தினராகி விரும்பிய போகங்களைப் பெறுவர். அந்த உலகத்தை, ஏராளமான தகூணையுடன் யாகம், தவம் செய்த மனிதனாலும் அடைய முடியாது. ஆகவே, மன்னா! இவ்வுலகில் கூடித்திரியனுக்கு சுவர்க்கத்தை அடைய தர்ம யுத்தத்தை விடச் சிறந்த வேறு வழி கிடையாது. தாங்கள் விரும்பியவாறு உத்தம லோகத்தை அடைந்துவிட்ட அந்த வீரர்களுக்காகத் துயரப்படுவது எவ்வகையிலும் ஏற்றதல்ல.

சிறந்தவரே! தாங்கள் உங்கள் மனதைத் தேற்றிக் கொள்ளுங்கள். துயரத்தால் கவலைப்பட்டு உடலைத் தியாகம் செய்யக்கூடாது. நாம் அனைவரும் அடிக்கடி உலகில் பிறந்த ஆயிரக்கணக்கான தாய் - தந்தை மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான மனைவி மக்களின் சுகத்தை அனுபவித்து உள்ளோம். ஆனால் இன்று அவர்கள் யாருடையவர்கள்? நாம் அவர்களில் யாருடையவர்கள்?. துயரம் அடைவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான இடங்கள் உள்ளன. அதுபோல பயம் கொள்ளவும் நூற்றுக்கணக்கான இடங்கள் உள்ளன. காலம் யாரிடமும் பிரேமையோ, துவேஷமோ, உதாசீன பாவமோ கொள்ளாமல் அனைவரையும் தன்னிடம் இழுத்துக் கொள்ளுகிறது.

காலத்தை மீறுவது மிகவும் கடினமாகும். அனைவரும் உறங்கும் போதும் காலம் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அழகிய உருவம், இளமை, உயிர், பொருள் சேர்த்தல், ஆரோக்கியம், பிரியமானவர்களுடன் வசித்தல் ஆகிய அனைத்தும் நிலையற்றவை. ஆகவே அறிவாளிகள் இவற்றிடம் பற்று வைப்பதில்லை. துயரப்பட்டு ஒருவன் இறந்துவிட்டாலும் துயரம் விலகுவதில்லை. துக்கத்தை விலக்குவதற்கு நல்ல மருந்து அதனை நினைக்காமல் இருப்பது தான்.

நீங்கள் படும் சோகம், பொருள், தர்மம், சுகம் எதையும் சாதிக்காது. இச்சோகத்தால் மனிதன் தன் கடமையிலிருந்து பிறழ்ந்து விடுகிறான். மனிதன் மானசீக துக்கத்தை அறிவாலும், விசாரத்தாலும், சரீர கஷ்டத்தை மருந்தாலும் விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். எவன் எந்தெந்த உடலால் என்னென்ன கர்மங்களைச் செய்கிறானோ, மறுபிறவியில் அவன் அந்தந்த உடலால் அதன் பலனை அடைகிறான். மனிதன் தானே தனக்குப் பந்து. தானே தனக்குப் பகைவன் ஆகிறான். தானே தன் சுப - அசுப கர்மங்களுக்கு சாட்சியாகிறான். உங்களைப் போன்ற அறிவாளி மூல சரீரத்தை அழிக்கக்கூடிய அறிவுக்கு எதிரான கர்மங்களில் ஒருபோதும் பற்றுக் கொள்வதில்லை” என்று எடுத்துரைத்தார்.

5.4.விதுரர் உடலின் நிலையாமையைத் திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுதல்:

இவ்வாறு கர்மங்களின் பலனையும், காலத்தைக் கடக்க முடியாததையும்

கூறிய விதுரரிடம் திருதராஷ்டிரர் மேலும் தத்துவங்களைக் கூறுமாறு வேண்டினார். விதுரரும் தொடர்ந்தார், “மன்னா! எந்தெந்த சாதனைகளில் ஈடுபடுவதால் மனம் சுக - துக்கங்களில் இருந்து விடுதலை அடைகிறதோ அதில் அதனை நியமத்துடன் ஈடுபடுத்தி அமைதி அடைய வேண்டும். உலகம் நிலையற்றது; வாழையைப் போல் சாரமற்றது.

முட்டாள் - ஞானி, செல்வந்தன் - ஏழை அனைவரும் மயான பூமிக்குச் சென்று கவலை அற்றவர் ஆகின்றனர். அவர்கள் உடல் அழிந்த பின் எலும்புகளில் இருந்து அவர்களில் குல உருவச் சிறப்பில் எந்த வேறுபாட்டையாவது அறிய முடியுமா? அறிஞர்கள் மனித உடலை வீட்டிற்குச் சமமாகக் கூறுகிறார்கள். உடல் முழுதும் அழிந்தாலும் அதனுள் இருக்கும் ஆத்மா நித்யமானது. மனிதன் புதிய, பழைய ஆடையைக் களைந்து வேறு ஆடை உடுத்துவது போல் அந்தந்த சமயம் தேகதாரிகளின் உடல்கள் ஏற்கவும், துறக்கவும் படுகின்றன. பாரதா! கர்மத்திற்கு ஏற்றபடியே பரலோகத்தில் நரகம் அல்லது சொர்க்கம். இகலோகத்தில் சுகம் அல்லது துக்கம் கிடைக்கின்றன. பிறகு மனிதன் சுக - துக்கம் என்னும் பாரத்தைச் சுவாதீனமாகவோ, பராதினமாகவோ சுமக்கிறான்.

மண்பாண்டம் செய்யப்படும் போது சக்கரத்தில் ஏற்றியதும், சிறிது வனையப்படும் போதும், முழுவதும் வனைந்த பின்பும், நூலால் வெட்டப்படும் போதும், சக்கரத்திலிருந்து இறக்கும்போதும், இறக்கிய பின்பும், சில ஈரமாகவும், காயும்போதும், தீயில் சுடும் போதும் பயன்படுத்தும் போதும் பல நிலைகளில் சில உடைந்தும் விடுகின்றன. சரீரத்தின் நிலையும் இதேதான். மனிதன் சிலர் கர்ப்பத்திலும், சிலர் பிறந்ததும், சிலர் பல நாட்கள் கழிந்தும், சிலர் ஒரு மாதத்திலும், சிலர் ஓரிரண்டு ஆண்டுகளிலும், சிலர் இளமையிலும், சில நடுவயதிலும், சிலர் முதுமையிலும் மரணம் அடைகின்றனர். முற்பிறவியின் கருமத்திற்கு ஏற்ப இப்பிறவியில் இருப்பதும் இல்லாததும் உள்ளது. ஆழமான சம்சாரக்கடலில் மனிதர்களின் பிறப்பும் இறப்பும் தொடர்ந்து விடுகிறது. மந்தபுத்தியினர் கர்மபோகத்தில் கட்டுண்டு இங்கு கஷ்டப்படுகின்றனர். அறிவாளிகள் இவ்வுலகில் சர்வ குணத்துடன், அனைவரின் நன்மையை விரும்பி, அனைத்தும் கர்மத்தின் பயனே என்று உணர்பவர்கள், சிறந்த கதியை அடைகின்றனர்.

5.5.விதுரர் சம்சாரத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதிலிருந்து விடுபடும் வழியையும் கூறுதல் :

இவ்வாறு கூறிய விதுரரிடம் திருதராஷ்டிரர் சம்சார ஸ்வரூப ஞானம் எவ்வாறு உண்டாகும் என்று கேட்டார். விதுரர் கூறினார், “மன்னா! கர்ப்பாசயத்தில் வீரியமும், ரஜமும் ஒன்று சேர்ந்து ஐந்து இரவுகளில்

நீர்க்குமிழி போலாகிறது. ஐந்தாம் மாதம் கழிந்ததும் அது சைதன்ய ரூபத்தில் வெளிப்பட்டு பிண்டத்தில் வாசம் புரிகிறது. எல்லா அங்கமும் வளர்ச்சியடையும்போது ரத்தத்தால் பூசப்பட்ட புனிதம் அற்ற கர்ப்பாசயத்தில் இருக்க நேருகிறது. பிறகு வாயுவின் வேகத்தால் அதன் உடல் தலைகீழாக வருகிறது. தலைகீழாக பிறப்புறுப்பின் அருகே வருவதால் அது பெரும் துயரம் அனுபவிக்கிறது.

பின்னர் பூர்வ கர்மத்தோடு சேர்ந்த அந்த ஜீவன் யோனி மார்க்கத்தில் வேதனையுடன் விடுபட்டு வெளியே வருகிறது. உலகிற்கு வந்து பல்வேறு தொல்லைகளை எதிர்கொள்கிறது. அந்த ஜீவனுக்கு உயிரோடு இருக்கும்போதே புதுப்புது வியாதிகள் தோன்றுகின்றன. பிறகு பற்றின் காரணமாக ரஸமாகத் தோன்றும் விஷயங்களால் சூழப்பட்டுப் புலன்கள் ஆகிய பாசங்களால் கட்டுண்ட அந்த ஜீவன் பல சங்கடங்களை அனுபவிக்கிறது. அது நல்ல, தீய செயல்களைச் செய்தும் அவற்றைப் பற்றி அறிவதில்லை. பகவானை தியானிக்கும் மக்கள் மட்டுமே சாஸ்திரங்களைப் பின்பற்றி நடந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுகின்றனர். சாதாரண ஜீவன் தன் எதிரில் வந்த யமலோகத்தைக் கூட அறிய முடிவதில்லை. காலனால் தூண்டப்பட்டு யமதூதர்கள் அதை உடலில் இருந்து இழுத்துக் கொள்ளும் போது மரணம் அடைகிறது. அப்போது அதற்குப் பேசவும் சக்தி இருப்பதில்லை.

ஈனகுலத்தில் பிறந்தவனை உயர் குலத்தில் பிறந்தவன் நிந்திக்கிறான். தன் குலப்பெருமையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறான். செல்வம் மிக்கவன் ஏழையிடம் தன் வெறுப்பைக் காட்டுகின்றான். ஆனால் ஞானி - முட்டாள், உயர் குலத்தவன் - நீசகுலத்தவன், செல்வம் உடையவன் - ஏழை அனைவரும் மரணத்தில் ஒன்றாகி விடுகிறார்கள். அவர்களது எலும்புக் குவியல்களில் எந்த வேறுபாட்டையும் அறிய இயலாது. மரணத்தின் பின் மயான பூமியில் அனைவரும் சமமாகத் தூங்கும் போது அந்த முட்டாள் மனிதர்கள் இவ்வுலகில் ஒருவரை மற்றொருவர் ஏன் ஏமாற்ற விரும்புகிறார்கள்?

இவ்வுலகில் மனிதர்கள் வேதங்களின்படி, அவற்றின் உபதேசங்களைப் பிறந்ததில் இருந்தே பின்பற்றி, எப்போதும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் சிறந்த கதியான மோகூஷத்தை அடைந்து விடுகிறார்கள்.

5.6.விதுரர் அடர்ந்த காட்டை எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டி உலகை வருணித்தல் :

இவ்வாறு தர்மத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் சிறந்த கதியை அடைகிறார்கள் என்று விதுரர் கூறியதும், திருதராஷ்டிரர் புத்தியால் அறியப்படும் அனைத்தையும் சொல் எனக் கேட்டார். விதுரர் கூறினார், “மன்னா! நான்

ஸ்வயம்பூ பகவானை வணங்கி மிகப்பெரிய ரிஷிகள் கூறியவாறு சம்சாரம் என்னும் அடர்ந்த காட்டை வருணிக்கிறேன். யாத்திரை செய்த ஒரு பிராமணன் கொடிய விலங்குகள் நிரம்பிய கடக்க முடியாத காட்டை அடைந்தான். அந்த கொடிய காட்டைக் கண்டு அந்த பிராமணன் மிகவும் துயரம் கொண்டான். அவன் இங்கும் அங்கும் ஓடித் தனக்கு எங்காகிலும் அடைக்கலம் கிடைக்குமா என்று தேடி அலைந்தான். அவனால் காட்டிலிருந்து வெளியேறவும் முடியவில்லை. விலங்குகள் அவனைப் பின் தொடர்வதையும் விடவில்லை. காட்டின் எல்லையில் ஒரு பயங்கரமான பெண் தன் இரு கைகளாலும் வெளியேறாதவாறு தடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

மலைகளைப் போன்ற உயரமான காடுகளாலும், ஐந்து தலை நாகங்களாலும் அந்த பெருங்காடு நிறைந்திருந்தது. அக்காட்டில் புற்களால் மூடப்பட்ட ஒரு புறம் மரத்தின் கிளைகளில் கொடிகள் வியாபித்தவாறு தொங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு கிணறு இருந்தது. அந்த பிராமணன் திடீரென்று கிணற்றுக்குள் விழுந்து விட்டான். ஆனால் மரக்கிளைகளோடு பிணைந்திருந்த கொடிகளில் சிக்கி தலைகீழாகத் தொங்கினான். கிணற்றினுள் விழவில்லை. அதே சமயம் கிணற்றினுள் ஒரு பெரிய நாகம் இருப்பதைக் கண்டான். கிணற்றின் கரையில் ஆறுமுகங்களும், 12 கால்களும் கொண்ட ஒரு யானை நின்றிருந்தது. பிராமணன் தொங்கிக் கொண்டிருந்த மரத்தின் கிளைகளில் தேன்கூடுகளில் தேனீக்கள் சூழ்ந்திருந்தன. அந்த தேன் கூட்டில் இருந்து தேன் தாரை பெருகிக் கீழே விழுந்தது. ஆபத்திலிருந்து பிராமணனும் அந்த தேனை விருப்பத்தோடு பருகத் தொடங்கினான். எந்த மரத்தின் கிளைகளில் அவன் தொங்கினானோ அதனை கருப்பு வெள்ளை நிற எலிகள் தொடர்ந்து அறுத்துக் கொண்டிருந்தன.

முதலில் காட்டில் அவனுக்குப் பாம்புகளால் பயம், இரண்டாவது காட்டின் எல்லையில் நின்ற பெண்ணிடம், மூன்றாவது கிணற்றினுள் இருந்த நாகத்திடம், நான்காவது கிணற்றின் கரையில் நின்ற யானையிடம், ஐந்தாவதாக எலிகள் வெட்டிவிட்டால் கிளைகள் விழுந்து விடும், ஆறாவதாக தேனீக்கள் கொட்டி விடும் என்ற பயமும் இருந்தது. ஆனாலும் இத்தனை பயங்களால் சூழப்பட்டும் அவனுக்கு வாழ்வதில் ஆசையும், நம்பிக்கையும் இருந்தது. அவன் மனதில் வைராக்கியம் தோன்றவில்லை.

5.7. சம்சாரம் என்னும் காட்டின் உருவத்தின் விளக்கம் :

இச்சமயம் திருதராஷ்டிர மன்னர் குறுக்கிட்டு, “அந்த பிராமணன் ஆபத்தில் சிக்கி இருக்கும் அந்த இடம் எங்கிருக்கிறது? நாம் அவனைக் காப்பாற்றுவோம், எனக்கு அவனிடம் இரக்கம் உண்டாகிறது” என்றார். மன்னரிடம் விளக்கலானார். “மன்னா! இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இவ்வாறே தத்துவ வித்வான்கள் கூறுகிறார்கள். பெரும் சம்சாரமே கடக்க முடியாத காடு எனப்படுகிறது. பாம்புகள் என்பவை பல வகை வியாதிகளாகும். காட்டின் எல்லையில் நின்ற பெண் முதுமையாகும்.

மன்னா! அந்த காட்டில் கிணறு என்பது சரீரமாகும். அதனுள் உள்ள பாம்பு காலனேயாகும். கிணற்றின் நடுவில் அவன் பற்றித் தொங்கிய கொடிகள் வாழும் நம்பிக்கையாகும். கிணற்றின் கரையில் இருந்த யானையின் ஆறு முகங்களே ஆறு பருவங்கள். யானை ஆண்டு என்று கருதப்படுகிறது. 12 கால்கள் என்பவை 12 மாதங்கள் ஆகும். தேனீக்கள் என்பவை மனிதனின் ஆசைகள். தேன் என்பது காமரசம். இவ்வாறு சம்சார சக்கரத்தின் கதியை அறிபவர்கள் வைராக்கியம் என்னும் ஆயுதத்தால் இதன் கட்டுக்குள் அனைத்தையும் வெட்டி விடுகிறார்கள்.

5.8.சம்சார சக்கரம்: சரீரத்தைத் தேருடன் ஒப்பிடுதல்: முக்திக்கான உபாயங்கள் :

விதூரர் மீண்டும் அதனை விரிவாகக் கூறினார். இதைக் கேட்டு சம்சார பந்தனத்தில் இருந்து விடுதலை அடையலாம் என்றார். “மன்னா! நீண்ட பாதையில் செல்ல மனிதன், சிரமத்துடன் களைத்து ஆங்காங்கு ஓய்விற்காகத் தங்குவதைப் போல சம்சார யாத்திரை செய்யும் அஞ்ஞானி ஓய்விற்காகக் கர்ப்ப வாசம் செய்கிறான். அடர்ந்த காடு எனக் கூறப்படும் மனிதர் மற்றும் ஸ்தாவர ஜங்கம பிராணிகளின் சம்சார சக்கரத்தில் விவேகம் உடையவன் பற்று வைக்கக் கூடாது. கொடிய விலங்குகளாகக் கூறப்படுபவை சரீர, மானசீக வியாதிகளே, இவற்றால் துன்பப்பட்டும், மந்த புத்தியினர் உலக வாழ்வில் விரக்தி அடைவதில்லை. ஒளி, ரூபம், ஸ்பரிசம், ரசம், மணம் இவற்றுடன் மஜ்ஜை, மாமிசம் என்ற சேறு நிரம்பிய சரீரமாகிய கிணற்றில் வாழும் மனிதன் இந்த வியாதிகளில் இருந்து விடுபட்டாலும் கடைசியில் முதுமை அவனைச் சூழ்ந்து விடுகிறது.

ஆண்டு, மாதம், நாட்கள், இரவு, பகல் போன்றவை மனிதனுடைய ஆயுளைக் குறைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் காலனின் பிரதிநிதிகள் ஆகும். இறைவன் எல்லா பூதங்களின் நெற்றியிலும் கர்மத்திற்கு ஏற்ப ரேகையை இழுத்துள்ளார். விதிப்படியே ஆயுளும், சுக - துக்க அனுபவமும் கிட்டும்.

பிராணிகளின் சரீரம் தேரைப் போன்றது என்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள் தத்துவம் சாரதியாகும்; புலன்கள் குதிரைகள்; மனமே கடிவாளம். தன்னிச்சையாகச் செய்யும் புலன்களை மனம் என்னும் கடிவாளத்தால் அடக்காதவன் சம்சார சக்கரத்தில் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கிறான். ஆனால் புலன்களை அறிவின் மூலம் அடக்கியவன் இந்த

சம்சாரத்திற்குத் திரும்புவதில்லை. மன்னா! சம்சாரத்தில் அலைபவர்களுக்கு இந்த துக்கம் கிடைக்கத்தான் செய்கிறது. ஆகவே அறிவுடையோர் இந்த சம்சார பந்தனத்தைத் துறப்பதற்கு அவசியம் முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில், இந்த சம்சாரம் நூற்றுக்கணக்கான கிளைகளாகப் பரவி, மிகப்பெரியதாகி விடுகிறது.

மன்னா! முட்டாள்கள் விரும்பும் இந்த சம்சாரம் யமலோகத்தை அடைவிக்கும் தேர் என்று கூறுகிறார்கள். உங்களுக்கு ஏற்பட்ட துக்கம் ஒவ்வொரு அஞ்ஞானி மனிதனுக்கும் கிடைக்கிறது. பாரதா! யாருடைய ஆசை அதிகரிக்கிறதோ அவனுக்கே ராஜ்யம், நண்பர்கள் மற்றும் புதல்வர்களின் அழிவு என்னும் பெரும் துயரம் கிடைக்கிறது. சாதுக்கள் தம் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி ஞானம் என்னும் கிடைத்ததற்கரிய மருந்தைப் பெற்று அதன் மூலம் தன் மிகப்பெரும் துயரங்களை நாசம் செய்ய வேண்டும்.

தமம், தியாகம், குற்றமின்மை என்னும் மூன்று குதிரைகள் பூட்டிய சீலமென்னும் கடிவாளத்தைப் பிடித்து, மனம் என்னும் தேரில் ஏறிச் செல்பவன் மரண பயத்தை விட்டுப் பிரம்ம லோகத்தை அடைகிறான். மரணம் எந்த பிராணிக்கும் பிடிப்பதில்லை. பிராணிகள் அனைத்திற்கும் எவன் சுபம் அளிக்கிறானோ அவன் பகவான் விஷ்ணுவின் பரமதாமத்திற்குச் சென்று விடுகிறான். ஆகவே அறிவுடையவர் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் இரக்கம் காட்ட வேண்டும். பல வகை மோகங்களில் மூழ்கிய மூடர்கள் அறிவால் கட்டுண்டு ஸ்தூல திருஷ்டியின் வெவ்வேறு பிறவிகளில் அலைந்து வருகிறார்கள். சூக்ஷ்மதர்ஷியான ஞானிகள் சனாதன பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். இதனை அறிந்து, நீங்கள் உங்களுடைய இறந்து போன உற்றார் உறவினர்களுக்கான சடங்குகளை, கர்மங்களைச் செய்யுங்கள். இதனால் தான் உங்களுக்கு உத்தம பலன் கிடைக்கும்” என விதுரர் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் கூறினார்.

6. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்:

6.1. விதுரர் திருதராஷ்டிர மன்னருடன் அவர் சேவையில் ஈடுபடுதல்:

பல்வேறு நிகழ்வுகளுக்கு பின் யுதிஷ்டிரர் குரு தேசத்தின் மன்னரானார். அவர் திருதராஷ்டிரரின் மனம் வருந்தாதவாறு அவருக்கும் காந்தாரி தேவிக்கும் மிகுந்த மரியாதை அளித்து அவர்கள் விரும்பியவாறு சேவை புரிந்து வந்தார். திருதராஷ்டிரரிடம் எப்போதும் அருகில் இருந்து விதுரர், சஞ்சயன், யுயுத்ஸ ஆகிய மூவரும் சேவை புரிந்து வந்தனர். திருதராஷ்டிரரின் ஆணைப்படி விதுரர் அவருடைய தர்மீக விவகாரங்கள் அனைத்தையும் செய்தும், செய்வித்தும் வந்தார். விதுரரின் நல்ல நீதியின் காரணமாக திருதராஷ்டிரருடைய பெரும்பாலான காரியங்கள் சிறிதளவு பொருட் செலவிலேயே, குரு தேசத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட மன்னர்களால் நிறைவேற்றப்பட்டன.

6.2. 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின் திருதராஷ்டிரர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்:

யுதிஷ்டிரர் குரு ஜாங்கால தேசத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று 15 ஆண்டு காலம் கழிந்தது. திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் பாண்டவர்கள் பாதுகாப்பில் சுகமாக வாழ்ந்தனர். விரும்பிய தானங்களைச் செய்தனர். பீமசேனன் மட்டும் திருதராஷ்டிர மன்னர் மீது மற்ற பாண்டவர்கள் அறியாத வகையில் வெறுப்பைக் காட்டி வந்தார். திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி இவர்கள் முன் அடிக்கடி கடும் சொற்களைக் கூறிவந்தார். அதனால் அவர்கள் வருத்தமடைந்தனர். திருதராஷ்டிரரும் தம் முன்னோர்களைப் போல வாழ்வின் இறுதி காலத்தில் கானகம் சென்று தவம் மேற்கொள்ள விரும்பினார். இதற்கு யுதிஷ்டிரர் அனுமதி அளிக்க விரும்பவில்லை. வியாச மகரிஷி அறிவுறுத்திய பிறகு யுதிஷ்டிரர், திருதராஷ்டிர மன்னர் விரும்பியவாறு கானகம் செல்ல அனுமதி அளித்தார்.

வியாசர், யுதிஷ்டிரர் இருவரின் அனுமதியைப் பெற்ற திருதராஷ்டிரர் தேச மக்களை வரவழைத்து அவர்களிடமும் அனுமதி பெற்றார். கானகம் செல்வதற்கு முன் போரில் கொல்லப்பட்ட பீஷ்மர், துரோணர், வாஹ்லீகர் முதலிய அனைவருக்கும், தன் புதல்வர்களுக்கும் சிரார்த்தம் செய்து, தானங்கள் அளித்து அவர்களின் நன்மைக்கான வழியைச் செய்ய விரும்பினார். விதுரரை அழைத்து அதற்கான செல்வத்தை யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டுப் பெற்று வரும்படி கூறினார்.

6.3. விதுரர் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; பீமனின் எதிர்ப்பும், அர்ஜுனனின் ஆதரவும் :

திருதராஷ்டிரர் கூறியவாறு விதூரர் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார். அவரிடம், “மன்னா! திருதராஷ்டிர மன்னர் வனவாச தீகை எடுத்துக் கொண்டு விட்டார். அவர் இப்போது உன்னிடம் இருந்து சிறிது செல்வம் பெற்று மகாத்மா பீஷ்மர் துரோணர், சோமதத்தன், வாஹ்லீகர் முதலியவர்களுக்கும், தன் புதல்வர்களுக்கும் நீ அனுமதி அளித்தால் நீசன் ஐயத்ருதனுக்கும் கூட, சிராத்தம் செய்து தானம் அளிக்க விரும்புகிறார்” என திருதராஷ்டிரரின் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். விதூரரின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரரும், அர்ஜுனனும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

ஆனால் பீமசேனன் திருதராஷ்டிரருக்குச் செல்வம் அளிப்பதை விரும்பாமல் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். அர்ஜுனனின் சமாதானத்தையும் பீமசேனன் ஏற்கவில்லை. சூதாட்ட காலத்திலும், வனவாசத்திலும் தாங்களும், திரௌபதியும் பட்ட அவமானங்களையும், துயரங்களையும் பீமசேனன் மறக்கவில்லை. திருதராஷ்டிரரே இந்த கொடுமைகளுக்கு எல்லாம் மூல காரணம் என்று அவர் நினைத்து வந்தார். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் பீமசேனனை அடக்கி அமைதிப்படுத்தினார். பிறகு திருதராஷ்டிரர் எவ்வளவு செல்வம் விரும்பினாலும் அதை அளிப்பதாக விதூரரிடம் தெரிவித்தார்.

6.4.விதூரர் திருதராஷ்டிரரிடம் யுதிஷ்டிரரின் கருத்தைக் கூறுதல் :

யுதிஷ்டிரரின் சம்மதத்தைப் பெற்று விதூரர் திருதராஷ்டிரரிடம் சென்றார். அவரிடம், “மகாராஜா! நான் தேஜஸ்வி யுதிஷ்டிரரிடம் உங்களுடைய செய்தியை ஆரம்பத்தில் இருந்து கூறினேன். அதைக் கேட்டு அவர் உங்களை மிகவும் புகழ்ந்தார். அர்ஜுனனும் உங்களுக்கு அவருடைய மாளிகையையும், செல்வத்தையும் உயிரையும் கூட உங்கள் சேவையில் சமர்ப்பிக்கத் தயாராக உள்ளார். தர்மராஜர் தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் உங்களுக்கு அளித்துள்ளார். ஆனால் பீமசேனன் மட்டும் முன்பு செய்யப்பட்ட அதிக எண்ணிக்கையிலான துன்பங்கள் அனைத்தையும் நினைவுகூர்ந்து, கஷ்டப்பட்டு, செல்வம் அளிப்பதாகக் கூறினார்.

தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரரும், அர்ஜுனனும் பீமனுக்கு அறிவுரை கூறி அவருடைய உள்ளத்திலும் உங்களிடம் அன்பு கொள்ளச் செய்தார்கள். யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன் பழைய விரோதத்தை நினைத்து உங்களுக்கு அநியாயம் செய்தாலும் அவர் மீது தாங்கள் கோபம் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவர், கூடித்திரியர்களின் தர்மம் இதுவே ஆகும். பீமசேனன் போரிலும் கூடித்திரிய தர்மத்திலும் நிலைப்பவர். பீமசேனனுடைய நடத்தைக்காக நானும் அர்ஜுனனும் உங்களிடம் அடிக்கடி மன்னிப்பை யாசிக்கிறோம்” நீங்கள் மகிழ்ச்சியை அடையுங்கள்.

தாங்கள் எவ்வளவு செல்வம் வேண்டுமானாலும் தானம் அளியுங்கள். மன்னா! தாங்களே என்னுடைய ராஜ்யத்திற்கும், உயிருக்கும் சுவாமியாவீர். பிராமணர்களுக்கு மானியமாக பூமியை அளியுங்கள். புதல்வர்களுக்கு சிராத்தம் செய்யுங்கள். என்னிடம் இருந்து பலவகை ரத்தினங்களையும், செல்வங்களையும், பணியாட்களையும், பசுக்கள், ஆடுகள் போன்றவற்றையும் வரவழைத்து பிராமணர்களுக்கு தானம் அளியுங்கள்” என்று யுதிஷ்டிரர் தன் செய்தியை தங்களிடம் தெரிவிக்கக் கூறினார்” என்று விதுரர் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

மேலும் என்னிடம், “விதுரரே! தாங்கள் திருதராஷ்டிரரின் ஆணைப்படி தீனர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், பல்வேறு இடங்களில் அதிக அன்னம், ரசம் முதலிய உணவுப் பொருட்கள் நிரம்பிய பல சத்திரங்களை அமையுங்கள். பசுக்கள், நீர் அருந்த பல தண்ணீர்ப் பந்தல்களை நிர்மாணியுங்கள். வேறு பல புண்ணிய காரியங்களையும் செய்யுங்கள் என்று யுதிஷ்டிர மன்னரும், அர்ஜுனனும் என்னிடம் பலமுறை கூறினர். இதன்பின் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைக் கூறுங்கள்” என யுதிஷ்டிரர் தன்னிடம் கூறியவற்றைத் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் விதுரர் சொன்னதும் திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களைப் பெரிதும் புகழ்ந்தார்.

6.5. விதுரர் திருதராஷ்டிர மன்னருடன் கானகம் செல்லத் தீர்மானித்தல்:

திருதராஷ்டிரர் விரும்பியவாறே அனைத்தும் நடைபெற்றன. பெரும் தானயாகத்தை நடத்திய திருதராஷ்டிர மன்னர் கார்த்திகை பௌர்ணமி அன்று ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து கானகம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடனும், குந்தி மற்றும் குருகுலப் பெண்களும் மன்னரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றனர். நகர மக்களும் தங்கள் முதிய மன்னனுக்கு விடை அளிக்கப் பின் தொடர்ந்தனர். ‘வர்த்தமானம்’ என்னும் அஸ்தினாபுர நகரின் வாயிலை அடைந்ததும் திருதராஷ்டிரர் அனைவருக்கும் விடையளித்தார். விதுரரும் சஞ்சயனும் மன்னருடன் கானகம் செல்லத் தீர்மானித்தனர்.

6.6. விதுரரின் வனவாச வாழ்க்கை :

திருதராஷ்டிர மன்னர் குறிப்பிட்ட சமயத்தில் ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து வெளியேறினார். அவருடன் காந்தாரி, குந்தி, விதுரர், சஞ்சயன் ஆகியோரும் உடன் சென்றனர். அன்று நெடுந்தூரம் பயணம் செய்த திருதராஷ்டிரர் அன்று இரவு அனைவருடனும், கங்கைக் கரையை அடைந்தார். இரவு அங்கேயே தங்கி மறுநாள் மேலும் வடக்கு நோக்கிப் பயணம் செய்து குருகேஷத்திரத்தை அவர்கள் அடைந்தனர். அங்கு ஆசிரமம் அமைத்திருந்த கேகய நாட்டு மன்னர் சத்யுபருடன் வியாச மகரிஷியின் ஆசிரமம் சென்று அங்கு அவரிடம் வனவாச தீக்ஷை பெற்றார்.

பிறகு சத்யுபரின் ஆசிரமம் அருகிலேயே ஆசிரமம் அமைத்து அனைவரும் கானக வாழ்க்கை முறைப்படி வாசம் புரிந்து வரலாயினர். திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு படுக்கை அமைத்தல், யாகத்திற்காக அக்னிஹோத்திர ஏற்பாடுகள், மற்ற உதவிகள் அனைத்தையும் விதூரரும், சஞ்சயனும் செய்து வந்தனர். விதூரர் தானும் மான் தோலும், மரவரியும் தரித்து ஐம்புலன்களையும் அடக்கிக் கடும் தவத்தில் ஈடுபட்டார். ஓராண்டுக் காலம் கழிந்தது.

6.7.விதூரின் இறுதி நேரம் ; அவர் யுதிஷ்டிரரின் உடலில் பிரவேசித்தல் :

இதே சமயம் ஹஸ்தினாபுரத்தில் யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவர்களும் அரசகுலப் பெண்களும் குந்திதேவி, காந்தாரி, திருதராஷ்டிரர் இவர்களைப் பற்றிக் கவலை கொண்டனர். அவர்களைத் தரிசிக்க விரும்பினர். எனவே யுதிஷ்டிரர் குருக்ஷேத்திரம் செல்லத் தீர்மானித்தார். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. பாண்டவர்களும், அந்தப்புரப் பெண்களும் சேனைகளுடன், நகரவாசிகளும் குருக்ஷேத்திரம் நோக்கிச் சென்றனர்.

கானகத்தில் திருதராஷ்டிர மன்னரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தனர். அங்கு திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்திதேவி முதலியவர்களைத் தரிசனம் செய்தனர். முறைப்படி அவர்களை வணங்கி பூஜித்தனர். பரஸ்பரம் நலம் விசாரித்தனர். அச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் “விதூரர் எங்கே? அவரை இங்குக் காணவில்லையே?” என்று கேட்டார். திருதராஷ்டிரர், அவரிடம் “மகனே! விதூரர் நலமாக இருக்கிறார். அவர் மிகக் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். எப்போதும் உபவாசம் செய்து, காற்றைப் பருகி வாழ்கிறார். அதனால் மிகவும் மெலிந்து சரீரத்தின் நாடி நரம்புகள் வெளியே தெரியுமாறு காணப்படுகிறார். இந்தப் பெருங்காட்டில் எப்போதாவது அவர் பிராமணர்களுக்கு தரிசனம் அளிக்கிறார்” என்றார்.

இவ்வாறு அவர் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே, யுதிஷ்டிரர் விதூரர் தூரத்தில் வருவதைக் கண்டார். அவர் வாயில் சிறிய கற்களை வைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஜடாதாரியாக, திகம்பரராக, உடலில் அழுக்கும், புழுதியும் படிந்தவராகக் காணப்பட்டார். இச்சமயம் ஆசிரமத்தைப் பார்த்த விதூரர் திடீரென்று வந்தவாறே திரும்பிச் சென்றார். அதைப் பார்த்து யுதிஷ்டிரர் தனியாகவே விதூரைப் பின்தொடர்ந்து ஓடினார். சில சமயம் யுதிஷ்டிரரின் கண்களுக்குத் தென்பட்டார். சில சமயம் மறைந்து விட்டார்.

அவர் ஒரு அடர்ந்த காட்டில் பிரவேசித்தபோது, யுதிஷ்டிரர் அவரை நோக்கி ஓடி “ஓ விதூரரே! நான் உங்களுக்குப் பிரியமான யுதிஷ்டிர மன்னன் உங்களைத் தரிசிக்க வந்துள்ளேன்” என்று கூறினார். அறிவாளிகளில்

சிறந்த விதுரர் அப்போது காட்டில் ஒரு மரத்தினைப் பற்றிக்கொண்டு நின்றார். அவர் மிகவும் பலவீனமாக இருந்தார். யுதிஷ்டிரர் அவருக்கு முன் சென்று நின்றார். அவருக்கு மரியாதை செய்தார். அப்போது மகாத்மா விதுரர் கண்ணிமைக்காமல் பார்த்தார். தன்னுடைய பார்வையை யுதிஷ்டிரருடைய பார்வையோடு இணைத்து ஒருமுகப்படுத்தினார்.

அப்போது விதுரர் தன் உடலை யுதிஷ்டிரரின் உடலிலும், உயிரை அவருடைய உயிரிலும், புலன்களை அவருடைய புலன்களிலும் ஸ்தாபித்து அவருக்குள் பிரவேசித்துவிட்டார். யோக பலத்தினால் அவர் தர்ம ராஜனான யுதிஷ்டிரரின் சரீரத்தில் புகுந்து விட்டார். விதுரருடைய உடல் முன்போல் மரத்தைப் பிடித்தவாறு நின்று இருந்தது. கண்களும் இமைக்கவில்லை. ஆனால் அவருடைய உடலில் உயிர் இல்லை.

இதற்கு மாறாக, யுதிஷ்டிரர் தன் உடலில் அதிக பலத்தையும், அதிக குணங்களையும் உணர்ந்தார். வியாசர் கூறிய யோக தர்மத்தின் படி விதுரரின் சடலத்திற்கு எரியூட்டும் சடங்கைச் செய்ய நினைத்தார். அவர் தன்னுடைய முந்தைய பிறவிகள் அனைத்தையும் நினைத்துப் பார்த்தார்.

தானும் விதுரரும் ஒரே அம்சத்தில் இருந்து தோன்றியவர்கள் என்பதையும் யுதிஷ்டிரர் உணர்ந்தார்.

இச்சமயம் அசரீரி வாக்கு ஒலித்தது. அது “மன்னா! விதுரன் என்னும் சரீரத்திற்கு இங்கு எரியூட்டும் சடங்கு செய்வது உசிதமானது அல்ல. ஏனெனில் இவர் சந்யாச தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தவர். இவரை எரிக்காமல் இருப்பதே உனக்கு சனாதன தர்மம் ஆகும். விதுரருக்கு சாந்தானிக் என்னும் லோகங்கள் கிடைக்கப் போகின்றன. ஆகவே அவருக்காக துயரப்பட வேண்டாம்” என்று கூறியது. அசரீரி இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் விதுரரின் சரீரத்திற்கு எரியூட்ட நினைத்ததைத் துறந்து விட்டார். அவர் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் வந்து விதுரர் பற்றிய செய்தியைக் கூறினார்.

இவ்வாறு ஞானியான விதுரரின் இறுதிக் காலம் கானகத்தில் கழிந்தது. யுதிஷ்டிரரின் கண் முன் விதுரர் தன் மனித உடலைத் துறந்து ஊர்த்துவ உலகம் அடைந்தார்.